NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA

ZAKONI

ZAKONSKE ODREDBE I NAREDBE

PROGLAŠENE
OD 1. DO 31. SRPNJA 1941.

KNJIGA III. *(Svezak 21.–30.)*

Uredjuje: **A. Mataić**

TISAK I NAKLADA KNJIŽARE ST. KUGLI, ZAGREB

Br. 2902

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA

ZAKONI

ZAKONSKE ODREDBE, NAREDBE i t. d.

PROGLAŠENE
OD 1. DO 31. SRPNJA 1941.

KNJIGA III.

(SVEZAK 21.—30.)

UREĐUJE: A. MATAIĆ,
VIJEĆNIK STOLA SEDMORICE U M.

ZAGREB

TISAK I NAKLADA KNJIŽARE ST. KUGLI, ZAGREB, ILICA 30

Sadržaj

Sadržaj

Sadržaj

ZAKONSKA ODREDBA

o raspuštenim sokolskim društvima kraljevine Jugoslavije.

§ 1.

Sve tražbine proti ma koje organizacije Sokola Kraljevine Jugoslavije ma s kog naslova proglašuju se nevaljanima i nepostojećima. One su neutužive. U koliko su utemeljene na već pravomoćnim osudama, ne smiju se osude izvršivati. Ako su osigurane založnim pravom, to se založno pravo stavlja izvan snage. Radi toga sve uknjižbe prava zaloga za takove tražbine imaju se po uredovnoj dužnosti brisati.

§ 2.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama. Provedenje povjerava se ministarstvu pravosudja i bogoštovlja.

OBRAZLOŽENJE:

Osnutkom Nezavisne Države Hrvatske stavljeni su izvan snage ustav bivše kraljevine Jugoslavije i svi oni zakoni, na kojima je ona bila osnovana, a koji su u protuslovlju sa mišlju i temeljima Nezavisne Države Hrvatske.

Medju tima je i zakon o osnivanju Sokola kraljevine Jugoslavije od 5. prosinca 1929. sa kasnijim zakonima,

koji su bili izdani za jačanje Jugoslavije i misli, na kojima je ona osnovana.

Ukidanjem tog zakona prestale su postojati sve sokolske organizacije, dakle društva, župe i savez.

Kao posljedica toga izdana je zakonska odredba Nezavisne Države Hrvatske od 24. lipnja 1941. broj XXIV-27-Z. p.-1941. o imovini Sokola bivše kraljevine Jugoslavije, kojom je sva pokretna i nepokretna imovina saveza Sokola kraljevine Jugoslavije proglašena vlastničtvom Nezavisne Države Hrvatske.

Hrvatski narod u nebrojenim je slučajevima pokazao, što misli o onima, koji su Sokol kraljevine Jugoslavije po svojoj volji pomagali i u nj po slobodnoj odluci stupali. On je sve te smatrao protivnicima hrvatske oslobodilačke borbe i neprijateljima Nezavisne Države Hrvatske — za koju se krv lila.

To je i te kako jasno pokazano prigodom sletova kraljevine Jugoslavije u Zagrebu i Splitu.

Bilo ih je medjutim, koji su sokolstvo kraljevine Jugoslavije pomagali i time, što su ga pomagali zajmovima ili čineći mu razne usluge na vjeru. Sad se dešava, da ti vode parnice proti Nezavisne Države Hrvatske kao navodne pravne sljednice Sokola kraljevine Jugoslavije.

Svatko, tko je sokolskim organizacijama kao neprijateljima oslobodilačke hrvatske borbe, a pomagačima kraljevine Jugoslavije pružao pomoć zajmovima ili uslugama, postupao je proti svog naroda i njegovih životnih nastojanja. Takav davao je za nedopuštene, protunarodne i nemoralne svrhe pa iz toga nije mogla ni po gradjanskom zakonu nastati tvrda pogodba.

Radi toga je glede navodnih tražbina proti Sokola kraljevine Jugoslavije i svih njegovih organizacija morala biti donesena ova zakonska odredba.*

U Zagrebu, dne 1. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj CLXXVI-567-Z. p.-1941.

Ministar pravosuđa:
Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 1. srpnja 1941. br. 64.

ZAKONSKA ODREDBA

o osnivanju kotara Karlobag sa sjedištem u Karlobagu.

§ 1.

Osniva se kotar Karlobag sa sjedištem kotarske oblasti u Karlobagu.

§ 2.

Kotar Karlobag obuhvaća upravnu občinu Karlobag od kotara Gospić, upravne občine Pag i Novalja od bivšeg kotara Rab te ono područje od upravne občine Nin bivšeg kotara Biograd i od upravnih občina Novigrad i Obrovac bivšeg kotara Benkovac, koje je po utvrdjenoj državnoj granici pripalo Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

§ 3.

Kotarska oblast u Karlobagu početi će uredovati danom 15. srpnja 1941.

§ 4.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministarstvu unutarnjih poslova.

§ 5.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu 30. lipnja 1941.

Poglavnik:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj CLXXVIII-541-Z. p.-1941.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Andrija Artuković, v. r.

* Narodne novine od 1. srpnja 1941. br. 64.

ZAKONSKA ODREDBA

o berivima svih službenika i umirovljenika Nezavisne Države Hrvatske.

§ 1.

Da se mogu trajno ustanoviti beriva činovnika i ostalih službenika, odredjuje se, da se svi činovnici iz dosadašnjih deset grupa svrstaju u dvanajst činovničkih razreda, dočinovnici (»zvaničnici«) u tri razreda, a podvornici (»služitelji«) u dva razreda. Državnoj riznici se povjerava da naredbom odredi sastav povjerenstva, koje će obaviti taj posao i izvršiti sve potrebite predradnje za konačno uredjenje beriva činovnika i ostalih službenika do izdanja državnog proračuna za god. 1942.

§ 2.

Do konačnog uredjenja činovničkih i službeničkih beriva odredjuju se počam od 1. srpnja 1941. svima činovnicima i službenicima ove povišice.

a) na sva beriva, koja su službenici i činovnici dobivali do dana 1. srpnja 1941., svakomu 500.— Din. mjesečno,

b) svakomu, koji je zakonito oženjen, za ženu daljnjih 500.— Din mjesečno,

c) za zakonitu djecu, za koju već sada primaju obiteljski dodatak:

za prvo dijete Din 200.—, za svako daljnje dijete uvijek iznos, kojega je dobilo dijete pred njim rodjeno, i 50.— Din više.

Sve ove povišice vrijede i za sve umirovljenike.

§ 3.

Radno vrijeme u svima državnim uredima za sve činovnike i službenike odredjuje se sa osam sati dnevno i to od 8 do 13 i od 16 do 19 sati.

U subotu radi se neprekidno od 8 do 14 sati.

U nedjelju i blagdane nema rada osim službe.

§ 4.

Ni jedan činovnik ili službenik ne može imati dvije plaće ni pod kojim naslovom.

§ 5.

U slučajevima, gdje je muž i žena u državnoj ili inoj javnoj službi, ima žena biti zamjenjena namještenjem muškarca. Od toga se izuzima nastavničko osoblje te niže zdravstveno osoblje po ocjeni ministarstva zdravstva.

§ 6.

Kod ministarstva udružbe ima se odmah sastaviti povjerenstvo, koje će izraditi najniže nadnice za radnike i najniže dopustive plaće za privatne namještenike i to sa vrijednošću od 1. srpnja 1941.

§ 7.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama,* a provedenje povjerava se državnoj riznici, ministarstvu udružbe te ostalim nadležnim ministarstvima.

U Zagrebu 30. lipnja 1941.

Poglavnik:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj CLXX-559-Z. p.-1941.

Državni rizničar:

Dr. Košak, v. r.

* Narodne novine od 1. srpnja 1941. br. 64.

ZAKONSKA ODREDBA

o promjeni u vojnom kaznenom postupniku od 15. veljače 1901. s izmjenama i dopunama istog postupnika od 20. ožujka 1909., 16. listopada 1915. i 20. ožujka 1919.

Čl. I.

Gdjegod su u vojnom kaznenom postupniku upotrebljeni izrazi, koji su protivni duhu hrvatskoga jezika i koji ne odgovaraju sadanjem stanju, osobito gdje stoje riječi: »krivični«, »pretres«, »osnov«, »podozrenje«, »presuda«, »izvršna presuda«, »podoficir«, »kaplar«, »redov«, »penzionisanje«, »rezervni«, »saučesnik«, »uniforma«, »uvidjaj«, »Službene novine«, »Vojni list«, »Kralj«, »Kasacioni sud«, »robija«, »zatočenje«, »srpski«, »Ministar vojni«, »Ministar inostranih dela«, »Kralja i Njegov Dom«, zamjenjuje se s riječima: »kazneni«, »rasprava«, »osnovi sumnje«, »osuda«, »pravomoćna osuda«, »podčastnik«, »razvodnik«, »domobran«, »umirovljenje«, »pričuvni«, »sudionik«, »vojna odora«, »očevid«, »Narodne novine«, »Vijestnik vojnih naredaba i zapovijedi«, »Poglavnik«, »Stol sedmorice u Zagrebu«, »teška tamnica«, »tamnica«, »hrvatski«, »ministar domobranstva«, »ministar vanjskih poslova«, »Poglavnika ili osobe, koje ga zamjenjuju po ustavu, dok vrše tu dužnost«.

Čl. II.

U § 17. iza riječi »učine«, a pred riječ »podoficir« umeću se riječi: »častnici, vojni činovnici i vojni svećenici«.

Čl. III.

§ 20. briše se čitav.

Čl. IV.

U § 22. briše se čitav drugi odjel.

Čl. V.

§§ 28. do uključivo 35. brišu se čitavi.

Čl. VI.

Prvi odjel § 36. briše se čitav. U drugom odjelu brišu se riječi: »pri ovom ocenjivanju sud će uzimati u prizrenje« i na mjesto toga stavljaju se riječi: »sud će pri ocjenjivanju činjenica za dokaz uzimati u obzir«.

Čl. VII.

§ 37. mijenja se i glasi: »Sud ne može uzimati u obzir nikakve činjenice kao dokaz, ako se one ne temelje na spisima ili ako nijesu na raspravi iznešene«.

Čl. VIII.

§ 38. mijenja se i glasi: »Kao dokaz može se upotrijebiti:

I. sudski očevid;

II. vještačko mnijenje;

III. priznanje okrivljenoga;

IV. iskaz svjedoka, oštećenih i onih sudionika, koji svoju krivicu priznaju;

V. isprave;

VI. podudaranje više osnova sumnje«.

Čl. IX.

§ 39. mijenja se i glasi: »Sudski očevid se vrši na način, koji je propisan zakonom«.

Čl. X.

§§ 40. do uključivo 48. brišu se čitavi.

Čl. XI.

U § 49. u prvom odjelu brišu se riječi: »prema drugim okolnostima« i stavljaju riječi: »po slobodnom uvjerenju«.

Čl. XII.

§§ 50. do uključivo 56. brišu se čitavi.

Čl. XIII.

§ 61. mijenja se i glasi: »Prijave bez potpisa ne će se uzimati u postupak«.

Čl. XIV.

U § 75. toč. 2. mijenja se i glasi: »Da se predmeti po krivicama, koje učine vojne osobe, a za koje je nadležan vojni sud, predadu nadležnom vojnom sudu, koji traži potrebnu nadopunu istrage preko vojnog tužitelja, u koliko istraga nije dovoljno provedena«.

Toč. 3. mijenja se i glasi: »Gdje postoje suci istražitelji, a djelo nije dovoljno izvidjeno, da bi se okrivljeni mogao staviti pod vojni sud, naredjuje se izvršenje redovne istrage«.

Čl. XV.

U § 76. toč. 1. mijenja se i glasi: »O krivicama častnika i činovnika na položaju zapovjednika divizijskog područja i starijih ministar domobranstva«.

Čl. XVI.

U § 137. dodaje se drugi odjel, koji glasi: »Ako je radi udaljenosti i prometnih prilika pozivanje okrivljenih skopčano s poteškoćama, oni se preslušavaju po najbližim vojnim odnosno gradjanskim oblastima«.

Čl. XVII.

U § 143. prvi odjel mijenja se i glasi: »Okrivljeni za zločine ili za ponovni bijeg iz vojske, iz kojega se nijesu sami vratili u jedinicu, odnosno prijavili oblasti, kao i oni, koji bi nastojali osujetiti istragu, branit će se iz pritvora«.

Drugi odjel istog paragrafa briše se čitav.

Čl. XVIII.

U § 164. drugi odjel briše se čitav.

Čl. XIX.

U § 170. toč. 1. mijenja se i glasi: »Častnike i činovnike na položajima zapovjednika divizijskog područja i stariji ministar domobranstva«.

Čl. XX.

U § 171. iz prve rečenice prvog odjela i iz prve rečenice drugog odjela brišu se riječi: »osim oficira«, a stavljaju se riječi: »osim častnika i činovnika na položajima zapovjednika divizijskog područja i starijih«.

Čl. XXI.

U § 174. u drugom odjelu iza riječi: »ili struke« dodaju se riječi: »i vojni činovnik«.

Čl. XXII.

U §§ 194., 195., 196., 200., 201., 202., 222., 224., 225., i 235. na mjesto riječi: »predsjednik« stavljaju se riječi: »vojni sudac — voditelj rasprave«, osim u sedmom odjelu § 201. gdje ostaju riječi: »Svatko će svoj iskaz potpisati i predsjednik s perovodjom ovjeroviti«.

Čl. XXIII.

U § 208. drugi odjel mijenja se i glasi: »Svjedoci polažu prisegu pred sudom u sjednici suda ovim riječima:«. U trećem odjelu brišu se riječi: »Pred svojim sveštenikom« i na mjesto toga stavljaju se riječi: »pred sudom«.

Zadnja rečenica četvrtog odjela: »No gde nemadne ovih sveštenika zaklinje ih sud« briše se čitava.

Čl. XXIV.

§ 209. briše se čitav.

Čl. XXV.

U § 214. prvi odjel mijenja se i glasi: »Sud će, ako bi na raspravi utvrdio, da je djelo istup, i da ne spada u njegovu nadležnost, a dotični istup nije još zastario, izreći osudu, kojom se optužba odbija i spis ustupa nadležnoj oblasti na daljnji postupak«.

Drugi odjel briše se čitav.

Čl. XXVI.

§ 217. briše se čitav.

Čl. XXVII.

Mjesto paragrafa 229. do uključivo 231. dolaze novi paragrafi, koji glase:

§ 229. Za sva kažnjiva djela po kaznenom i vojno kaznenom zakonu sudit će vojni sudovi po slobodnom uvjerenju.

U koliko se tiče pravne ocjene djela i odmjerenja kazne, sud nije vezan za tužiteljev prijedlog.

Osudu sud ima osnivati samo na onim dokazima, koji su iznijeti na glavnoj raspravi i na sadržini onih spisa, koji su i u koliko pročitani na glavnoj raspravi. Držeći se toga sud ima brižljivo i savjesno ispitati dokaze, u koliko se tiče njihove vjerodostojnosti i dokazne snage, kako u pojedinosti, tako i po njihovoj unutrašnjoj vezi.

O pitanju, ima li se ili nema koja činjenica uzeti dokazanom, odlučuju suci po svom slobodnom uvjerenju, koje su stekli na osnovu savjesne rasprave i ocjene svih dokaza iznijetih na glavnoj raspravi, i nijesu vezani ni za kakva dokazna pravila.

§ 230. — Sud donosi osudu:

1. daje optuženi kriv za djelo, zbog kojega se optužuje;

2. da se oslobadja od optužbe za to djelo ili

3. da se protiv njega podignuta optužnica odbija.

Ako se optuženi optužuje za više kažnjivih djela, izreći će sud u osudi točno, za koje se djelo proglašuje krivim, za koje se osloodja od optužbe, a za koje se optužba odbija.

U osudi, kojom se optužba odbija, ne upušta se sud u raspravu same stvari.

§ 231. Osudom će se optužba odbiti:

1. ako progonu nema mjesta zato, što je kazneni postupak poveden bez zahtjeva zakonom ovlašćenog tužitelja;

2. kad je kazneni postupak produžen protiv volje ovlašćenog tužitelja;

3. što nema za zakonsko povedenje postupka ili podizanje optužbe potrebnog prijedloga ili odobrenja ovlašćene osobe ili oblasti ili što je tužitelj odustao od optužbe, pošto je rasprava započeta, ali prije nego što je voditelj rasprave izjavio, da je rasprava završena;

4. ako je optuženi za isto djelo već pravomoćno osudjen;

5. ako je progon putem Poglavnikove milosti poništen, i

6. ako postupku stoje na putu kakve druge procesne smetnje, a osobito da sud za osudu nije nadležan.

§ 231. a — Ako sud nadje da optuženi potpada pod nadležnost redovnog — gradjanskog suda, izreći će osudu, da se optužba odbija zbog nenadležnosti. U tom slučaju će se tužitelj pobrinuti, da se, čim ta osuda postane pravomoćna, spis preda nadležnom gradjanskom sudu.

§ 231. b — Sud izriče osudu, kojom se optuženi oslobadja od optužbe, ako nadje:

a) da djelo, za koje se optuženi optužuje, nije po zakonu kažnjivo djelo;

b) da nema dokaza, da je to djelo učinio optuženi, ili

c) da ima okolnosti, koje isključuju ili ukidaju kažnjivost.

§ 231. c) — Sud izriče osudu da je optuženi kriv, kad nadje da je kriv za učinjeno djelo.

U osudi će u tom slučaju navesti:

1. za koje se djelo optuženi oglašuje krivim i napose će navesti okolnosti, od kojih zavisi primjena odnosnog propisa kaznenog zakonika;

2. kakvo kažnjivo djelo izlazi iz činjenica, koje su uzete za dokazane i za koje je optuženi proglašen krivim;

3. na kakvu se kaznu optuženi osudjuje ili se po naredjenjima kaznenih zakona oslobadja od kazne;

4. da li se optuženom uračunava pritvor, istražni zatvor ili već izdržana kazna;

5. koja se naredjenja zakona primjennjuju na optuženog i njegovo djelo, i

6. odluku o privatno-pravnim potraživanjima i o naknadi sudskih troškova.

Ako sud nadje, da postoje predpostavke za mjere sigurnosti, izreći će i ove.

§ 231. d — Na smrtnu kaznu može sud optuženog osuditi samo onda, ako su svi članovi sudskog vijeća našli jednoglasno, da je on kriv za zločin, zbog kojega se po zakonu kažnjava smrću.

Ako je smrtna kazna izrečena protiv više osoba, utvrdit će se u osudi red, po kojem će se kazna izvršiti.

Ako suci ne bi bili jednoglasni za smrtnu kaznu, na mjesto smrtne kazne će se izreći doživotna tamnica, a prema olakotnim okolnostima teška tamnica najmanje deset godina.

§ 231. e — Ako se u toku glavne rasprave otkrije drugo kažnjivo djelo, sud može i za to djelo osudu izreći, ako su pribavljena potrebna dokazna sredstva, na temelju kojih se može izreći osuda, i ako vojni težitelj odnosno privatni tužitelj proširi na raspravi svoju tužbu i na to djelo, u protivnom može sud odgoditi raspravu radi prikupljanja potrebnih dokaza i za to novo djelo i na novoj raspravi izreći osudu kako za prijašnje, tako i za ovo kažnjivo djelo, koje se je otkrilo na raspravi, odnosno

može osudu izreći za ono djelo, za koje je optuženi optužen, a za novo otkriveno djelo vojni tužitelj sebi zadržati pravo progona.

U slučaju, da je za naknadno otkriveno djelo propisana smrtna kazna, čekat će se s izvršenjem osude za prvo djelo, za koje je optuženi već osudjen, dok se ne izreče osuda i o ovom drugom djelu.

§ 231. f — Izradjena pismena osuda mora sadržavati:

1. uvod, u kojem će se spomenuti, da je izrečena »U ime Nezavisne Države Hrvatske«, naziv suda, koji je osudu izrekao, imena sudaca, perovodje, vojnog tužitelja, privatnog tužitelja, privatnog učesnika kao tužitelja i zastupnika potonje dvojice, optuženog i njegovog branitelja, s dodatkom, da li je optuženi u pritvoru ili na slobodi, dan naredbe, kojom je naredjena glavna rasprava, da li je ova javna ili nije, kao i dan izrečene osude i konačne zahtjeve optužbe i obrane.

2. dispozitivni dio, u kojem će se po navodjenju imena i osobnih odnosa optuženog navesti, da li je optuženi kriv za djelo, za koje se optužuje, ili se oslobadja od optužbe za to djelo ili se odbija protiv njega podignuta optužba, a za slučaj da je proglašen krivim, treba da taj dio obuhvati sve potrebne točke u § 231. c.

3. razloge osude.

U razlozima osude navest će se u kratko, ali posve odredjeno, koje je činjenice i iz kojih razloga sud uzeo za dokazane ili za nedokazane, koji su razloga* i poticaji ponukali sud pri rješavanju pravnih pitanja i odbacivanju pojedinih prigovora o tome, a osobito o postojanju ili nepostojanju okolnosti, koje po zakonu isključuju, ukidaju, umanjuju ili povećavaju kažnjivost optuženog ili koje isključuju progon.

---

* razlozi (?)

U slučaju osude ima se navesti, koje je otegotne ili olakotne okolnosti sud našao, i koji su razlozi inače bili mjerodavni za odluku prema točkama 3., 4., i 6. § 231. c. za ublaženje kazne, za izricanje kazne teške tamnice, tamnice ili strogog zatvora, i zatvora, gdje zakon dopušta sudu izbor izmedju ovih, za uračunavanje ili neuračunavanje pritvora, istražnog zatvora ili izdržane kazne, za oslobodjenje od kazne, za odluku o privatnopravnim potraživanjima i sudskim troškovima kao i za upotrebu mjera sigurnosti.

Ako se optuženi osudom oslobadja od optužbe, sud će osobito navesti, iz kojega od razloga spomenutih u § 231. b to čini.

Ako se osudom odbija optužba, navesti će se osobito okolnosti, zbog kojih se to čini (§ 231.).

Ime optuženog i prve tri točke iz § 231. c ne smiju biti ispuštene u osudi, kojom se izriče, da je kriv, u protivnom je ona bez vrijednosti.

Čl. XXVIII.

U § 233. drugi odjel mijenja se i glasi: »Ovako će sud postupati i u slučajevima, kad optuženog osudom oslobadja od optužbe ili kada se protiv njega podignuta optužba odbija«.

Čl. XXIX.

U § 240. u prvom odjelu brišu se riječi: »ili iz nedostatka dokaza pušten«.

Čl. XXX.

Glava osma mijenja se i glasi: »Obnova kaznenog postupka«.

Čl. XXXI.

§ 256. mijenja se i glasi: »Onaj, koji je osudom oslobodjen od optužbe, ne može više za isto djelo biti sudjen osim:

a) ako se dokaže, da je njegova osuda prouzrokovana lažnom ili lažno prepravljenom ispravom, koja je upotrebljena kao dokaz, ili lažnim iskazivanjem svjedoka ili sudionika ili lažnim stručnim mišljenjem vještaka, koje je dano ili pročitano na glavnoj raspravi, ili podmićenjem istražnog suca ili koga od sudaca, koji su sudjelovali pri izricanju osude, ili kojim drugim kažnjivim djelom koga od tih sudaca, u koliko se ono tiče postupka;

b) kad sam kod suda ili nadležne istražne oblasti prizna vjerodostojno kažnjivo djelo, zbog kojega je bio oslobodjen, i

c) ako se iznesu nove činjenice ili dokazi, koji se sami po sebi ili u vezi s prije izvidjenim dokazima ukazuju podesnima za utvrdjenje krivnje optuženog.

Čl. XXXII.

§ 257. briše se čitav.

Čl. XXXIII.

U § 258. drugi odjel mijenja se i glasi: »Obnovi kaznenog postupka ima mjesta i onda, kad je protiv optuženoga odbijena optužba za djelo, koje se samo može suditi po privatnoj tužbi ili po prijedlogu zato, što nije bilo tužbe ili odobrenja ovlaštene osobe, pa se ukažu okolnosti, radi kojih se isto djelo ima istraživati ureda radi«.

Čl. XXXIV.

§ 259. mijenja se i glasi: »Na štetu optuženoga ne može biti mjesta obnovi kaznenoga postupka osim u slučajevima predvidjenim u §§ 256. i 258. ovog postupka. Onaj, koji je osudom po dugi put oslobodjen ili je protiv njega odbijena optužba, ne može biti više nikada za isto djelo sudjen«.

Čl. XXXV.

U prvom odjelu § 260. poslije riječi »oslobodjen«, a prije riječi »ako« brišu se riječi: »kao nevin ili iz nedostatka dokaza, ili kad je oslobodjen rješenjem na osnovu § 231. toč. 1. ovoga zakonika«, a na mjesto toga stavljaju se riječi: »od optužbe ili je protiv njega odbijena optužba«.

Čl. XXXVI.

U § 265. prvi odjel mijenja se i glasi: »Ako se obnova kaznenoga postupka zahtijeva na osnovu priznanja ili na osnovu novih činjenica ili dokaza (§ 256. pod b) i c) ovoga postupnika), tada se ovo mora izvidjeti i u tužbi navesti«.

Čl. XXXVII.

Mjesto §§ 270. do uključivo 275. dolaze novi paragrafi, koji glase:

§ 270. Postupak radi povraćaja po osudi izgubljenih prava (rehabilitacija) prema propisima kaznenog zakonika može se otpočeti samo po molbi osudjenog ili po molbi njegovog ženidbenog druga, njegove djece i roditelja, a ako je maloljetan, i po molbi njegovog staratelja (tutora).

Molba će se predati ili pismeno ili usmeno u zapisnik kod prvomolbenog vojnog suda, koji je njegovo djelo istraživao i sudio.

Molba može sadržavati zahtjev, da se osudjeni oglasi samo dostojnim, da vrši odnosno stiče izgubljena prava, ili samo, da se poništi protiv njega izrečena osuda ili oboje.

Povratak izgubljene vojničke časti ne može se tražiti.

§ 271. Prvomolbeni vojni sud će povodom predane molbe razgledati spise, pa će prije svega utvrditi, da li se stiču predpostavke kaznenog zakona.

Ako se iz spisa vidi, da nije još proteklo vrijeme odredjeno zakonom za takav zahtjev, odbit će molbu rješenjem i obustavit će postupak. Ako li je zakonom odredjeno vrijeme proteklo, izvršit će potrebne izvidjaje i utvrditi činjenice, na koje se molitelj pozivlje, pa će prikupiti dokaze kako o okolnostima, koje su od koristi osudjenom, tako i one koje su mu od štete.

Radi toga može sud zatražiti izvještaj o vladanju osudjenoga od sudova, upravnih i redarstvenih oblasti, u čijem području osudjeni u toku zakonom odredjenog vremena živio ili se bavio kao i od kaznenih zavoda, gdje je osudjeni kaznu izdržavao.

Prema potrebi sud može, ako ustreba, i pod prisegom ispitati svjedoke o ponašanju osudjenoga i o tome, da li je naknadio štetu, koju je on svojim djelom počinio.

§ 272. Kako sud tako i zamoljene oblasti imaju strogo paziti, da se izvidjajima ne krnji društveni položaj osudjenoga. Zbog toga će u molbama, koje šalju po mogućnosti prešutjeti kažnjivo djelo, a svako pismo koje se tiče predmeta, slat će zatvoreno.

§ 273. Na osnovu provedenih izvidjaja može sud obustaviti postupak, ako se ne stiču predpostavke odredjene u kaznenom zakoniku za povraćaj prava. Protiv ovakvog rješenja suda može se osudjeni za tri dana nakon priopćenja žaliti vrhovnom vojnom sudu.

Ako sud drži, da su se stekle sve predpostavke, predat će izvidjaje vojnom tužitelju radi prijedloga, koji će proučiti spise i podnijeti sudu svoj prijedlog.

§ 274. — Vojni sud pozvat će na raspravu po potrebi osudjenoga i vojnog tužitelja. Ako drži, da je za potpuno razjašnjenje stvari potrebno, da se na raspravu pozovu pouzdane osobe kao svjedoci, pozvat će i ove. Ako je osudjeni prijavio branitelja, i ovaj će se pozvati.

Rasprava se drži u sudskoj sjednici uz potpuno isključenje javnosti s najvećom štednjom osobe osudjenoga, po mogućnosti onoga dana, kad se ne drže kaznene rasprave.

Nedolazak molitelja za povraćaj prava ne sprječava dovršenje rasprave i konačno rješenje stvari.

Kad se zaključi rasprava, saslušat će sud stranke, pa će donijeti i objaviti svoje rješenje.

O raspravi sastavit će se zapisnik.

§ 275. — Ako sud drži, da nijesu ni dalja izvidjanja potrebna niti da se molba ima odbaciti, riješit će, da molitelja oglašuje dostojnim da vrši odnosno stiče izgubljena prava ili će narediti poništenje protiv njega izrečene osude i njeno brisanje u kaznenim registrima državnog tužitelja, vojnih, upravnih i redarstvenih oblasti ili i jedno i drugo.

Ovo će se rješenje ureda radi poslati voditeljima kaznenog registara, vojnim, upravnim i redarstvenim oblastima radi znanja.

Rješenje će se u ovjerovljenom prijepisu predati i rehabilitiranoj osobi, ako to traži.

Protiv rješenja suda, kojim se molba odbija, imaju molitelj, njegov branitelj i rodbina (§ 270.) odnosno staratelj (tutor) pravo žalbe vrhovnom vojnom sudu. Ako sud odbije molbu zbog toga, što još ne smatra molitelja dostojnim povraćaja prava, može ovaj, kao i osobe navedene u § 270. ponoviti molbu po isteku godine dana od dana, kada je rješenje postalo pravomoćno.

§ 275.a — Sudskim rješenjem vraćaju se izgubljena politička prava i mogućnosti, da se opet steku izgubljeni položaj i druga izgubljena prava.

Naredjenjem poništenja izrečene osude oslobadja se rehabilitirana osoba od dužnosti, da pred sudom ili pred drugim oblastima na pitanje o prijašnjim kaznama prizna, da je bila kažnjena za kažnjivo djelo, za koje je rehabilitirana. No poništenjem izrečene osude ne dira se u prava trećih osoba, što ih ove osnivaju na osudi.

Osim toga se u slučaju poništenja osude ima u izvadku iz kaznenog registra, kad se ovaj daje sudovima i državnim tužiteljima, za tu osudu naznačiti, da je poništena. Kod svakog drugog davanja obavještenja ili svjedočaba na osnovu kaznenih registara pa ni u kaznenim listovima ne smije se poništena osuda ni spomenuti.

§ 275.b — Troškove postupka za povraćaj prava snosi molitelj samo u onom slučaju, ako sud odbije molbu zbog toga, što smatra, da osudjeni nije zaslužio povraćaj prava, inače uvijek država.

§ 275.c — U slučajevima, gdje kazneni zakon predvidja povraćaj i mogućnost za sticanje izgubljenih prava samim istekom vremena, za koje je izrečen gubitak časnih prava, osudjeni može po isteku tog vremena tražiti od suca prve molbe, koji je izrekao osudu, da mu izda potvrdu, da je po zakonu prestao osudom izrečeni gubitak časnih prava.

Protiv rješenja suda, kojim se to uskraćuje, ima molitelj pravo žalbe u roku od 3 dana vrhovnom vojnom sudu.

§ 275.d — Gdje nema zakonskih uvjeta za povraćaj prava, može se ovaj postići samo putem Poglavnikove milosti.

Čl. XXXVIII.

§ 278. briše se čitav.

Čl. XXXIX.

U § 281. toč. 2. briše se čitava.

Čl. XL.

U § 289., prvi odjel, brišu se riječi: »ili iz nedostataka dokaza putem« i na njezino mjesto stavlja se: »ili oslobodjen, jer nema dokaza, da je to djelo učinio«.

Čl. XLI.

§ 302. briše se čitav.

Čl. XLII.

U § 315. prva točka mijenja se i glasi: »Častnike i činovnike na položajima zapovjednika divizija i divizijskih područja i starije vrhovni zapovjednik vojske«.

Čl. XLIII.

Ova zakonska odredba stupa na snagu proglašenjem u Narodnim novinama.* Istog dana prestaju vrijediti svi dosadašnji propisi o predmetima ove zakonske odredbe a njoj protivni.

U Zagrebu, dne 27. lipnja 1941.

Poglavnik:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj XCV-538 Z. p.-1941.

Ministar Domobranstva:

Kvaternik, v. r.

* Narodne novine od 1. srpnja 1941. br. 64.

Na prijedlog ministarstva pravosuđa i bogoštovlja propisujem i proglašujem

ZAKONSKU ODREDBU

o izmjeni zakona o uredjenju šerijatskih sudova i o šerijatskim sucima od 31. ožujka 1929. godine.

§ 1.

Propis § 3. st. I. zakona o uređenju šerijatskih sudova i o šerijatskim sucima mijenja se i glasi:

Kotarski šerijatski sud, kao posebno odjeljenje kotarskog suda, osniva ministarstvo pravosuđa i bogoštovlja svojom naredbom kod svakog kotarskog suda, kod koga se za to, obzirom na broj muslimana, koji žive na njegovom području, ukaže potreba. Za područje kotarskih sudova, kod kojih ne bude osnovano posebno odjeljenje kao kotarski šerijatski sud, ministarstvo pravosuđa i bogoštovlja će svojom naredbom odrediti, pod koje kotarske šerijatske sudove će ta područja podpadati«.

§ 2.

Ova zakonska odredba dobiva obveznu snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb 30. lipnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj CXXIV-554-Z. p. 1941.

Ministar pravosuđa i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 1. srpnja 1941. br. 64.

ZAKONSKA ODREDBA

o oprostu poreznog i taksenog duga do konca 1937. godine.

§ 1.

Svima porezovnicima, kojima nijesu odpisani ostatci krajem godine 1937. poreza, taksa i kazna za porezne i taksene krivice po uredbi M. S. broj 1.667 od 22. XII. 1939., a koji do 31. kolovoza 1941. uplate cijeli porezni odnosni takseni propis za 1940. godinu, dospjeli tekući propis i polovicu poreznih i taksenih ostataka iz godine 1938. i 1939., oprostit će se sav porezni odnosno takseni dug do 31. prosinca 1937.

Pod porezima, koji će se oprostiti, razumijevaju se svi neposredni porezi (sumarno knjiženi), obći i skupni porez na poslovni promet paušalista, banovinski, školski, zdravstveni i putni prirezi.

Ne će se oprostiti dug na službeničkom porezu, vojnici, obćem, skupnom i luksusnom porezu, koji se plaća po knjizi obavljenog prometa.

Pod taksama razumijevaju se samo one takse, koje se periodično propisuju i naplaćuju.

Pravomoćno izrečene kazne po članu 142. zakona o neposrednim porezima i kazne po zakonu o taksama ne će se oprostiti.

§ 2.

Bez obzira na odredbu §-a 1. opraštaju se svi dugovi na paušalnoj državnoj i banovinskoj trošarini na vino i rakiju iz točke 4. člana 72. zakona o državnoj

trošarini, uzakonjenoj §-om 2. zakona o izmjenama i dopunama zakona o državnoj trošarini od 18. IV. 1932. broj 31.680-III.

Isto tako se opraštaju sve kazne i takse i kamati, koji proističu iz dugova po zakonskom propisu, navedenom u prvom stavu ovoga §-a.

§ 3.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama,* a provedba se povjerava državnoj riznici.

U Zagrebu 1. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r

Broj: CLXXIX**-537-Z. p.-1941.

Ministar narodnog gospodarstva:

Dr. Lovro Sušić, v. r.

---

* Narodne novine od 1. srpnja 1941. br. 64.
** Po ispravku u Nar. nov. od 19. srpnja 1941. br. 80.

Državno ravnateljstvo za prehranu

Broj 3820

ODREDBA

Temeljem provedbene naredbe zakonskoj odredbi od 24. lipnja 1941. broj 432-Z. p. o prehrani pučanstva i pokriću gospodarskih potreba žitaricama i kukuruzom § 1. zadnja stavka i naredbe Državnog ravnateljstva za prehranu o vršalicama, izdane na temelju § 4., naredbe zakonskoj odredbi o prehrani pučanstva i pokriću gospodarskih potreba žitaricama i kukuruzom od 21. VI. 1941. broj 432-Z. p.-1941.

ODREĐUJEM

za ječam slijedeće uvjete preuzimanja od proizvoditelja:

1. ječam se od proizvoditelja preuzima po slijedećim vrstama:

a) ozimni ili stočni ječam od 58—62 kg hl težine do 5% primjese uz cijenu od Din 400.— za 100 kg,

b) ozimni ili stočni ječam og 62—66 kg hl težine do 5% primjese uz cijenu od Din 425.— za 100 kg,

c) proljetni (jari) ili pivarski ječam od 66—70 kg hl do 2% primjese uz cijenu od Din 450.— za 100 kg.

Ove cijene vrijede za povremeno suh, zdrav, rešetan ječam postavno skladište komisionara Državnog ravnateljstva za prehranu.

Za svaki postotak primjese više od gore označenog postotka odbija se 1% od protuvrijednosti robe i to za kakvoće označene gore pod a) i b) do 15%, a pod c) do 5%.

Sadrži li ječam veću primjesu od 15% pod a) i b) odnosno 5% pod c), imade se od te robe zatvoriti uzorak i poslati Državnom ravnateljstvu za prehranu u Zagreb na slobodnu ocjenu vrijednosti robe;

2. za prehranu vlastitog kućanstva proizvoditelju se ostavlja prigodom vršidbe:

a) 20 kg ječma za svaku osobu, koja se stalno prehranjuje u kućanstvu,

b) 90 kg ječma po katastralnom jutru površine, uzimajući pri tome kao podlogu površinu, koja je bila kod pojedinog proizvoditelja zasijana ječmom u gospodarskoj godini 1940.-1941.,

c) u svrhu uzgoja praščića ostavlja se proizvoditelju, koji posjeduje

do 5 katastralnih jutara zemlje 10 kg za uzgoj 1 praščića,

do 10 katastralnih jutara zemlje 20 kg za uzgoj 2 praščića,

do 20 katastralnih jutara zemlje 30 kg za uzgoj 3 praščića,

do 40 katastralnih jutara zemlje 40 kg za uzgoj 4 praščića,

do 60 katastralnih jutara zemlje 50 kg za uzgoj. 5 praščića,

do 100 katastralnih jutara zemlje 60 kg za uzgoj 6 praščića.

Imade li pojedini proizvoditelj više praščića, nego je gore navedeno, to će potrebitu količinu ječma za uzgoj moći nabaviti uz predhodno odobrenje Državnog ravnateljstva za prehranu kod jednog komisionara, koji vrši otkup ječma uz istu cijenu, uz koju je robu prodao. O broju praščića pod uzgojem imade proizvoditelj donijeti potvrdu obćinskih oblasti;

3. ustanovljeni višak preko količine, koja se proizvoditelju ostavlja odmah kod vršidbe za vlastitu potrebu, označenu gore pod 2., imade proizvoditelj predati komisionaru Državnog ravnateljstva za prehranu. Ime, naslov i točna oznaka skladišta ovog komisionara mora se proizvoditelju označiti prigodom vršidbe na odredjenom obrazcu. Komisionar će proizvoditelju označiti na istom obrazcu rok, do kojega se ječam mora dostaviti u označeno skladište. Taj rok ne smije biti dulji od 4 tjedna, računajući od dana obavljene vršidbe. Predate količine ječma imadu se prigodom predaje po komisionaru u gotovom isplatiti prema označenim cijenama. U obračunu dužan je komisionar predati proizvoditelju pismenu potvrdu u kojoj moraju biti označeni svi odbitci, koji su učinjeni radi lošije kakvoće. Obračun slijedi na propisanom obrazcu;

4. u ime ušura može vlastnik vršalice obračunati proizvoditelju najviše do 10% od ovršene količine ječma. S ovim postotkom naplaćene su sve usluge, koje posjednik vršalice imade učiniti proizvoditelju, da se posao vršidbe obavlja u redu i prema zakonskim propisima;

5. ušurom dobivenu količinu imade posjednik vršalice obračunati na isti način kao i proizvoditelj. Cijeli ušur ječma imade se predati komisionaru Državnog ravnateljstva za prehranu uz iste uvjete kao što je gore označeno pod 2. i 3.

Državno ravnateljstvo za prehranu odaslati će u pojedine kotareve stanoviti broj nadzornika popisivača, koji imadu dužnost obaviti nadzor i popunjavati propisane obrazce prigodom vršidbe. U koliko za pojedine kotareve ne bi bilo po državnom ravnateljstvu za prehranu odaslano dovoljno nadzornika-popisivača, to

kotarska oblast imade dužnost postaviti sa svoje strane takove popisivače, kod svake vršalice, koja obavlja vršidbu.

Popisivači ne smiju biti nastanjeni u istome kotaru, već se imadu uzeti iz susjednih kotara.

Popisivači se imadu po ustaškim načelima zaprisegnuti na ispravan rad. Za ispunjavanje obrazca u točki 4. naredbe broj 432 Z. p. 1941. primiti će svaka kotarska oblast veći broj uputa za poduku nadzornika popisivača.

Pošto je već odredjen način i redosljed vršidbe, pečatiti će se vršalica tako, da se jačom vrpcom ili lancem poveže remenje od pogonskog kotača vršalice, ili sam pogonski kotač na način, da bez oštećenja vrpce ili pečata stroj ne može raditi. Organ kotarske oblasti ili nadzornik-popisivač skida pečat na licu mjesta, gdje se vršidba obavlja i rad odpočinje.

Prije početka vršidbe kotarska oblast ustanovljuje, da li je vršalica sposobna za rad, a njen vlastnik snabdjeven sa svima zakonom predvidjenim ispravama.

Za vrijeme obavljanja svih poljoprivrednih radova: košenja, vršidbe, oranja, sjetve itd. stavljaju se izvan snage sve dosadašnje odredbe o ograničenju radnog vremena za poljoprivredne radnike.

Svi ovi poslovi imadu se svršavati na uobičajeni način od zore do mraka, a svako izigravanje smatrati će se sabotažom, suditi i kažnjavati će se po pokretnom prijekom sudu.*

Za Dom spreman!

Zagreb, dne 29. lipnja 1941.

Državni ravnatelj za prehranu:
Marijan Šimić, v. r.

* Narodne novine od 1. srpnja 1941. br. 64.

Velika župa Lašva i Glaž
u Travniku.
Broj: 37/41.

OBJAVA

o početku poslovanja Velike župe Lašva i Glaž u Travniku

Zakonskom odredbom o velikim županama od 10. lipnja 1941. godine broj CLIX-345. Z. p.-1941. god., koja je proglašena u službenom listu Nezavisne Države Hrvatske »Narodne novine« od 10. lipnja 1941. broj 49, odredjena je nadležnost Velikih župa.

Velika župa Lašva i Glaž u Travniku počela je poslovanjem dana 20. lipnja 1941. god.

U smislu §-a 12. zakonske odredbe o Velikim županama dan početka poslovanja Velike župe Lašva i Glaž u Travniku proglašuje se u »Narodnim novinama«. Kotarske oblasti: Travnik, Fojnica, Visoko, Zenica, Žepče i Kladanj, te Ispostava Kotarske oblasti u Zavidoviću, te Gradsko poglavarstvo u Travniku obavijestiti će o početku poslovanja Velike župe Lašva i Glaž u Travniku sve područne oblasti i ustanove, a općinska poglavarstva će oglasiti svestrano početak uobičajenim načinom svima radi znanja i ravnanja.*

Travnik, dne 29. lipnja 1941.

Veliki župan:

Dr. Nikola Tusun, v. r.

---

* Narodne novine od 1. srpnja 1941. br. 64.

Velika župa Modruš, Ogulin
Broj 68-1941.

OBJAVA

o početku poslovanja Velike župe Modruš u Ogulinu

Na temelju §-a 12. zakonske odredbe o Velikim župama od 10. lipnja 1941. (»Narodne novine« od 10. lipnja 1941. broj U. V.-49) proglašuje se kao dan početka poslovanja Velike župe Modruš, 1. srpnja 1941. Uredske prostorije nalaze se privremeno u državnoj zgradi na Šetalištu (stan bivšeg podžupana) u Ogulinu. U Veliku župu Modruš spadaju ovi kotarevi: Ogulin, Delnice, Vrbovsko i Slunj.

Kotarske oblasti obavijestiti će o početku poslovanja Velike župe Modruš Ogulin sve područne oblasti i ustanove, a obćinska poglavarstva će oglasiti na svom području na uobičajen način svima radi znanja i ravnanja.*

Ogulin, dne 29. lipnja 1941.

Veliki župan:

Jurica Marković, v. r.

---

* Narodne novine od 1. srpnja 1941. br. 64.

ZAKONSKA ODREDBA

o državnom zastupničtvu

I. OBĆE ODREDBE.

§ 1.

Državno zastupničtvo, kao samostalna ustanova državne riznice, štiti imovinsko pravne probitke Nezavisne Države Hrvatske.

§ 2.

U sjedištu svakog banskog stola postoje zastupničtva s mjestnom nadležnošću tih sudova.

§ 3.

Na čelu državnog zastupničtva stoji državni zastupnik.

Državni zastupnik upravlja poslovima državnog zastupničtva i vrši neposredan službeni nadzor nad osobljem i radom zastupničtva.

§ 4.

Osim poslova predvidjenih ovom zakonskom odredbom državno zastupničtvo radi i sve poslove, koji su mu povjereni bilo pojedinim zakonskim propisima, bilo posebnom naredbom državne riznice.

Ovakove naredbe moraju biti objavljene u Narodnim novinama i obvezatne su za sudove i ostale oblasti.

§ 5.

Državno zastupničtvo opći samostalno i neposredno sa svim oblastima.

Sve oblasti dužne su ukazivati državnom zastupničtvu pravnu pomoć, kad je zatraži, i dostavljati mu tražene spise.

Za svaku neurednost oblasti kod ukazivanja ove pomoći odgovarat će službenik, krivnjom kojega je neurednost nastala, ne samo karnostno već i za naknadu štete prouzročene državi.

Državni zastupnik može u tom slučaju poduzeti sve potrebno radi povedenja karnostnog postupka protiv odgovornog službenika.

Državna zastupničtva jednako su obvezana na medjusobnu pravnu pomoć.

§ 6.

Sukobe nadležnosti izmedju državnih zastupničtava rješava državna riznica.

§ 7.

Činovnici državnog zastupničtva ne mogu vršiti poslove po ovoj zakonskoj odredbi, ako postoje razlozi za njihovo izključenje u smislu §-a 15. grpp.

Izključeni činovnici dužni su, u koliko se ne bi mogla odmah odrediti zamjena, obavljati sve najpotrebnije poslove, koji se ne mogu odgoditi.

Odredba stavke 1. vrijedi i za osobe iz §§-a 18. i 21.

§ 8.

Državno zastupničtvo štiti i imovinsko-pravne probitke zaklada, školskih obćina i pravnih osoba, koje stoje pod upravom države i njenih organa, kao i držav-

nih privrednih poduzeća i ustanova, razumijevajući pod tim i ona poduzeća i ustanove, u kojima država i spomenuta poduzeća i ustanove sudjeluju s većim dijelom glavnice.

Državna riznica može pojedine poslove iz djelokruga državnog zastupničtva prenositi i na pravne odsjeke i pravne izvjestitelje tih poduzeća i ustanova, koji će to raditi pod nadzorom i uputama državnog zastupničtva.

II. DJELOKRUG I POSTUPAK.

1. Pravna mišljenja.

§ 9.

Državna zastupničtva daju, na zahtjev državnih oblasti, pravna mišljenja o svim važnijim pitanjima iz djelokruga njihove nadležnosti, a koja se tiču imovinsko-pravnih probitaka države i ostalih pravnih osoba navedenih u §-u 8.

Pravna mišljenja daje ono državno zastupničtvo, koje je mjestno nadležno.

Ako oblast ne usvoji mišljenje državnog zastupničtva, može nadležno ministarstvo zatražiti mišljenje stalnoga pravničkog odbora kod državne riznice.

§ 10.

Kad pravna mišljenja traže oblasti, koje imaju svoje pravne odsjeke ili pravne izvjestitelje, dužne su uz zahtjev dostaviti i obrazloženo mišljenje svojih izvjestitelja.

§ 11.

U stvarima, koje spadaju u nadležnost pojedinog ministarstva, daje na njegov zahtjev pravna mišljenja i stalni pravnički odbor kod državne riznice.

§ 12.

Pravna mišljenja državnog zastupničtva nijesu obvezatna za oblasti, kojima su dana. Ona služe za službenu upotrebu oblasti, koja ih je zatražila i ne smiju se objavljivati ili navoditi u odlukama oblasti kao mišljenja državnog zastupničtva.

2. Ugovori.

§ 13.

Svi ugovori, koje oblasti zaključuju u ime države, moraju se prije konačnog zaključenja dostaviti državnom zastupničtvu na pravno mišljenje.

Ako državno zastupničtvo drži, da bi zaključenje ugovora moglo biti štetno za imovinsko-pravne probitke države, upozorit će na ovo oblast, kojoj šalje svoje pravno mišljenje.

Od ovog se izključuju ugovori, koji se odobravaju zakonom ili za koje je posebnim zakonskim propisima drugčije naredjeno.

3. Zastupanje pred sudovima i drugim oblastima.

§ 14.

Državu zastupa pred sudovima i drugim oblastima, kao i prema svim osobama državno zastupničtvo, osim ako nije posebnim zakonskim propisima drugčije odredjeno.

§ 15.

Državno zastupničtvo isto tako zastupa i pravne osobe, poduzeća i ustanove navedene u §-u 8., kao i one, za koje mu se to posebnim zakonskim propisima odredi ili mu državna riznica svojom naredbom to naloži.

Ako se radi o zastupanju pravnih osoba, koje nijesu navedene u §-u 8., potrebno je u tom slučaju, da te pravne osobe izdaju punomoć državnom zastupničtvu za zastupanje.

§ 16.

Državno zastupničtvo jedino je ovlašteno da za državu i za pravne osobe, poduzeća i ustanove navedene u §-u 8. podiže tužbe i na tužbe protiv njih daje odgovore te da poduzima sve druge pravne čine pred sudovima i drugim oblastima u stvarima svoga djelokruga, u koliko ovom odredbom nije drugčije odredjeno.

§ 17.

Državni zastupnici i njihovi zamjenici zastupaju po ovoj zakonskoj odredbi pred sudovima i drugim oblastima bez posebne punomoći.

§ 18.

Državni zastupnici mogu povjeriti zastupanje i pristavima, a pred prvomolbenim sudovima i oblastima i vježbenicima.

U izvanparbenim kao i u ovršnim stvarima može se povjeriti zastupanje i službenicima pomoćnog ureda državnog zastupničtva.

Prema potrebi i prirodi posla može se povjeriti zastupanje i upravnim činovnicima i činovnicima drugih struka, osim u onim slučajevima, gdje zakon traži, da stranka mora biti zastupana po odvjetniku.
Jedino u slučaju, kada je zastupanje povjereno sucu redovnog suda ili državnom tužitelju, mogu ovi zastupati pred sudbenim stolovima i u postupku gdje je zakonom odredjeno obvezatno zastupanje po odvjetniku.
Svi ovi službenici moraju imati posebnu punomoć ili ovlaštenje državnog zastupnika, koji može u svako vrijeme od njih preuzeti povjereno im zastupanje.

§ 19.

Sudovima i oblastima, kojih činovnicima je povjereno zastupanje, dostavit će se uz zahtjev za zastupanje potrebne upute, spisi i isprave. Zamoljeni sud ili oblast odredit će bez odgadjanja jednog činovnika radi zastupanja. U slučaju stvarne nemogućnosti iz bilo kojeg razloga obavijestit će se o tome najhitnije državni zastupnik.
Nakon svršenog posla mora sud ili oblast uz povratak spisa izvijestiti državnog zastupnika o učinjenom i o sudskoj odluci.
Podatci i upute državnog zastupnika obvezuju odredjenog zastupnika.

§ 20.

U kaznenim stvarima, u kojima je država interesirana kao privatni učesnik, na glavnoj raspravi, zastupat će je državni tužitelj i u njeno ime stavljati odštetne zahtjeve, ako državni zastupnik ili osoba, koju on odredi, ne pristupi na glavnu raspravu. Za ove slučajeve državnom tužitelju nije potrebna posebna punomoć ili ovlaštenje.

Državni tužitelj dužan je o stavljenom privatnopravnom zahtjevu i posljedku glavne rasprave u vezi s prijavljenim odštetnim zahtjevom što prije izvijestiti nadležno državno zastupničtvo.

Sve kaznene osude, koje se tiču države kao privatnog učesnika, dužni su sudovi u odpravku dostaviti nadležnom državnom zastupničtvu, za koga teku rokovi od dana primitka odpravka.

§ 21.

U ustanovama, u kojima postoje pravni odsjeci ili pravni izvjestitelji, i oni su dužni na zahtjev državnog zastupničtva podizati tužbe, davati odgovore i preuzeti zastupanja pred prvomolbenim sudovima i oblastima u predmetima, koji potječu iz njihova djelokruga, pa i u onim slučajevima, gdje zakoni traže da stranka mora biti zastupana po odvjetniku.

Odredba stavke 1. vrijedi i za upravitelje šumskih uprava u stvarima šumskih šteta, u koliko vrijednost parnice nije veća od Din 1000.—

Odluke po §§-ima 33. i 36. izdaje prema vrijednosti parnice državni zastupnik odnosno državna riznica na obrazloženi prijedlog osoba iz stavke 1. i 2.

Državni zastupnik može u svako vrijeme od tih osoba tražiti izvješće o toku parnice i od njih preuzeti povjereno im zastupanje.

§ 22.

U parnicama proti državi, u kojima se nadležnost suda odredjuje obćom mjestnom nadležnošću tuženika obzirom na propis §-a 66 grpp., nadležno je da zastupa u prvom redu ono državno zastupničtvo, u području kojega se nalazi stvar, na koju se parnica odnosi, u

drugom redu ono, u području kojega se zbio dogodjaj, iz koga je nastao tužbeni zahtjev, a u trećem redu ono, u području kojega se nalazi sjedište vrhovne oblasti, koja je nadredjena ustanovi, u djelokrug koje spada predmet tužbe.

U svim drugim parnicama kao i za druga zastupanja pred sudovima i drugim oblastima nadležno je ono državno zastupničtvo na području kojega se nalazi prvomolbeni sud ili oblast, kod koje je poveden postupak. U drugim poslovima državnog zastupničtva odlučuju u pogledu nadležnosti pravila izražena u stavci 1.

§ 23.

Za slučaj potrebe može pojedino državno zastupničtvo u predmetima iz svoje mjestne nadležnosti poduzimati pojedine parbene čine i izvan svoga područja.

§ 24.

Državna riznica može u slučaju potrebe povjeriti zastupanje i državnom zastupniku, koji ne bi bio mjestno nadležan po §§-ima 2. i 22.

§ 25.

Državni zastupnici zastupaju državu i pred sudovima i drugim oblastima stranih država, u koliko je to dopušteno po zakonima dotičnih država.

Ako je potrebno umjesto ili pored državnog zastupnika odrediti drugu osobu za zastupanje pred stranim sudovima i oblastima, ministarstvo, u djelokrug kojega predmet spada, predložit će osobu za zastupanje prvenstveno izmedju naših državljana. Odluku o tome izdaje državna riznica. Ona izdaje odredjenoj osobi potrebnu punomoć.

Osoba, koja prihvati navedeno zastupanje ne može prenijeti punomoć na drugu osobu niti može za vrijeme trajanja dobivene punomoći voditi parnice protiv države u korist drugoga, a ako bi to učinila, mora joj se oduzeti izdata punomoć i odgovarat će za naknadu štete.

§ 26.

Kad pravne osobe i ustanove, kojih imovinsko-pravne probitke zastupa državno zastupničtvo po ovoj zakonskoj odredbi ili po posebnim zakonima, vode parnicu s državom ili medju sobom, ne može ih u tim parnicama zastupati državno zastupničtvo.

Kad navedene pravne osobe i ustanove vode parnicu s državom, državno zastupničtvo će zastupati imovinske — pravne probitke države, a ako ove pravne osobe i ustanove vode parnicu medju sobom, izabrat će same sebi zastupnike.

Državno zastupničtvo može odkloniti ili odkazati dalje zastupanje i u onim slučajevima, u kojima bi probitci dotične pravne osobe ili ustanove mogli doći u sukob s probitcima države. O ovome je državno zastupničtvo dužno izvijestiti parbeni sud, koji će pozvati dotičnu pravnu osobu ili ustanovu da postupa po stavci 2.

Državno zastupničtvo dužno je zastupati još 30 dana poslije dostavljene obavijesti sudu o odkazu, u koliko se radi o zaštiti od štetnih pravnih posljedica.

§ 27.

U pranicama trećih osoba protiv državnih službenika i države za naknadu štete počinjene im nezakonitim ili nepravilnim postupkom državnih službenika u vr-

šenju službenih dužnosti, državni zastupnik može preuzeti i zastupanje dotičnog državnog službenika na njegovu molbu, a uz odobrenje njegove predpostavljene oblasti.

Državno zastupničtvo može tečajem parnice odkazati ovo zastupanje u smislu §-a 138. grpp.

Državno zastupničtvo može preuzeti obranu osoba spomenutih u stavci 1. i pred kaznenim sudovima, ako bi oslobodjenje dotične osobe od kaznene odgovornosti moglo utjecati na gradjansko-pravnu odgovornost države u vezi sa spomenutim kaznenim djelom.

§ 28.

Ako se probitci države ne mogu drugačije zaštititi, državno zastupničtvo dužno je povesti parnicu, kad to od njega zatraži nadležna oblast.

Državno zastupničtvo, osim u slučajevima, gdje bi bila skopčana pogibelj s odgodom, ne može iz vlastite pobude tužiti bez zahtjeva nadležne oblasti.

U parnicama proti državi izmedju dana dostave tužbe državnom zastupničtvu i dana odredjenog ročišta mora biti razmak od najmanje petnaest dana.

§ 29.

Ako je tužba podignuta proti državi, državni zastupnik će to smjesta priobćiti odnosnoj oblasti i zatražiti potrebne obavijesti i staviti umjestni prijedlog.

§ 30.

Sve oblasti dužne su tužbe i druge spise podnijete proti državi, a koji su im pogrešno upućeni, bez odgadjanja dostaviti nadležnom državnom zastupničtvu.

§ 31.

Tečajem parnice mora državni zastupnik upotrijebiti sva zakonom dopušteno sredstva, da očuva povjerena mu prava i probitke.

§ 32.

Parnice s državom mogu suditi samo redovni sudovi (§ 1. grpp.).

§ 33.

Ako državni zastupnik drži, da vodjenju parnice nema mjesta ili da treba odustati od već povedene parnice, odlučit će sam o nevodjenju ili odustaji od parnice, u koliko njezina vrijednost ne prelazi 12.000 dinara, ali mora o tome izvijestiti državnu riznicu. Ako je vrijednost parnice preko 12.000 dinara, i kad je vrijednost neprocjenjiva, odlučuje o vodjenju ili odustaji od parnice državna riznica.

Prije izdanja odluke o nevodjenju parnice državni zastupnik može dostaviti svoje obrazloženo mišljenje oblasti, koja je tražila povedenje parnice, da mu i ona dostavi o tome svoje mišljenje kao i možda nove podatke.

§ 34.

Državni zastupnik može radi osiguranja državnih tražbina upotrijebiti sva sredstva osiguranja iz §-a 322. i slijed. zakona o ovrsi i osiguranju od 9. srpnja 1930. Sudovi su dužni dozvoliti predložena sredstva osiguranja, ne tražeći da se učini vjerojatnom opasnost, i bez izprava spomenutih u §-u 322. istog zakona.

Pored državnog zastupnika ovlaštene su i dužne, u slučaju hitne potrebe, tražiti navedena sredstva osigu-

ranja za državu i druge oblasti. Ali odluke o takovu prijedlogu sud je dužan dostaviti mjestnom nadležnom državnom zastupničtvu. Rokovi za poduzimanje pravnih čina i upotrebu pravnih sredstava teku od dana dostave odluke državnom zastupničtvu.

§ 35.

Sve odluke sudova i drugih oblasti u stvarima, koje spadaju u djelokrug državnog zastupničtva, moraju se dostavljati mjestno nadležnom zastupničtvu. U protivnom slučaju nemaju pravnog učinka prema državi.

Ovo vrijedi i u slučajevima, kada državno zastupničtvo zastupa druge pravne osobe i ustanove po posebnim zakonima ili na osnovu naredbe državne riznice. Ali to ne vrijedi za slučajeve zastupanja po §-u 21., niti se ovim propisima dira u odredbe zakona o ovrsi i osiguranju za dostavljanje odluka i poreznim oblastima o ovršnom postupku na nekretninama.

Sudovi su dužni dostaviti nadležnom državnom zastupničtvu i sve odluke, kojima se u cijelosti ili djelomično odbacuju prijedlozi i drugi zahtjevi državnih oblasti za osiguranje ili naplatu poreza, prireza, pristojba i drugih javno-pravnih daća, kad je proti tomu rješenju po zakonu dopušteno koje pravno sredstvo. Rok za upotrebu pravnog sredstva teče od dana dostave odluke mjestno nadležnom državnom zastupničtvu.

§ 36.

Državni zastupnik može priznati tužbeni zahtjev i nagoditi se u ime države do Din 12.000.—, ali o tome mora podnijeti izvješće državnoj riznici; ako je vrijednost prijepora preko ovog iznosa ili ako je vrijednost nepro-

cjenjiva, potrebno je za nagodbu ili priznanje tužbenoga zahtjeva odobrenje državne riznice.

Priznanje i nagodbe zaključene protivno ovoj odredbi za državu su bez pravnog učinka.

U pogledu plaćanja ili ispunjenja tužbenog zahtjeva državni zastupnik može dozvoliti olakšice, no najviše na vrijeme od šest mjeseci, a preko toga roka samo uz odobrenje državne riznice.

§ 37.

Državno zastupničtvo dužno je upotrijebiti proti nepovoljnim osudama, odlukama i rješenjima pravna sredstva, u koliko ne dobije odobrenje nadležne oblasti da ta sredstva ne upotrijebi.

Kada vrijednost parnice ne prelazi Din 12.000.—, državni zastupnik može odustati od upotrebe pravnog sredstva, ako očekuje, da pravni lijek proti osudi, odluci i rješenju ne će uspjeti, ili da uspjeh ne će biti u omjeru s troškovima, koji bi nastali za državu, ili bi pak podnošenje pravnog lijeka bilo iz drugih razloga štetno za državne probitke, ali o tome mora izvijestiti državnu riznicu.

U parnicama preko Din 12.000.— ili ako je vrijednost neprocjenjiva, potrebno je za odustanak od upotrebe pravnoga sredstva odobrenje državne riznice.

Ako odobrenje ne bude na vrijeme izdano, državno zastupničtvo dužno je upotrijebiti pravna sredstva, ali će od njih odustati, u koliko naknadno stigne odobrenje.

§ 38.

Državno zastupničtvo dužno je poduzeti bez odgadjanja sve, što je potrebno, da se pravomoćne odluke u korist države odmah ovrše.

§ 39.

Ako državna zastupničtva prime za državu novac ili druge vriednosti, dužna su najdalje u roku od osam dana nakon primitka predati ih nadležnoj državnoj oblasti.

§ 40.

Svaku pravomoćnu sudsku odluku proti državi dužna su državna zastupničtva u ovjerovljenom prijepisu ili izvadku dostaviti nadležnoj državnoj oblasti radi pripremanja isplate dosudjene tražbine.

§ 41.

Kad se osudom nalaže državi kakova činidba, sud ima odrediti u osudi rok za ispunjenje od 30 dana.

§ 42.

Radi naplate novčanih tražbina od države ne mogu se uzeti pod ovrhu nekretnine i pokretnine, koje su neposredno namijenjene javnoj svrsi, prometu i zemaljskoj obrani ili drugoj opće korisnoj svrsi, novac u državnim blagajnama, predmeti državnog monopola kao ni primanja države javno-pravnog značaja kao što su porezi, pristojbe, trošarine, carina i drugo.

Za ocjenu, da li su odredjeni predmeti, izloženi ovrsi, namijenjeni javnoj službi ili služe obće korisnoj svrsi, mjerodavna je njihova upotreba u času ovrhe. O tome odlučuje neposredno viši predstojnik ustanove, kojoj stvari pripadaju. Proti toj odluci ovrhovoditelj može uložiti utok na višu predpostavljenu oblast, koja odlučuje konačno.

§ 43.

Ako bi se pokazalo, da se novčana tražbina dosudjena državi ne može utjerati niti ovrhom, državni zastupnik može kod tražbine do Din. 12.000.— odustati od ovršnog postupka, o čemu mora podnijeti obrazloženo izvješće državnoj riznici.

Bez navedenih odobrenja ne može se odustati od ovrhe.

U slučaju odustanka od ovrhe državna zastupničtva moraju kroz najmanje tri godine držati predmet i dalje u očevidnosti radi ponovnog povadjanja ovršnog postupka.

Nakon izmaka toga roka može se nenaplaćena tražbina otpisati.

§ 44.

O konačnom uspjehu zastupane stvari državni zastupnik mora uvijek izvijestiti oblast, koja mu je uputila predmet na zastupanje.

§ 45.

Parbena stranka, koju zastupa državno zastupničtvo, ima pravo na naknadu parbenih troškova po odvjetničkom cjeniku, pa tako i u slučaju §-a 18. ove zakonske odredbe s time, da taj trošak pripada državnom zastupničtvu i ima se uplatiti u njegovu troškovnu blagajnu.

§ 46.

Odredbe sadržane u §§-ima 13., 25., 28., do 33., 36. do 40. i 43. do 45. odnose se i na zaklade, školske občine, pravne osobe, poduzeća i ustanove, navedene u §-u 8. ove zakonske odredbe.

U slučajevima, gdje se kod ovih paragrafa navodi, da odluku za državu izdaje državna riznica, ima se u pogledu osoba spomenutih u stavci 1. ovog paragrafa razumijevati uvijek nadležno ministarstvo kao najviša upravna i nadzorna oblast.

III. STALNI PRAVNIČKI ODBOR

§ 47.

Kod državne riznice postoji pravnički odbor, koji na zahtjev pojedinih ministarstava daje savjetodavna mišljenja u predmetima, koji mu budu upućeni na mišljenje.

§ 48.

Stalni pravnički odbor sastoji se iz pet članova, od kojih četvoricu postavlja državna riznica na dvije godine, i to po jednog od viječnika stola sedmorice, sudaca upravnog suda, profesora pravnog fakulteta i odvjetnika. Kao peti član u taj odbor ulazi jedan izvjestitelj državne riznice.

Članovi stalnog pravničkog odbora izuzeti su od rada u odboru u slučajevima, koji vrijede za suce u smislu §-a 15. grpp-a.

§ 49.

Stalni pravnički odbor ima svog perovodju, kojega odredjuje državna riznica svojim rješenjem izmedju činovnika pravne struke državnog zastupničtva.

Državna riznica može za pojedine slučajeve odrediti i posebne izvjestitelje izmedju činovnika pravne struke državnog zastupničtva.

§ 50.

U stalnom pravničkom odboru predsjedava i svima njegovim poslovima upravlja najstariji član po položaju.

Za valjanost sjednice potrebno je da je prisutno više od polovice članova.

§ 51.

Stalni pravnički odbor sastaje se na poziv državne riznice.

§ 52.

Članovi stalnog pravničkog odbora dužni su redovno prisustvovati sjednicama, osim ako su spriječeni iz važnih razloga, u kojem su slučaju dužni obavijestiti državnu riznicu.

Ako koji član izostane bez valjana opravdanja od sjednice tri puta, prestaje biti članom stalnog pravničkog odbora i na njegovo mjesto postavlja se novi član do isteka roka od dvije godine.

§ 53.

Ako su stalnom pravničkom odboru potrebne stručne osobe radi stručnih pitanja, pozvat će se takove osobe na sjednicu.

§ 54.

Stalni pravnički odbor daje svoja mišljenja pismeno, obrazložena i podkrijepljena zakonskim propisima.

Mišljenje ovog odbora su savjetodavnog značaja.

Ta mišljenja ne mogu se niti u prijepisu izdavati privatnim osobama.

Mišljenja stalnog pravničkog odbora upisivat će se u cijelosti u posebnu knjigu.

§ 55.

Članovi stalnog pravničkog odbora, perovodje, izvjestitelji i stručne osobe, koje budu pozvane na sjednice stalnog pravničkog odbora, dobivat će nagradu, koju im odredi državna riznica.

IV. OSOBLJE I UREDJENJE DRŽAVNOG ZASTUPNIČTVA

§ 56.

U državnom zastupničtvu postoje pored državnog zastupnika još slijedeći položaji: zamjenik državnog zastupnika, pristav i vježbenik državnog zastupničtva, te činovnici i ostali službenici pomoćnog ureda.

U slučaju odsutnosti ili spriječenosti državnog zastupnika vrši dužnost državnog zastupnika po položaju najstariji zamjenik državnog zastupnika, koji obavlja i sve druge poslove, koje mu povjeri državni zastupnik.

§ 57.

Za državnog zastupnika traže se isti uvjeti kao i za vijećnike banskog stola ili da je proveo tri godine na položaju zamjenika državnog zastupnika u najvišem činovnom razredu. — Njegov položaj jednak je položaju vijećnika banskog stola.

§ 58.

Za zamjenike državnog zastupnika i pristave zastupničtva traže se isti uvjeti kao i za suce i pristave redovnih sudova. — Njihov položaj jednak je položaju vijećnika sudbenog stola i sudbenih pristava.

Vježbenici državnih zastupničtava moraju imati svršeni pravni fakultet.

§ 59.

Ostalo osoblje državnih zastupničtava mora imati uvjete, koji se traže za odgovarajuće položaje po zakonu o činovnicima te se po tome zakonu i promiču.

§ 60.

Vrijeme provedeno u službi kod državnog zastupničtva računa se za sticanje sudačkog ili odvjetničkog zvanja kao vrijeme provedeno u sudu ili kao vrijeme provedeno u odvjetničkom zvanju.

Vježbenička služba u državnom zastupničtvu računa se za polaganje sudačkog ili odvjetničkog ispita i za sticanje položaja suca kao i služba u sudu.

§ 61.

Vježbenici pomoćnih ureda polažu ispite kod državnog zastupničtva.

§ 62.

Svi pismeni odpravci državnog zastupničtva odpravljaju se pod podpisom državnog zastupnika odnosno njegova zamjenika.

Izvješća podnesena višoj oblasti moraju biti podpisana još i od izvjestitelja u odnosnoj stvari.

§ 63.

Državna zastupničtva dužna su voditi popis sudbenih odluka od načelne i obće vrijednosti.

U svakom državnom zastupničtvu mora biti prikladna stručna knjižnica.

§ 64.

Činovnicima državnog zastupničtva zabranjeno je zastupanje privatnih stranaka pred sudovima i drugim oblastima u kojem god pravcu. — Izuzetak postoji jedino za slučaj parnica navedenih u §-u 129. grpp-a.

§ 65.

Činovnici i ostali službenici državnog zastupničtva ocjenjuju se prema propisima za suce, činovnike i ostale službenike redovnih sudova.

V. POMOĆNI UREDI

§ 66.

Kod svakog državnog zastupničtva postoje pomoćni uredi s potrebnim brojem osoblja.

U djelokrug poslovanja pomoćnih ureda spada:

a) vodjenje poslova pisarnice, upisnika, pomoćnih knjiga, odpravničtva i pismohrane;

b) računski i blagajnički poslovi.

Poslovanje se vodi na način, kako se ti poslovi obavljaju kod redovnih sudova.

§ 67.

Za obavljanje računovodstvene i knjigovodstvene službe kod tih pomoćnih ureda odredit će se službenik sa stručnom sposobnošću za tu službu.

§ 68.

Blagajničko poslovanje obuhvaća poslovanje s prolazno primljenim novcem u korist države i ostalih pravnih osoba i ustanova navedenih u §-u 8., kao i poslovanje s blagajnom parbenih troškova (troškova blagajne*) kod državnog zastupničtva.

* troškovna blagajna (?)

§ 69.

Iz troškovne blagajne predujmljuju se svi izdatci, koji su potrebni za pravilno zastupanje države, pravnih osoba i ustanova navedenih u §-u 8. Ovamo spada i trošak vanjskog uredovanja osoblja državnog zastupničtva.

Izdatke za troškove u gotovu snosit će same zastupane stranke navedene u §-u 8., u koliko ti izdatci ne bi bili podmireni iz dosudjenog troška ili u koliko bi dosudjeni parbeni trošak bio nenaplativ.

Ako se iz troškovne blagajne ne bi mogli predujmiti izdatci navedeni u stavci 1., morat će na zahtjev državnog zastupničtva te izdatke predujmiti državna riznica za državu i ostale spomenute stranke, koje u toj parnici zastupa državno zastupničtvo.

§ 70.

Poslovanjem troškovne blagajne upravlja državni zastupnik. Bez naloga državnog zastupnika ne može se primiti nikakav novac u ovu blagajnu niti se iz nje mogu vršiti isplate.

Državni zastupnik dužan je najmanje dva puta godišnje izvršiti pregled poslovanja troškovne blagajne, a prema potrebi taj pregled se može izvršiti uz sudjelovanje stručnog financijalnog činovnika.

§ 71.

Državno zastupničtvo dužno je svake godine najdalje do konca mjeseca veljače podnijeti državnoj riznici izvješće o cjelokupnom poslovanju i stanju blagajne u prošloj godini.

§ 72.

Državna riznica odlučuje o tome, kako će se i u koju svrhu upotrijebiti novac iz troškovne blagajne, a o čemu će se izdati posebna odredba.

VI. KARNOSTNA I GRADJANSKO-PRAVNA ODGOVORNOST.

§ 73.

Čini i propusti činovnika i ostalih službenika državnih zastupničtva, koji sadržavaju povredu njihove dužnosti, kažnjavaju se karnostno.

Ovi činovnici i službenici odgovorni su državi i gradjansko-pravno za štetu, koju učine zlonamjerno ili iz nepažnje kod vršenja svoje službene dužnosti.

§ 74.

Za karnostnu odgovornost činovnika i ostalih službenika državnih zastupničtava vrijede propisi zakona o činovnicima, u koliko nije ovom zakonskom odredbom drugčije odredjeno.

§ 75.

Kao karnostni prekršaj smatrat će se slijedeće:

1. ako činovnik ili službenik u službi ili izvan nje povrijedi svoju službenu dužnost, napose ako neuredno dolazi na dužnost, ako propusti da ponese pravovremeno tužbu ili da poduzme neku drugu radnju potrebnu za zaštitu imovinsko-pravnih probitaka države, državnih privrednih poduzeća, ustanova ili drugih pravnih osoba, koje zastupa državno zastupničtvo, ako propusti koje ročište ili povjerenu mu dužnost uobće

ne vrši s dovoljno savjesnosti, marljivosti i pažnje, u koliko od toga ne nastane šteta za one, koje zastupa državno zastupničtvo, odnosno u koliko njegov čin ne prelazi u karnostni prestupak;

2. ako činovnik ili službenik povrijedi ugled svojega položaja, osobito svojim ponašanjem na ročištima i raspravama kod sudova i drugih oblasti, a to ne prelazi u karnostni prestupak.

§ 76.

Kao karnostni prestupak kaznit će se, osim toga što je propisano u zakonu o činovnicima, još slijedeće:

1. djela navedena u §-u 75., ako odatle nastane šteta za državu, državna privredna poduzeća, ustanove ili druge pravne osobe, koje zastupa državno zastupničtvo, nadalje kada ta djela prelaze značaj karnostnog prekršaja ili kada su ponovljena;

2. ako činovnik ili službenik pokazuje veliku nemarnost i pored opomene da se upozna sa svima propisima, poznavanje bezuvjetno kojih je potrebno za pravilno zastupanje, odnosno zaštitu povjerenih mu ili imovinsko-pravnih probitaka;

3. ako pored zastupanja države, državnih privrednih poduzeća, ustanova i ostalih pravnih osoba, koje zastupa državno zastupničtvo, poduzima pravne čine u cilju zaštite probitaka drugih osoba zainteresiranih u istoj parnici ili im u tom cilju daje pravne savjete.

§ 77.

Za karnostni prekršaj su slijedeće kazne:

1. pismena opomena,
2. pismeni ukor,
3. novčana kazna uz ograničenje predvidjeno u zakonu o činovnicima.

§ 78.

Kazne za karnostne prekršaje izriče državni zastupnik.

O kaznama izrečenim od strane državnog zastupničtva mora se podnijeti izvještaj državnoj riznici.

Prije izricanja kazne mora se činovnik odnosno službenik pismeno saslušati. Odluka o kazni dostavlja se u pismenom obrazloženom odpravku.

Novčane kazne idu u korist troškovnih blagajna.

Kazne za karnostne prekršaje ne bilježe se u osobni list, ali se o njima vodi pismena očevidnost kod državnog zastupničtva.

§ 79.

Proti odluci o kazni za karnostni prekršaj, koju je izrekao državni zastupnik, osim ako je izrečena samo kazna pismene opomene, službenik mora u roku od pet dana podnijeti pritužbu državnoj riznici.

Proti odluci državne riznice nema mjesta tužbi na upravni sud.

§ 80.

Glede kazna za karnostne prestupke vrijede odredbe zakona o činovnicima. Ove kazne izriču karnostni sudovi.

§ 81.

Kao prvomolbeni karnostni sud za sve činovnike i službenike državnog zastupničtva postupat će karnostni sud kod državne riznice.

Kao drugomolbeni karnostni sud rješava najviši upravni sud.

§ 82.

Prvomolbeni karnostni sud sastoji se od 3 člana, i to predsjednika i dva člana, koje odredjuje svake godine državni rizničar izmedju starijih činovnika po položaju kod državne riznice ili kod državnih zastupničtava.

Predsjedniku i članovima se odmah za isto vrijeme odredjuju zamjenici.

Kao perovodja i izvjestitelj karnostnog suda radit će činovnik, kojeg odredi predsjednik karnostnog suda.

§ 83.

Kad karnostni sud odlučuje o karnostnom prestupku činovnika i ostalih službenika pomoćnih ureda, tada na mjesto najmladjeg suca u smislu §-a 82. dolazi kao član karnostnog suda po položaju najstariji činovnik pomoćnog ureda.

§ 84.

Za postupak pred karnostnim sudom vrijede propisi ove zakonske odredbe i zakona o činovnicima, a u koliko ovi propisi nebi bili dovoljni primjenjivat će se propsi zakona o sudskom kaznenom postupku.

§ 85.

Kod karnostnog suda odlučuju se odluke većinom glasova.

Odluke o krivnji i kazni optuženoga izdaju se u obliku osude, a ostale odluke u obliku rješenja.

§ 86.

U pogledu isključenja i izuzeća članova karnostnog suda primjenjivat će se propisi zakona o sudskom kaznenom postupku.

O izuzeću odlučuje karnostni sud u tajnoj sjednici. Proti odluci karnostnog suda o izuzeću nema pravnog lijeka.

§ 87.

Sve oblasti dužne su udovoljiti zahtjevima karnostnog suda i smatrati ih hitnim.

§ 88.

Proti odluci karnostnog suda može se u roku od petnajst dana od dana dostave odpravka odluke podnijeti pritužba najvišem upravnom sudu.

§ 89.

Kada je činovnik ili službenik osudjen pravomoćnom sudskom kaznenom osudom, kojom se po postojećim propisima gubi služba, odpuštanja iz službe izvršit će se upravnim putem bez svakog daljeg postupka, ako je kazneni sud u osudi izrično izrekao i kaznu gubitka službe.

Ako je u slučaju iz prednje stavke kazneni sud propustio da u osudi izrekne i kaznu gubitka službe, karnostni će sud izreći osudu, kojom se osudjeni činovnik ili službenik osudjuje na gubitak službe.

Ove odredbe primjenjivat će se i na umirovljenike u pogledu gubitka prava na mirovinu.

VII. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE.

§ 90.

Dosadanji činovnici državnih odvjetničtava (bivših banovinskih odvjetničtava) i bivših državnih pravobranioštava s položenim sudačkim ili odvjetničkim ispitima mogu se zadržati na dosadanjim položajima

odnosno imenovati na položaje državnog zastupnika i zamjenika državnog zastupnika, bez obzira na uvjete iz §§-a 57. i 58. ove zakonske odredbe.

§ 91.

Isto tako mogu se do dalje odredbe državne riznice na položaje navedene u §-u 90. imenovati i osobe drugih pa i slobodnih javnih zvanja, u koliko imadu položeni sudački ili odvjetnički ispit, i ako su u svojim dosadanjim zvanjima proveli najmanje pet do dvadeset godina, već prema tome, na koji ih se položaj postavlja.

§ 92.

Činovnici državnih zastupničtava i činovnici navedeni u §-u 90. mogu u slučaju prestanka svoje dosadanje službe, a u koliko imaju sve zakonske uvjete za odvjetnike, otvoriti svoju odvjetničku pisarnicu bilo u kojem mjestu na području Nezavisne Države Hrvatske.

§ 93.

Dosadanji troškovni fondovi bivših državnih pravobranioštava na području Nezavisne Države Hrvatske pripadaju troškovnim blagajnama onih državnih zastupničtva, koja dolaze na mjesta i za područje tih pravobranioštava.

§ 94.

Danom stupanja na snagu ove zakonske odredbe prestaju vrijediti svi zakoni, naredbe, uredbe, službene upute i ostali propisi, koji su se odnosili na bivša banovinska odvjetničtva i bivša državna pravobranioštva.

§ 95.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se državnoj riznici u sporazumu s ostalim nadležnim ministarstvima.

U Zagrebu 2. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj CLXXX-575-Z. p.-1941.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak, v. r.

Predsjednik zakonodavnog
povjerenstva:

Dr. Milovan Žanić, v. r.

---

* Narodne novine od 3. srpnja 1941. br. 66.

ZAKONSKA ODREDBA

o izmjeni zakonske odredbe o državnoj vladi Nezavisne Države Hrvatske

§ 1.

U §-u 6. toč. 7. zakonske odredbe o državnoj vladi Nezavisne Države Hrvatske od 24. lipnja 1941. br. CLXVII-499 Z. p. 1941. brišu se riječi: »i nadzor nad novčarstvom«, pa se mjesto toga dodaje točka-zarez i iza toga riječi: »poštanska štedionica, čekovni i klirinški promet, novčarstvo, burze, osiguravajuća društva, sve to u suradnji s ministarstvom za obrt, veleobrt i trgovinu«.

U istom paragrafu, u točki 12. brišu se riječi: »poštanska štedionica: čekovni i klirinški promet; u suradnji s državnom riznicom: burze, osiguravajuća društva«.

Mjesto toga dolaze riječi: »suradnja s državnom riznicom u pitanjima poštanske štedionice, čekovnog i klirinškog i prometa novčarstva, burze, osiguravajućih društava«.

U §-u 11. stavci trećoj riječi: »odjelni predstojnik« i »Odjelni predstojnici« zamjenjuju se riječima: »pročelnik odjela« i »Pročelnici odjela«.

§ 2.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 2. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj CLXXXII-584-Z. p.-1941.

Predsjednik zakonodavnog
povjerenstva:

Dr. Milovan Žanić, v. r.

* Narodne novine od 3. srpnja 1941. br. 66.

ZAKONSKA ODREDBA

o priznavanju nižeg tečajnog ispita (male mature) polaznicima ustaškog tečaja na Liparima.

§ 1.

Ustašama, koji su svršili ustaški školski tečaj na Liparima, priznaje se školska sprema za četiri razreda realne gimnazije s položenim nižim tečajnim ispitom (malom maturom).

§ 2.

Ustaško će zapovjedničtvo podnijeti ministarstvu nastave popis ustaša, navedenih u §-u 1. ove zakonske odredbe, a ministarstvo nastave odredit će jednu državnu realnu gimnaziju u Zagrebu, koja će im u smislu zakonske odredbe broj LXXV-123-Z. p.-1941. od 8. svibnja 1941. izdati spomen-svjedočbe.

§ 3.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministarstvu nastave.

§ 4.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novimana.*

U Zagrebu, dne 1. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj CXLV-600 Z. p.-1941.

Ministar nastave:
Dr. Mile Budak, v. r.

---

* Narodne novine od 5. srpnja 1941. br. 68.

ZAKONSKA ODREDBA

o razrješenju zakupnih ugovora o rudarskim pravima države i rudarske zadruge »Bosnia«.

§ 1.

Razrješuju se svi ugovori, kojima su rudarska prava države i rudarske zadruge »Bosnia« na području Nezavisne Države Hrvatske ustupljena ili u zakup izdata radi istraživanja ili iskorišćivanja.

§ 2.

Uredjaj, tehničke zgrade, prometna sredstva, vodne snage s napravama, munjare, našastar, pribor i materijal pripravljen za obavljanje rudarskih radova i iskorišćavanje u zakup datih prava, u jami ili izvan nje, na izdatim poljima ili izvan njih, — preuzima uz naknadu država, u koliko to ministarstvo šumarstva i rudarstva odluči, te u koliko ti objekti već po samim ugovorima ne pripadaju državi. Visinu naknade procjenjuje povjerenstvo, koje imenuje ministarstvo šumarstva i rudarstva. Protiv ove procjene nema pravnog lijeka. Sav taj uredjaj kao i jamske radove ima u redu održavati ugovorna stranka, koja ih je izvela, do daljnje odredbe ministarstva šumarstva i rudarstva.

§ 3.

Ugovorna stranka nema prava na bilo kakovu naknadu štete nastale razrješenjem ugovora ovom zakonskom odredbom.

§ 4.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministarstvu šumarstva i rudarstva.

§ 5.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 4. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj CXXXIII-579 Z. p.-1941.

Ministar šuma i ruda:
Ing. Ivica Frković, v. r.

* Narodne novine od 4. srpnja 1941. br. 67.

Ministar prometa i javnih radova odobrio je slijedeću

NAREDBU

o osnivanju Divizije Medjunarodnog društva kola za spavanje i velikih europskih ekspresa iz Bruxellesa (Compagnie internationale des Wagons-Lits et des grands express européens, Bruxelles) za područje Nezavisne Države Hrvatske.

§ 1.

Za područje Nezavisne Države Hrvatske osniva se Divizija Medjunarodnog društva kola za spavanje sa sjedištem u Zagrebu, koja će kao glavni predstavnik spomenutog društva na području Nezavisne Države Hrvatske voditi sve poslove, koji spadaju u djelokrug Društva i zastupati ga pred vlastima Nezavisne Države Hrvatske posve neovisno od Divizije društva u Beogradu, kojoj se ne dozvoljava izdavanje bilo kakvih odredaba za područje naše Države.*

§ 2.

Povjerenikom novo osnovane Divizije potvrdjuje se g. Nikola Blažević iz Zagreba sa zadaćom, da u što kraćem roku, no najduže za 2 mjeseca, predloži ovom Ministarstvu nacrt ugovora, koji se imade sklopiti izmedju Nezavisne Države Hrvatske i Medjunarodnog društva kola za spavanje. Povjerenik će imenovati odbor za izradbu tog nacrta ugovora.

*** Po ispravku od 10. srpnja 1941. (Nar. nov. od 10. srpnja 1941. br. 72.).**

§ 3.

Ugovor sklopljen izmedju bivše generalne direkcije jugoslavenskih državnih željeznica u Beogradu i Medjunarodnog društva kola za spavanje pod G. d. broj 105559-1931. dne 12. siječnja 1932. vrijedi privremeno i na području Nezavisne Države Hrvatske sve dotle, dok ne stupi na snagu novi ugovor spomenut u §-u 2. ove naredbe. Odredbe tog ugovora, koje se odnose na cijelo područje bivše Kraljevine Jugoslavije, mijenjaju se tako, da vrijede samo na području Nezavisne Države Hrvatske.

§ 4.

Ova naredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, 3. srpnja 1941.

Za ministra
prometa i javnih radova:

Marković, v. r.

Broj 16748-I.-1941.

* Narodne novine od 4. srpnja 1941. br. 67.

Na prijedlog ministarstva pravosudja i bogoštovlja propisujem i proglašujem

ZAKONSKU ODREDBU

o promjeni zakonske odredbe o prijekom sudu i zakonske odredbe o pokretnom prijekom sudu.

§ 1.

Pred prijeki sud odnosno pokretni prijeki sud bit će stavljen i onaj:

1. koji pisanjem, tiskanjem, izdavanjem ili širenjem knjiga, novina, proglasa, letaka ili slika ili na bilo koji drugi način vrši promičbu ili ide za tim, da stvori uvjerenje ili raspoloženje kod drugih, da se neki dio Nezavisne Države Hrvatske odcijepi iz cjeline, ili kao samostalna država, ili da se spoji s kojom drugom državom, ili da se promijeni današnje državno uredjenje, ili da se promijeni politički ili društveni poredak u državi, ili da se uguši ustaški pokret;

2. koji pisanjem, tiskanjem ili širenjem letaka, slika, proglasa ili novina, ili inače iznosi ili pronosi lažne tvrdnje s namjerom, da izvrgne ruglu ili preziru državne ustanove ili društveni poredak u državi ili ustaški pokret ili ustaške postrojbe, ili koji na spomenuti način nešto iznosi i pronosi s namjerom, da stvori neraspoloženje proti državnim ustanovama, zakonskim odredbama ili naredbama oblasti ili proti političkim ili društvenom poredku u državi ili proti ustaškom pokretu ili proti ustaškim postrojbama;

3. koji drži kod sebe letak, knjigu ili novine, koje svojim sadržajem vrše promičbu komunizma ili koje sadržavaju kakvo drugo kažnjivo djelo proti obstanku države ili njezinu uredjenju ili proti državnoj vlasti ili proti Poglavniku ili proti onima, koji ga po ustavu zamjenjuju, ili proti ustaškom pokretu ili proti ustaškim postrojbama.

§ 2.

Za sva djela spomenuta u §-u 1. bit će kažnjen onaj, koji ih je učinio poslije 10. travnja 1941. godine.

§ 3.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 5. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj CXXXIV-613-Z. p.-1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 5. srpnja 1941. br. 68.

NAREDBA

o izmjeni naredbe o postupku s molbama za upis prava, za koja je zabilježen prvenstveni red po § 60. zzk.

Toč. 1.

Toč. 3. naredbe o postupku s molbama za upis prava, za koja je zabilježen prvenstveni red po § 60. zzk. od 21. svibnja 1941. broj 233-Z. p.-1941. (Narodne novine od 23. svibnja 1941. broj 34) mijenja se i glasi:

Stranke mogu i bez predhodnog odobrenja ministarstva pravosudja zamoliti za zemljištno-knjižni upis prava spomenutih u toč. 1. ove naredbe kao i za druge zemljištno-knjižne upise otudjivanja i obterećivanja nekretnina, za koje je potrebno odobrenje ministarstva pravosudja, ako dozvola za zemljštnoknjižni upis (§ 104. zzk.) ovisi samo još o tom odobrenju.

Molbe za upis prava iz toč. 1. treba podnijeti u roku odredjenom u §-u 62. zzk., a treba im priložiti prijepis isprave, na temelju koje se traži upis kao i odpravak odluke, kojom je dopuštena zabilježba prvenstvenog reda (§ 63. zzk.). Ostalim molbama treba priložiti prijepis isprave.

U takvim slučajevima imaju se primjenjivati propisi §-a 98. zzk.

Toč. 2.

Ova naredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 3. srpnja 1941.

Ministar pravosuđa i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

Broj 598 Z. p.-1941.

* Narodne novine od 5. srpnja 1941. br. 68.

Na temelju §-a 1. zakonske odredbe od 30. lipnja 1941. o izmjeni zakona o uredjenju šerijatskih sudova i o šerijatskim sudcima od 31. ožujka 1929. godine propisujem

NAREDBU

o osnivanju novih kotarskih šerijatskih sudova.

§ 1.

Kod kotarskih sudova u Bos. Dubici, Kotor Varošu, Prnjavoru, Bileću, Ljubinju, Varcar Vakufu, Glamoču, Tomislav Gradu, Prozoru, Čapljini, Doboju, Bos. Šamcu i Bos. Brodu osnivaju se posebni odjeli kao kotarski šerijatski sud s mjestnom nadležnošću pomenutih kotarskih sudova.

§ 2.

Mjestna nadležnost kotarskih šerijatskih sudova u Prijedoru, Banja Luci, Derventi, Gackome, Stolcu, Ljubuškome, Jajcu, Livnu, Konjicu, Gračanici i Gradačcu ograničuje se na mjestnu nadležnost kotarskih sudova u spomenutim mjestima.

§ 3.

Novo osnovani kotarski šerijatski sudovi imaju početi s radom dne 1. kolovoza 1941.

§ 4.

Svi nesvršeni šerijatsko-pravni predmeti s područja novo osnovanih kotarskih šerijatskih sudova, koji se na dan 31. srpnja 1941. zateku na radu kod kotarskih še-

rijatskih sudova spomenutih u §-u 2. ove naredbe imaju se s popisom predati novo osnovanim kotarskim šerijatskim sudovima.

Svršeni šerijatsko-pravni predmeti ostaju i dalje kod sudova dosadašnje nadležnosti.

§ 5.

Ova naredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 2. srpnja 1941.

Ministar pravosuđa i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

Broj 589-Z. p.-1941.

* Narodne novine od 5. srpnja 1941. br. 68.

Na prijedlog predstojnika Odjela za državne financije propisujem slijedeću

NAREDBU

§ 1. Carinskim činovnicima i službenicima upućenim na privremeni rad izvan mjesta njihovog stalnog službovanja pripada pravo na naknadu putnih troškova i dnevnica po čl. 5. uredbe o naknadi putnih i selidbenih troškova državnih službenika od 12. prosinca 1931. br. 84.600 bez umanjenja dnevnice predvidjenog u alineji 2. istog člana.

Ovim činovnicima i službenicima ne pripada pravo na naknadu putnih i selidbenih troškova za pokućtvo i članove obitelji.

§ 2. Činovnicima i službenicima iz § 1. ove naredbe, koji se zateknu na privremenom radu izvan mjesta svog stalnog službovanja, pripada pravo na putne troškove i dnevnicu za sve vrijeme trajanja njihovog privremenog rada.

§ 3. Ovlašćujem financijalna ravnateljstva, da donose odluke na temelju § 80. zakona o činovnicima od 31. ožujka 1931. ali s najdužim trajanjem od tri mjeseca.

§ 4. Ova naredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama,* a primjenjivat će se od 1. lipnja 1941.

U Zagrebu, dne 14. lipnja 1941.

Ministar narodnog gospodarstva:
Dr. Lovro Sušić, v. r.

Broj 587-Z. p.-1941.

* Narodne novine od 5 srpnja 1941. br. 68.

Na temelju točke 3. zakonske odredbe o nadopuni zakonske odredbe za obranu naroda i države od 1. svibnja 1941. izdajem slijedeće

MJERODAVNO TUMAČENJE

zakonske odredbe za obranu naroda i države od 17. travnja 1941.

Izvanredni narodni sud nadležan je suditi i vojnim osobama, koje su počinile kažnjivo djelo zločinstva veleizdaje u smislu zakonske odredbe za obranu naroda i države.*

U Zagrebu, dne 3. srpnja 1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

Broj 591-Z. p.-1941.

---

* Narodne novine od 5. srpnja 1941. br. 68.

Velika župa Pokupje, Karlovac

Broj Prs. 87-1941.

OBJAVA

o početku poslovanja Velike župe Pokupje u Karlovcu.

Na temelju §-a 12. zakonske odredbe o Velikim župama od 10. lipnja 1941. (Narodne novine od 10. lipnja 1941. broj U. V. 49) proglašuje se kao dan poslovanja Velike župe Pokupje **13. srpnja 1941.**

Uredske prostorije nalaze se na Zrinjskom trgu broj 4.

U Veliku župu Pokupje spadaju ovi kotarevi: Karlovac, Jastrebarsko, Pisarovina i Vojnić.

Kotarske oblasti obavijestiti će o početku poslovanja Velike župe Pokupje sve područne obćine, a Obćinska poglavarstva će oglasiti na svom području na uobičajeni način svima radi znanja i ravnanja.

Karlovac, 3. srpnja 1941.

Veliki župan:

Dr. Ante Nikšić, v. r.

---

* Narodne novine od 5. srpnja 1941. br. 68.

Propisujem i proglašujem

ZAKONSKU ODREDBU
o osnutku družtva »Hrvatski crveni križ«.

§ 1.

Osniva se družtvo: »Hrvatski crveni križ« sa sjedištem u Zagrebu.

Družtvo stoji pod zaštitom i nadzorom države i ono je pomoćni organ vojnog zdravstva za vrijeme rata.

Družtveni je znak i zastava medjunarodno priznati crveni križ na bijelom polju.

§ 2.

U djelokrug družtva spadaju, u smislu postojećih i priznatih medjunarodnih konvencija, svi poslovi i skrb za poboljšanje sudbine ratnih zarobljenika, ranjenika i bolesnika, ratne siročadi, ublažavanje bijede i nevolje i pružanje brze pomoći potrebnima za vrijeme mira i u slučaju velikih narodnih nevolja.

Družtvo suradjuje s medjunarodnim odborom Družtva crvenoga križa.

§ 3.

Hrvatski crveni križ preuzima svu imovinu bivšeg Družtva crvenog krsta bivše Kraljevine Jugoslavije, koja se nalazi na području Nezavisne Države Hrvatske.

Svi odbori crvenoga križa na području Nezavisne Države Hrvatske postaju odbori Hrvatskoga crvenog križa.

§ 4.

Ministarstvo hrvatskog domobranstva u sporazumu s ministarstvom unutarnjih poslova i ministarstvom nastave izdat će propisnik o ustrojstvu i djelovanju družtva. Ova su ministarstva nadležna odobriti družtvena pravila.

Do izdanja propisnika vodit će za cijelo područje Nezavisne Države Hrvatske upravu družtva dosadašnji privremeni odbor u Zagrebu, kao družtvena središnjica prema postojećem zakonu i pravilima družtva, u koliko nisu u protuslovlju s ustavnim odredbama i zakonima Nezavisne Države Hrvatske.

§ 5.

Družtvo je oslobodjeno od plaćanja svih državnih i samoupravnih daća, poreza i prireza na svoju imovinu, kao i na sve priredbe priredjene u korist njegovih ciljeva.

Oslobodjeno je od plaćanja poštarine za sve pošiljke, i od plaćanja brzoglasa i brzojava u slučaju elementarnih i narodnih nesreća.

Imade pravo na besplatno tiskanje družtvenih izdanja u Hrvatskoj državnoj tiskari, na besplatan prijevoz za sve pošiljke državnim željeznicama i brodovima po vojnoj tarifi i oslobodjeno je od plaćanja carina, lučkih pristojba, obrtnog poreza i ostalih daća na materijal, koji nabavlja u inozemstvu.

U »tjednu crvenog križa«, koji služi širenju i promičbi ideje Crvenog križa, imade pravo skupljanja darova u cijeloj državi a osim toga uz odobrenje nadležnih ministarstava i na prihod od posebne takse od sve poštanske pošiljke, ulaznice u kinematografe i druge

javne priredbe kao i na karte za vožnju na željeznicama, brodovima i svim javnim prometnim sredstvima. U vrijeme rata odredit će ministarstvo hrvatskog domobranstva u sporazumu s nadležnim ministarstvima povlastice družtva u pogledu vožnje i prevoza državnim željeznicama i brodovima.

§ 6.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministarstvu hrvatskog domobranstva u sporazumu s nadležnim ministarstvima.

§ 7.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama,* i od toga dana prestaju vrijediti svi propisi njoj protivni.

U Zagrebu, dne 5. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj CLXIII-459-Z. p.-1941.

Ministar
hrvatskog domobranstva:

Kvaternik, v. r.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Artuković, v. r.

Ministar nastave:

Dr. Mile Budak, v. r.

* Narodne novine od 7. srpnja 1941. br. 69.

Na prijedlog ministarstva pravosudja i bogoštovlja propisujem i proglašujem

ZAKONSKU ODREDBU

o likvidaciji imovine Javnobilježničke komore u Zagrebu.

§ 1.

U vezi sa zakonskom odredbom o ukidanju javnog bilježničtva od 18. travnja 1941. odredjuje se likvidacija imovine Javnobilježničke komore u Zagrebu.

§ 2.

Likvidatora će imenovati ministar pravosudja i bogoštovlja izmedju bivših javnih bilježnika, koji su bili članovi Javnobilježničke komore u Zagrebu.

§ 3.

Likvidator je dužan ustanoviti svu imovinu i dugove Javnobilježničke komore u Zagrebu, razriješiti najamne i službovne odnose, poduzeti sve, što je potrebno za utjeranje i unovčenje komorne imovine, sastaviti diobnu osnovu i predložiti je na odobrenje ministarstvu pravosudja i bogoštovlja te uobće vršiti sve poslove, koje mu ministarstvo pravosudja i bogoštovlja povjeri u vezi s likvidacijom imovine Javnobilježničke komore u Zagrebu.

§ 4.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministarstvu pravosudja i bogoštovlja.

§ 5.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu 5. srpnja 1941.

Poglavnik:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLXXXIII-614-Z. p.-1941.

Ministar pravosuđa i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 7. srpnja 1941. br. 69.

ODREDBA
o predaji oružja.

U zakonskoj odredbi o prijekim sudovima od 17. svibnja 1941. br. LXXXII-148-Z. p. 1941. odredjeno je da će biti stavljen pred prijeki sud svatko, tko na javni poziv u odredjenom roku ne preda vlasti vatreno i hladno oružje, za koje nema dozvole nošenja i držanja.

Svi oni, koji nisu na izdani javni poziv predali vlasti u odredjenom roku vatreno ili hladno oružje, dužni su ga predati najkasnije do uključivo 18. srpnja 1941.

Svi, koji toj dužnosti udovolje, i do navedenog dana oružje predadu, ne će biti pozvani na odgovornost ni kažnjeni radi toga, što ga dosad predali nisu.

Svi, koji u roku odredjenom u ovoj zakonskoj odredbi oružje ne predadu, pa se kod njih oružje zateče, bit će predani prijekom sudu i kažnjeni smrću.

Oružje treba predati uz potvrdu kotarskim oblastima, a u gradovima državnom redarstvu.

Tko drži, da mu je prema prilikama oružje neophodno potrebito, treba prema postojećim zakonskim propisima zatražiti pravo držanja i nošenja oružja kod kotarskih oblasti, a u gradovima kod državnog redarstva.

Predana molba za dozvolu držanja i nošenja oružja ne oprašta nikoga od dužnosti, da oružje prema ovoj zakonskoj odredbi odmah preda.

Sve kotarske oblasti, gradska i obćinska poglavarstva dužna su odmah, ne čekajući posebni nalog, svestrano običajnim načinom proglasiti ovu naredbu.

U Zagrebu, 8. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj 630-Z. p.-1941.

* Narodne novine od 8. srpnja 1941. br. 70.

ZAKONSKA ODREDBA

o novcu Nezavisne Države Hrvatske

§ 1.

U Nezavisnoj Državi Hrvatskoj novčana je jedinica Kuna (Kn). Ona se dijeli na 100 (stotinu) banica (b).

§ 2.

Vrijednost jedne Kune odgovara vrijednosti od 17,921 miligrama (0,017921 grama) čistoga zlata.

§ 3.

Hrvatska Državna banka ima na području Nezavisne Države Hrvatske izključivo pravo izdanja novčanica i to pod uvjetima, koji će biti odredjeni posebnim zakonskim propisima.

§ 4.

Dok ne bude proglašen novi zakon o ustrojstvu i djelokrugu Hrvatske Državne banke, koji je predvidjen zakonskom odredbom od 10. svibnja 1941. godine broj LXXXI-142-Z. p., ovlašćuje se Hrvatska Državna banka, da zamijeni dinarske novčanice bivše Narodne banke kraljevine Jugoslavije novim novčanicama, kojih je izdatnik Nezavisna Država Hrvatska, a koje pod danom 26. svibnja 1941. nose podpis ministra narodnoga gospodarstva Dra. Lovre Sušića.

§ 5.

Nezavisna Država Hrvatska izdat će nove novčanice (Kuna) u svrhu zamjene za stare dinarske novčanice i to u vrijednosti od 1.000, 500, 100 i 50 Kuna.

§ 6.

Dinarske novčanice zamijenit će Hrvatska Državna banka novim državnim novčanicama u jednakoj naslovnoj (nominalnoj) vrijednosti bez ikakvih odbitaka. Početak i vrijeme zamjene, kao i rok, do kojega će vrijediti pojedine dinarske novčanice, odredit će Hrvatska državna banka javnim oglasom nakon predhodnog odobrenja Državne riznice.

Od časa, kada Hrvatska državna banka stavi u kolanje nove državne novčanice, postaju one zakonito plaćevno sredstvo na cijelom području Nezavisne Države Hrvatske.

§ 7.

Sitni kovani novac zamijenit će se takodjer novim kovanim novcem Nezavisne Države Hrvatske. O broju i vrijednosti sitnog kovanog novca donijet će se posebna zakonska odredba. Dok ova odredba ne bude donesena, ostaje kovani sitni novac bivše kraljevine Jugoslavije i dalje plaćevnim sredstvom.

§ 8.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se Državnoj riznici.

§ 9.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 7. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLXXXIV-632 Z. p.-1941.

Državni rizničar:

Dr. Košak, v. r.

---

* Narodne novine od 8. srpnja 1941. br. 70.

ZAKONSKA ODREDBA

o osnutku Državnog ravnateljstva za gospodarstvenu ponovu.

§ 1.

U smislu odsjeka IV. zakonske odredbe o državnoj vladi od 24. lipnja 1941. broj CLXVIII.-Z. p.-499-1941. osniva se Državno ravnateljstvo za gospodarstvenu ponovu, kojem je na čelu državni ravnatelj, a koji je izravno podvrgnut predsjedničtvu vlade.

§ 2.

Državno ravnateljstvo za gospodarstvenu ponovu preuzima »Ured za obnovu privrede« osnovan zakonskom odredbom broj LIII.-85-Z. p.-1941.

U djelokrug ravnateljstva prenose se:

1. poslovi »Ureda za obnovu privrede«, koji se ovime dokida, s time, da je jedino ovo ravnateljstvo ovlašteno kupovati imovinu židova i židovskih poduzeća;

2. djelokrug »ministarstva narodnog gospodarstva«, »ministarstva šuma i ruda«, »ministra narodnog gospodarstva«, ministra šuma i ruda«, »odjela za obrt, industriju i trgovinu« i »odjelnog predstojnika odjela za obrt, industriju i trgovinu« iz:

a) naredbe sa zakonskom snagom bana bivše banovine Hrvatske o »otudjivanju i poslovanju privrednih poduzeća« od 30. listopada 1940. broj 63401-VII.-1941.,

b) odredbe o ukidanju »povjereničtva kod privatnih novčanih zavoda« od 18. travnja 1941. broj 309-VII-1941.,

c) zakonske odredbe o »imenovanju povjerenika kod šumsko-industrijskih i rudarskih poduzeća« od 24. travnja 1941. br. XXIX-37-Z. p.-1941., u koliko se odnosi na posebnička društva i poduzeća,

d) § 2. i 3. zakonske odredbe o »redovitom poslovanju i spriječavanju sabotaže u privrednim poduzećima« od 30. travnja 1941. br. XLVII.-71-Z. p.-1941.,

e) § 4., 5. i 6. zakonske odredbe o »nadzoru nad novcem, vrijednostima i predmetima, koji se nalaze u sigurnostnim pretincima (safes-pretinci) novčanih zavoda i drugih privrednih poduzeća« br. LII-83-Z. p.-1941.,

f) zakonske odredbe o »dužnostima i pravima povjerenika imenovanih kod privrednih poduzeća« od 16. svibnja 1941. br. XCIX-196-Z. p.-1941.,

g) zakonske odredbe o »promjenama naziva privrednih poduzeća« od 16. svibnja 1941. broj XCI-182-Z. p.-1941.,

h) zakonske odredbe o »obveznoj prijavi imetka židova i židovskih poduzeća« od 5. lipnja 1941. broj CL-348-Z. p.-1941.,

i) provedbene naredbe zakonskoj odredbi o »obveznoj prijavi imetka židova i židovskih poduzeća« od 5. lipnja 1941., br. CL-348-Z. p.-1941. objavljene 5. lipnja 1941. pod brojem 349-Z. p.-1941.,

j) zakonske odredbe o »redovitom poslovanju i sprječavanju sabotaže u šumsko-industrijskim i rudarskim poduzećima« od 9. lipnja 1941. br. CLVI-383-Z. p.-1941.,

k) zakonske odredbe, kojom se naredba sa zakonskom snagom bana bivše banovine Hrvatske o »otudjivanju i poslovanju privrednih poduzeća« od 30. listopada 1940. broj 63401-VII.-1940. izdana na temelju »uredbe o ovlaštenju bana za uredjenje i likvidiranje privrednih poduzeća« od 29. listopada 1940. proteže na čitavo područje Nezavisne Države Hrvatske d 14. lipnja 1941. broj CXLII-425-Z. p.-1941.

§ 3.

Provedenje ove zakonske odredbe povjerava se predsjedničtvu vlade, koje će izdati provedbene naredbe i autentična tumačenja ovoj zakonskoj odredbi.

§ 4.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 1. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj CLXXXI-581-Z. p.-1941.

---

* Narodne novine od 8. srpnja 1941. br. 70.

ZAKONSKA ODREDBA

o preuzimanju novčanih zavoda.

§ 1.

Radi državnih i narodnih probitaka može državna riznica u suradnji s ministarstvom obrta, veleobrta i trgovine odrediti, da novčani zavod, koji se vodio kao dioničko društvo, s cjelokupnom imovinom prijedje u državno vlastničtvo, ili mu odrediti sniženje ili povišenje dioničke glavnice i kod toga slobodno odlučiti, tko će nove dionice preuzeti i uz koje uvjete.

Način preuzimanja i izvršenja obveza prema vjerovnicima preuzetog novčanog zavoda odredit će odlukom državna riznica u suradnji s ministarstvom obrta, veleobrta i trgovine bez obzira na propise trgovačkog i ostalih zakona.

Odluke po ovom propisu izdaju se po slobodnoj ocjeni i protiv njih nije dopuštena tužba na upravni sud.

§ 2.

Preuzimanje u državno vlastničtvo i vodjenje cjelokupnog poslovanja preuzetog novčanog zavoda povjerit će državna riznica državnim novčanim ustanovama, a iznimno može se taj posao povjeriti i privatnim novčanim zavodima ili ustanovi, koja će se u tu svrhu osnovati.

§ 3.

Imovina preuzetog novčanog zavoda predstavlja samostalnu državnu imovinu, kojom se imade do donošenja konačne odluke državne riznice posebno upravljati i koja se može samostalno obvezivati i samostalno nastupati pred sudom i trećim osobama.

§ 4.

Državna riznica imenovat će povjerenstvo od najviše pet osoba, ali ne izmedju djelatnih činovnika nadležnih ministarstva, sa zadaćom, da vodi nadzor nad vodjenjem poslova preuzetog novčanog zavoda.

§ 5.

Izdanjem odluke o preuzimanju novčanog zavoda po državi prestaje služba ravnateljstva, nadzornog odbora i svih ostalih organa preuzetog novčanog zavoda. U gruntovnim i trgovačkim knjigama, imade se upisati promjena vlasništva u korist Nezavisne Države Hrvatske i brisati preuzeti novčani zavod.

§ 6.

U koliko se preuzeti novčani zavod nalazi pod zaštitom u smislu uredbe o zaštiti novčanih zavoda i njihovih vjerovnika, ti propisi ostaju i dalje na snazi, dok državna riznica drugačije ne odredi.

§ 7.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se državnoj riznici i ministarstvu obrta, veleobrta i trgovine. Obvezno tumačenje ovlašten je davati predsjednik zakonodavnog povjerenstva.

§ 8.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu 8. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj CLXXXV-532-Z. p.-1941.

Državni rizničar:

Dr. Košak, v. r.

Ministar obrta, veleobrta i trgovine:

Marijan Šimić, v. r.

Zakonodavno povjerenstvo:

Dr. Milovan Žanić, v. r.

Broj 6197-1941.

---

* Narodne novine od 8. srpnja 1941. br. 70.

NAREDBA

kojom se izuzimaju diplomatski i konzularni predstavnici od odredaba naredbe broj 51 Z. p.-1941.

§ 1.

Diplomatski predstavnik sa osobljem poslanstva odnosno konzulata akreditiran od Poglavnika u kr. gradu Zagrebu izuzima se ispod naredbe od 24. IV. br. Z. p. 1941. odnosno provedbene naredbe o raspodjeli (racioniranju) namirnica za najnužnije potrebe života od 9. V. br. 9344-1941.

§ 2.

Diplomatskom predstavničtvu odnosno konzulatu izdati će se u tu svrhu posebne potrošačke izkaznice za osoblje, a koje će biti providjene pečatom ministarstva vanjskih poslova i državnog ravnateljstva za prehranu Nezavisne Države Hrvatske.

§ 3.

Diplomatski i konzularni predstavnici imati će pravo nabavljanja za svakog člana obitelji četverostruki iznos racioniranih živežnih namirnica i dvostruki iznos životnih (odjevnih) predmeta.

§ 4.

Ova naredba stupa na snagu s danom proglašenja u Narodnm novinama.*

U Zagrebu, 8. srpnja 1941.

Državno ravnateljstvo za prehranu

* Narodne novine od 8. srpnja 1941. br. 70.

Velika župa Posavje u Brodu n/S.

Broj Pov. 6-1941.

ODLUKA

o početku poslovanja Velike župe Posavje.

Velika župa Posavje početi će poslovanjem dne 15. srpnja 1941.

Usmislu § 12. zak. odredbe o Velikim županijama od 10. lipnja 1941. broj CLIX-345-Z. p.-1941. proglašuje se dan početka poslovanja u Narodnim novinama.

O tom se obavješćuju sve ovopodručne kotarske oblasti, ispostave, gradsko poglavarstvo i predstojničtvo gradskog redarstva u Brodu.

Kotarske oblasti i ispostave imadu o početku poslovanja obavijestiti sva obćinska poglavarstva, koja imadu to običajnim načinom proglasiti pučanstvu.*

U Brodu n/S., 7. srpnja 1941.

---

* Narodne novine od 8. srpnja 1941. br. 70.

Velika župa Livac—Zapolje
Nova Gradiška

Broj 114-1941.

OBJAVA

o početku poslovanja Velike župe Livac—Zapolje.

U smislu § 12. zakonske odredbe o Velikim županama od 10. lipnja 1941. godine broj CLIX-345-Z. p.-1941., koja je objavljena u službenom listu Nezavisne Države Hrvatske (Narodne novine) od 10. lipnja 1941. broj 49 ovime se proglašuje da će Velika župa Livac—Zapolje sa sjedištem u Novoj Gradiški započeti poslovanjem dana 15. srpnja 1941. u zgradi Ravnateljstva šuma novogradiške imovne obćine, Štrosmajerova ulica 9, telefon br. 44.

U Veliku župu Livac—Zapolje spadaju ovi kotarevi: Nova Gradiška, Novska, Daruvar, Požega, Pakrac, Bos. Gradiška i Prnjavor.

Kotarske oblasti obavijesti će o početku poslovanja Velike župe Livac—Zapolje u Novoj Gradiški sve područne oblasti i ustanove, a gradska i obćinska poglavarstva će proglasiti na svom području na uobičajeni način dan početka poslovanja.*

U Novoj Gradiški, 4. srpnja 1941.

---

* Narodne novine od 8. srpnja 1941. br. 70.

Velika župa Baranja, Osijek
Broj 61-41.

OBJAVA

o početku djelovanja Velike župe Baranja u Osijeku.

U smislu § 12. zakonske odredbe o Velikim županima od 10. lipnja 1941. godine broj CLIX-345-Z. p. 1941. godine ima se proglasiti dan početka poslovanja svake Velike župe u Narodnim novinama. Udovoljavajući ovom zakonskom propisu proglašujem, da će velika župa Baranja sa sjedištem u Osijeku početi poslovanjem 10 srpnja 1941.

Uredske prostorije nalaze se u Osijeku u zgradi stare Županije u Županijskoj ulici na I. katu, telefon broj 26-26.

Kotarske oblasti: Virovitica, Slatina, Našice, Djakovo, Donji Miholjac, Valpovo i Osijek imadu obavijestiti o početku uredovanja Velike župe Baranja u Osijeku sve područne oblasti i ustanove s time, da općinska poglavarstva početak uredovanja svestrano oglase na uobičajeni način radi znanja i ravnanja.*

U Osijeku, dne 27. lipnja 1941.

Veliki župan:

Dr. Stjepan Hefer, v. r.

---

* Narodne novine od 9. srpnja 1941. br. 71.

Na prijedlog ministarstva pravosudja i bogoštovlja propisujem i proglašujem

ZAKONSKU ODREDBU

o nadopuni zakonske odredbe o prijekim sudovima od 17. svibnja 1941. i zakonske odredbe o pokretnom prijekom sudu od 24. lipnja 1941.

§ 1.

Pred priejki sud odnosno pred pokretni prijeki sud bit će stavljen tko bez oblastnog odobrenja:

1. sluša vijesti krugovalnih postaja sa sjedištem u državama, koje su u neprijateljstvu s Nezavisnom Državom Hrvatskom ili s kojom od velesila osi;

2. sluša vijesti krugovalnih postaja, koje su neprijateljski raspoložene prema postojećem poredku u nezavisnoj Državi Hrvatskoj;

3. daje vijesti bilo s kakve krugovalne postaje proti postojećemu poredku u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

4. izgradjuje krugovalne postaje, daje sredstva za to ili bilo na koji način omogućuje ili pomaže njihov rad;

5. tko u roku od tri dana ne učini propisanu prijavu svoga boravka redarstvenoj oblasti u slučaju promjene svoga boravišta; a isto tako i kućevlastnik, kućepazitelj i sustanari, kojima se u kući odnosno u stanu nadje osoba, koja u roku od tri dana nakon dana useljenja nije izvršila propisanu prijavu svoga boravka.

§ 2.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenje u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 10. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj CLXXXVI-643 Z. p.-1941.

Ministar pravosuđa i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 10. srpnja 1941. br. 72.

ZAKONSKA ODREDBA

o osnivanju kotara Omiš sa sjedištem u Omišu.

§ 1.

Osniva se kotar Omiš sa sjedištem kotarske oblasti u Omišu.

§ 2.

Kotar Omiš obuhvaća sve ono područje bivšeg kotara Split, koje je po utvrdjenoj granici pripalo Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

§ 3.

Kotarska oblast u Omišu počet će uredovati 1. kolovoza 1941.

§ 4.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministarstvu unutarnjih poslova.

§ 5.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 10. srpnja 1941.

Nezavisne Države Hrvatske:
Poglavnik

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj CLXXXVII-623 Z. p.-1941.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Artuković, v. r.

* Narodne novine od 10. srpnja 1941. br. 72.

ODREDBA

Kotar Bos. Dubica uvršćuje se u područje Velike župe Livac Zapolje.*

Zagreb, 10. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj 652-Z. p.-1941.

* Narodne novine od 10. srpnja 1941. br. 72.

Ministarstvo zdravstva
Z. broj 981-1941.

OSNIVANJE UZADRUŽENIH ZDRAVSTVENIH OBĆINA NA PODRUČJU KOTARA BRAČ

Na temelju §-a 6. toč. 10. zakonske odredbe o državnoj vladi Nezavisne Države Hrvatske broj CLXVIII-499-Z. p. 1941. te §§-a 1., 2. i 3. zakona o zdrav. obćinama od 27. II. 1930. i §-a 59. toč. 8. financ. zakona za godinu 1934.-35.

ODLUČUJEM

da se na području kotara bračkog osnuju slijedeće uzadružene zdravstvene obćine:

1. uzadružena zdravstvena obćina Postira sa sjedištem liječnika u Postiri.

Ova uzadružena zdravstvena obćina obuhvaća upravnu obćinu Postira te sela Splitska i Škrip od upravne obćine Supetar;

2. uzadružena zdravstvena obćina Pučišća sa sjedištem liječnika u Pučišćima.

Ova uzadružena zdravsvena obćina obuhvaća upravnu obćinu Pučišća u njezinim upravnim granicama;

3. uzadružena zdravstvena obćina Selca sa sjedištem liječnika u Selcima.

Ova uzadružena zdravstvena obćina obuhvaća upravnu obćinu Selce u njezinim upravnim granicama;

4. uzadružena zdravstvena obćina Bol sa sjedištem liječnika u Bolu.

Ova uzadružena zdravstvena obćina obuhvaća upravnu obćinu Bol, te sela Murvica i Planica od upravne obćine Nerežišće;

5. uzadružena zdravstvena obćina Nerežišće sa sjedištem liječnika u Nerežišću.

Ova uzadružena zdravstvena obćina obuhvaća upravnu obćinu Nerežišće osim sela Murvica i Planica, te selo Donji Humac od upravne obćine Sutivan;

6. Uzadružena zdravstvena obćina Supetar-Sutivan sa sjedištem liječnika u Supetru.

Ova uzadružena zdravstvena obćina obuhvaća upravnu obćinu Sutivan i Supetar osim sela Humac Donji od upravne obćine Sutivan, te Splitske i Škripa od upravne obćine Supetar.*

Zagreb, 2. srpnja 1941.

Ministar zdravstva:

Dr. Petrić, v. r.

* Narodne novine od 11. srpnja 1941. br. 73.

Velika župa Prigorje
Broj 730-1941.

VETERINARSKA SLUŽBA KOD VELIKE ŽUPE PRIGORJE — UREDJENJE

Veliki župan Velike župe Prigorje u Zagrebu povodom popunjenja mjesta župskog veterinarskog izvjestitelja kod Velike župe Prigorje u Zagrebu, na koje je mjesto imenovan Dr. Franjo Vidović, veterinarski savjetnik, izdao je Kotarskim oblastima na području Velike župe Prigorje raspis o uredjenju veterinarske službe.

Dok se odredbom ministarstva ne ustanovi djelokrug župskih veterinara, to na osnovu §§ 4. i 5. zakona o Velikim županijama od 10. lipnja 1941. broj CLIX-345 Z. p.-1941., odredjujem, da ovouredski župski veterinar ima do daljnjega rješavati slijedeće poslove:

1. Sve poslove veterinarske struke, a uzto ima da vodi brigu o njihovom točnom i urednom rješavanju u skladu sa zakonskim i naredbenim propisima;

2. nadzor nad cjelokupnim radom državnih, obćinskih i privatnih veterinara;

3. nadzor nad svima veterinarskim ustanovama i nad pomoćnim osobljem;

4. brigu o podizanju i uredjenju veterinarsko-higijenskih ustanova;

5. brigu o stručnom usavršavanju veterinara i izobrazbi pomoćnog osoblja;

6. brigu o veterinarskoj promičbi i organizaciji pučkih predavanja i poučavanja naroda o naprednom i suvremenom držanju i uzgoju stoke;

7. otpravljanje svih osobnih stvari veterinara i pomoćnog osoblja;

8. sastavljanje i predlaganje proračuna za veterinarske potrebe na području župe;

9. obavljanje i rješavanje poslova iz zakona o suzbijanju stočnih zaraza, koji spadaju u djelokrug oblasti druge molbe i nadzor nad provadjanjem veterinarsko-redarstvenih mjera kod suzbijanja i ugušivanja stočnih zaraznih bolesti;

10. odobravanje izdataka iz obćinskih veterinarskih zaklada i ispitivanje završnih računa tih zaklada;

11. ispitivanje očevidnika i blagajničkih dnevnika veterinarsko-redarstvenih globa;

12. odpravljanje molba za podpore kod uginuća stoke od bedrenice i šuštavca (čl. 106 zakona o suzbijanju stočnih zaraza);

13. ispitivanje i vidiranje putnih računa veterinara i drugog osoblja, čiji računi padaju na teret vetrinarskih ustanova;

14. davanje mišljenja o izboru zemljišta za veterinarske ustanove, kao što su: veterinarske stanice, ambulante, klaonice, sajmišta i tržnica, krematorija, živodernica i strvišta i t. d.;

15. davanje mišljenja kod podjeljivanja sajmova;

16. stavljanje prijedloga Velikom županu za imenovanje stručnjaka za pregledavanje stoke i stočnih proizvoda na željezničkim postajama, te kamionskih pošiljaka;

17. briga o izobrazbi empiričkih pregledača stoke za klanje i mesa za javni potrošak, zatim strvodera, desin-

fektora, manipulanata sa marvinskim putnicama i drugog osoblja;

18. izdavanje štrojačkih izkaznica;

19. odobravanje ugovora strvodera sa obćinama;

20. vodjenje brojidbe i evidencije o svim poslovima veterinarske službe u Župi.

Naručbe cjepiva i lijekova izvršiti će se — radi pogibelji u odvlaci — i nadalje izravno od veterinarskog odsjeka ministarstva narodnog gospodarstva, a ovoj Velikoj župi treba istodobno priložiti prepis naručbe radi znanja i omogućenja event. kontrole, da li se cjepiva i lijekovi troše u smislu postojećih propisa.

Kod suzbijanja i ugušivanja stočnih zaraza i parazitarnih bolesti — kada se poduzimaju u velikim razmjerima — i inih poslova iz veterinarske službe — gdje je potrebno specijalno znanje — služiti će se Velika župa i upravne vlasti, kao i rajonski veterinari sa postojećim veterinarskim zavodima, kao pomoćnim stručnim ustanovama.

Samo po sebi se razumije, da se i ostali predmeti i poslovi veterinarske prirode, koji nijesu gore navedeni, a namijenjeni su odsjeku za veterinarstvo, ministarstva narodnog gospodarstva, — a Velika župa o njima mora biti informirana — moraju predlagati putem ove Velike župe.

Što se naslovu priobćuje radi znanja i upravljanja pozivom, da se gornjom naredbom sve uredovne veterinare tamošnjeg područja i obćina poglavarstva radi strogog obdržavanja.*

Zagreb 8. srpnja 1941.

Veliki župan:

Dr. Marko Lamešić, v. r.

---

* Narodne novine od 11. srpnja 1941. br. 73.
Zadnji stavak?

ZAKONSKA ODREDBA

o promjenama u kaznenom zakoniku od 27. siječnja 1929. i zakonskoj odredbi od 3. svibnja 1941. o promjenama u kaznenom zakoniku od 27. siječnja 1929. i zakonu o izmjenama i dopunama kaznenog zakonika od 29. listopada 1931.

§ 1.

U § 109., u prvom odjelu, mjesto riječi »teškom tamnicom do deset godina«, zatim u drugom odjelu mjesto riječi »teškom tamnicom do petnaest godina« i u trećem odjelu mjesto riječi »doživotnom tamnicom ili teškom tamnicom najmanje deset godina« dolazi svagdje riječ »smrću«.

§ 2.

Dodaje se § 109.a), koji glasi:

»Tko pribavi podatke o veleobrtu ili gospodarskim poduzećima, koja se odnose na rat ili vojnu obranu države ili za koje je stalo Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, da se čuvaju u tajnosti, u svrhu, da se saobće kojoj inozemnoj državi ili njezinim pouzdanicima, posredno ili neposredno, kaznit će se smrću.

§ 3.

U § 110., u odjelu prvom, mjesto riječi »teškom tamnicom« i u odjelu drugom mjesto riječi »strogim zatvorom najmanje godinu dana« dolazi svagdje riječ »smrću«.

§ 4.

U § 114., u prvom odjelu, mjesto riječi »strogim zatvorom«, u trećem odjelu mjesto riječi »teškom tamnicom do pet godina« i u četvrtom odjelu mjesto riječi »zatvorom do godinu dana i novčano« svagdje dolazi riječ »smrću«.

§ 5.

U čl. I. zakonske odredbe od 3. svibnja 1941. mjesto riječi »doživotna tamnica« dolaze riječi »doživotna teška tamnica«.

§ 6.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.* Njom se ne mijenja zakonska odredba o promjenama zakonske odredbe o prijekom sudu i zakonske odredbe o pokretnom prijekom sudu od 28. lipnja 1941. (Narodne novine od 28. lipnja 1941. br. 62).

U Zagrebu, 12. srpnja 1941.

Poglavnik:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLXXXVIII-264 Z. p. 1941.

Ministar pravosuđa i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 12. srpnja 1941. br. 74.

Na temelju § 4. zakonske odredbe o osnivanju Hrvatskoga državnog ureda za jezik propisujem ovu

PROVEDBENA NAREDBA

§ 1.

Zadatak je Hrvatskoga državnog ureda za jezik paziti na pravilnost i čistoću hrvatskoga jezika u javnoj upotrebi.

Napose mu se povjeravaju ove dužnosti:

1. priredjivanje školskih knjiga i priručnika iz jezičnog područja (pravopisa, slovnice, priručnog rječnika i sl.);
2. pregledavanje školskih knjiga za sve predmete;
3. jezična suradnja sa zakonodavnim i izvršnim državnim i samoupravnim tijelima prilikom sastavljanja nacrta zakona, odredaba i naredaba;
4. jezično savjetovanje piscima ili nakladnicima književnih i poučnih djela;
5. jezični nadgled svih tiskopisa uopće;
6. ispravljanje i odobravanje svih natpisa i oglasa na javnim mjestima (§ 9.);
7. nadgled jezika u kazalištima, kinematografima i krugovalnim postajama;
8. jezična promičba.

§ 2.

Hrvatski državni ured za jezik brine se za izradbu hrvatskoga pravopisa, slovnice i priručnog rječnika za školsku i opću upotrebu ili odobrava već izradjena djela te vrste.

Bez odobrenja Hrvatskoga državnog ureda za jezik ne smije se objelodaniti ni jedno djelo, koje bi sadržavalo jezične propise.
Znanstveno raspravljanje, ocjenjivanje i stavljanje prijedloga ostaje slobodno.

§ 3.

U suradnji s hrvatskom akademijom i hrvatskim sveučilištem u Zagrebu poticat će Hrvatski državni ured za jezik znanstveno obradjivanje hrvatskog jezika. Osobito će nastojati, da se što prije izradi veliki rječnik suvremenog hrvatskog jezika i da se odrede jedinstveni stručni nazivi za sva područja ljudske djelatnosti.

§ 4.

Hrvatski državni ured za jezik osnovat će u svom krilu hrvatski jezični muzej i knjižnicu.

§ 5.

Sve knjige, namijenjene školskoj upotrebi, imaju se dostaviti Hrvatskom državnom uredu za jezik, koji će ih s jezične strane pregledati i ispraviti.

§ 6.

Piscima ili nakladnicima dužan je hrvatski državni ured za jezik obaviti jezični pregled svakoga djela, koje mu prije tiskanja dostave u tu svrhu.

§ 7.

Hrvatski državni ured za jezik suradjivat će s jezične strane pri izradjivanju nacrta zakona, zakonskih odredaba, naredaba, pravilnika, napisa na tiskanicama, novčanicama, biljezima, i t. d.

§ 8.

Sve dopise Hrvatskog državnog ureda za jezik, kojima se vrši jezična promičba, ili se javnost upozorava na jezične i pravopisne pogrješke, dužne su dnevne novine uvrštavati besplatno, ako ne prelaze veličinom polovicu tiskanog stupca pojedinih novina.

§ 9.

Natpisi privrednih poduzeća, trgovina, gostionica, obrtničkih radionica i svih ostalih zanimanja i društava, za koje Hrvatski državni ured za jezik ustanovi, da nijesu u skladu s duhom hrvatskoga jezika, morat će se ispraviti ili zamijeniti novima prema općim ili pojedinačnim nalozima Hrvatskoga državnog ureda za jezik.

§ 10.

Za jezičnu pravilnost i čistoću u državnim i drugim kazalištima i krugovalnim postajama brine se hrvatski državni ured za jezik u dogovoru s upravama tih ustanova.

§ 11.

Filmovi s hrvatskim tumačem, slikovne i govorne reklame ne smiju kinematografi pružati općinstvu, ako za njihov tekst nijesu predhodno dobili pismeno odobrenje Hrvatskoga državnog ureda za jezik.

§ 12.

Gdje to traži obilje posla i gdje ima mogućnosti, slobodno je pojedinim državnim i privatnim ustanovama i poduzećima držati posebnog namještenika kao jezičnog ispravljača, o čemu treba obavijestiti Hrvat-

ski državni ured za jezik. U tom slučaju moći će Hrvatski državni ured za jezik osloboditi te ustanove od dužnosti, da mu šalju na prethodni jezični pregled svoje sastavke, na koje se odnosi ova naredba.

§ 13.

Sastavci, koji se po §§ 2., 5., 6. i 7. ove naredbe dostavljaju Hrvatskom državnom uredu za jezik, imadu biti napisani pisaćim strojem.

§ 14.

Za obavljanje poslova iz §§ 5., 6. i 9. ove naredbe plaćaju stranke pristojbu prema cjeniku i na način, koji će propisati Hrvatski državni ured za jezik.

§ 15.

Prekršaji ove naredbe kaznit će se kao redarstveni prekršaji.

§ 16.

Upravni i pisarnički troškovi Hrvatskoga državnog ureda za jezik, nagrade suradnicima izvan Ureda, izdatci za jezični muzej, knjižnicu i znanstvena putovanja i ostali izdatci namiruju se iz državnog proračuna.

§ 17.

Ova naredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 12. srpnja 1941.

Doglavnik:
Ministar nastave:
Dr. Mile Budak, v. r.

Broj: 477-Z. p.-1941.

* Narodne novine od 12. srpnja 1941. br. 74.

ODREDBA

Na temelju provedbene naredbe zakonskoj odredbi od 21. lipnja 1941. broj 432 Z. p. o prehrani pučanstva i pokriću gospodarskih potreba žitaricama i kukuruzom, § 1. zadnja stavka, i naredbe Državnog ravnateljstva za prehranu o vršalicama, izdane na temelju § 4 naredbe o zakonskoj odredbi o prehrani pučanstva i pokriću gospodarskih potreba žitaricama i kukuruzom od 21. lipnja 1941. broj 432 Z. p. 1941.

odredjuju se za pšenicu, suraž (napolicu), raž i zob slijedeći uvjeti preuzimanja od proizvoditelja:

1. pšenica

a) sjemenska pšenica od 79 kg na više hl. težine do 1% primjese uz cijenu od Din 450.— za 100 kg;

b) pšenica od 76—79 kg hl. težine do 2% primjese uz cijenu od Din. 430.— za 100 kg;

c) pšenica do 76 kg hl. težine do 5% primjese uz cijenu od Din. 420.— za 100 kg;

2. suraž (napolica) i raž

a) suraž (napolica) i raž od 72 kg na više hl. težine do 2% primjese uz cijenu od Din. 430.— za 100 kg;

b) suraž (napolica) i raž do 72 hl. težine do 5% primjese uz cijenu od Din. 420.— za 100 kg.

Ove cijene vrijede za suhu, zdravu, rešetanu pšenicu, suraž (napolicu) i raž postavno skladište komisionara Državnog ravnateljstva za prehranu.

Za svaki postotak primjese više od gore označenog postotka odbija se 1% od protuvrijednosti robe i to kod pšenice za kakvoće označene pod a) do 2%, pod b) do 5%, a pod c) do 10%, kod

suraži (napolice) i raži za kakvoće označine pod a) do 5%, a pod b) do 10%.

Od pšenice, koja sadrži veću primjesu od 2% pod a) više od 5% pod b), odnosno od 10% pod c), a od suraži (napolice) i raži, koja sadrži veću primjesu od 5% pod a) odnosno od 10% pod b) imade se zajednički zatvoriti uzorak i poslati Državnom ravnateljstvu za prehranu u Zagreb na slobodnu ocjenu vrijednosti robe.

Za prehranu vlastitog kućanstva proizvoditelja ostavlja se ovome prigodom vršidbe:

250 kg pšenice, ili raži, ili suraži za svaku osobu, koja se stalno prehranjuje u kućanstvu, a za sjemenske svrhe:

140 kg pšenice ili raži, ili suraži po katastralnom jutru zasijane površine sa pšenicom, raži ili suraži, uzimajući pri tome kao podlogu površinu, koja je bila kod pojedinog proizvoditelja zasijana pšenicom, raži ili suraži u gospodarskoj godini 1940.-1941.

3. Ustanovljeni višak preko količine, koja se proizvoditelju ostavlja odmah kod vršidbe za vlastitu potrebu, označenu gore pod 2., imade proizvoditelj predati komisionaru Državnog ravnateljstva za prehranu. Ime, naslov i točna oznaka skladišta ovoga komisionara mora se proizvoditelju označiti prigodom vršidbe na za to odredjenom obrascu. Komisionar će proizvoditelju označiti na istom obrascu rok, do kojega se roba mora dostaviti u označeno skladište.

Rokovi predaje pšenice, suraži ili raži po proizvoditelju u skladište komisionara odredjuju se kako slijedi:

a) za količine, koje pojedini proizvoditelj ima predati, a koje ne prekoračuju 1.000 kg, po pojedinom proizvoditelju do najviše 30 dana;

b) za količine, koje pojedini proizvoditelj ima predati, a koje ne prekoračuju 5.000 kg po pojedinom proizvoditelju do najviše 60 dana;

c) za količine, koje pojedini proizvoditelj ima predati, a koje ne prekoračuju 10.000 kg po pojedinom proizvoditelju do najviše 90 dana, a

d) za količine, koje pojedini proizvoditelj ima predati, a koje prekoračuju 10.000 kg, komisionar će sa proizvoditeljem utanačiti rok i preko 90 dana, ali uz naknadno odobrenje Državnog ravnateljstva za prehranu.

Svi rokovi računaju se od dana obavljene vršidbe. Predane količine pšenice, suraži ili raži imaju se prigodom predaje po komisionaru u gotovom isplatiti prema označenim cijenama. O obračunu dužan je komisionar predati proizvoditelju pismenu potvrdu u kojoj moraju biti označeni svi odbitci, radi lošije kakvoće, a obračun se obavlja na propisanom obrascu.

4. U ime ušura može vlastnik vršalice obračunati proizvoditelju najviše do 10% od ovršene količine pšenice, suraži ili raži. S ovim postotkom naplaćene su sve usluge, koje posjednik vršalice ima učiniti proizvoditelju, da se posao vršidbe obavlja u redu i prema zakonskim propisima;

5. ušurom dobivenu količinu ima posjednik vršalice obračunati na isti način kao i proizvoditelj. Cijeli ušur pšenice, suraži ili raži ima se predati komisionaru Državnog ravnateljstva za prehranu uz iste uvjete kao što je gore označeno pod 2. i 3.;

6. zob suha, zdrava, rešetana, uz cijenu od Din. 350.— za 100 kg, postavno skladište komisionara Državnog ravnateljstva za prehranu.

Proizvoditelju se ostavlja prigodom vršidbe 120 kg zobi po katastralnom jutru zasijane površine za zobi, uzimajući pri tome kao temelj površinu, koja je bila kod pojedinog proizvoditelja zasijana sa zobi u gospodarskoj godini 1940.-1941.

Radi odkupa viška zobi i predaje u skladište komisionara Državnog ravnateljstva za prehranu izdati će se prema potrebi naknadne odredbe. Ukoliko zob od proizvoditelja dodje do predaje prije izdavanja odredbe o tome, mora se ista predati isključivo u skladište komisionara Državnog ravnateljstva za prehranu.

7. Državno ravnateljstvo za prehranu odaslat će u pojedine kotare stanoviti broj nadzornika — popisivača, koji imaju dužnost obaviti nadzor i popunjavati propisane obrasce prigodom vršidbe.

Ukoliko za pojedine kotare ne bi bilo po Državnom ravnateljstvu za prehranu odaslano dovoljno nadzornika-popisivača, Kotarske oblasti imaju dužnost postaviti sa svoje strane takove popisivače kod svake vršilice, koja obavlja vršidbu.

Popisivači ne smiju biti nastanjeni u istome kotaru, već se imaju uzeti iz susjednih kotara.

Popisivači se imaju po ustaškim načelima obvezati na ispravan rad. Za ispunjavanje obrasca u točki 4. naredbe broj 432 Z. p. 1941. primiti će svaka Kotarska oblast veći broj uputa za poduku nadzornika-popisivača.

Pošto je već odredjen način i redoslijed vršidbe, pečatit će se vršalica tako, da se jačom vrpcom ili lancem poveže remenje od pogonskog kotača vršalice, ili sam pogonski kotač na način da bez oštećenja vrpce ili pečata stroj ne može raditi. Organ Kotarske oblasti

ili nadzornik-popisivač skida pečat na licu mjesta, gdje se vršidba obavlja i odpočinje.

Prije početka vršidbe Kotarska oblast ustanovljuje, da li je vršalica sposobna za rad, a njen vlastnik snabdjeven sa svima zakonom predvidjenim ispravama.*

Zagreb, dne 11. srpnja 1941.

Državno ravnateljstvo za prehranu

* Narodne novine od 12. srpnja 1941. br. 74.

UPUTA

komisionarima Državnog ravnateljstva za prehranu Nezavisne Države Hrvatske o načinu odkupa pšenice, raži, suraži (napolice), pire, ječma, zobi, prosa, heljde, kukuruza i njihovog brašna iz žetve 1941. god., te o izjednačenju cijena svih tih proizvoda na cijelom području Nezavisne Države Hrvatske.

§ 1.

Od proizvoditelja preuzimat će sve gore navedene žitarice i kukuruz komisionari Državnoga ravnateljstva za prehranu.

Komisionarom može biti svaka fizička ili pravna osoba, koja za to pruža moralnu i materijalnu podlogu.

Komisionar mora ispuniti slijedeće uvjete:

1. da je državljanin Nezavisne Države Hrvatske;

2. da je protokoliran kao trgovac zemaljskim i mlinskim proizvodima;

3. da raspolaže s najmanje 90.000.— Din gotovine u svrhu odkupa žitarica i kukuruza, što dokazuje potvrdom Kotarske oblasti ili priznatog novčanog zavoda;

4. da raspolaže sa zdravim skladištnim prostorijama za najmaje 200 q žitarica, što dokazuje potvrdom obćine ili kotarske oblasti;

5. da prihvati obće uvjete Državnog ravnateljstva za prehranu o komisionarima, koji su za sve komisionare jednaki, a koji se objelodanjuju u Narodnim novinama.

§ 2.

Prijave komisionara prihvaća Državno ravnateljstvo za prehranu putem svojeg obračunskog odjela, koji će s komisionarom utvrditi komisioni odnos.

U svim pitanjima novčanog i robnog poslovanja oko odkupa žitarica, kukuruza i mljiva, imade se komisionar obraćati izključivo na obračunski odjel Državnog ravnateljstva za prehranu Nezavisne Države Hrvatske, kojemu šalje izvještaje o odkupljenim količinama i odpremne listove o izvršenim odpremama, kako je to niže označeno.

Unutar pojedinih kotara proizvoditelj imade slobodan izbor komisionara, kome će robu predati. Pri tome mora biti osiguran najbliži put do utovara u vagon ili šlep, odnosno do najbližeg komisionarevog skladišta. To vrijedi takodjer i za prodaje u mjestu.

Komisionar odprema robu izključivo na temelju odpremnog odobrenja ravnateljstva. Za svaku pojedinu odpremu ispuniti će komisionar propisani odpremni list.

Ravnateljstvo može označiti komisionaru deficitarni kotar, pojedini veleobrt ili tvrdku, koju će komisionar snabdijevati s odredjenom robom.

Obračun izmedju komisionara i njegovog kupca obavlja se izravno. Njihove sporove rješava Državno ravnateljstvo za prehranu.

Kotarski aprovizacioni odbor predložiti će Državnom ravnateljstvu za prehranu Nezavisne Države Hrvatske zadruge ili trgovce, koji mogu izravno nastupiti kao kupci robe pod nadzorom.

§ 3.

Komisionar može tražiti predujam u novcu na temelju kupljene i odjavljene robe. Ravnateljstvo izdavat će putem svojeg obračunskog odjela »Potvrde o uskladištenju«. Na temelju ovih »Potvrda o uskladištenju« može komisionar dići kod obračunskog odjela iznose do 80% od nakupne vrijednosti robe uz kamatnjak od 6% godišnje neto.

Potanje uvjete takovih predujmova propisat će Državno ravnateljstvo za prehranu.

»Potvrde o uskladištenju« ispostavljaju se na rok od najviše 60 dana. Prodaja, na koju je podignut predujam, može se podići samo žiriranjem »Potvrde o uskladištenju«. Jedna »Potvrda o uskladištenju« ne može glasiti na manju količinu od 200 q jednolično manipulirane robe, uskladištene u jednome skladištu.

Ukupna pristojba komisionara za sam svoj trud oko nakupa, preuzimanja, manipulacije i odpreme robe do postavno vagon ili šlep njegove utovarne stanice odredjuje se sa 10% od vrijednosti robe uzimajući cijenu, koja je plaćena proizvoditelju. Ovu komisionu pristojbu pribraja komisionar nakupnoj cijeni prigodom obračuna s kupcem.

U komisionim pristojbama uračunat je takodjer i prometni porez na žitarice i kukuruz, koji se imade platiti redovnim načinom prema postojećim propisima. Za mlinove ustanovit će se posebna stavka umjesto komisione pristojbe u ime pomeljarine. U koliko komisionar-mlin odprema žitarice i kukuruz nesamljeveno, vrijede za njega obći uvjeti za komisionara.

Potreba robe pod nadzorom unutar suficitarnih kotara, kao i potreba robe u deficitarnim kotarima ustanoviti će Kotarski aprovizacioni odbori i dostavljati će

ravnateljstvu na odobrenje. Ravnateljstvo će prema raspoloživim zalihama odrediti količinu pojedine robe, koja se može u stanovitom razdoblju stavljati kotarskim aprovizacionim odborima na raspolaganje u svrhu raspodjelbe u kotaru.

Ujedno označiti će ravnateljstvo, iz kojega kotara se može označena roba nabavljati. Od kotarskih aprovizacionih odbora označene zadruge ili tvrdke moći će kupiti robu izravno od označenog komisionara. Obračun izmedju komisionara i njegovo kupca obavlja se izravno.

Za trgovce i zadruge (kupce) u deficitarnom kotaru ustanovljuje se marža izmedju kupovne i prodajne cijene sa 10% računajući nakupnu cijenu, koju dobiva proizvoditelj. U ovoj marži uračunani su svi troškovi trgovca od paritet vagon njegove željezničke postaje do njegovog skladišta, manjak, manipulacija, uskladištenje, izdavanje robe postavno kola ili vagon, osiguranje, porezi i zarada.

§ 4.

Nakupnoj cijeni, povišenoj za komisionu pristojbu, dodaje komisionar još za svakih 100 kg odpremljene robe 50.— Din u ime zbirnog podvoza do odredištne postaje kupca bez obzira na njenu udaljenost kao i način odpreme. Ovaj zbirni podvoz, koji je jednak za sve žitarice, kukuruz i mljivo, obračunava komisionar i mlinar s obračunskim odjelom Državnog ravnateljstva za prehranu. Zbirni podvoz imade se obračunati za svaku količinu, koju komisionar izdaje sa svojega skladišta.

Svaka pošiljka bez obzira na količinu i na prometno sredstvo, kojim će se odpremiti sa skladišta komisio-

nara, mora biti popraćena s »Odpremnim listom« glasom priloženog obrazca. Taj se »Odpremni list« izpostavlja u 4 primjerka, od kojih se 2 primjerka i to prvi list (unikat) i drugi list (duplikat) prilaže željezničkom tovarnom listu, u koliko pošiljka ide željeznicom, a komisionarevom računu (fakturi), u koliko pošiljka ide automobilom, kolima ili kojim drugim načinom. Treći list ide Državnom ravnateljstvu za prehranu, a četvrti ostaje kod komisionara.

Komisionar će platiti prigodom predaje prodanu i utovarenu robu, kako slijedi:

1. robu po odredjenoj cijeni, dodav k tome
2. 10% u ime komisione pristojbe, dodav k tome
3. skupnu vozarinu od Din. 5.000.— za 10.000 kg bez obzira na vrstu žitarica ili mljiva.

Iznos takovog računa imade mu njegov kupac u cijelosti platiti.

Komisionar platit će prigodom predaje robe željezničku vozarinu prema postojećoj tarifi do odredištne postaje kupca ili do pretovarne postaje, u koliko roba na putu do kupčeve odredištne postaje mora biti pretovarena na parobrod ili drugo koje prevozna sredstvo. Ovu svoju uplatu zabilježit će komisionar na poledjini »Odpremnog lista«. Kopiju svakog računa (fakture) prilaže komisionar obračunu vozarine s drugim primjerkom »Odpremnog lista«, koji se šalje obračunskom odjelu ravnateljstva.

Kupac preuzet će s robom takodjer drugi primjerak »Odpremnog lista«. Ide li roba do odredištne postaje kupca željeznicom bez pretovara, to kupac više nema obračuna s komisionarom u pogledu vozarine jer dovoz od vagona do svog skladišta plaća kupac. Kupac imade

samo povratiti komisionaru preuzeti »Odpremni list« sa svojim podpisom, kojim potvrdjuje primitak pošiljke.

Ako je roba bila pretovarena i odpremljena drugim kojim prevoznim sredstvom do odredištne postaje kupca, kupac će platiti podvoz i troškove od pretovarne postaje do njegove odredištne postaje na teret komisioara i plaćeni iznos naknadno s njime obračunati. Taj obračun imade se po pravilu izvršiti u roku do 24 sata, nakon što je kupac robu s »Odpremnim listom« preuzeo. Kupac će označiti na poledjini »Odpremnog lista« broj 2 pojedinačno sve iznose, koje je platio za pretovar i dopremu robe do njegove odredištne postaje, te će dotični »Odpremni list« zajedno s izvornim računima o ovim izplatama povratiti komisionaru, koji će mu izplaćene svote povratiti ili s njime obračunati.

Komisionar uplatit će razliku izmedju skupnog podvoza od Din 5.000.— za 10.000 kg i stvarno izplaćenog željezničkog ili inog podvoza u korist obračunskog odjela Državnog ravnateljstva za prehranu. Ove uplate imadu uslijediti svakoga prvoga i petnaestoga u mjesecu za sve one pošiljke, koje su u tom razdoblju obračunane u pogledu podvoza. Na uplatnici komisionar označuje broj »Odpremnog lista«, na koji se uplata odnosi. U koliko je za pojedinu pošiljku i kupac platio neke svote za pretovar i podvoz robe, komisionar će takove izplate pribrojiti svoti koju je već za ovu pošiljku platio u ime podvoza prigodom utovara, te taj zbroj odbiti od skupnog podvoza (Din 5.000.— za 10.000 kg), a razliku uplatiti u korist Državnog ravnateljstva za prehranu u Zagrebu.

Iznosi ili skupni podvoz, koji su platili komisionar i kupac više od Din 5.000.— za 10.000 kg robe, razliku

plaća ili obračunava komisionar s kupcem na teret Državnog ravnateljstva za prehranu.

Kotarski aprovizacioni odbori dužni su preispitati svaki obračun vozarine, koji kupac-zadruga-trgovac vraća komisionaru.

Ovo se preizpitivanje donosi na one stavke, koje za prevoz, pretovar i odpremu obračunavaju privatne osobe ili prevozna poduzeća. Prevozne ili pretovarne stavke koje zaračunavaju državne ustanove ili povlašćena parobrodarska društva, preizpitati svaki obračun vozarine, koji stva.* Kotarski aprovizacioni odbori imaju se brinuti da po njime preizpitane stavke odgovaraju stvarnosti.

Zadruga ili trgovac-kupac dodat će obračunu komisionarevom 10% prodajne pristojbe i tako se ustanovljuje prodajna cijena dotične robe, koja je jednaka za cijelo područje Nezavisne Države Hrvatske.

U koliko komisionar ujedno obskrbljuje u svom kotaru potrošače, priračunat će 10% pristojbe prodajnoj cijeni i zajedno s obračunom skupnoga podvoza doznačiti obračunskom odjelu ravnateljstva.

Sve uvozne ili izvozne daće, koje pojedina obćina ubire na teret uvoza ili izvoza žitarica i brašna bilo u kojem obliku, idu na teret komisionara odnosno trgovca ili zadruge (kupca).

Za održavanje tih cijena u maloprodaji imade se brinuti svaki kotarski aprovizacioni odbor za svoje područje.**

Zagreb, 11. srpnja 1941.

Državno ravnateljstvo za prehranu

* (?)

** Narodne novine od 12. srpnja 1941. br. 74.

OBĆI UVJETI

Državnog ravnateljstva za prehranu Nezavisne Države Hrvatske u Zagrebu za komisioni nakup pšenice, raži, suraži (napolice), pire, ječma, zobi, prosa, heljde, kukuruza i njihovog brašna i ostalih poljoprivrednih proizvoda u smislu zakonske odredbe o prehrani pučanstva i pokriću gospodarskih potreba žitaricama i kukuruzom.

U smislu postojećih zakonskih odredaba kao i u smislu odredaba koje bi stupile na snagu u toku zaključenog komisionog odnosa, Državno ravnateljstvo za prehranu Nezavisne Države Hrvatske u Zagrebu vršiti će isključivo pravo odkupa žitarica i ostalih poljoprivrednih proizvoda pod uvjetima, cijenama i na način propisan zakonskim naredbama i odredbama na temelju uzanaca zagrebačke burze za robu i vrijednote kako slijedi:

1. Način kupovine.

Postavljeni komisionar obvezuje se odkupljivati pšenicu, raž, suražicu, ječam, proso, heljdu, piru i kukuruz i brašno od svih vrsta žita, kao i ostale poljoprivredne proizvode samo u okviru ovih uvjeta i za račun Državnog ravnateljstva za prehranu Nezavisne Države Hrvatske u Zagrebu (kasnije kraće nazivanog ravnateljstva).

Za uredno uskladištenje robe komisionar osigurava potrebna skladišta. Na skladištima i pisarnama kako vlastitima tako i onima svojih podkomisionara i nakupnih stanica komisionar imade na vidljivom mjestu istaknuti oznaku: »Komisionar Državnog ravnateljstva za prehranu«.

Nakup hrane vrši komisionar od proizvoditelja izravno po odredbama i uputama ravnateljstva.

Svaku količinu hrane dužan je komisionar proizvoditelju platiti gotovim novcem i sva u tu svrhu potrebna novčana sredstva unaprijed osigurati. U koliko bi komisionaru bila dovežena količina hrane, koja premašuje sposobnost za nakup bilo u novcu bilo u pogledu skladišta, komisionar će o tome odmah izvijestiti obračunski odjel ravnateljstva i tražiti upute.

2. Cijena.

Komisionar vršiti će nakup pšenice, raži, suražice, ječma, brašna, kukuruza (i ostalih poljoprivrednih proizvoda utvrdjenih posebnim odredbama ravnateljstva) po zakonskim odredbama, a proizvode iz slobodnog prometa na temelju limita, koje će dobivati od ravnatelja ili njegovog opunomoćenika.

3. Aviziranje kupovina.

Komisionar dužan je podnositi obračunskom odjelu ravnateljstva pismeno prijave o svim količinama preuzete hrane za koje traži od njega odpremna odobrenja na tiskanicama odredjenim za tu svrhu. Komisionar najavljuje ravnateljstvu nakup najmanje količine od 100 metričkih centi kukuruza ili 50 metričkih centi ostalih žitarica ili brašna.

Prigodom svakog preuzeća i prijema hrane od proizvoditelja, te kod isplate protuvrijednosti, komisionar dužan je sam ili preko svoga opunomoćenika izdati prodavaocu obračun na tiskanici, koju će mu propisati ravnateljstvo, a čije će kopije zadržati za svoj arhiv radi pregleda organa ravnateljstva. Mjerenje hektolitarske težine i procjenu kakvoće vršiti će komisionar po svojoj najboljoj sasvjesti. Sve vage i aparati, koje

komisionar upotrebljava imaju biti u podpuno ispravnom stanju i službeno pregledane u 1940. ili 1941. godini. Odbitci za lošiju i dodatci za bolju kakvoću moraju se unijeti u obračune, koje će komisionar izdavati proizvoditeljima. Svaki proizvoditelj imade u slučaju spora u kakvoći robe od komisionara zatražiti zajedničko zatvaranje uzoraka njegovog proizvoda i takav sa otvorenim uzorkom poslati ravnateljstvu u svrhu utvrdjenja kakvoće i rješenja spora.

Komisionar dužan je u vezi svog poslovanja kod nakupa hrane voditi uredne knjige i to: popis primljene robe sa poimeničnom oznakom imena proizvoditelja, količine i izplaćene protuvrijednosti, knjigu blagajne, skladištnu knjigu, a mlinovi pored ovih i knjigu meljave, odnosno evidenciju svih predaja brašna. Sve te evidencije i poslovne knjige dužan je komisionar držati u svojim poslovnim prostorijama i staviti ih na uvid kontrolnim organima ravnateljstva koji imaju u svako doba slobodan pristup u sva skladišta, mlin i poslovne prostorije komisionara.

Hranom, koju će komisionar nakupiti po odobrenju ravnateljstva i avizirati je svojim dnevnim izvještajima, ravnateljstvo će raspolagati na slijedeći način:

a) odpremnim odobrenjem i nalogom za utovar u vagon, šlep ili slično,

b) izdavanjem dozvola mlinovima za meljavu odredjenih količina i vrsta hrane, time da sa dobivenim brašnom može raspolagati isključivo ravnateljstvo.

Danom stupanja na snagu komisionih odnosa izmedju komisionara i ravnateljstva dužan je komisionar preporučenim pismom prijaviti ravnateljstvu sve kod njega tog dana nalazeće se količine tudje ili vlastite hrane, kao i čitavu raspoloživu količinu brašna. Ko-

misionar dužan je voditi točne i pregledne popise sve kod njega uskladištene odnosno po proizvoditeljima predane na čuvanje u svrhu meljave pšenice i raži te o svakoj promjeni redovno obavijestiti ravnateljstvo.

4. Plaćanje.

U komisionoj pristojbi, koja je ustanovljena posebnom naredbom uključena je sva naknada za sve usluge, rad i troškove, koje ima komisionar u vezi sa svojim poslovanjem za nakup hrane po odredbi i za račun ravnateljstva kao: primanje robe, istovar, mjerenje, uskladištenje, osiguranje, manipulacija, upotreba vreća, prenos do šlepa, vagona ili slično, utovar, postavljanje vagona, kamate, sve režije, amortizaciju inventara, najamnine, odgovarajuću zaradu, uključivo sve poreze. Komisionar računati će po nalogu ravnateljstva svoje dobave na način propisan posebnom odredbom o odnosu komisionara prema ravnateljstvu.

Za obračun težine vrijednosti službeno mjerenje potvrdjeno na originalnom tovarnom listu i duplikatu, odnosno recepisu utovarne postaje. Trošak tovarnog lista i vagarine snosi prodavaoc, a trošak rinfuza uredjaja kupac po uzancama zagrebačke burze. Komisionar snosi takodjer i trošak izdavanja odpremnih dozvola, i ostalih tiskanica.

U koliko na tovarnom listu nije označena težina dasaka rinfuza uredjaja, odbija se od ukupne težine kod malog vagona 40 kg, a kod velikoga 50 kg.

5. Jamstvo kakvoće i zatvaranje uzoraka.

Kod šlepovske robe prima se kakvoća na utovarnoj stanici, a ekspertiza se vrši u Zagrebu kod ravnateljstva ili po odluci istog kod zagrebačke bruze za robu i vrijednote na temelju zajednički zatvorenih uzoraka. Po-

stotak vlage kod kukuruza ustanovljuje se zajednički na utvarnoj stanici.

Kod vagonskih pošiljaka komisionar odgovara za kakvoću do odredištne stanice u zemlji ili do pogranične stanice Nezavisne Države Hrvatske.

Komisionar je dužan po primitku odpremnog odobrenja utovara robe odrediti svog povjerenika za zatvaranje uzoraka i ustanovljenje vlage kod kukuruza i da se pobrine doći pravovremeno u vezu sa pouzdanikom kupca radi zajedničkog vadjenja i zatvaranja uzoraka odnosno ustanovljenja vlage. Ne postupi li komisionar ovako, zatvoriti će uzorke i ustanoviti vlagu pouzdanik kupca u prisutnosti jednostrano za to odredjenog člana dotičnog kotarskog ili gradskog aprovizacionog odbora, ali obavezno i za komisionara. U tom slučaju pouzdanik kupca poslati će jedan zatvoreni uzorak robe komisionaru na njegov trošak.

Zatvaranje uzoraka vršiti će pouzdanik kupca za komisionara bezplatno. Ako je vagonska roba odbijena komisionar se ima sam pobrinuti za istovar i pohranu ili daljnju odpremu robe. U slučaju konačnog odbijanja dužan je komisionar naknadno dobaviti istu količinu.

6. Rok utovara.

Kod šlepovske robe komisionar se obvezuje po postavljanju šlepa svakog radnog dana dobaviti najmanje 600 metričkih centi. U protivnom slučaju platit će komisionar odštetu za stajarinu šlepa i dnevnice primaoca. Ova komisionareva obveza nema nikakove veze sa uvjetima i možebitnim pogodnostima koje kupac uživa kod brodarskog društva. Za obračun odštete u tom pogledu mjerodavni su propisi odnosnih

brodarskih društava, koji vrijede na dan utovara robe a za dnevnicu primaoca stvarne dnevnice, koje kupac plaća svojim primaocima.

7. Jamstvo za uredno izvršenje ugovora

Na ime pokrića za sve vrsti obveza uključivši i niže konvencionalne kazne, koje bi mogle nastati prema Državnom ravnateljstvu za prehranu iz komisionog odnosa i poslovanja komisionar predaje obračunskom odjelu ravnateljstva jednu bianko mjenicu (bez roka i datuma izdanja) na utanačenu svotu, providjenu podpisom izdatnika i žiranata.

Komisionar ovlašćuje obračunski odjel ravnateljstva za prehranu ovu mjenicu domicilirati i ispuniti u tekstu sa izjavom »bez protesta«, stavit datum po svojoj volji i označit svotu koju obračunski odjel ravnateljstva bude potraživao iz bilo kojeg razloga prouzročenog iz komisionog ugovornog odnosa i druge mjenične sastojine, kako to obračunski odjel ravnateljstva nadje potrebnim i tako ispunjenu mjenicu utuži.

Komisionar se neopozivo obvezuje obračunskom odjelu ravnateljstva platiti u slučaju prekršaja primljenih obveza konvencionalnu kaznu od Din. 50.000.— i to:

a) u slučaju da prije izminuća odkaznog roka bez razloga prekine ugovorni odnos i prestane vršiti svoje dužnosti,

b) u slučaju da uskrati organima ravnateljstva pregled svojih skladišta, mlina ili uredskih prostorija, knjiga ili popisa ili da na bilo koj drugi načn ometa pregled,

c) u slučaju da odbije ponudu proizvoditelja za odkup hrane i o tome ne obavijesti ravnateljstvo brzojavno u roku od 4 sata, a brzojav poprati preporučenim listom,

d) u slučaju da proizvoditelju ne izda propisan obračun ili u njega ne unese učinjene odbitke.

e) u slučaju da proizvoditelju plati manju ili veću cijenu od cijene odredjene po ravnateljstvu.

f) u slučaju da se utvrdi nepravilnost pri mjerenju i prosudjivanju kakvoće hrane,

g) u slučaju da obračunskom odjelu ravnateljstva ne prijavi preuzetu i uvjetima odredjenu najmanju količinu hrane Din 1.— od svakog kilograma neprijavljene hrane bez obzira na gore predvidjenu svotu od Din 50.000.—

h) u slučaju da komisionar bez predhodnog pismenog odobrenja ravnateljstva samelje u svom mlinu najmanju količinu hrane preuzete za račun po odredbi ravnateljstva,

i) u slučaju da komisionar na temelju primljenih naloga za odpremu odnosno dozvole za meljavu hrane ravnateljstvu ne izda hranu ili brašno odredjenom kupcu ili ustanovi,

j) u slučaju da ravnateljstvu dade netočne podatke o stanju zalihe robe koja mu je povjerena na čuvanje,

k) u slučaju da drugome preda i dobavi i najmanju količinu robe bez odobrenja ravnateljstva Din 1.— po kilogramu na drugu stranu odpremljene robe,

l) u slučaju da komisionar preuzima na čuvanje, ili nakupi od proizvoditelja ma koju količinu robe, a o tome uobće ne obavijesti ravnateljstvo,

m) u slučaju prekršaja bilo kojeg propisa ovih uvjeta kao i posebnim pismom utvrdjenog odnosa izmedju ravnateljstva i komisionara.

Ugovorne kazne izriče po slobodnoj ocjeni ravnateljstvo na temelju zapisnika pouzdanika ravnateljstva sastavljenog u prisuću organa prvomolbenih upravnih

vlasti ili na temelju izravne prijave ovih vlasti ravnateljstvu, izuzev one, kojih je visina kazne već odmjerena. U slučaju izricanja takovih kazna ovaj se ugovor automatski raskida. Ravnateljstvo može i prije izricanja ma koje kazne po ovom ugovornom odnosu zabraniti komisionaru nakup u koliko se ovaj ne drži ma koje točke ovih uvjeta ili ometa poslovanja ravnateljstva. Komisionar je svakako dužan da do toga časa nakupljenu robu preda po odredbi ravnateljstvu, ali mu na tu količinu ne pripada odredjena komisiona pristojba, dok se spor ne riješi. Osim toga potpada komisionar pod udar kazne predvidjene zakonom za njegove prekršaje.

8. Trajanje ugovora.

Komisioni ugovorni odnos traje do otkaza koji se može obostrano učiniti preporučenim pismom na 8 dana unaprijed. Poslovi zaključeni do dana izminuća ugovornih odnosa imadu se likvidirati izmedu ravnateljstva i komisinara po ugovorenim uslovima. Ravnateljstvo si pridržaje pravo raspolaganja sa skladištima komisionara po svojoj potrebi.

9. Sporovi.

U slučaju spora izmedju obračunskog odjela ravnateljstva i komisionara odlučuje ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu po slobodnoj ocjeni konačno.*

Zagreb, dne 11. srpnja 1941.

Državno ravnateljstvo za prehranu

* Narodne novine od 12. srpnja 1941. br. 74.

Ministarstvo nastave
Odjel za srednje škole
Broj 18682-1941.

MIJENJANJE NAZIVA ŠKOLSKIH FONDOVA

Povjereničtvu za Bosnu i Hercegovinu, odjelu za nastavu u Sarajvu;

Ustaškom stožeru i povjereničtvu za bivšu vrbasku banovinu u Banjoj Luci;

Svima državnim i privatnim gimnazijama;

Svima državnim i privatnim učiteljskim školama;

Svima državnim i privatnim gradjanskim školama;

Kotarskim poglavarstvima;

Pročelnicima odjela, odsjeka i pododsjeka ovoga ministarstva.

Kao ostatci prijašnjih vremena u nekim školama postoje još uvijek fondovi, koji nose imena srbskih vladalaca, knezova i drugih predstavnika i nosilaca srbske zavjetne misli, koja se željela proširiti po hrvatskim krajevima. Samo je po sebi razumljivo, da se takvi nazivi fondova u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj imaju ukloniti i to tako, da se pripazi na svrhu fonda, pa da se prema tome donese odluka. Ako je fondu bila svrha direktno širenje srbske misli, bez razlike, da li pod srbskim ili jugoslavenskim imenom, ravnatelj će poslati svoj prijedlog o drugoj upotrebi tog fonda.

Ako je fond imao kakvu drugu svrhu, i u tom će slučaju ravnatelj dati svoje mišljenje o upotrebi tog fonda.

Ovo ravnatelji imadu izvršiti odmah i odmah obavijestiti odsjek ministarstva nastave, pod koji podpadaju, no najkasnije u roku od 14 dana iza primitka ove okružnice. Ministarstvo nastave stvorit će odluke na temelju ravnateljeva izvještaja, pa se traži, da ravnatelj savjestno obavi svoj posao. Pri ovim izvještajima treba uvijek navesti i iznos fonda, o kojem se radi.*

U Zagrebu 4. srpnja 1941.

Zamjenik ministra
državni tajnik:

M. Veršić, v. r.

* Narodne novine od 12. srpnja 1941. br. 74.

Velika župa Vinodol i Podgorje
Broj 96-1941.

OBJAVA

o početku poslovanja Velike župe Vinodol i Podgorje.

Pozivom na propis §-a 12. zakonske odredbe o Velikim županama od 10. lipnja 1941. broj CLIX-345-Z. p. 1941. proglašene u Narodnim novinama od 10. lipnja 1941. broj 52 objavljuje se, da će Velika župa Vinodol i Podgorje započeti poslovanjem u Senju dana 16. srpnja 1941.

Prostorije Velike župe nalaze se u zgradi biskupskog sjemeništa na trgu Kralja Zvonimira.

Kotarske oblasti, koje pripadaju ovoj župi, neka obavijeste o početku poslovanja Velike župe Vinodol i Podgorje u Senju sve područne oblasti i ustanove, a općinska poglavarstva neka oglase početak poslovanja uobičajenim načinom radi znanja i ravnanja.*

Senj 11. srpnja 1941.

Veliki župan:

Prof. M. Sušić, v. r.

---

* Narodne novine od 14. srpnja 1941. br. 75.

Ministarstvo pravosudja i bogoštovlja
Broj 42385-1941.

MINISTARSKA ODREDBA

o proglašenju prijekog suda za područje Sudbenog stola u Mostaru.

Na temelju točke 1. zakonske odredbe o prijekim sudovima od 17. svibnja 1941. (Narodne novine od 20. svibnja 1941. br. 32) proglašujem prijeki sud za područje Sudbenog stola u Mostaru.

Ovaj će prijeki sud poslovati kod Sudbenog stola u Mostaru.

Predsjednikom prijekog suda postavljam Franju Žuroveca, viječnika sudbenog stola u Mostaru, a za njegovog zamjenika Šaćira Konjhodžića, viječnika sudbenog stola u Mostaru, a za suce prijekog suda Ibrahima Karabega, viječnika sudbenog stola u Mostaru i Krešimira Butigana, kotarskog sudca u Mostaru, za njihove zamjenike: Saliha Agića, viječnika Sudbenog stola u Mostaru i Stjepana Katurdžiju, kotarskog sudca u Mostaru, za zapisničara Envera Krpu, sudbenog prislušnika u Mostaru, a za zamjenika mu Emila Gvozdenovića, sudbenog prislušnika u Mostaru.

Prijeki sud Sudbenog stola u Mostaru nadležan je da sudi sva kažnjiva djela navedena u točki II. u vezi s točkom X. zakonske odredbe o prijekim sudovima i zakonske odredbe od 28. lipnja 1941. broj CXIV-548-Z. p. 1941. o promjeni zakonske odredbe o prijekom sudu i

zakonske odredbe o pokretnom prijekom sudu, a koja su učinjena ili budu učinjena u vremenu od 10. travnja 1941., pa do dana dok ovaj prijeki sud ne bude ukinut. Smrtnu kaznu strijeljanjem imaju izvršiti oružnici.

Prijeki sud imaju svestrano oglasiti na cijelom području Sudbenog stola u Mostaru gradska i obćinska poglavarstva.*

U Zagrebu, dne 12. srpnja 1941.

Po odredbi
ministra pravosudja i bogoštovlja
državni tajnik:

Ugljen, v. r.

* Narodne novine od 14. srpnja 1941. br. 75.

Ovime propisujem i proglašujem

ZAKONSKU ODREDBU

o uračunavanju godina provedenih u javnom zvanju ili u javnoj ili privatnoj službi u državnu i samoupravnu službu.

1. Državnim i samoupravnim urednicima i službenicima mogu se uračunati za napredovanje u službi i za mirovinu godine provedene u javnom zvanju ili u javnoj ili privatnoj službi, bilo sve, bilo samo odredjeni broj godina, bez obzira na vrijeme, koje su stvarno proveli u državnoj ili u samoupravnoj službi.

2. Odluku o uračunavanju godina službe donosi nadležno ministarstvo po slobodnoj razsudi. Za one, koji budu primljeni u državnu ili samoupravnu službu nakon stupanja na snagu ove zakonske odredbe, može se odluka o uračunavanju godina službe donijeti istodobno s odlukom o imenovanju ili naknadno.

3. Provedenje ove zakonske odredbe povjerava se svima ministrima, svakome na području njegove nadležnosti.

4. Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 15. srpnja 1941.

Poglavnik:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CXCI-657-Z. p.-1941.

*** Narodne novine od 15. srpnja 1941. br. 76.**

ZAKONSKA ODREDBA

o osnutku Narodne zaštite Nezavisne Države Hrvatske

Obće odredbe

§ 1.

Osniva se Narodna zaštita kao ustrojba Hrvatskog domobranstva za sprječavanje i odstranjivanje svih neposrednih i posrednih opasnosti, ratnih i prirodnih nedaća i nesreća, te uklanjanje njihovih štetnih posljedica za narodni život, gospodarstvo i promet na cjelokupnom području Nezavisne Države Hrvatske.

Izvršenje zadataka Narodne zaštite dužnost je države uz sudjelovanje čitavog naroda po propisima ove zakonske odredbe i drugim propisima, kojima se ovakvo sudjelovanje naroda naredjuje.

Obveze i dužnosti

§ 2.

Svi državljani i državni pripadnici Nezavisne Države Hrvatske obvezani su vršiti pripreme i radove, podnositi osobne i stvarne (imovinske) terete i postupati po propisima zakona, zakonskih odredaba, naredaba, propisnika i uputa, kojima se ovakve obveze propisuju.

Djelatna je služba u Narodnoj zaštiti obća i obvezatna. Za omladinu od 15 godina starosti do nastupa vojne službe obuhvaća služba u Narodnoj zaštiti voj-

ničku prednaobrazbu i radnu službu mladosti prema zakonskoj odredbi od 3. svibnja 1941. godine.

Osobe, koje nijesu državni pripadnici, a nastanjene su u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, dužne su preuzeti sve obveze i dužnosti Narodne zaštite, u koliko se to ne protivi propisima medjunarodnog prava.

Mjere Narodne zaštite dužni su provoditi svi stanovnici kao i sve pravne osobe, sva društva i svi odgovorni čimbenici ustanova, zavoda i poduzeća javnog i privatnog prava, u koliko imaju svoje sjedište i imetak na državnom području, odnosno u koliko na tom području vrše poslovanje.

§ 3.

Obseg i sadržaj obveza i dužnosti za izvodjenje priprema i radova Narodne zaštite odredjuju naredbe, propisnici i upute ministarstva hrvatskog domobranstva.

Prema potrebi mogu se za svrhe Narodne zaštite izvlastiti nekretnine i prava. O potrebi takve izvlastbe odlučuje ministarstvo hrvatskog domobranstva, a izvlastbeni postupak propisat će se posebnom provedbenom naredbom.

§ 4.

Od djelatne službe u Narodnoj zaštiti oslobodjaju se osobe, koje su zbog starosti ili zdravstvenog stanja nesposobne za takvu službu.

Isto vrijedi i za osobe, kod kojih se zbog osobitih služba narodnoj i državnoj zajednici predpostavlja, da ne će moći uskladiti izvršivanje svojih dužnosti s djelatnom službom u Narodnoj zaštiti. U tom smislu imaju se osobito uzeti u obzir dužnosti svih pripadnika vojske i mornarice te članova borbenih ustaških postrojba.

§ 5.

Svi obveznici Narodne zaštite imaju u službi, izvan službe i nakon službe sačuvati najveću tajnost svih službenih i slučajno prikupljenih podataka, ako postoji mogućnost, da bi njihovo poznavanje moglo u bilo kojem obliku ugroziti provedbu zadataka Narodne zaštite i probitke Nezavisne Države Hrvatske.

Ove odredbe odnose se i na sve druge osobe, koje rade u bilo kakvoj vezi na pripremama i izvodjenju mjera Narodne zaštite.

§ 6.

Radi provedbe svih potrebnih priprema i radova Narodne zaštite stavljaju se ministarstvu hrvatskog domobranstva na raspolaganje u miru i ratu:

1. ustanove, uredi, ustrojbe i uredjaji svih državnih i samoupravnih oblasti;
2. uredi, ustrojbe i uredjaji ustanova, zavoda, poduzeća, društava i pojedinačnih osoba javnog i privatnog prava.

Smjernice za iskorišćenje i rad svih razpoloživih snaga i sredstava odredjuje provedbenim naredbama ministarstvo hrvatskog domobranstva u sporazumu s mjerodavnim ministarstvima.

Razpodjela tereta

§ 7.

Država se brine za svu djelatnost iz područja Narodne zaštite i vrši nadzor preko ministarstva hrvatskog domobranstva nad svom nepokretnom i pokretnom imovinom, svom opremom, osobnom i radnom te svim jedinicama državnih, gradskih, obćinskih, javnih i po-

sebničkih ustanova i društava, koja rade izključivo ili prvenstveno na zadatcima Narodne zaštite.

Za troškove, prikupljanje i razdiobu potrebnih sredstava kod priprema i izvodjenja mjera Narodne zaštite primjenjuje se načelo prvenstvenog interesa. Troškove za provedbu mjera, koje se odnose na neposredno ili posredno osiguranje pojedinca, kućanstva, kuće, skupine kuća, ustanova, zavoda, poduzeća, obćine, grada, kotara, župe ili države, snosi u prvom redu ona jedinica, koja je nužno i najneposrednije zainteresirana radi vlastitog samoodržanja na tim mjerama. Raspodjelu troškova odredjuje ministarstvo hrvatskog domobranstva posebnom odredbom.

Postojeći domovi, predmeti, uredjaji, zemljišta i vježbališta civilne zaštite (mjestnih odbora, državnih i samoupravnih ustanova za zaštitu od napadaja iz zraka), vatrogasnih, tehničkih i zdravstvenih (Crvenog križa) jedinica, bivšeg Sokola, te drugi javni i posebnički, tjelovježbeni i društveni objekti, ustupaju se na upotrebu ministarstvu hrvatskog domobranstva. O izvršenju tih ustupaka izdat će provedbene odredbe ministarstvo hrvatskog domobranstva u sporazumu s mjerodavnim ministarstvima.

Da li će se i u kojem će se obsegu davati olakšice, odštete ili naknade, odredit će se provedbenim naredbama. Za izvršenje osobne službe ne će se redovito davati nikakova naknada.

Posebne odredbe

§ 8.

Proizvodnju, uvoz i prodaju svih sredstava, predmeta i uredjaja, koji pretežno ili izključivo služe svrhama Narodne zaštite ili se takovima u službenim propisima

označuju, odobrava ministarstvo hrvatskoga domobranstva u sporazumu s mjerodavnim ministarstvima.

Sva sredstva, način poučavanja i vježbanja, izdanja, slike, izložbe, filmove i drugo iz područja Narodne zaštite odobrava ministarstvo hrvatskog domobranstva ili ustanova, koju ono ovlasti.

Kaznene odredbe

§ 9.

Tko namjerno sprječava ili nastoji na bilo koji način spriječiti izvršenje obveza i dužnosti po ovoj zakonskoj odredbi odnosno po njenim provedbenim naredbama, kaznit će se zatvorom do godine dana ili novčano do 100.000.—Kn., u koliko za to djelo nije kaznenim zakonom predvidjena stroža kazna. Ove kazne izriču redovni gradjanski sudovi.

§ 10.

Tko se s nemarnosti ogriješi o odredbe ove zakonske odredbe ili njenih provedbenih naredaba, kaznit će se zatvorom do 30 dana ili globom do 10.000.— Kn* U težim slučajevima izricat će se istobodno obje kazne. Globe teku u korist posebne zaklade za Narodnu zaštitu, koja se ovim osniva, a stoji pod neposrednom upravom ministarstva hrvatskog domobranstva.

Ove kazne izriču prvomolbene upravne oblasti.

Odluke izrečene zbog prekršaja ove zakonske odredbe i svih na njoj osnovanih naredaba i propisnika izvršne su odmah nakon proglašenja, a uložena žalba nema odgodne moći.

* Po ispravku od 17. srpnja 1941. broj 736 Z. p. 1941. (Nar. nov. od 17. srpnja 1941. br. 78.).

Prelazne i završne odredbe

§ 11.

Svi dosadašnji propisi, koji su sadržani u zakonima, uredbama, naredbama i pravilnicima o zemaljskoj obrani, o državnoj mobilizaciji, o područnoj zračnoj obrani i zaštiti od napadaja iz zraka, ili bilo gdje drugdje, u koliko nisu protivni ustavnim i drugim zakonima Nezavisne Države Hrvatske i ovoj zakonskoj odredbi, ostaju na snazi, dok se ne izmijene.

§ 12.

Provedbenim naredbama ministarstva hrvatskog domobranstva propisat će se posebno:

ustroj i rad Narodne zaštite; provedbu samozaštite; ustroj i rad javne službe sigurnosti i pomoći [glasnička, redarstvena, tehnička, vatrogasna, kemijska, zdravstvena, živinarska, izseobena (evakuaciona) služba]; ustroj i rad vatrogastva; ustroj i poslovanje zaklade Narodne zaštite; proizvodnju, uvoz, prodaju i upotrebu zaštitnih sredstava; pripremu izseobe; provedbu zamračenja; izvlastbu za svrhu Narodne zaštite; izgradnju i uredjenje skloništa i zaklona; provedbu veleobrtne zaštite; izgradnju gradova i naselja; izgradnju kuća; čišćenje tavana; izobrazbu i vježbe omladine u službi Narodne zaštite.

§ 13.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministarstvu hrvatskog domobranstva. Ministarstvo hrvatskog domobranstva davat će po potrebi u sporazumu s nadležnim ministarstvima mjerodavna tumačenja ovoj zakonskoj odredbi.

§ 14.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 15. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CXCII-604 Z. p.-1941.

Ministar hrvatskog domobranstva:

Slavko Kvaternik, v. r.

* Narodne novine od 15. srpnja 1941. br. 76.

Na prijedlog ministra pravosudja i bogoštovlja propisujem i proglašujem

ZAKONSKU ODREDBU
o stavljanju na raspolaganje svega osoblja pravosudne struke.

§ 1.

Sve osoblje pravosudne struke stavlja se na raspolaganje za vrijeme do 1. studenoga 1941.

§ 2.

Do 1. studenoga 1941. može se sve osoblje pravosudne struke postavljati, premještati, promaknuti, prenositi u drugu službu iil struku, postavljati na niži položaj ili grupu, umiroviti u istom ili u nižem položaju ili u istoj ili u nižoj grupi, odpustiti ili vratiti iz mirovne u djelatnu službu, bez obzira na sve dosadašnje zakonske propise.

§ 3.

Postavljanje u smislu t. 2. zakonske odredbe o stavljanju na raspolaganje sudaca i ostaloga osoblja redovnih i upravnih sudova, državnih nadodvjetničtava, viših državnih tužiteljstava i državnih tužiteljstava od 19. travnja 1941. obuhvaća i promaknuća i vraćanje iz mirovine u djelatnu službu.

§ 4.

Ovlašćuje se ministar pravosudja i bogoštovlja, da odredi svemu osoblju pravosudne struke medjusobni činored u službi, bez obzira na dosadašnje zakonske propise.

§ 5.

Onima, koji su odpušteni ili budu odpušteni iz državne službe u pravosudnoj struci odnosno njihovim obiteljima, može ministar pravosudja i bogoštovlja dopitati prema svojoj slobodnoj razsudi primjereni iznos u ime uzdržavanja, ako oni odnosno njihova obitelj nemaju potrebnih sredstava za uzdržavanje.

§ 6.

Ovlašćuje se ministar pravosudja i bogoštovlja, da može mjerodavno tumačiti ovu zakonsku odredbu kao i zakonsku odredbu o stavljanju na raspolaganje sudaca i ostaloga osoblja redovnih i upravnih sudova, državnih nadodvjetničtava, viših državnih tužiteljstava i državnih tužiteljstava od 19. travnja 1941.

§ 7.

Provedenje ove zakonske odredbe opvjerava se ministru pravosudja i bogoštovlja.

§ 8.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 12. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj CXCV-689-Z. p.-1941.

* Narodne novine od 15. srpnja 1941. br. 76.

Na prijedlog ministra pravosudja i bogoštovlja i ministra nastave propisujem i proglašujem

ZAKONSKU ODREDBU

o osnivanju »Zaklade Oca domovine dra Ante Starčevića« u Zagrebu.

§ 1.

Na vječnu spomen i u počast Oca domovine osniva se »Zaklada Oca domovine dra Ante Starčevića« u Zagrebu.

Svrha je Zaklade, da promiče ciljeve ustaškoga pokreta.

Prvi ustaški odbor Zaklade imenovat će ministar nastave. Ovaj upravni odbor je dužan u roku od mjesec dana sastaviti statut Zaklade i predložiti ga na odobrenje ministarstvu nastave.

§ 2.

Dioničko društvo »Starčevićev dom d. d.« u Zagrebu razvrgava se.

Razvrgnuće toga društva ima trgovački sud u Zagrebu upisati u trgovački registar ureda radi, ali se to u službenim novinama ne oglašuje.

Likvidacija toga dioničkog društva prema propisima trgovačkog zakona se ne provodi.

§ 3.

Svu imovinu i sve obveze dioničkoga društva »Starčevićev dom d. d.« u Zagrebu preuzima »Zaklada Oca domovine dra Ante Starčevića« u Zagrebu.

Zaklada je dužna isplatiti svima posjednicima dionica imeniti iznos, na koji dionica glasi, ukoliko se dioničar ne odrekne toga prava u korist Zaklade. Predmnijeva se, da se je dioničar odrekao prava na isplatu imenitog iznosa dionice, ako ne zatraži isplatu u roku od mjesec dana od dana stupanja na snagu ove zakonske odredbe. Svi dioničari dioničkoga društva »Starčevićev dom d. d.« u Zagrebu gube sva ostala prava iz svojih dionica. Nadležni zemljišno-knjižni sud provest će u zemljišnim knjigama promjenu vlastnika nekretnina dioničkoga društva »Starčevićev dom d. d.« u Zagrebu na zahtjev Zaklade, bez ikakve prijenosne i sudbene pristojbe.

§ 4.

Provedenje ove zakonske odredbe povjerava se ministru pravosudja i bogoštovlja i ministru nastave.

§ 5.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, 15. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj CLXXXIX-691-Z. p.-1941.

Ministar pravosuđa i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

Ministar nastave:
Dr. Mile Budak, v. r.

---

* Narodne novine od 15. srpnja 1941. br. 76.

Obrazloženje zakonskoj odredbi o osnivanju »Zaklade Oca domovine Dr. Ante Starčevića« u Zagrebu.

Kao vidljivi znak zahvalnosti hrvatskog naroda svom prvom sinu podignuta je u Zagrebu velebna zgrada »Starčevićev dom« god. 1895., a temeljni kamen toj zgradi udaren je god. 1894.

Taj dom je sagradjen doprinosima cijeloga hrvatskog naroda, u tom domu imao je stanovati utemeljitelj stranke prava Dr. Ante Starčević, komu je tu zgradu iz ljubavi hrvatski narod poklonio.

U toj zgradi stanovao je Dr. Ante Starčević kratko vrijeme, jer je umr'o godine 1896.

Medjutim doprinosima hrvatskog naroda nije skupljena potrebita svota za konačno dovršenje pa je stoga na temelju pravila od 9. XII. 1900. odlukom Sudbenog stola u Zagrebu od 21. V. 1901. broj 5685 gr. osnovano »Dioničarsko društvo Starčevićev dom« s glavnim nastanom u Zagrebu, kojemu je bila svrha nabava »Starčevićevog doma«, koristonosno uživanje, čuvanje prvobitnoj svrsi, potpomaganje ustanova stranke prava, novinstva, poduzeća i smještenja istih kao i svih organizacija u taj dom.

Temeljna glavnica društva ustanovljena je na 170.000 K., razdijeljenih na 3.400 dionica, svaka po 50 K.

Hrvatski narod draga srca odazvao se potpisu dionica toga društva, te je tako taj dom spašen hrvatskomu narodu.

Iz početka je to društvo promicalo svrhe namijenjene pravilima, te podupiralo u svakom pravcu sve ustanove stranke prava.

U taj dom smjestilo se uredništvo »Hrvatskog prava«, čitaonica stranke prava, sveučilišni klubovi, gradjanski klub stranke prava, vodstvo stranke prava obdržavalo je svoje sjednice tako, da je taj dom postao središtem cijeloga pravaškoga nacionalnoga rada, koji je sav bio ustremljen za postignuće vrhovnoga cilja t. j. uspostave Nezavisne Države Hrvatske.

Dioničari društva »Starčevićev dom« kupovali su dionice, ne da izbiju za sebe kakovu materijalnu korist, nego da spase muku hrvatskog naroda i da imadu središte, kojem će strujati hrvatski narodni život i odakle će izdavat se zapovijedi i odredbe za izvojevanje konačnog cilja.

Dioničari bili su mali ljudi, a broj dionica svakog pojedinca bio je neznatan, jer je bila svrha upisivanja tih dionica poklon pojedinca za nacionalne ciljeve.

Kasnije medjutim ta prvobitna svrha gore označena potisnuta je, a samo društvo, koje je imalo prvotno čisti idealni narodni netečevni značaj, stalo je tijekom vremena zadobivati sve više značaj jednoga čisto tečevnoga društva, što dokazuju ove činjenice.

Naknadnom promjenom pravila godine 1921. svrha društva jest sužena i ograničena onamo, da je svrha društva samo čuvanje »Starčevićevog doma« u Zagrebu njegovoj prvobitnoj svrsi naime uspomeni na Dra Antu Starčevića i njegovo koristonosno uživanje, dok su ostale i glavne svrhe toga društva napuštene.

U prvotnim pravilima samoga društva u § 36. propisano je, da niti društvo niti njegovi članovi nisu vlasni ni prodati ni kojemu privatniku pokloniti »Starčevićev dom«, jer bi se to protivilo § 2.

Na glavnoj skupštini toga društva od 22. III. 1925. donesen je zaključak, da se briše taj § 36., jer da je brisanje toga paragrafa logična posljedica izmijenjenog § 2., koji je prvobitnu svrhu društva u bitnosti promijenio.

Prema tomu naknadnim promjenama društvenih pravila omogućena je prodaja toga doma dioničarima uz propise § 18. i 20. društvenih pravila uz kvalificiranu većinu, te je na taj način »Starčevićev dom« postao vlastničtvom dioničara, dok je prije vlasničtvo istih bilo ograničeno time, da ga dioničari nisu mogli nijednom privatniku prodati ni darovati, dakle vlasništvo dioničara je bilo samo prividno, nuda proprietas!

Nakon tih uslijedilih promjena pravila opaža se tendencija pojedinih dioničara, da od malih dioničara pokupe u svoje ruke što veći broj dionica, te si time stvore jedan unosni posao vlastitog obogaćivanja.

Dok je u pravilima bilo ustanovljeno, da se imovina toga društva »Starčevićev dom« ne može niti prodati ni pokloniti, dok prema tomu dioničari nisu imali izgleda za potpuno ostvarenje svojeg vlasničkog prava, nije se opažala namjera nagomilavanje dionica u rukama pojedinaca, a takvo nagomilavanje bilo bi ustinu samo veći i viši akt darežljivosti, dok je kasnije nagomilavanje tih dionica imalo čisti izraziti značaj privatnog obogaćivanja.

Dok se s jedne strane iz pravila brisale ustanove, koje su zapričivale raspolaganje s »Domom« u privatne ruke i svrhe, to su s druge strane u pravila umetane ustanove kao u § 7. da članovi ne mogu bez znanja i privole ravnateljstva otudjiti dionice, a ako ravnateljstvo ne privoli na kupca, da je vlasno samo isplatiti dotičnu dionicu, te je na taj način prisiljavalo dioni-

čare na prodaju dionica članovima ravnateljstva i nadzornog odbora, jer su takovom prodajom bili dioničari unaprijed osigurani za prodaju dionica, a članovi ravnateljstva i nadzornog odbora za jeftiniji kup.

Činjenica nadalje, što se dioničarima isplaćivala dividenda kao i okolnost što u bilancama društva postoji posebna stavka za upravne troškove u iznosu od 62.000 Din., kao i činjenica, da je društvo na zahtjev nekih ustaških prvaka samo kroz neko vrijeme s neznatnom svotom od 2.000 Din. mjesečno financijalno podupiralo ustaški pokret, dok mu je bez ikakvog opravdanog razloga jednom običnom dopisnicom u najteže doba uskratilo svaku financijalnu potporu, kada je trebalo i te kako velikih financijalnih sredstava za pomaganje ustaških interniraca i osudjenika, te njihovih obitelji, koje su bile bačene na ulicu kao i nabavu oružanih sredstava za aktivni revolucionarni rad, u vezi s prije spomenutim činjenicama dokazuje, da gore imenovano društvo nije ispunilo onu zadaću, koja je tom društvu bila po utemeljiteljima i prvotnim pravilima ustanovljena, pa je stoga gornja zakonska odredba, kojom se navedeno društvo razvrgava, te osniva posebna zaklada pod imenom »Oca domovine Dra Ante Starčevića«, koja će biti vlastnica toga »Doma«, potpuno opravdana iz nacionalnih razloga i u duhu novoga poredka koji ne dozvoljava obogaćivanje na račun hrvatske narodne zajednice.

Društvo »Starčevićev dom d. d.« u Zagrebu ima sada 2.320 dionica, a svaka dionica predstavlja vrijednost od najmanje 5.000 Din. dok je imenita vrijednost 12 Din. 50 p. po dionici.

Stoga je opravdan i onaj dio zakonske odredbe, koji ustanovljuje, da se svakomu dioničaru imade povratiti

samo imeniti iznos uplaćene dioničarske glavnice po dionici, a ne prava vrijednost, jer društvo nije utemeljeno kao tečevno društvo nego društvo s nelukrativnom svrhom.

Poglavnik ne može i ne će dozvoliti, da pojedinci za uloženu glavnicu od 12 Din 50 p. dobivaju po dionici glavnicu od 5.000 Din., dakle četiristostruku glavnicu, pa zato odredjuje, da se »Starčevićev dom« vraća natrag hrvatskom narodu čijim doprinosima i požrtvovnošću je podignut.*

* Narodne novine od 16. srpnja 1941. br. 77.

ZAKONSKA ODREDBA

o Hrvatskoj akademii znanosti i umjetnosti

§ 1.

Osniva se »Hrvatska akademia znanosti i umjetnosti« u Zagrebu.

»Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti« u Zagrebu prestaje današnjim danom postojati.

Sva prava i obveze, cijela pokretna i nepokretna imovina »Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti« prelaze na Hrvatsku akademiu znanosti i umjetnosti u Zagrebu. Prijenos svih prava upisanih u gruntovnici s imena »Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti« na Hrvatsku akademiu znanosti i umjetnosti u Zagrebu ima se obaviti po uredovnoj dužnosti bez svake pristojbe.

§ 2.

Poglavnik će imenovati izmedju dosadašnjih članova ukinute »Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti« u Zagrebu prvih deset članova Hrvatske akademie znanosti i umjetnosti a jednoga od njih pročelnikom. Njihova je dužnost, da izrade i podnesu Poglavniku na potvrdu pravila akademie, da mu predlože na potvrdu članove Hrvatske akademie znanosti i umjetnosti u Zagrebu i da do izbora i potvrde predsjednika i časnitčtva, vode poslove akademie. Broj članova ustanovljuje se najviše na četrdeset i pet.

§ 3.

Kada Poglavnik odobri pravila i potvrdi izbor daljnjih predloženih članova Hrvatske akademie znanosti i umjetnosti, sazvat će pročelnik redovnu glavnu skupštinu Hrvatske akademie znanosti i umjetnosti.

Ta skupština izabrat će većinom glasova predsjednika akademie i ostalo častničtvo prema odobrenim pravilima.

Izbor predsjednika odobrava Poglavnik.

§ 4.

Provedenje ove zakonske odredbe povjerava se ministarstvu nastave, a stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 12. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj CXC-696-Z. p.-1941 .

Ministar nastave:

Dr. Mile Budak, v. r.

---

* Narodne novine od 15. srpnja 1941. br. 76.

ZAKONSKA ODREDBA

o otvorenju privatne podpune ženske klasične gimnazije Družbe kćeri božje ljubavi s pravom javnosti u Sarajevu.

§ 1.

Odobrava se provincijalnom starješinstvu Družbe kćeri božje ljubavi u Sarajevu, izuzetno od § 5. i 127. zakona o srednjim školama od 31. kolovoza 1929., otvorenje privatne podpune ženske klasične gimnazije s pravom javnosti u Sarajevu.

§ 2.

Privatna podpuna ženska klasična gimnazija Družbe kćeri božje ljubavi s pravom javnosti u Sarajevu otvoriti će školske godine 1941.-1942. prvi razred, ostale razrede će otvoriti po redu svake slijedeće školske godine.

Nakon završetka IV. razreda može se u toj školi vršiti niži tečajni ispit, a poslije završetka VIII. razreda viši tečajni ispit (ispit zrelosti).

§ 3.

Privatna podpuna ženska klasična gimnazija Družbe kćeri božje ljubavi s pravom javnosti u Sarajevu imade se u svom radu držati svih propisa, koji vrijede za državne klasične gimnazije.

Nastavnici ove gimnazije moraju imati osposobljenje zakonom propisano za nastavnike državnih klasičnih gimnazija. Postavljenje nastavnika odobrava ministarstvo nastave.

§ 4.

Provedenje ove zakonske odredbe povjerava se ministarstvu nastave, a stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, 15. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CXCIV-602-Z. p.-1941.

Ministar nastave:

Dr. Mile Budak, v. r.

* Narodne novine od 15. srpnja 1941. br. 76.

Na prijedlog ministra udružbe, a nakon saslušanja povjerenstva sastavljenog kod ministarstva udružbe po §-u 6. zakonske odredbe od 30. VI. 1941. broj CLXX-559 Z. p. 1941. propisujem i proglašujem

ZAKONSKU ODREDBU

o odredjivanju najniže nadnice za radnike i najniže dopustive plaće za privatne namještenike.

§ 1.

Najniža temeljna nadnica za radnike odredjuje se sa 4 Kune po radnom satu.

Za nestručne radnike mladje od 18 godina odredjuje se najniža temeljna nadnica sa 3.20 Kuna po radnom satu.

§ 2.

Svi radnici primat će uz svoju temeljnu nadnicu i skuparinski doplatak.

Najniža nadnica radnika po radnom satu ne može biti manja od najniže temeljne nadnice iz § 1. zajedno sa skuparinskim doplatkom.

§ 3.

Skuparinski je doplatak za sve radnike jednak, a izračunava se na temeljnoj nadnici od 4 Kune po radnom satu prema postotku porasta životnih troškova od kolovoza 1939. god.

Skuparinski doplatak odredjuje se za sada u mjestima iznad 5.000 stanovnika sa 3 Kune, a u svim ostalim mjestima sa 2 Kune po radnom satu.

Povišice, koje su radnici dobili poslije kolovoza 1939. god. u ime skupoće, uračunavaju se u gornji doplatak.

§ 4.

Nestručnih radnika mladjih od 18 godina ne može biti u pojedinom poduzeću više od 10% od ukupnog broja zaposlenog radničtva.

§ 5.

Najniža temeljna plaća za privatne namještenike odredjuje se sa 1200 Kuna mjesečno.

§ 6.

Svi namještenici s mjesečnom plaćom do 5.000.— Kuna primat će uz svoju plaću i skuparinski doplatak.

Skuparinski doplatak je za sve privatne namještenike jednak, te ga oni primaju na sva beriva, koja su dobivali do dana 1. srpnja 1941. god. u iznosu od 400.— Kuna mjesečno u mjestima iznad 5.000 stanovnika, a 200.— Kuna mjesečno u svim ostalim mjestima.

Najniža mjesečna dopustiva plaća za privatne namještenike ne može biti manja od najniže temeljne plaće iz § 5. zajedno sa skuparinskim doplatkom.

Povišice, koje su privatni namještenici dobili poslije 10. travnja 1941. u ime skupoće, uračunavaju se u skuparinski doplatak.

§ 7.

Ministar udružbe može naredbenim putem promijeniti visinu skuparinskog doplatka kako kod radnika tako i kod privatnih namještenika prema promjeni postotka životnih troškova računajući od kolovoza 1939. god.

Isto tako može ministar udružbe u suglasnosti s dotičnim ministrima po potrebi ili na opravdani prijedlog stranaka odrediti, da skuparinski doplatak za odredjene struke ili vrsti posla, za pojedina mjesta ili područja, može biti viši ili niži od doplatka odredjenog prema propsima §§ 3. i 6.

§ 8.

Plaćevni uvjeti, koji su povoljniji za radnike odnosno privatne namještenike, ostaju netaknuti ovom zakonskom odredbom.

§ 9.

Ova zakonska odredba vrijedi za sva veleobrtna, obrtna, trgovačka, prometna, rudarska, šumska, bankovna, osiguravajuća i njima slična poduzeća, za gradjevinarske i elektrotehničke radove, za sve urede i poslovnice, kao i za osobe, koje rade na vlastiti račun u smislu propisa »Zakona o radnjama«.

Ovi se propisi ne odnose na velike državne javne radove, koji se imaju izvršiti na temelju zakonskih odredaba za gradnju glavnih državnih cesta sa suvremenim kolovozima od 16. svibnja 1941. god. C-197 Z. p. 1941. i za izvršenje velikih melioracionih i regulacionih radova u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj od 24. svibnja 1941. god. broj CXXII-260-Z. p.-1941. niti na naučnike i naučnice, za koje će se propisati posebne odredbe, niti na kućne pomoćnice i dvorkinje.

§ 10.

Privatnim namještenicima u smislu ove zakonske odredbe smatraju se osobe zaposlene kod poslodavaca navedenih u prvoj stavci predhodnog paragrafa, koje podpadaju pod mirovinsko osiguranje namještenika kao i one, koje su nabrojene u §-u 3. toč. 1., 6., 7. i 8. zakona o mirovinskom osiguranju namještenika od 12. prosinca 1933. god.

§ 11.

Najniže nadnice za poljodjelske radnike odredit će veliki župani za područja svojih župa, a prema mjestnim običajima i životnim potrebama, i to u roku od 14 dana nakon stupanja na snagu ove zakonske odredbe.

§ 12.

Ovlašćuje se ministar udružbe, da na zahtjev pogodjenih poslodavaca posebnim rješenjima odlučuje o dopustivosti, veličini i načinu naknade nepredvidjenih i neuračunatih troškova, nastalih za poslodavce primjenom propisa ove zakonske odredbe.

§ 13.

Nadnice, plaće i skuparinski doplatci ustanovljeni ovom zakonskom odredbam isplaćivat će se počevši od 1. srpnja 1941. godine.

§ 14.

Prekršitelji ove zakonske odredbe kaznit će se prvi put novčanom globom od 500.— do 50.000.— Kuna, a drugi put od 1.000.— do 100.000.— Kuna. U ponovljenom slučaju mogu se prekršitelji kazniti i privremenom ili trajnom zabranom rada.

U slučaju nenaplativosti novčana kazna zamijenit će se kaznom zatvora, koji ne može biti duži od godine dana računajući 50.— Kuna na jedan dan.

Sve novčane kazne izrečene po ovoj zakonskoj odredbi upotrijebit će se za pomaganje članova obitelji nezaposlenih radnika i privatnih namještenika.

Kazneni postupak provodit će prvomolbene upravne oblasti.

§ 15.

Ovlašćuje se ministar udružbe, da posebnom naredbom uredi pitanje obiteljskih dodataka za ženu i djecu za radnike i privatne namještenike.

§ 16.

Provedba ove zakonske odredbe kao i njezino ovlašteno tumačenje povjerava se ministru udružbe.

§ 17.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, 15. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CXCVI-677-Z. p.-41.

Ministar udružbe:

Dr. Lovro Sušić, v. r.

---

* Narodne novine od 15. srpnja 1941. br. 76.

NAREDBA

o osnivanju predstojničtva gradskog redarstva u Jajcu.

§ 1.

Danom 1. kolovoza 1941. osniva se predstojničtvo gradskog redarstva u Jajcu kao državna redarstvena oblast prve molbe.

§ 2.

Redarstvenu izvršnu službu vrše redarstveni organi, na koje se odnosi zakon o činovnicima i zakon o državnim izvršnim službenicima.

§ 3.

Nadležnost predstojničtva gradskog redarstva u Jajcu proteže se na cijelo područje obćine Jajce.

§ 4.

Ova naredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, dne 11. srpnja 1941.

Ministar unutarnjih poslova:
Dr. Artuković, v. r.

Broj 674-Z. p.-1941.

* Narodne novine od 15. srpnja 1941. br. 76.

NAREDBA

U bilo koje vrsti točionicama zabranjuje se davanje alkoholnih pića pripitim osobama.

Kaznom, koju propisuje ova naredba, kaznit će se i vlastnik posla i njegov namještenik, koji je pripita gosta podvorio i sam pripiti gost.

Točionice alkoholnih pića imaju se zatvoriti u 21 sat. Iznimno mogu mjestne nadležne upravne oblasti dopustiti produženje najdulje do 23 sata, ali uz predhodno odobrenje ministarstva unutarnjih poslova.

Igranje bilo kakve igre za novac u poslovima, gdje se toči piće, zabranjuje se.

U mjestima (selima) izvan sjedišta kotarske oblasti, u koliko to nisu priznata izletišta, ljetovališta, oporavilišta, kupališta ili uobće putničarska mjesta, zabranjuje se u točionicama alkoholnih pića igranje karata uobće.

Malodobnicima do 18 godina zabranjuje se pristup u točionice alkoholnih pića, osim u pratnji roditelja ili skrbnika.

Prekršitelji ove naredbe kaznit će se novčanom kaznom do 1.500.— dinara, a za slučaj neutjerivosti zatvorom do 30 dana.

Tom kaznom kaznit će se i namještenik vlastnika točionice koji pušta u točionicu malodobnika ispod 18 godina, ili ga alkoholnim pićem podvori.

Vlastnik točionice, u kojoj malodobnik do 18 godina bez pratnje roditelja ili skrbnika bude podvoren alkoholnim pićem, kao i vlastnik točionice, koji dopušta

zabranjeno kartanje, ili bilo kakvu igru za novac, kaznit će se dvostrukom kaznom, koja je ovom naredbom predvidjena, a u opetovanom slučaju oduzet će mu se pravo točenja.

To pravo oduzeti će se i onom vlastniku, koji u roku od godine dana bude tri puta kažnjen radi nezatvaranja posla u odredjeni sat.*

Zagreb, 14. srpnja 1941.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Andrija Artuković, v. r.

Broj: 679 Z. p.-1941.

---

* Narodne novine od 15. srpnja 1941. br. 76.

NAREDBA

Kao posljedica nastojanja, da se hrvatski narod pobalkanči, zaostao je mjestimice u zemlji običaj kletve. Pod kletvom se ne razumijeva samo kletva imena Božjega, svetaca ili uzvišenih stvari, kletva oca i majke, nego i u obliku kletve izrečena prostačina svake vrste. Tog se običaja prihvatila osobito gradska i seoska mladež, koja je bila napose izvrgnuta takvom neprijateljskom nastojanju.

Da se taj ružni i sramotni običaj iz hrvatskog naroda posve izkorijeni, dužne su sve javne oblasti bditi i nastojati, da svaki takav psovač bude prijavljen upravno-redarstvenoj oblasti, koja će ga kazniti zatvorom do 30 dana, a u slučaju opetovanja do 2 mjeseca.

Osim službenika javnih oblasti svatko je zvan, da psovača i izustitelja prostota prijavi, jer će se samo tako sramotni običaj psovanja i prostote temeljito izkorjeniti iz hrvatskog naroda.*

U Zagrebu 14. srpnja 1941.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Andrija Artuković, v. r.

Broj: 678- Z. p.-1941.

---

* Narodne novine od 15. srpnja 1941. br. 76.

ODREDBA

Temeljem § 23. zakona o državnoj vladi Nezavisne Države Hrvatske od 24. lipnja 1941. broj CLXVIII-499 Z. p.-1941. odlučujem, da je uredovanje prema § 4. zakonske odredbe o izvlastbi zgrada u korist države od 9. VI. 1941. broj LX-398-Z. p.-1941. i takvo uredovanje prema zakonskoj odredbi o izvlastbi tiskara od 12. VI. 1941. broj LXV-407-Z. p.-1941. nakon diobe ministarstva narodnog gospodarstva nadležno obaviti ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu.*

U Zagrebu 14. srpnja 1941.

Poglavnik
kao predsjednik vlade:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: 698-Z. p.-1941.

* Narodne novine od 15. srpnja 1941. br. 76.

ODREDBA

Temeljem § 11. zakona o srednjim školama od 31. kolovoza 1929.

ODREĐUJEM

da se u početku školske godine 1941./42. otvori državna nepodpuna mješovita realna gimnazija u Krapini, i to odmah sa sva četiri razreda.

Provedenje ove naredbe povjerava se ministarstvu nastave.*

Zagreb 15. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: 603-Z. p.-1941.

Ministar nastave:

Dr. Mile Budak, v. r.

---

* Narodne novine od 15. srpnja 1941. br. 76.

ODREDBA

Temeljem § 8., stavka 3., zakona o srednjim školama od 31. kolovoza 1929.

ODREĐUJEM

da se u početku školske godine 1941./42. državna nepodpuna realna gimnazija u Ogulinu pretvori u državnu podpunu realnu gimnaziju, i to odmah sa svih osam razreda.

Provedenje ove odredbe povjerava se ministarstvu nastave.*

Zagreb 15. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: 601-Z- p.-1941.

Ministar nastave:

Dr. Mile Budak, v. r.

* Narodne novine od 15. srpnja 1941. br. 76.

Broj 42676-1941.

MINISTARSKA NAREDBA

o mjestnoj nadležnosti pokretnoga prijekoga suda

Na temelju zakonske odredbe o pokretnom prijekom sudu od 24. lipnja 1941. broj 36863 izašiljem ovime pokretni prijeki sud, koji se sastoji od dra Mehmeda Hajrovića, predsjednika kotarskog suda u Prnjavoru, kao predsjednika, ustašu dra Oktavijana Svježića i Srećka Rovera, ustašu iz Sarajeva kao članove toga suda, dra Antuna Matijevića, kotarskog sudca iz Sarajva, kao državnog tužitelja kod toga pokretnoga prijekog suda.

Za zamjenike članova pokretnoga prijekog suda imenujem Dragu Maltarića, sudskog pripravnika, i Kasima Bukvića, ustašu, obadvojica iz Sarajva.

Mjestna nadležnost postavljenoga pokretnoga prijekoga suda proteže se na područje Sudbenih stolova u Bihaću, Luci, Derventi, Sarajvu, Travniku, te za područje Sudbenih stolova u Donjoj Tuzli i Mostaru izuzevši dijelove potonjih dvaju sudbenih stolova, koji se nalaze privremeno pod upravom vojnih oblasti.

Ovim se ograničuje mjestna nadležnost pokretnog prijekog suda u Zagrebu, postavljenog ministarskom naredbom od 24. VI. 1941. broj 36863.

Ovaj pokretni sud nadležan je suditi sva kažnjiva djela iz §-a 2. zakonske odredbe o pokretnom prijekom sudu od 24. lipnja 1941. sa svim naknadnim promjenama i nadopunama ove zakonske odredbe.*

U Zagrebu, dne 14. srpnja 1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 15. srpnja 1941. br. 76.

Na prijedlog ministra pravosudja i bogoštovlja propisujem i proglašujem

ZAKONSKU ODREDBU

o upisivanju bivših javnih bilježnika u imenik odvjetnika.

§ 1.

Bivši javni bilježnici mogu biti upisani u imenik odvjetnika i bez propisane vježbe i bez propisanog odvjetničkog ispita, ako su sudski ili javnobilježnički ispit položili barem pet godina prije stupanja na snagu ove zakonske odredbe, a imaju sve ostale uvjete za upis u imenik odvjetnika i ako upis u imenik odvjetnika zatraže u roku od pet mjeseci od stupanja ove zakonske odredbe na snagu.

§ 2.

Provedenje ove zakonske odredbe povjerava se ministarstvu pravosudja i bogoštovlja.

§ 3.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, 15. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj CXCIII-663 Z. p. 1941.

Ministar pravosuđa i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 16. srpnja 1941. br. 77.

Izmedju ministarstva prometa i javnih radova Nezavisne Države Hrvatske, Odjela za željeznički promet u Zagrebu, koje će se u tekstu ugovora nazivati: »Hrvatske državne željeznice« i koje zastupa gospodin Josip Marković, državni tajnik za promet s jedne strane i Medjunarodnog društva kola za spavanje i velikih europskih ekspresa iz Bruxelles-a, 53 Boulevard Clovis, koje zastupaju na temelju punomoći gg. Dante Poli, profesor i Commendatore Giovanni Guarnieri, ravnatelj Društva, obojica iz Rima, i koje će se društvo u tekstu ugovora nazivati kratko: »Društvo kola za spavanje«, sklopljen je danas slijedeći:

UGOVOR

ministarstva prometa i javnih radova, Odjela za željeznički promet, Nezavisne Države Hrvatske, zaključen sa Medjunarodnim društvom kola za spavanje i velikih europskih ekspresa (Compagnie internationale de Wagons-Lits et des grands express européens) iz Bruxelles-a.

§ 1.

Društvo kola za spavanje se obvezuje, da će o svom trošku davati hrvatskim državnim željeznicama kola za spavanje I., II. i III. razreda i kola blagovaonice u svrhu uvrštavanja u sastave dnevnih i noćnih vlakova, koji će biti odredjeni na temelju zajedničkog sporazuma prema potrebama prometa.

Hrvatske državne željeznice prepuštaju Društvu kola za spavanje, za vrijeme trajanja ugovora, isključivo

pravo iskorištavanja prometa kolima za spavanje i blagovaonama na svojim prugama normalnoga kolosjeka.

Hrvatske se državne željeznice obvezuju, da neće za vrijeme trajanja ovoga ugovora dozvoliti niti jednom drugom društvu niti privatnom poduzeću iskorištavanje ni kola za spavanje, ni salonskih kola blagovaona te da ni same neće iskorištavati ovakova kola.

Niti jedna iznimka u pogledu isključivog prava Društva kola za spavanje za iskorištavanje ovog prometa, koju bi Društvo dozvolilo u korist drugog društva ili privatnog poduzeća, neće vrijediti ako ju prethodno ne odobre Hrvatske državne željeznice.

U slučaju, da Društvo kola za spavanje izjavi, da ne želi produžiti iskorištavanje prometa kola za spavanje na nekoj pruzi ili iskorištavanje prometa na nekoj pruzi, koji će naknadno biti uveden, hrvatske si državne željeznice pridržavaju pravo, da one same vrše taj promet u granicama svoje mreže. No, Društvo kola za spavanje može u ovakovom slučaju dobiti iskorištavanje ove pruge samo u sporazumu sa Hrvatskim državnim željeznicama.

§ 2.

Hrvatske državne željeznice odredjuju broj kola potrebnih za promet u sporazumu sa Društvom kola za spavanje.

Društvo kola za spavanje jamči Hrvatskim državnim željeznicama, da će stalno držati na raspolaganju potreban broj kola za redoviti promet, koji se imade iskorištavati u smislu odredaba § 1.

§ 3.

Društvo kola za spavanje će samo voditi brigu o unutrašnjoj službi u kolima za spavanje (smještavanje putnika, spremanje kreveta itd.) te se ujedno obvezuje, da će tu službu vršiti na zadovoljstvo putnika i Hrvatskih državnih željeznica.
U tu je svrhu Društvo kola za spavanje dužno davati o svom trošku sav materijal, koji je potreban za ovo iskorištavanje.
Svaka će kola za spavanje pratiti namještenik, postavljen i plaćen po društvu kola za spavanje; taj je namještenik dužan smještavati i pristojno dvoriti putnike.
Namještenici Društva kola za spavanje za unutrašnje (lokalne) promete moraju biti državljani Nezavisne Države Hrvatske; ti će se namještenici u medjunarodnim vlakovima uzimati razmjerno prema duljini pruge iskorištavane u pojedinoj zemlji, no i namještenici druge narodnosti moraju vladati hrvatskim jezikom.
Društvo kola za spavanje može putem svojih namještenika, koji su u službi, prodavati u kolima za spavanje jelo i piće po cjeniku, koji mora biti prethodno odobren po Hrvatskim državnim željeznicama.
Društvo kola za spavanje se obvezuje, da će u svojoj diviziji, sekcijama i agencijama imati kao namještenike samo takove osobe, koje su državljani Nezavisne Države Hrvatske.

§ 4.

Svaki je putnik, koji dobije mjesto u kolima za spavanje, dužan imati ispravnu kartu za vožnju za onaj razred u koji udje i platiti Društvu kola za spavanje doplatu, koja odgovara tom razredu.

Cjenik za doplatu će se odrediti zajedničkim sporazumom obiju ugovornih strana.

Doplatne odreske će izdavati namještenici Društva kola za spavanje ili u agencijama društva ili u samim kolima.

Oni će putnici, koji si unaprijed zadrže mjesta kod agencija, platiti osim doplate za kola za spavanje i pretplatnu pristojbu, koja mora biti u razmjeru sa pristojbama, koje Društvo ubire u drugim državama. Ova predplatna pristojba ide u korist prihoda Društva kola za spavanje.

§ 5.

Svaka željeznička karta za vožnju daje putniku pravo samo na jedno mjesto u kolima za spavanje.

Putnici I. razreda imadu medjutim pravo sa jednom željezničkom kartom za vožnju i jednom i po (1½) doplate za kola za spavanje na cijeli mali odjel sa dva mjesta za cijelo vrijeme kroz koje vrijedi njihova karta za vožnju.

Društvo kola za spavanje će odgovarati novčano za svaku zloupotrebu, koja bi se ustanovila u njegovim kolima na štetu Hrvatskih državnih željeznica.

§ 6.

Nadzorni organi Hrvatskih državnih željeznica imadu pravo slobodnog ulaženja u kola za spavanje u svrhu pregleda putničkih isprava za vožnju; ovaj se nadzor u kolima za spavanje imade vršiti tako, da se po mogućnosti ne ometa počinak putnika.

§ 7.

Društvo kola za spavanje je dužno dati o svom trošku za svaka kola blagovaonu u prometu, izuzevši kola blagovaone, koja su u pričuvi, osoblje, potrebno za pripremu i iznašanje jela, pića i t. d.

Sav unutrašnji uredjaj kola blagovaona zajedno sa posudjem, stakleninom, kuhinjskim posudjem, srebrom i t. d. dužno je takodjer dati Društvo.

§ 8.

Cjenik jela, objeda po odredjenoj cijeni i pića mora se nalaziti u svakim kolima blagovaone i mora biti odobren od strane Hrvatskih državnih željeznica.

Osoblje je dužno izdavati putnicima, makar oni to i ne traže, račune za potrošeno jelo i piće. Ti računi imadu biti sastavljeni na hrvatskom jeziku.

Za slučaj da se ukaže potreba, da se cijene jela i pića moraju promijeniti, Hrvatske državne željeznice će takove promjene odobravati u što kraćem roku.

§ 9.

Društvo kola za spavanje se obvezuje, da će vršiti turističko-promičbenu službu Nezavisne Države Hrvatske na isti način, na koji vrši tu službu za sve druge države, sa kojima imade sličan ugovor.

§ 10.

Kola za spavanje i kola blagovaonice moraju odgovarati tehničkim propisima Konvencije o medjusobnoj upotrebi kola u medjunarodnom prometu (R. I. C.) i imati po dva okretna postolja.

Prije nego se kola puste u promet, Društvo kola za spavanje je dužno podastrijeti Hrvatskim državnim željeznicama potrebne nacrte tih kola kao i podroban opis njihovih sastavnih dijelova. Hrvatske državne željeznice imadu pravo odkloniti primitak starih kola i kola, koja nijesu u dobrom stanju obzirom na njihovu čvrstoću i vanjštinu.

Društvo kola za spavanje je dužno i nakon stavljanja kola u promet vršiti o svom trošku sve promjene i popravke, koje bi Hrvatske državne željeznice smatrale potrebnima ili koje bi tražili njihovi nadzorni organi.

Svi nadpisi na i u kolima, koji su predvidjeni R.I.C.-om, moraju biti na hrvatskom jeziku. Isto tako moraju biti i natpisi, koji nijesu predvidjeni R.I.C.-om, takodjer na hrvatskom jeziku.

§ 11.

Osiguranje kola Društva kola za spavanje proti požaru, održavanje kolskog ormara i unutrašnjeg kolskog uredjaja, pada na teret Društva kola za spavanje. Ova se obveza proteže i na potrebne popravke, nastale zbog upotrebljavanja kola, na ponovu sastavnih dijelova kolskog ormara i unutrašnjeg kolskog uredjaja kao i na održavanje i ponovu vanjskog ličenja kola.

Ako bi se ovakovi popravci, po traženju Društva kola za spavanje, obavili u radionama Hrvatskih državnih željeznica, Društvo kola za spavanje će im platiti vrijednost upotrebljenog materijala i radne troškove uz dodatak koeficienta općih troškova, koji će se ustanoviti predhodno zajedničkim sporazumom. Ovamo ne spadaju oštećenja ormara i unutrašnjeg uredjaja, za koja odgovaraju Hrvatske državne željeznice u smislu odredaba iz §. 16. ovog ugovora.

§ 12.

Mazanje osovina pri odlasku i za vrijeme vožnje, redovito održavanje i popravak potrebnih dijelova gibnjeva, kvačila, odbijača, zavora i cijevi za parno grijanje te periodski pregled kola Društva kola za spavanje, dužne su obavljati Hrvatske državne željeznice. One snose sve ovakove troškove za ona kola, koja su u prometu samo na njihovim prugama.

Ako su kola u prometu djelomično i na prugama drugih željeznica, Hrvatske državne željeznice primaju na svoj teret samo onaj dio troškova, koji odpada na njih razmjerno broju kilometara, koji su kola prešla na njihovim prugama.

Radione Hrvatskih državnih željeznica će načelno vršiti periodske preglede kola, koja su odredjena za unutrašnji (lokalni) promet, u istom roku i uz iste uvjete kao i za svoja vlastita kola.

§ 13.

Hrvatske će državne željeznice vršiti o svom trošku parno grijanje kola za spavanje i blagovaona i davati besplatno vodu za punjenje njihovih spremnica za vodu.

Hrvatske će državne železnice davati, ako to Društvo kola za spavanje zatraži, ugljen za grijanje kuhinjskih peći i naprava za grijanje u kolima za spavanje, po režijskoj cijeni.

§ 14.

Društvo kola za spavanje će vršiti čišćenje nutrine svojih kola te pranje i održavanje rubenine i posteljine o svom trošku.

§ 15.

Hrvatske će državne željeznice vršiti besplatno prijevoz kola Društva kola za spavanje u slučajevima razvrstavanja u postajama, prijevoza u radione ili prijevoza kola iz jedne postaje svog područja u drugu, prema prometnim potrebama.

Prednja se odredba ne odnosi na ona kola, koja po §. 2. ovog ugovora nijesu sporazumom ugovornih strana odredjena za upotrebu na prugama Hrvatskih državnih željeznica u nekom budi unutrašnjem budi medjunarodnom redovitom kursu kao ni na ona kola izvanrednih službi, koja se prevoze prazna bilo pri odlasku bilo pri povratku na prugama Hrvatskih državnih željeznica ili kad se prevoze u radionu ili iz radione kola, koja ne pripadaju parku hrvatske Divizije društva kola za spavanje.

Za prijevoz kola, na koja se ne odnosi stav 1. ovog §-a, Društvo kola za spavanje će plaćati Hrvatskim državnim željeznicama, bez obzira na težinu kola, povlaštenu vozarinu od Din 4.— po tarifskom kilometru. Hrvatske državne željeznice mogu u svako vrijeme, uz predhodan odkaz od 14 dana, ovu pristojbu ukinuti ili ju zamijeniti drugom pristojbom.

§ 16.

Hrvatske državne željeznice primaju na sebe odgovornost za štetu, koja bi mogla nastati na kolima Društva za spavanje:

a.) zbog loše izgradnje vlastitog materijala, sudara ili iskliznuća;

b.) zbog lošeg stanja pruge;

c.) zbog bilo kakove pogreške Hrvatskih državnih željeznica ili njenog osoblja.

Ovakove će se štete morati ustanoviti zapisnički, a zapisnik će podpisati službenici Hrvatskih državnih željeznica i Društva kola za spavanje.

Ako bi koja kola bila uništena zbog teškog oštećenja, za koje su odgovorne Hrvatske državne željeznice, odrediti će se odšteta, koju bi one imale platiti Društvu kola za spavanje, po odredbama Konvencije za medjusobnu upotrebu kola u medjunarodnom prometu (R.I.C.) prema slijedećem:

a.) od inventarske vrijednosti (nabavna cijena i troškovi popravaka izvršenih od časa oštećenja) se odbija vrijednost ugradjenih osovina, koje su vraćene. Vrijednost se osovina računa uvijek kao da su nove pa i onda, ako su oštećene.

b.) Od vrijednosti se kola, navedene u t. a.) odbija 1/6 te vrijednosti, koja predstavlja cijenu vraćenih dijelova. Ako se upravi vlastnici ne vrate niti kola niti nijedan njihov dio, ne vrši se nikakovo odbijanje.

c.) Od iznosa ustanovljenog prema t. a.) i b.) se odbija 2% za svaku potpunu godinu upotrebljavanja kola u ime umanjene vrijednosti, na najviše 70%.

d.) Rezultat ovakovog računa se množi: sa 1,6 za kola, koja su puštena u promet, prije godine 1916.;

sa 1,3 za kola, koja su puštena u promet u godinama 1916. i 1917.

Za kola, koja su puštena u promet od 1. siječnja 1918. godine se uzima rezultat gornjih odredaba pod a.), b.) i c.) bez promjene.

Iznos koji je dobiven na ovaj način, pretvara se u zlatne franke u smislu odredbe iz §. 59. R.I.C.* primjenjujući tečaj nadležne burze zemlje vjerovnice.

Odšteta se za nestala kola imade takodjer izračunati prema gornjim odredbama.

Plaćanje odšteta će se vršiti u sjedištu predstavništva Društva kola za spavanje u Zagrebu.

§ 17.

Društvo kola za spavanje je odgovorno Hrvatskim državnim željeznicama i putnicima za sve štete, koje nastanu njegovom krivicom ili krivicom njegovih namještenika ili uslijed manjkavosti u unutarnjem uredjaju (namještaju) njegovih kola.

Za slučaj, da osoblje Društva kola za spavanje bude ranjeno ili da pogine u vršenju svoje službe, Društvo će biti dužno naknaditi Hrvatskim državnim željeznicama sve ono, što bi one isplatile tim službenicima, ili njihovim imaocima prava kao i sve troškove, koji bi se odnosili na taj slučaj nesreće.

Hrvatske će državne željeznice imati pravo sklapati, u svrhu podmirenja odštete, koja se mora platiti trećim osobama i za koju bi bilo odgovorno Društvo kola za spavanje, sa oštećenicima ili njihovim imaocima prava, nagodbe, koje će biti obvezatne za Društvo kola za spavanje.

Društvo će medjutim, u cilju čuvanja svojih interesa, moći izaslati svoga zastupnika radi sudjelovanja u takovim pregovorima.

---

* Prvi stav § 59. R.I.C. glasi:
Pod frankom se u ovim ugovorima razumijeva zlatni franak; on iznaša 1/5.18 dolara Sjedinjenih američkih država«.

§ 18.

Osoblje Društva kola za spavanje imade u vršenju svoje službe slobodan pristup u postaje i uredjaje Hrvatskih državnih željeznica, no mora se pokoravati odredbama nadležnih željezničkih organa, kako za vrijeme boravka u postajama tako i za vrijeme svoje službe u vlakovima.

Hrvatske će državne željeznice narediti svojem postajnom i vlakopratnom osoblju, da pomaže, koliko mu je to moguće, namještenicima Društva kola za spavanje pri vršenju njihove službe.

Društvo kola za spavanje se obvezuje, da će odmah ukloniti iz službe svakoga namještenika, čiju nesposobnost za službu ustanove Hrvatske državne željeznice ili koji je dao povoda opravdanim žalbama.

Društvo kola za spavanje će sve svoje namještenike snabdjeti ličnim iskaznicama, u kojima mora biti navedeno podpuno ime i zanimanje vlastnika. Namještenici moraju ovu iskaznicu imati uvijek kod sebe i pokazati je nadzornom osoblju Hrvatskih državnih željeznica na svaki njegov zahtjev.

Društvo kola za spavanje snaša odgovornost za štete, koje bi nastale zbog carinskih prestupaka njegovog osoblja u vršenju njegove službe.

§ 19.

Hrvatske će državne željeznice staviti Društvu kola za spavanje, u završnim postajama, u kojima su smještena njegova kola, besplatno na raspolaganje odgovarajuću prostoriju za ured osoblja na postaji kao i odgovarajuće prostorije za pohranu materijala za opskrbu

spomenutog Društva; one se nadalje obvezuju, da će po mogućnosti poduzeti sve potrebno, da se pričuvna kola za spavanje i kola blagovaone spreme pod pokrivene šupe.

§ 20.

Društvo kola za spavanje je ovlašteno prevoziti u svojim kolima kao ručnu prtljagu materijal za opskrbu i pričuvne dijelove za svoju eksploataciju, odredjene za vlastitu upotrebu.

Službeni će se brzojavi, koje predade osoblje Društva kola za spavanje, odpremati na brzojavnim prugama Hrvatskih državnih željeznica besplatno.

§ 21.

Kola Društva kola za spavanje su za sve vrijeme trajanja prometa na prugama Hrvatskih državnih željeznica oslobodjene od carine u savezu sa eksploatacijom.

§ 22.

Društvo kola za spavanje će po obostranom soprazumu izdati Hrvatskim državnim željeznicama odredjen broj besplatnih karata na ime i na donosioca, koje će u savezu sa besplatnim ili plaćenim željezničkim kartama za vožnju davati donosiocu pravo na besplatnu upotrebu kreveta odgovarajućeg razreda u kolima za spavanje.

Hrvatske će državne željeznice izdati Društvu kola za spavanje u zamjenu jednak broj besplatnih karata na ime i na donosioca, da se Društvu omogući nadziranje službe.

§ 23.

U slučaju, da se redoviti promet kola za spavanje i kola blagovaona obustavi radi mobilizacije ili rata ili radi prekida prometa na nekoj pruzi, Društvo kola za spavanje neće imati prava ni na kakvu odštetu od strane Hrvatskih državnih željeznica.

No ako bi kola Društva za spavanje bila za vrijeme mobilizacije ili rata upotrebljavana, Hrvatske će državne željeznice platiti Društvu odštetu za upotrebu i održavanje njegovog materijala, prema medjusobnom sporazumu. Hrvatske će državne željeznice naknaditi u ovakvom slučaju sve štete, koje bi nastale na kolima Društva kola za spavanje.

§ 24.

Ovaj se ugovor, koji stupa na snagu dne 15. srpnja 1941. god., sklapa na vrijeme od 30 godina;

Kroz to vrijeme ovaj ugovor neće moći odkazati ni jedna ugovorna strana.

Ako bi se medjutim Društvo kola za spavanje teško ogriješilo o obveze, koje je ugovorom preuzelo, te ako ne bi nakon preporučeno upućene mu opomene ispunilo svoje obveze u odgovarajućem roku, Hrvatske državne željeznice imadu pravo odkazati ovaj ugovor u roku od 3 mjeseca, a Društvo kola za spavanje neće u takovom slučaju imati prava tražiti iz ovog naslova nikakovu odštetu.

Društvo kola za spavanje će biti dužno povući sav svoj materijal sa pruga Hrvatskih državnih željeznica i to u roku od 6 mjeseci u slučaju odkaza ovog ugovora ili kada ugovor prestane vrijediti.

Društvo kola za spavanje pristaje nato, da se radi jamstva za izvršenje njegovih obveza prema Hrvatskim državnim željeznicama, njegove tražbine prema navedenim željeznicama ne podmiruju sve dotada, dok ne budu namirene eventualne novčane tražbine, koje bi prema njemu mogle imati Hrvatske državne željeznice.

§ 25.

Društvo kola za spavanje će od dana, kada ovaj ugovor stupi na snagu i za vrijeme njegovog trajanja, plaćati polugodišnje Hrvatskim državnim željeznicama.

1.) Osam postotaka (8%) od iznosa dodataka (supplèment) ubranih u kolima za spavanje u unutrašnjem i medjunarodnom prometu, koliko u medjunarodnom prometu odpadaju na pruge Hrvatskih državnih željeznica (po odbitku poreza i pristojbi), izuzevši kola sa spavanje, koja prometuju u sastavu raskošnoga vlaka »Simplon - Orijent - Ekspres«.

2.) Tri postotka (3%) od brutto prihoda od jela i pića (po odbitku poreza i pristojbi), dobivenog u kolima blagovaonama u unutrašnjem i medjunarodnom prometu na prugama Hrvatskih državnih željeznica, izuzevši kola blagovaone »Simplon - Orijent - Ekspresa«.

Društvo kola za spavanje si pridržava pravo tražiti od Hrvatskih državnih željeznica izmjenu odredaba t. 1. i 2. ovog §-a i to za slučaj, da bi prihodi ovog prometa na području Hrvatskih državnih željeznica pali u tolikoj mjeri, da ovakovo traženje bude opravdano.

§ 26.

Ako bi Hrvatske državne željeznice namjeravale uvesti promet kola za spavanje i kola blagovaona na njihovim uskotračnim prugama, Hrvatske se državne

željeznice obvezuju, da će iskorištavanje tog prometa ponuditi prvenstveno Društvu kola za spavanje.

Ako Društvo kola za spavanje prihvati vršenje tog iskorištavanja, Hrvatske će državne željeznice prepustiti isključivo pravo za sve promete, o kojima se radi, za sve vrijeme trajanja ovog ugovora i to pod uvjetima, koji će biti ustanovljeni posebnim sporazumom.

U slučaju, da Društvo kola za spavanje ne bi dalo svoj pristanak, da je spremno vršiti takav promet na uskotračnim prugama, u roku od tri mjeseca od dana, kojeg je primilo ponudu, Hrvatske si državne željeznice pridržavaju podpunu slobodu u pogledu osiguranja tog iskorištavanja.

§ 27.

Ovaj je ugovor sastavljen u dva originalna primjerka na hrvatskom i francuskom jeziku. Od tih će se primjeraka, jedan čuvati u Odjelu za željeznički promet Ministarstva prometa i javnih radova Nezavisne Države Hrvatske u Zagrebu, a drugi će se predati Društvu kola za spavanje.

U slučaju eventualnih razmimoilaženja će biti mjerodavan hrvatski tekst.

Ugovorne su strane sporazumne, da se sva sporna pitanja, koja bi nastala iz primjene ovog ugovora, rješavaju, ako nastane potreba, pred redovitim hrvatskim sudovima u Zagrebu.

§ 28.

Troškovi biljegovine i ostali troškovi iz ovog ugovora padaju na teret Društva kola za spavanje.

§ 29.

Kada ovaj ugovor stupi na snagu, prestaju vrijediti §§ 2. i 3. Naredbe ministarstva prometa i javnih radova Nezavisne Države Hrvatske broj 16748/I-1941. od 2. srpnja 1941.*

U Zagrebu, dne 12. srpnja 1941.

Za ministra
prometa i javnih radova:
državni tajnik:

Josip Marković, v. r.

Za Medjunarodno društvo kola za spavanje i velikih europskih ekspresa (Compagnie Internationale des Wagons-Lits et des Grands Express Europeens):

Dante Poli, v. r.

Giovanni Guarnieri, v. r.

M. P.

Vidio:

U Zagrebu, 12. srpnja 1941.

Državno zastupničtvo:

Dr. Zdenko Concilia, v. r.

M. P.

O. Ž. P. br.: 20349/1 1941.

---

* Narodne novine od 17. srpnja 1941. br. 78.

Hrvatski državni ured za jezik
Broj 95-1941.

SLUŽBENO NAZIVANJE MJESTA BIHAĆ I BANJA LUKA

Ravnateljstvo pošta, brzojava i brzoglasa uputilo je pod br. 30.490-1941. DH od 5. srpnja 1941. upit predsjedničtvu vlade o službenom nazivu mjesto B i h a ć i B a n j a L u k a.

Predsjedničtvo vlade ustupilo je predmet ministarstvu unutarnjih poslova, koje ga je pod br. 15.623 od 10. VII. o. g. predalo na rješenje ovom uredu s uputom, da svoju odluku proglasi u Narodnim novinama.

Ispitavši razloge, koji govore u prilog različitim nazivima za spomenuta dva mjesta, ovaj je ured stvorio odluku:

1. U službenoj upotrebi rabit će se u nominativu oblik B i h a ć. U kosim padežima, smatrat će se A u drugom slogu postojanim; pisat će se dakle: B i h a ć a, B i h a ć u i t. d.

2. U službenoj upotrebi rabit će se u nominativu oblik B a n j a L u k a, U kosim padežima smatrat će se dio »B a n j a« pridjevom ženskog roda; pisat će se dakle: B a n j e L u k e, B a n j o j L u c i i t. d.*

U Zagrebu, dne 17. srpnja 1941.

Ravnatelj:

Dr. B. Jurišić, v. r.

---

* Narodne novine od 17. srpnja 1941. br. 78.

Ministarstvo pravosudja i bogoštovlja
Broj 44210-1941.

MINISTARSKA ODREDBA

o ukidanju prijekog suda za područje Sudbenog stola u Mostaru

Na temelju zakonske odredbe o prijekim sudovima od 17. svibnja 1941. broj L XXXII-148- Z. p.-1941. ukidam prijeki sud za područje Sudbenog stola u Mostaru proglašen minstarskom odredbom od 12. srpnja 1941. broj 42385-1941., te sudce toga prijekog suda razrješujem dužnosti.

Ukidanje prijekog suda imaju oglasiti na cijelom području Sudbenog stola u Mostaru gradska i općinska poglavarstva.

Svi spisi, koji su bili u toku kod ukinutog prijekog suda imaju se predati Sudbenom stolu u Mostaru, koji će ih čuvati do daljnje odredbe.*

Zagreb 16. srpnja 1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 18. srpnja 1941. br. 79.

Ured Predsjedničtva vlade
Broj 4849-1941.

Obavijest svim ministarstvima, da se članovi diplomatskog cora i njihova vozila ne pregledavaju.

OBAVIJEST

Obavješćuje se sve organe javnih vlasti, napose organe sigurnosti i carinskih vlasti, da se nema zaustavljati niti pregledavati samovozna kola (automobile) diplomatskih predstavničtva, koja su označena sa slovima »CD« (cor diplomatski).

Isto tako nema se podvrgavati nikakvovoj pregledbi osobe, koje su providjene izpravama i izkaznicama ministarstva vanjskih poslova, po kojima proizlazi, da pripadaju kome diplomatskom predstavničtvu u našoj državi.

O tome su obavještena sva nadležna ministarstva.*

U Zagrebu, dne 17. srpnja 1941.

Predsjedničtvo vlade
po odredbi Poglavnika:
Cvitković, v. r.

---

* Narodne novine od 18. srpnja 1941. br. 79.

PREDAJA ORUŽJA

Po odredbi Poglavnika naloženo je, da se do 18. o. mj. kao zadnjeg dana preda sve oružje od svih gradjana naše države upravnim vlastima.

Obzirom na to, da djelatni, pričuvni i umirovljeni častnici moraju biti naoružani, a da bi se znalo, tko i kakovo oružje ima i drži.

Odredjujem:

1. Djelatni častnici, koji posjeduju ma kakovo hladno ili vatreno oružje imadu to službenim putem prijaviti zapovjedničtvu divizijskog područja.

2. Svi umirovljeni i pričuvni častnici te djelatni častnici, koji do sada nisu zaposleni u vojsci, a koji posjeduju ma kakovo hladno ili vatreno oružje, pa i ono samo muzejne vrijednosti, podnijeti će o tome izvješće preko onog zapovjedničtva popunitbenog okružja, kod kojega se dotični umirovljeni, pričuvni te nezaposleni djelatni častnik vodi u očevidnosti i zatražiti će od istoga dozvolu za nošenje odnosno čuvanje pokazanog oružja. Zapovjednici popunidbenog zapovjedničtva ispitati će za svakog takovog prijavljenika, da li je u moralnom i nacionalnom pogledu podpuno pouzdan i izpravan, pa će onda takove molbe sprovesti nadležnom zapovjedniku divizijskog područja sa jasnim mišljenjem, da li treba dati dozvolu za držanje ili nošenje oružja.

3. Zapovjednici divizijskog područja ispitati će na osnovu podnešenih prijava za svakog prijavitelja bez obzira kojoj od navedenih grupa pripada, da li su u

nacionalnom i moralnom pogledu podpuno ispravni i pouzdani, te će onima za koje nadju, da im treba dati dozvolu za držanje i nošenje oružja pod osobnom odgovornošću zapovjednika izdati dozvolu s točnim naznačenjem vrste, broja i t. d. dotičnog oružja.

4. Zapovjednicima divizija dostavlja se izvjestan broj tiskanih formulara ovakovih dozvola s tim, da se nikakovi drugi formulari ne smiju upotrijebiti.

5. U zapovjedničtvima divizija u topničkom, tehničkom referadu zavesti će se posebna točna očevidnost ovakovih dozvola uz koju treba, da prileži i spis na osnovu kojega je dozvola izdana.*

Iz zapovjedničtva kopnene vojske

---

* Narodne novine od 18. srpnja 1941. br. 79.

Na prijedlog ministra pravosudja i bogoštovlja propisujem i proglašujem

ZAKONSKU ODREDBU

o promjeni i nadopuni zakonske odredbe za obranu naroda i države od 17. travnja 1941. zakonske odredbe o prijekim sudovima od 17. svibnja 1941. i zakonske odredbe o pokretnom prijekom sudu od 24. lipnja 1941.

§ 1.

Ministar pravosudja i bogoštovlja može svaku kaznenu stvar, koja je konačno riješena osudom ili zaključkom izvanrednoga narodnoga suda, prijekoga suda ili pokretnoga prijekog suda uputiti na ponovnu razpravu pred Veliki izvanredni narodni sud.

Veliki izvanredni narodni sudovi osnivaju se u Zagrebu i u Sarajevu, ali ministar pravosudja i bogoštovlja može odrediti i drugo mjesto, gdje će ovi sudovi voditi razpravu.

§ 2.

Veliki izvanredni narodni sud sastoji se od pet sudaca, od kojih dvojica moraju biti sudci viših redovnih sudova ili predsjednici sudbenih stolava.

Sudce velikoga izvanrednoga narodnoga suda postavlja ministar pravosudja i bogoštovlja.

§ 3.

Veliki izvanredni narodni sud sudi prema propisima, koji vrijede za postupak pred prijekim sudovima, u koliko u ovoj zakonskoj odredbi nije drugačije odredjeno.

Čim osuda velikoga izvanrednoga narodnoga suda bude proglašena, stavlja se izvan snage osuda izvanrednoga narodnoga suda, prijekoga suda ili pokretnoga prijekoga suda izrečena u dotičnoj kaznenoj stvari.

§ 4.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministru pravosudja i bogoštovlja, koji se i ovlašćuje, da može mjerodavno tumačiti propise ove zakonske odredbe, zakonske odredbe o prijekim sudovima i zakonske odredbe o pokretnom prijekom sudu kao i svih njihovih promjena i nadopuna.

§ 5.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, 18. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLXXVII-757-Z. p.-1941.

Ministar pravosuđa i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

*Narodne novine od 19. srpnja 1941. br. 80.

ZAKONSKA ODREDBA
o vrhovnom sudu rudarskog osiguranja

§ 1.

Do osnutka vrhovnoga suda radničkog osiguranja rješavat će tužbe proti osudama suda rudarskog osiguranja u smislu § 38. stav. 4. i 5. pravila bratinske blagajne od 29. prosinca 1937. R. br. 4826 Stol sedmorice u Zagrebu kao vrhovni sud rudarskog osiguranja.

§ 2.

Provedenje ove zakonske odredbe povjerava se ministarstvu pravosudja i bogoštovlja u sporazumu s ministarstvom šumarstva i rudarstva .

§ 3.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, 19. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCII**-766-Z. p.-1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

Ministar šumarstva i rudarstva:
Ing. Ivica Frković, v. r.

*Narodne novine od 19. srpnja 1941. br. 80.
** Po ispravku u Narod. novinama od 31. srpnja 1941. br. 90.

Na prijedlog ministra unutarnjih poslova propisujem

ZAKONSKU ODREDBU

o osnivanju nove upravne općine Starigrad u kotaru Karlobag

§ 1.

Osniva se nova samostalna upravna općina Starigrad sa sjedištem u Starigradu.

§ 2.

U upravnu općinuStarigrad ulaze mjesta Seline, Starigrad-Paklenica i Tribanj sa zaselcima Krušćica, Lisarica i Šibuljine upravne općine Novigrad, koja po utvrdjenoj granici nije pripala Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

§ 3.

Ministarstvo unutarnjih poslova izvršit će ovu zakonsku odredbu.

§ 4.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 19. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CC**-749-Z. p.-1941.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Andrija Artuković, v. r.

---

*Narodne novine od 19. srpnja 1941. br. 80.
** Po ispravku u Narod. novinama od 31. srpnja 1941. br. 90.

ZAKONSKA ODREDBA
o uzpostavi gradske obćine Zemun

§ 1.

Uzpostavlja se gradska obćina Zemun s područjem i svim pravima, koje je imala prije spajanja s gradom Beogradom t. j. prije 1. travnja 1934.

§ 2.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministarstvu unutarnjih poslova.

§ 3.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 19. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCI**-750-Z. p.-1941.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Andrija Artuković, v. r.

*Narodne novine od 19. srpnja 1941. br. 80.
** **Po ispravku u Narod. novinama od 31. srpnja 1941. br. 90.**

ZAKONSKA ODREDBA

o priznavanju svih prava izvanrednim slušačima na Bogoslovnom fakultetu Hrvatskog sveučilišta u Zagrebu, bivšim učenicima franjevačke klasične gimnazije u Varaždinu, koja pripadaju redovitim slušačima.

§ 1.

Svim izvanrednim slušačima bogoslovnog fakulteta Hrvatskog sveučilišta u Zagrebu, bivšim učenicima franjevačke klasične gimnazije u Varaždinu, koji su prema propisima bogoslovnog fakulteta svršili ili svršavaju bogoslovne nauke, priznavaju se sva prava njihova izvanrednog naukovanja, koja po zakonu pripadaju redoviti slušačima, ako su naknadno položili ispit zrelosti, ili ako ga naknadno najkasnije do 30. rujna 1942. godine polože.

§ 2.

Svima, u § 1. navedenim osobama, izdat će bogoslovni fakultet Hrvatskog sveučilišta u Zagrebu, nakon položenog ispita zrelosti, svjedočbu o svršenim bogoslovnim naukama s napomenom, da im se na osnovi § 1. ove zakonske odredbe priznavaju sva ona prava, koja po zakonu pripadaju redovitim slušačima.

§ 3.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 18. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CXCVIII-740-Z. p.-1941.

Ministar nastave:

Dr. Mile Budak, v. r.

*Narodne novine od 19. srpnja 1941. br. 80.

ZAKONSKA ODREDBA

o razrješenju ugovora o najmu prijenosa odnosno dostave poštanskih pošiljaka na cestovnim potezima

§ 1.

Svi ugovori o prijenosu odnosno dostavi poštanskih pošiljaka na cestovnim potezima, sklopljeni prije 10. travnja 1941. godine, mogu se razriješiti odlukom ministarstva prometa i javnih radova.

§ 2.

Ugovorne stranke nemaju pravo na bilo kakvu naknadu štete zbog razrješenja ugovora izvršenog na temelju ove zakonske odredbe.

§ 3.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministarstvu prometa i javnih radova. Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 17. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CXCVII-Z. p.-1941.

Ministarstvo prometa i javnih radova:

Dr. Bešlagić, v. r.

*Narodne novine od 19. srpnja 1941. br. 80.

Na temelju § 3. zakonske odredbe o oprostu poreznog i taksenog duga do konca 1937. godine od 1. srpnja 1941. propisujem ovu

PROVEDBENU NAREDBU*

§ 1.

1. Prema odredbi § 1. zakonske odredbe pravo na oprost poreznog i taksenog duga do konca godine 1937. imadu porezovnici:

a) kojima je na temelju uredbe M. S. broj 1667 od 22. prosinca 1939. djelomično odpisan dug na porezima i taksama do konca godine 1937.,

b) kojima su molbe za odpis poreznog i taksenog duga do konca godine 1937. po uredbi spomenutoj u toč. a) ove naredbe bilo s kojeg razloga odbijene,

c) svi ostali porezovnici (fizičke i pravne osobe), ako do 31. kolovoza 1941. uplate cijeli porezni i takseni propis za poreznu godinu 1940. i dospjeli tekući propis (tri četvrta) za godinu 1941. i polovicu poreznog i taksenog ostatka iz godine 1938. i 1939.

2. Pravo na oprost imade i onaj porezovnik, koji ima propis poreza ili takse pa i u samoj jednoj godini od 1938. do 1941., ako taj propisani porez ili taksu uplati, kako je propisano u § 1. spomenute zakonske odredbe, t. j. ako uplati čitav propis za godinu 1940., odnosno tri četvrtine ostatka iz godine 1941., odnosno polovicu propisa za godinu 1938. ili 1939.

---

* Po ispravku od 29. srpnja 1941. (Nar. nov. od 29. srpnja 1941. br. 88.)

§ 2.

Pod porezima u smislu § 1. zakonske odredbe razumijevaju se svi neposredni porezi, koji se sumarno knjiže (zemljarina, kućarina, tečevina, društveni porez, porez na rente po rasporedu, porez na poslovni promet (obći i skupni) i porez na luksuz, koji se plaća paušalno. S ovim porezima oprostit će se i banovinski, školski, zdravstveni i putni prirezi. Od kazni po zakonu o neposrednim porezima oprostit će se samo kazna iz čl. 137. zakona.

Ne će se oprostiti službenički porez s vanrednim doprinosom, vojnica, porez na poslovni promet (obći i skupni) i porez na luksuz, koji se plaća po knjizi obavljenog prometa i specijalni doprinos za fond narodne obrane.

Pod taksama, koje se periodično propisuju i naplaćuju, razumijeva se: dopunska prijenosna taksa iz tar. br. 12, napomena 12., taksa iz tar br. 34., koja se naplaćivala u gotovom novcu od gostioničara i hotelijera, taksa iz tar. br. 62 i godišnja taksa iz tar. br. 100, koja se naplaćivala u gotovom za prijevozna sredstva te taksa na direktno rodeću lozu. Kazne izrečene po zakonu o taksama ne će se oprostiti.

§ 3.

Možebitni pripisi i odpisi, koji su već izvršeni ili koji će usljediti do 31. kolovoza 1941., imadu se uzeti u obzir u onim godinama, za koje su izvršeni.

§ 4.

Odpise poreznih i taksenih dugova do konca godine 1937. po ovoj zakonskoj odredbi onim porezovnicima, koji su stekli pravo na oprost, vršit će porezni uredi

— bez obzira na visinu svote, koja se oprašta — ureda radi, pa za oprost tih dugova porezovnici ne moraju podnositi nikakve molbe.

Za svaki pojedini slučaj porezni uredi izdat će odluku, od koje će jedan primjerak uručiti stranci, a jedan priložiti iskazu odpisa. Nezadovoljna stranka može protiv te odluke podnijeti utok financijalnom ravnateljstvu u roku od 14 dana računajući od dana dostave. Rješenje financijalnog ravnateljstva izvršno je i protiv njega nema pravnog lijeka.

§ 5.

Iz odluke poreznog ureda mora se vidjeti:

1. koliko je iznosio porezni odnosno takseni dug stranke do konca godine 1937., koji se pokazuje na dan 1. srpnja 1941. i to posebno:

a) svota moratorijskog duga (za uplatu dospjele neplaćene i nedospjele rate),

b) svota poreznog odnosno taksenog duga iz godine 1933. do 1937.,

2. koliko je iznosio propis poreza odnosno takse:

a) za godinu 1938.,

b) za godinu 1939.,

c) za godinu 1940.,

d) za tri četvrta godine 1941.

Ovo isto treba u odluci navesti u pogledu duga na banskim prirezima.

Podatke o razrezu, uplatama i dugu takse na direktno rodeću lozu pribavit će porezni ured od obćinskih (gradskih) poglavarstava.

Nadalje treba u odluci navesti ukupnu svotu uplata izvršenih od 1. srpnja do 31. kolovoza 1941. s navodom članaka uplatnog dnevnika.

Kod utvrdjivanja poreznog odnosno taksenog duga treba imati na umu odredbu stavke treće člana 149. zakona o neposrednim porezima, prema kojoj se uplaćene svote zaračunavaju najprije za pokriće starijeg duga, a kad je ovaj pokriven, za tekući dug.

§ 6.

Odluku podpisuje predstojnik poreznog ureda i činovnik izvjestitelj, koji uzajamno jamče za ispravnost odluke stvarno i stegovno.

§ 7.

U pogledu odpisa, koji se imaju izvršiti na temelju ove zakonske odredbe, postupat će se prema propisima, koji vrijede i za ostale odpise t. j. putem mjesečnih popisa promjena i to posebno za poreze, a posebno za takse.

Mjesečni popis promjena podpisat će predstojnik poreznog ureda i činovnik izvjestitelj, a ured će ga predložiti financijalnom ravnateljstvu najkasnije 30. rujna 1941. Kada financijalno ravnateljstvo izpita taj mjesečni popis promjena i kod sebe proknjiži u kotarskoj poreznoj knjizi, vratit će ga odmah, no najkasnije do 31. listopada 1941., poreznom uredu radi knjiženja u poreznoj glavnoj knjizi.

§ 8.

Ova naredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 18. srpnja 1941.

Državni rizničar:
Dr. Košak, v. r.

Broj 730-Z.p.-1941.

*Narodne novine od 19. srpnja 1941. br. 80.

MINISTARSKA NAREDBA

o nazivu »grčko-istočne vjere«

Nakon osnivanja Nezavisne Države Hrvatske naziv »srpsko-pravoslavna vjera« nije više u skladu s novim državnim uredjenjem. Stoga odredjujem, da se u buduće ima upotrebljavati naziv »grčko-istočna vjera«.*

U Zagrebu, dne 18. srpnja 1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

Broj 753-Z. p.-1941.

---

*Narodne novine od 19. srpnja 1941. br. 80.

NAREDBA

o odredjivanju skuparinskog doplatka za monopolske radnike u Senju.

§ 1.

Na temelju §§ 7. i 16. zakonske odredbe broj CXCVI 677 Z. p.- 1941. odredjujem za monopolske radnike u Senju skuparinski doplatak sa 3 Kune po radnom satu.

§ 2.

Skuparinski doplatak odredjen ovom naredbom izplaćivati će se počevši od 1. srpnja 1941.*

Zagreb 19. srpnja 1941.

Ministar udružbe:

Dr. Lovro Sušić, v. r.

* Narodne novine od 21. srpnja 1941. br. 81.

Velika župa Usora-Soli, Tuzla
Broj 195-1941.

OBJAVA

o početku poslovanja Velike župe Usore i Soli

Pozivom na propis §-a 12. zakonske odredbe o Velikim županama od 10. lipnja 1941. broj CLIX-345 Z. p.-1941. proglašene u Narodnim novinama od 10. lipnja 1941. broj 52 objavljuje se, da će Velika župa Usora i Soli započeti sa redovnim poslovanjem dne 20. srpnja 1941. sa sjedištem u Tuzli.

Prostorije Velike župe nalaze se u zgradi Gradskog poglavarstva na Trgu Adolfa Hitlera.

Kotarske oblasti, koje pripadaju ovoj župi, neka obavijeste o početku poslovanja Velike župe Usora i Soli u Tuzli sve područne oblasti i ustanove, a obćinska poglavarstva neka oglase početak poslovanja uobičajenim načinom radi znanja i ravnanja.*

Tuzla 16. srpnja 1941.

Veliki župan:

Ragib Čapljić, v. r.

---

* Narodne novine od 21. srpnja 1941. br. 81.

ZAKONSKA ODREDBA

o otvorenju privatne ženske gradjanske škole trgovačkog pravca sestara sv. Križa u Osijeku.

§ 1.

Izuzetno od § 64. zakona o gradjanskim školama odobrava se nadstojništvu kongregacije sestara Sv. Križa u Djakovu otvorenje gradjanske škole trgovačkog pravca s pravom javnosti u Osijeku, pa učenice te škole imaju ista prava kao i učenice javnih državnih gradjanskih škola.

§ 2.

Privatna ženska gradjanska škola sestara sv. Križa u Osijeku ima se držati zakona o gradjanskim školama i svih drugih javnih propisa, koji vrijede za javne gradjanske škole.

§ 3.

Nastavnici privatne ženske gradjanske škole sestara sv. Križa u Osijeku moraju imati osposobljenje, koje se po zakonu o gradjanskim školama traži za nastavnike javnih gradjanskih škola, i njihovo postavljenje odobrava ministarstvo nastave.

§ 4.

Privatna gradjanska škola sestara sv. Križa s pravom javnosti u Osijeku otvarat će postepeno svake godine po jedan razred.

§ 5.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama,* a provedba se povjerava ministarstvu nastave.

U Zagrebu, dne 22. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCIII**-763-Z. p.-1941.

Ministar nastave
Doglavnik:

Dr. Mile Budak, v. r.

---

* Narodne novine od 22. srpnja 1941. br. 82.
** Po ispravku u Narod. novinama od 31. srpnja 1941. br. 90.

MJERODAVNO TUMAČENJE ZAKONSKE ODREDBE

o ograničenju otkazivanja najma i zakupa

Na temelju točke 3. zakonske odredbe o ograničenju otkazivanja najma i zakupa od 8. svibnja 1941. (Narodne novine od 9. svibnja 1941. br. 23) izdajem slijedeće

MJERODAVNO TUMAČENJE

zakonske odredbe o ograničenju otkazivanja najma i zakupa.

Propisi točke 1. zakonske odredbe o ograničenju otkazivanja najma i zakupa primjenjuju se i onda, kada su na zemljištu danom u zakup sagradjene zgrade za stanovanje, poslovne ili druge zgrade tek nakon sklopljene zakupne pogodbe, bez obzira na to, tko je te zgrade sagradio.*

U Zagrebu 22. srpnja 1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

Broj: 41.854-1941.

* Narodne novine od 22. srpnja 1941. br. 82.

Državna riznica
Broj 265-1941.

Povodom molbe, a na temelju §§-a 1., 2. i 3. zakonske odredbe o promjeni naziva privrednih poduzeća donosim slijedeću

NAREDBU

1) da se naziv Štedionice bivše banovine Hrvatske u Zagrebu promijeni tako, da će naziv Štedionice u buduće glasiti: »Štedionica Nezavisne Države Hrvatske u Zagrebu«;

2) da se u svim paragrafima pravila Štedionice ima naziv »Ban banovine Hrvatske« izmijeniti u »Državni rizničar«, a naziv »banovina Hrvatska« u »Nezavisna Država Hrvatska«.

Gornje se izmjene imadu provesti u trgovačkom registru.

O tome obavijest:

1) Štedionica Nezavisne Države Hrvatske na ruke povjerenika Ing. Junusa Mehmedagića u Zagrebu,

2) Trgovački sud u Zagrebu.*

U Zagrebu 10. srpnja 1941.

Državni rizničar:

Dr. Košak, v. r.

---

* Narodne novine od 22. srpnja 1941. br. 82.

Ministarstvo zdravstva
Z. broj 19.384-1941.

Na temelju §-a 6. točka 10. zakonske odredbe o državnoj vladi Nezavisne Države Hrvatske te člana 1., 2. i 3. zakona o zdrav. obćinama od 27. II. 1930. i člana 59. financijskog zakona za god. 1934.-35.

ODLUČUJEM:

da se na području kotara Bugojno osnuje uzadružena zdravstvena obćina Gornji Vakuf sa sjedištem liječnika u Gornjem Vakufu.

Ovu uzadruženu zdravstvenu obćinu sačinjava upravna obćina Gornji Vakuf.*

Zagreb, dne 9. srpnja 1941.

Ministar zdravstva:

Dr. Petrić, v. r.

---

* Narodne novine od 22. srpnja 1941. br. 82.

Ministarstvo udružbe
Broj 10.839-S-1-1941.

RAZPIS

Kotarski sudovi, Gradska poglavarstva i Kotarske oblasti vršili su po raznim zakonskim odredbama naplatu prihoda za:

1. Iseljenički fond, koji je stvoren na temelju zakona o izseljivanju od 30. prosinca 1921. Prihodi ovog fonda su u glavnom izseljeničke glavarine, i to Din. 100.— kontinentalna i Din. 300.— prekomorska glavarina. Kontinentalnu glavarinu naplaćivala su Kotarska predstojničtva prilikom izdavanja pasoša, dok su prekomorsku glavarinu uplaćivala parobrodarska družtva prilikom odpreme putnika.

2. Narodni invalidski fond. Ovaj je fond stvoren na temelju uredbe o ratnim invalidima, uredbe o izmjenama i dopunama uredbe o ratnim invalidima od 29. travnja 1939., pravilnika o organizaciji i poslovanju Narodnog invalidskog fonda (v. služb. novine od 27. 9. 1939.), uredbe od 1% doprinosa za Narodni invalidski fond (v. služb. novine od 13. 11. 1939.); i uputstva o naplati doprinosa za Narodni invalidski fond (v. služb. novine od 11. 7. 1940.).

3. Fond za izhranu sirotinje. Ovaj fond je stvoren na temelju uredbe o suzbijanju skupoće i nesavjestne špekulacije, koja je izišla u službenim novinama od 25. rujna 1939. Prihodi ovog fonda za područje bivše banovine Hrvatske ulagani su u Štedionicu banovine Hrvatske, dok su prihodi s područja

ostalih banovina, dakle i onog, koje sada pripada Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, bili predavani Državnoj hipotekarnoj banci u Beogradu.

Sve zakonske odredbe, pod kojima su stvoreni gore navedeni fondovi zaklada, ostaju i dalje na snazi, te se imadu na cijelom području Nezavisne Države Hrvatske i dalje isti prihodi naplaćivati po dosadašnjim zakonskim odredbama.

Da bi svi ovi fondovi bili koncentrirani na jednom mjestu,

NAREDJUJEM,

da svi Kotarski sudovi, Gradska poglavarstva i Kotarske oblasti s područja Nezavisne Države Hrvatske naplaćene iznose u korist gore navedenih fondova predaju Državnom vjeresijskom zavodu u Zagrebu, koji je preuzeo sve poslove Državne Hipotekarne banke na području Nezavisne Države Hrvatske.*

Zagreb, dne 10. srpnja 1941.

Ministar udružbe:

Dr. Sušić, v. r.

* Narodne novine od 22. srpnja 1941. br. 82.

Državna riznica
odsjek za carine

Broj 1161-1941.

SAOPĆENJE

o carinskim propisima

Upozoruju se sve fizičke i pravne osobe (ili javnost), da na području Nezavisne Države Hrvatske ostaju i dalje na snazi svi carinski propisi, koji su vrijedili u bivšoj Jugoslaviji, kao i trgovački ugovori, koje je ona sklopila s drugim državama, dok ne budu izrično ukinuti ili izmijenjeni novim propisima dotično ugovorima.

Pošto se od 10. travnja 1941. u odnosu prema Nezavisnoj Državi Hrvatskoj imadu smatrati inozemstvom i svi krajevi biv. Jugoslavije, koji su ostali izvan područja Nezavisne Države Hrvatske, to se upozorava, da se u pogledu prometa s tim krajevima imaju u svemu primjenjivati propisi, koji vrijede za promet s ostalim inozemstvom.*

U Zagrebu, dne 21. srpnja 1941.

Iz odsjeka za carine Državne riznice.

* Narodne novine od 22. srpnja 1941. br. 82.

UPUTE

za izvršenje zakonske odredbe o berivima svih službenika i umirovljenika Nezavisne Države Hrvatske

Na temelju §-a 7 zakonske odredbe o berivima svih službenika i umirovljenika Nezavisne Države Hrvatske broj CLXX-559-Z. p.-1941., a radi njezine ispravne primjene daju se slijedeće upute:

1. Od 1. srpnja 1941. isplatit će se svim djelatnim državnim službenicima i umirovljenicima Nezavisne Države Hrvatske po dinara 500.— kao povišica na njihova mjesečna beriva, na koja su imali pravo na dan 1. srpnja 1941. godine. Osim toga isplatit će se još dinara 500.— za zakonitu ženu.

Povišica od dinara 500.— isplatit će se dnevničarima, kontraktualnim i honorarnim činovnicima kao i doplatak na zakonitu ženu, jer se ovi službenici smatraju pomoćnim službenicima.

2. Na obiteljski dodatak iz toč. c) §-a 2 ima pravo svaki djelatni službenik i umirovljenik, koji je po postojećim zakonskim propisima imao pravo na obiteljski dodatak na dijete na dan 1. srpnja 1941. godine, ako djeca potječu iz zakonitog braka. Pod zakonitim brakom razumije se brak sklopljen po propisima, koji vrijede za pojedina područja Nezavisne Države Hrvatske.

Na ovaj dodatak imaju pravo dnevničari, kontraktualni i ostali službenici, koji su na nj imali pravo na dan 1. srpnja 1941. godine. Pri odredjivanju prava na ovaj

obiteljski dodatak za dijete treba p a z i t i, da se mrtvo rodjenoj djeci ne priznaje pravo na ovaj dodatak.

Ovaj dodatak isplaćivat će se pored obiteljskog dodatka na dijete, koji se je isplaćivao do 1. srpnja 1941. godine po dotadanjim propisima i to: za prvo dijete dinara 190+200, za drugo dijete dinara 190+200+50 it.d. tako, da kao temelj za dodatak svakom pojedinom djetetu služi visina dodatka djeteta rodjenog pred njim više dinara 50.— Za slučaj da dijete pred njim rodjeno umre ili izgubi pravo na dodatak, djetetu po redu za njim pripada dodatak, kao da je dijete rodjeno pred njim živo, odnosno kao da nije izgubilo pravo na dodatak.

Dodatak iz toč. a) §-a 2 navedene zakonske odredbe pripada i onim osobama, kojima je zbog duševne ili tjelesne nesposobnosti priznata pomoć u smislu člana 8 uredbe o potpornom fondu pomoćnog osoblja u službi države kao i siročadi, kojima je priznata obiteljska mirovina po postojećim zakonskim propisima.

3. Dodatak za ženu pripada bez iznimke svim djelatnim službenicima i umirovljenicima, kao i dnevničarima, nadničarima, honorarnim i kontraktualnim službenicima i privremenim ovrhovoditeljima. Ovaj dodatak pripada navedenim službenicima i onda, kada im je zakonita žena državni službenik, uposlenik ili umirovljenik.

4. Prema propisu §-a 5 navedene zakonske odredbe zamijenit će se sve udate žene koje su u državnoj i inoj javnoj službi sa muškom osobom, ako im je muž u državnoj ili inoj javnoj službi, izuzev nastavničko i niže zdravstveno osoblje. Odstranjenje će uslijediti čim se na njihovo mjesto postavi koja muška osoba. One

udate žene, koje po propisima zakona o činovnicima imaju pravo na mirovinu, umirovit će se, a one pak koje nemaju pravo na mirovinu, otpustit će se.

Kao državna služba smatra se svako zaposlenje u državnim ustanovama, a kao javna služba smatra se svaka služba kod javnih oblasti i ustanova.

5. Državnim umirovljenicima, koji su namješteni u ma kojemu svojstvu u državnim ili javnim službama pripada dodatak u smislu točk a), b) i c) navedene zakonske odredbe, ali im služba ima prestati u smislu §-a 4 gore navedene odredbe, jer se nagrada dnevničara smatra kao i druga plaća.

6. Po propisima §-a 4 zakonske odredbe o berivima ni jedan činovnik ili službenik ne može imati dvije plaće ni pod kojim naslovom.

Pod plaćom se razumijeva stalna naknada za usluge iz službenog odnosa. Prema tome se pod dvostrukom plaćom razumijevaju naknade iz dvaju odnosa ovog značaja bilo u javnoj ili privatnoj službi (na pr. kod liječnika koji su zaposleni kod bolnica i ujedno kod radničkih zdravstvenih ustanova ili služba u državnim i služba u drugim samoupravnim ustanovama, kojom se stvara drugi službeni odnos).

Nagrada za izvršeni neki posao ne smatra se plaćom u smislu §-a 4 te zakonske odredbe. Dodatak za težu ili odgovornu službu takodjer se ne smatra plaćom, jer je to u stvari dodatak na plaću iz istog službenog odnosa.

Kod provedenja navedene zakonske odredbe treba paziti na to, da ni jedan službenik ne prima dvostruki doplatak s istog naslova.

Sve grane državne uprave odmah će poduzeti sve, da se propisi »zakonske odredbe o berivima svih službenika i umirovljenika Nezavisne Države Hrvatske« izvrše u smislu ovih uputa.*

U Zagrebu, 22. srpnja 1941.

Državni rizničar:

Dr. Vl. Košak, v. r.

* Narodne novine od 23. srpnja 1941. br. 83.

Na temelju provedbene naredbe zakonskoj odredbi od 21. lipnja 1941. broj 432 Z. p. o prehrani pučanstva i pokriću gospodarskih potreba žitaricama i kukuruzom razvrstavaju se mlinovi, propisuje način meljave, cijene brašna i nadzor nad mlinovima na cijelom području Nezavisne Države Hrvatske prema slijedećim

UPUTAMA:

I.

Mlinovi se dijele na:
a) ušurne,
b) trgovačke.

II.

Ušurni mlinovi.

1. Ušurnim mlinom smatra se mlin, koji melje žitarice izključivo samo proizvoditeljima za njihovu vlastitu potrebu.

2. Ušur se plaća u naravi i ne smije iznositi više od 10% u zrnu od predanih količina žitarica na mljevenje. Visinu ušura odredjuje prema mjestnim prilikama nadležna kotarska oblast.

3. Dobiveni ušur ne smije ušurni mlin samljeti, već ga imade u zrnu predati označenom komisionaru Državnog ravnateljstva za prehranu u njegovom kotaru. Vlastnik ili užitnik ušurnog mlina smatra se kao proizvoditelj, te može od primljenog ušura u zrnu samljeti samo onu količinu za svoju vlastitu potrebu, koja mu po naredbi pripada. Zato imade doprinijeti iste dokaze nadležnih oblasti kao i svaki drugi proizvoditelj.

2 kg dozvoljava se na rasip.

Ušurna meljava smije se obavljati izključivo u mlinu, a ne putem mjenjačnica ili skladišta.

4. Proizvoditelj primit će prigodom vršidbe svake pojedine vrsti žitarica »Popisni list o vršidbi«, u kojemu je navedena količina odredjena za vlastitu potrebu njegovog kućanstva.

Na temelju ovog popisnog lista predbilježiti će nadležno občinsko poglavarstvo tu količinu za svako pojedino kućanstvo te izdati proizvoditelju na njegov zahtjev »Popratnicu«, s kojom će proizvoditelj žitarice odvesti u ušurni mlin na meljavu ili mlinu-komisionaru na predaju, a brašno svojoj kući. Obrazac takove popratnice prileži. »Popratnica« se izpostavlja u 4 primjerka od kojih

prvi služi proizvoditelju kao dokaz, da vozi vlastito žito u mlin, odnosno brašno iz mlina,

drugi ostaje ušurnom mlinu kao dokaz, da je samlio proizvoditeljevu pšenicu,

treći šalje ušurni mlin obračunskom odjelu Državnog ravnateljstva za prehranu u Zagreb, a

četvrti primjerak ostaje kod občinskog poglavarstva, koje je popratnicu izdalo.

Svaki ušurni mlin mora voditi takove predbilježbe i knjige, iz kojih je vidljivo:

1. za kojeg proizvoditelja je mlio,
2. koje vrsti žitarica, te koju količinu,
3. koliko ušura je primio od pojedinih vrsta žitarica i
4. kojemu je komisionaru ušurne žitarice predao.

Ušurni mlin dužan je proizvoditelju za svaku ušurnu meljavu dati obračun na poledjini popratnice po propisanom obrazcu.

Iz toga obračuna mora biti vidljiva vrst i količina žitarice, koju je proizvoditelj predao na mljevenje, količina mlinskih proizvoda (brašno i mekinje), koje je ušurni mlin izručio proizvoditelju, kao i količinu ušura. Ove obračune šalje ušurni mlin s trećim primjerkom popratnice svakog 10. i 25. u mjesecu obračunskom odjelu Državnog ravnateljstva za prehranu.

5. Ušurni mlin ne može biti komisionar Državnog ravnateljstva za prehranu.

III.

Trgovački mlinovi.

1 Trgovačkim mlinom smatra se mlin, koji kao komisionar Državnog ravnateljstva za prehranu nakupuje žitarice i kukuruz ili koji dobiva od Državnog ravnateljstva za prehranu te krušarice za preradu u brašno. Ovakav mlin radi za račun Državnog ravnateljstva za prehranu a mora imati najmanji kapacitet od 100 q pšenice za 24 sata te skladišta za najmanje 10 vagona žitarica i 5 vagona brašna.

2. Za trgovačke mlinove vrijede uvjeti i upute objelodanjene u Narodnim novinama od 12. srpnja 1941. za komisionare Državnog ravnateljstva za prehranu, a u pogledu meljave niže označeno.

IV.

Način meljave.

a) pšenica

od 100 kg pšenice, uredno spremljene za meljavu, suhe, zdrave, rešetane, 78 kg hl težine s 2% primjese imade se proizvesti uz odbitke odnosno dodatke, kako je niže označeno:

2 kg pšenične krupice (griza),
8 kg pšeničnog bijelog brašna (mekano ili sipko),
70 kg jednoličnog pšeničnog krušnog brašna,
4 kg pšeničnog krmnog brašna,
15 kg pšeničnih posija, dočim se
1 kg dozvoljava na rasip.

b) raž i suraž

od 100 kg raži ili suraži, uredno spremljene za meljavu, suhe, zdrave, rešetane 72 kg hl. težine s 2% primjese, imade se proizvesti uz odbitke odnosno dodatke, kako je niže označeno:

80 kg jednoličnog raženog ili suraženog krušnog brašna,
19 kg jednoličnih raženih ili suraženih posija, a
1 kg dozvoljava se na rasip.

c) ječam

od 100 kg ječma uredno spremljenog za meljavu, suhog, zdravog, rešetanog 62 kg hl. težine s 2% primjese, imade se proizvesti uz odbitke odnosno dodatke, kako je niže označeno:

70 kg jednoličnog ječmenog brašna,
28 kg jednoličnih ječmenih posija a
2 kg dozvoljava se na rasip.

2. Odbitci i dodatci.

Za svaki kilogram veće hektolitarske težine pojedine žitarice, kao i za svaki postotak manje primjese, nego što je gore označeno, imade mlin proizvesti

po 1 kg jednoličnog brašna više a
1 kg jednoličnih posija manje, nego što je gore označeno.

Naprotiv za svaki kilogram hektolitar težine manje ili svaki postotak primjese više nego što je gore označeno imade mlin proizvesti

1 kg jednoličnog brašna manje, a

1 kg jednoličnih posija više, nego što je gore označeno.

U koliko mlin vadi prigodom proizvodnje kukolj, to će za svaki postotak izvadjenog kukolja proizvesti za isti postotak manje jednoličnih posija.

V.

U promet se smije staviti samo onakovo brašno, koje odgovara uzorcima utvrdjenim po Državnom ravnateljstvu za prehranu. Svaki mlin, kao i svi aprovizacioni kotarski i gradski odbori, moraju nabaviti te uzorke, na temelju kojih će se obavljati meljava kao i preuzeće brašna.

Svi su mlinovi obvezni mljeti na uobičajeni način pomnjom savjestnog i urednog trgovca te imadu nastojati, da izradjeno brašno bude što bolje kakvoće.

VI.

1. Od proizvoditelja nakupljene žitarice preuzimat će mlinovi i obračunati s obračunskim odjelom Državnog ravnateljstva za prehranu uz iste uvjete kao i svi ostali komisionari.

2. Mlin će preuzeti po nalogu i za račun Državnog ravnateljstva za prehranu odredjene količine krušarica za meljavu.

Bez dozvole Državnog ravnateljstva za prehranu mlinovi ne mogu otpočeti s meljavom.

U ime pomeljarine obračunat će se svim mlinovima jednako po Kn 5.000.— za 10.000 kg žitarica.

Obračun pomeljarine obavlja se svakog 10. i 25. u mjesecu na propisanoj tiskanici, koja priležі ovoj uputi.

4. Željezničku vozarinu na vagonske pošiljke platit će mlin po postojećim cjenicima (tarifama) i obračunati sa skupnim podvozom prigodom obračuna skupnog podvoza s obračunskim odjelom ravnateljstva.

5. S ustanovljenom pomeljarinom plaćeni su mlinovima svi troškovi za manipulaciju žitarica oko meljave, za meljavu, egaliziranje vreća, trošak uzica, blomba, cedulja, dovoza žitarica i odvoza brašna od odnosno do postavno vagon ili šlep odpremne postaje, režijski troškovi mlina uključivo plaća namještenika i radnika sa svim socijalnim doprinosima, rasip i isušenje pšenice i brašna, svi porezi mlina izključivo skupnog poreza na poslovni promet.

Cijene vreća za brašno i mekinje nisu uračunane u pomeljarinu.

Vreće od jute obračunavaju se s Kn 35—45.— po komadu. Ako se vreće vraćaju mlinu, u ime posudbine može se zaračunati do Kn 5.— za jednu brašnarsku vreću za rok od 30 dana. Vreće od jute za posije obračunavaju se s Kn 20—25.— po komadu, a posudbina s Kn 2.50 po komadu za rok od 30 dana.

Mljivo se obračunava bruto za neto.

VII.

Mlin prodaje mljivo za račun Državnog ravnateljstva za prehranu, a kupac preuzima od mlina mljivo po slijedećem obračunskom obrazcu:

a) pšenično brašno.

1. nakupna cijena pšenice, koja se uzima prosječno uključivši komisionarove pristojbe s	Kn	490.—
za 100 kg dakle		
za 10.000 kg	Kn	49.000.—
2. pomeljarina	Kn	5.000.—
	Kn	54.000.—
3. skupni porez na poslovni promet 4%	Kn	2.160.—
4. amortizacija vreća	Kn	600.—
5. skupni podvoz	Kn	5.000.—
kojoj svoti dodaje		
6. kupac mljiva svoju zaradu	Kn	4.300.—
što iznosi za 10.000 kg sveukupno	Kn	66.060.—

Ova svota sačinjava ukupne troškove sirovine i meljave te podvoza i zarade od proizvoditelja do potrošača.

Na temelju tih troškova pokazuje se cijena za propisanu meljavu od 200 kg pšeničnih krupica (griza)

	Kn	2.000.—
ili 1 kg po Kn 10.—		
800 kg pšeničnog bijelog brašna (mekano ili sipko)	Kn	8.000.—
ili 1 kg po Kn 10.—		
7.000 kg pšeničnog jednoličnog brašna	Kn	50.400.—
ili 1 kg po Kn 7.20		
400 kg pšeničnog krmnog brašna	Kn	1.400.—
ili 1 kg po Kn 3.50		
1.500 kg pšeničnih posija	Kn	4.500.—
ili 1 kg po Kn 3.—		
	Kn	66.300.—

koja je cijena jednaka za cijelo područje Nezavisne Države Hrvatske.

b) raženo i suraženo brašno.

1. nakupna cijena raži i suraži, koja se uzima prosječno uključivo komisionareve pristojbe, s Kn 470.—
dakle za

10.000 kg	Kn 47.000.—
2. pomeljarina	Kn 5.000.—
	Kn 52.000.—
3. skupni porez na poslovni promet 4%	Kn 2.080.—
4. amortizacija vreća	Kn .600.—
5. skupni podvoz	Kn 5.000.—
kojoj svoti dodaje	
6. kupac mljiva svoju zaradu	Kn 4.300.—
što iznosi za 10.000 kg sveukupno	Kn 63.980.—

Ova svota sačinjava ukupne troškove sirovine i meljave te podvoza i zarade od proizvoditelja do potrošača.

Na temelju tih troškova izkazuje se cijena za propisanu meljavu od 8.000 kg jednoličnog raženog ili suraženog brašna sa Kn 58.400.—

ili 1 kg po Kn 7.30, a

1.900 kg jednoličnih ražnih ili suraženih posija Kn 5.700.—

ili 1 kg po Kn 3.—

ukupno Kn 64.100.—

koja je cijena jednaka za cijelo područje Nezavisne Države Hrvatske.

c) ječmeno brašno

1. nakupna cijena ječma, koja se uzima prosječno uključivo komisionareve pristojbe, s Kn 465.—

dakle za 10.000 kg	Kn 46.500.—
2. pomeljarina	Kn 5.000.—
	Kn 51.500.—

3. skupni porez na poslovni promet 4%	Kn	2.060.—
4. amortizacija vreća	Kn	600.—
5. skupni podvoz	Kn	5.000.—
kojoj svoti dodaje		
6. kupac mljiva svoju zaradu	Kn	4.250.—
što iznosi za 10.000 kg sveukupno	Kn	63.410.—

Ova svota sačinjava ukupne troškove sirovine i meljave te podvoza i zarade od proizvoditelja do potrošača. Na temelju tih troškova izkazuje se cijena za propisanu meljavu od

7.000 kg jednoličnog ječmenog brašna	Kn	55.300.—
ili 1 kg po Kn 7.90, a		
2.800 kg jednoličnih ječmenih posija	Kn	8.400.—
ili 1 kg po Kn 3.—		
ukupno	Kn	63.700.—

koja je cijena jednaka za cijelo područje Nezavisne Države Hrvatske.

Cijelu protuvrijednost brašna uz izuzetak točke 4. (amortizacija vreća) i točke 3. (skupni porez) obračunava mlin s obračunskim odjelom Državnog ravnateljstva za prehranu. Vreće obračunava s kupcem a skupni porez sa nadležnim poreznim uredima izravno.

d) Prodaja na malo.

Za potrebe domaćeg pučanstva unutar kotara može mlin prodavati brašno sporazumno s kotarskim aprovizacionim odborom uz predhodno odobrenje Državnog ravnateljstva za prehranu. Obračun takovoga brašna obavlja se po istim načelima kao što je to u uputama komisionarima (§ 4.) označeno.

Odprema brašna vrši se na isti način kao i odprema svih vrsti žitarica prema načelima razloženim u uputama o komisionarima.

e) Pripadnosti (deputati) mlinskim radnicima i namještenicima obračunavaju se na isti način kao i zarade poljoprivrednim radnicima, koji primaju jedan dio svoje zaslužbine u naravi.

f) Trgovački mlinovi obvezani su voditi sve knjige, predbilježbe i evidencije tako, da se cijelo njihovo poslovanje može pregledati i u svako doba ustanoviti stanje poslovanja obavljeno za račun i po nalogu Državnog ravnateljstva za prehranu.

Posebno su obvezani ovi mlinovi voditi:

1. skladištnik žitarica,
2. skladištnik mlinskih proizvoda,
3. obračun količina preuzetih od proizvoditelja iz njegovih vlastitih zaliha,
4. obračun o pomeljarini za samljeveno brašno.

VIII.

Državno ravnateljstvo za prehranu vodit će preko svoga obračunskog odjela nadzor nad svim mlinovima na području Nezavisne Države Hrvatske.

Mlinovima, koji prekrše dužnosti preuzete državnom meljavom, bit će zabranjen rad i oduzeto pravo komisionara, te će se istome postaviti povjerenika.

Mlin će prema odredbi ministarstva obrta, veleobrta i trgovine nastaviti s radom u korist Državnog ravnateljstva za prehranu.

Zabranu rada izriče i postavlja povjerenika ministarstvo obrta, veleobrta i trgovine po slobodnoj ocjeni konačno.

IX.

Za proizvodnju ječmene kaše odredit će Državno ravnateljstvo one mlinove, koji su za takvu proizvodnju uredjeni.*

Zagreb, dne 22. srpnja 1941.

Državno ravnateljstvo za prehranu:
Ravnatelj:

Marijan Šimić, v. r.

Broj 10.517.

* Narodne novine od 23. srpnja 1941. br. 83.

Na temelju čl. 2. naredbe o cijenama od· 24. ožujka 1941. broj 18.900-VII-1941. propisujem

NAREDBU
o najvišoj cijeni lanene stabljike.

§ 1.

Za otkup lanene stabljike odredjuju se slijedeće najviše cijene:

1. za lanenu stabljiku I. razreda (bez korova i oštećenja duljine iznad 75 cm) Din 245.—
2. za lanenu stabljiku II. razreda (bez korovo i oštećenja duljine od 60—75 cm) Din 225.—;
3. za lanenu stabljiku III. razreda (bez korova i oštećenja duljine do 60 cm) Din 195.—.

Ako je lanena stabljika oštećena i sadrži korov, odbija se postotak oštećenja, odnosno korova od odredjene cijene.

§ 2.

Cijena se razumijeva za 100 kg. lanene stabljike sa sjemenom, postavno vagon ili šlep utovarna postaja.

§ 3.

Osobe (fizičke ili pravne), koje se bave otkupom lanene stabljike dužne su svakog prvog i petnajstog dana u mjesecu javiti preporučenim pismom poslovnoj središnjici za tekstil otkupljenu količinu lanene stabljike prema razredima označenim u §-u 1. ove naredbe.

Zaliha koja postoji u času stupanja na snagu ove naredbe ima se odvojeno prijaviti u prvoj mjesečnoj prijavi.

§ 4.

Kupac je dužan od prodavatelja tražiti, a ovaj je dužan kupcu izdati potvrdu o količini, vrsti i cijeni prodane, odnosno kupljene lanene stabljike. Tu potvrdu dužan je kupac predočiti poslovnoj središnjici za tekstil na njen zahtjev.

§ 5.

Ravnateljstvo za vanjsku trgovinu izdat će izvoznicima izvozne dozvole za laneno vlakno uz predhodno saslušanje poslovne središnjice za tekstil.

§ 6.

Tko prodaje ili kupuje lanenu stabljiku uz višu ili nižu cijenu od one, koja je odredjena u §-u 1. ove naredbe, kaznit će se po čl. 7. naredbe o cijenama od 24. ožujka 1941. broj 18.900-VII-1941.

§ 7.

Ova naredba stupa na snagu tri dana nakon proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 18. srpnja 1941.

Ministar
za obrt, veleobrt i trgovinu:

Broj 29.476-1941. *M. Šimić*, v. r.

Napomena: Naredba je objavljena u broju 80. Narodnih novina od 19. srpnja 1941. i radi pogrešaka objavljuje se u cijelosti danas.

* Narodne novine od 23. srpnja 1941. br. 83.

Na osnovi §-a 2. zakonske odredbe o središnjici za ogrjev od 30. travnja 1941. broj XLVIII-72-Z. p.-1941. propisujem ovu

PROVEDBENU NAREDBU

Čl. 1.

Središnjica za ogrjev samostalan je ured u sklopu ministarstva šumarstva i rudarstva, kome stoji na čelu pročelnik, imenovan po ministru šumarstva i rudarstva iz redova šumarskih stručnjaka svoga ministarstva.

Potrebno stručno, pomoćno i podvorno osoblje središnjice propisuje i imenuje ministar šumarstva i rudarstva.

Čl. 2.

Središnjica za ogrjev posluje po propisima ove naredbe. Ona u svome radu ne podleži propisima o državnom računovodstvu. Nadzor nad računarskim poslovanjem središnjice za ogrjev vrši ministar šumarstva i rudarstva.

Čl. 3.

Zadatak je središnjice za ogrjev da ispituje i utvrdjuje razpoložive količine ogrjeva i da vrši njegovu raspodjelu na ona područja i mjesta, koja se ne mogu obskrbljivati iz svoje okolice.

Čl. 4.

U izvršenju svoga zadatka središnjica za ogrjev:

a) može kupovati, prodavati i proizvoditi ogrjev;

b) može prisilno odkupljivati razpoložive količine ogrjeva po maksimiranim cijenama;

c) održavat će stalnu vezu s ustanovama za obskrbu onih mjesta, koja se ne mogu obskrbljivati ogrjevom iz svoje okolice i brinut će se za podmirenje njegovih potreba;

d) suradjivat će s mjerodavnim državnim ustanovama i poduzećima kao i s posebničkim trgovačkim i veleobrtnim postrojbama.

Čl. 5.

Središnjica za ogrjev može se poslužiti pravom prisilnog odkupa razpoloživih količina ogrjeva, kadgod se za to ukaže potreba, a osobito:

1. kad vlastnici raspoloživih količina ogrjeva uskrate prodaju iz slobodne ruke ili po maksimiranim cijenama;

2. kad središnjica za ogrjev nadje za potrebno da izvrši prisilan odkup radi pravilne raspodjele ogrjeva na pojedina područja i mjesta.

Kao razpoložive smatraju se sve količine ogrjeva, koje prelaze potrebu za grijanje vlastitih stanbenih i radnih prostorija, za potrebe veleobrtnog pogona kao i za pripadnost (deputat) u ogrjevu vlastitih namještenika, a sve to za vrijeme od godine dana.

Čl. 6.

Središnjica za ogrjev vrši prisilan odkup putem nadležne kotarske oblasti (izpostave) ili gradskog poglavarstva. Na nalog središnjice za ogrjev sve oblasti dužne su u roku od 48 sati izdati odluku o prisilnom odkupu one količine, koju označi središnjica za ogrjev; uručiti odmah odluku vlastniku ogrjeva i brinuti se,

da se prisilno odkupljene količine ogrjeva odmah predaju središnjici za ogrjev, odnosno osobi, koju ona odredi.

Predaja se vrši postavno vagon, brod ili šlep. Utovar u vagon, brod ili šlep uredit će središnjica za ogrjev, odnosno osoba, koju ona odredi, a upravna oblast pružit će pri tome potrebnu pomoć.

U slučaju prisilnog odkupa ogrjeva, koji nije utovaren u vagon, šlep ili brod, padaju svi troškovi prijevoza ogrjeva i utovara na teret vlastnika ogrjeva i odbijaju se od odkupnine.

Čl. 7.

Sve količine ogrjeva od jednog vagona (10.000 kg) i veće imaju se prijaviti središnjici za ogrjev.

Pod dužnost prijave podpada ogrjev, čim je od radnika preuzet.

Količine, koje nisu prijavljene u roku odredjenom ovom naredbom, mogu se oduzeti bez naknade u korist središnjice za ogrjev.

Čl. 8.

Na prijavu u smislu čl. 7. obvezani su proizvoditelji, odnosno preradjivači, trgovci, zatim sva javna i privatna skladišta i osobe, kojima je ogrjevni materijal povjeren na čuvanje ili uskladištenje, kao i sve druge osobe (fizičke ili pravne), koje raspolažu količinama ogrjeva, od jednoga vagona i više.

Pod proizvoditeljima razumijevaju se i one fizičke i pravne osobe, koje u proizvodnom području kupuju ogrjev na malo, a odpremaju u količini od najmanje jednog vagona.

Prijava se podnosi u dva primjerka središnjici za ogrjev, koja će jedan primjerak dostaviti nadležnoj kotarskoj oblasti (izpostavi) odnosno gradskom poglavarstvu. Prijava se smatra pravovremeno dostavljenom središnjici za ogrjev, ako se u odredjenom roku preda preporučeno na poštu.

Svaka prijava ogrjeva podnosi se na propisanoj tiskanici po obrascu, koji propisuje središnjica za ogrjev. Tiskanica se dobiva bezplatno kod nadležne kotarske oblasti (izpostave) odnosno gradskog poglavarstva.

Prijava sadržava: ime vlastnika, vrst ogrjeva, količinu, smještaj prema toku proizvodnje i utovarnu postaju, kod koje će se ogrjev odpremati. Isto tako treba označiti općinu i kotar, na području kojega se nalazi prijavljeni ogrjev.

Poduzeća, koja imadu više podružnica ili manipulacija, odnosno pogona, imadu prijavu podnijeti za svaku jedinicu posebno.

Osim toga ima podnosilac prijave naznačiti i obrazložiti u opazci, koje količine i vrsti ogrjeva treba za vlastite potrebe, pod kojima se razumijevaju one označene u čl. 5.

Količine svega ogrjeva imaju se točno izkazivati prema stanju na dan podnošenja prijave.

Čl. 9.

Prijava se vrši svaki mjesec najkasnije do trećeg dana u mjesecu, a izvan toga roka, ako se tokom mjeseca količina poveća, a vlastnik želi, da mu se izda odpremna dozvola, kao i u slučaju, čim se količina poveća za 50 vagona iznad već prijavljene količine.

Čl. 10.

Oduzimanje neprijavljenih količina ogrjeva vrše kotarske oblasti (izpostave) odnosno gradska poglavarstva na nalog središnjice za ogrjev.

Odluku o oduzimanju neprijavljene količine, odnosno količine, koju naznači središnjica za ogrjev, dužna je spomenuta upravna oblast donijeti u roku od 48 sati po primitku zahtjeva središnjice za ogrjev.

S oduzetim količinama ogrjeva postupa se kao sa zapljenjenom robom. Oduzeti ogrjev predaje se središnjici za ogrjev, odnosno osobi, koju ona odredi.

Kotarske oblasti (izpostave) odnosno gradska poglavarstva dužna su središnjici za ogrjev, odnosno osobi, koju ona odredi, pružiti potrebnu pomoć, da se zapljenjene zalihe što brže prevezu na utovarnu postaju i utovare u vagon, šlep ili brod.

Troškove prijevoza i utovara snosi središnjica za ogrjev.

Protiv odluke upravnih oblasti o prisilnom odkupu i oduzimanju neprijavljenih količina ogrjeva ima stranka pravo utoka u redovitom postupku. Utok ne zadržava izvršenje odluke.

Čl. 11.

Državne i posebničke željeznice, parobrodarska družtva i sva ostala poduzeća za prijevoz robe ne smiju primati ogrjev, a isto tako nitko ne smije njima predavati na prijevoz bez odpremne dozvole, koju izdaje središnjica za ogrjev.

Čl. 12.

Molba za izdanje odpremne dozvole sadržava: vrst ogrjeva, količinu, način odpreme (željeznicom, šlepom, brodom, barkom, teretnjakom), ime i prezime (naslov)

i prebivalište pošiljača, utovarnu postaju ili mjesto, ime i prezime (naslov) i prebivalište molioca, ime i prezime (naslov) i prebivalište vlastnika ogrjeva, koji je količinu prijavio.

Čl. 13.

Molbu za izdanje odpremne dozvole za prijevoz ogrjeva podnosi središnjici za ogrjev vlastnik ogrjeva, koji je količinu prijavio ili kupac.

Prije izdanja odpremne dozvole, molitelj je dužan platiti u ime upravnih troškova iznos, koji će središnjica za ogrjev povremeno odrediti. (čl. 23.).

Čl. 14.

Odpremna dozvola sadržava ove podatke: tekući broj izdanja, prebivalište pošiljača ogrjeva, naslovnika, kome se drvo odprema, rok, unutar kojega ima uslijediti odprema, vrst i količinu ogrjeva izraženu po težini, utovarnu i iztovarnu postaju, dan, mjesec i godinu izdanja, pečat središnjice za ogrjev i podpis ovlaštenog službenika.

Odpremna dozvola je izprava, koja dokazuje, da s obzirom na obskrbu i pravilnu razpodjelu ogrjevom nema zapreke izvozu odredjene količine ogrjeva s dotičnog područja, a ne zamjenjuje ni u kom pravcu izprave, koje izdaju šumsko-redarstvene oblasti, niti se s njom dokazuje zakonitost stečenja ogrjeva.

Čl. 15.

Središnjica za ogrjev ispitat će u svakom pojedinom slučaju opravdanost molbe za izdanje odpremne dozvole, te može izdanje dozvole bezprizivno uzkratiti, ako

smatra, da bi izdanje odpremne dozvole bilo štetno po opće probitke, a napose po pravilnu obskrbu pojedinih mjesta ogrjevom.

Čl. 16.

Tovarnom listu mora se priložiti odpremna dozvola zajedno s njenim dvopisom. Utovarna postaja označit će na izvorniku i dvopisu (kopiji) odpremne dozvole utovarenu količinu, prebiljegovati dozvolu svojim dnevnim žigom i dostaviti izvornik odpremne dozvole bez odlaganja izravno središnjici za ogrjev. Dvopis odpremne dozvole prati pošiljku. Istovarna postaja nakon izvršenog prijevoza prebiljegovat će svojim dnevnim žigom dvopis odpremne dozvole i odmah ga dostaviti središnjici za ogrjev.

Ostala poduzeća, koja se bave prijevozom robe bez tovarnog lista, označit će prigodom utovara robe utovarenu količinu na izvorniku i dvopisu odpremne dozvole i poslati izvornik središnjci za ogrjev. Dvopis odpremne dozvole prati pošiljku, a po izvršenom prijevozu dužan je prijevoznik i dvopis poslati odmah središnjici za ogrjev uz potvrdu na njemu, da je prijevoz izvršen.

Ostale osobe, koje prevoze ogrjev, postupati će ovako: občinsko poglavarstvo u području, s kojeg se tovari ogrjev, potvrdit će izvozniku na izvorniku i dvopisu odpremne dozvole količinu utovarenog ogrjeva i dan utovara, pa će izvornik odmah poslati središnjici za ogrjev, dok dvopis dostavlja izvoznik.

Tko se zateče pri prijevozu s dvopisom na kome nije naznačena utovarena količina, smatrat će se, da vrši prijevoz bez odpremne dozvole. Prijevoz seljačkim kolima može se vršiti bez odpremne dozvole.

Čl. 17.

Odpremna dozvola vrijedi samo za osobu, kojoj je izdana i samo za onu vrst ogrjeva, koji je u njoj naznačen. Ona se može upotrijebiti samo jedanput, što vrijedi i za slučaj, ako je ona samo djelomično izkorišćena.

Osim produženja roka vrijednosti odpremne dozvole ne mogu se na već izdanoj odpremnoj dozvoli vršiti nikakvi izpravci ili promjene. Produženje roka vrijednosti dozvolit će se samo, ako molba za produljenje roka stigne središnjici za ogrjev unutar roka vrijednosti odpremne dozvole.

Čl. 18.

Sve osobe, koje na dan sklapanja zaključnice o prodaji ogrjeva imaju prijavljenu količinu ogrjeva od najmanje 50 vagona (500.000 kg), dužne su za svaku količinu prodanoga ogrjeva podnijeti zaključnicu (ugovor) o prodaji na odobrenje središnjici za ogrjev. Isto tako dužni su zaključnicu (ugovor) podnijeti na odobrenje svi oni, koji na dan sklapanja ugovora nemaju prijavljenu količinu od 50 vagona, ali će nadan izvršenja ugovora na osnovi ostalih svojih prijašnjih ugovora o prodaji biti dužni dobaviti najmanje 50 vagona.

Ostale osobe, koje nemaju prijavljenu količinu ogrjeva od 50 vagona, niti će na dan dobave po zaključnici, za koju se traži odpremna dozvola, biti dužne na osnovi ostalih prijašnjih ugovora dobaviti najmanje 50 vagona, dužne su tražiti odobrenje ugovora o prodaji, samo ako prodana količina prelazi 5 vagona.

Spomenuti pravni poslovi nemaju pravne valjanosti, dok ih središnjica za ogrjev ne odobri.

Čl. 19.

U mjestima, gdje bi se pojavila osobita oskudica na ogrjevu, može središnjica za ogrjev propisati provedbu racioniranja potrošnje ogrjeva i odredit prisilnu nabavu lignita uz ogrjevno drvo.

Čl. 20.

Prilikom prodaje ogrjeva središnjica za ogrjev ima pravo računati do 2% providbe. Isto tako pripada joj možebitna razlika izmedju nabavne i prodajne cijene.

Čl. 21.

Prihodi središnjice za ogrjev služit će za pokriće njenih osobnih i stvarnih izdataka; za proizvodjnu ogrjeva, te za potpore u svrhu pojeftinjenja ogrjeva, koji se prodaje putem obćinskih ustanova za obskrbu kao i za pokriće možebitnih gubitaka u poslovanju središnjice za ogrjev.

Sredstva središnjice za ogrjev ulagat će se na tekući račun kod Štedionice Nezavisne Države Hrvatske ili kod Poštanske štedionice Nezavisne Države Hrvatske.

Odluku o upotrebi ovih sredstava izdaje pročelnik središnjice.

Čl. 22.

Ogrjevom u smislu ove naredbe smatra se ogrjevno drvo svih vrsti, pilanski odpatci meki i tvrdi, drveni briketi, piljevina, tvrdo celulozno drvo, svi drvni odpadci, koji služe za loženje te drvni ugalj.

Čl. 23.

Središnjica za ogrjev može za izvršenje ove naredbe izdavati bliže odredbe u granicama svoga zadatka, a naročito o načinu prijavljivanja zaliha o izdavanju odpremnih dozvola, te odredjivati visinu upravnih troškova, koji terete stranku.

Čl. 24.

Kotarske oblasti (izpostave), gradska i obćinska poglavarstva i redarstvene oblasti dužne su u izvršenju ove naredbe suradjivati sa središnjicom za ogrjev, voditi nadzor nad izvršenjem propisa ove naredbe i izvršivati naloge središnjice za ogrjev.

Čl. 25.

Tko se ogrješi o propise ove naredbe, kaznit će se novčanom kaznom do 5.000 Kn, u koliko djelo nije teže kažnjivo po kaznenom zakonu.

Novčane kazne izriču po prijavi središnjice za ogrjev nadležne obće upravne oblasti.

Čl. 26.

Stupanjem na snagu ove naredbe prestaju vrijediti: naredba broj 60.122-VII. od 22. listopada 1940., naredba broj 74.070-VII 1940. od 21. studenoga 1940. kao i uredba o centrali za ogrjev M. S. 1347 od 9. listopada 1940. te svi propisi protivni ovoj naredbi.

Čl. 27.

Ova naredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, 24. srpnja 1941.

Ministar šumarstva i rudarstva:

Ing. Ivica Frković, v. r.

Broj 458-Z. p.-1941.

* Narodne novine od 24. srpnja 1941. br. 84.

Državna riznica
Odsjek za financijalnu stražu

Broj: 4140-1941.

ODLUKA

o promjeni naziva ustanova finansijske kontrole.

Odredjujem, da se dosadanji nazivi ustanova finansijske kontrole zamijene i to:

»Glavni odeljak finansijske kontrole« u »Povjereništvo financijalne straže«;

»Odjeljak finansijske kontrole« u »Razdjel financijalne straže«;

»Ogranak finansijske kontrole« u »Ispostava financijalne straže«;

»Starešina glavnog odeljka« u »Upravitelj povjereništva«;

»Starešina odeljka« u »Zapovjednik razdjela«;

»Kontrolni organ« u »Nadzorni organ«.

U svim zakonskim propisima i odredbama imade se naziv »finansijska kontrola« zamijeniti nazivom »financijalna straža«, a naziv »zvaničnik« zamjenjuje se nazivom »dočinovnik«.

Za poslovanje povjreništva financijalne straže vrijede propisi člana 17. slovo K pravilnika za financijalnu

stražu broj 11.680 od 6. kolovoza 1921. godine sa svim kasnijim izmjenama i dopunama, a za razdjel financijalne straže propisi pod slovom J istog člana i pravilnika.

Ovu odluku odmah izvršiti.*

U Zagrebu, dne 22. srpnja 1941.

Državni rizničar:

Dr. Košak, v. r.

---

* Narodne novine od 24. srpnja 1941. br. 84.

Ministarstvo seljačkog gospodarstva
Broj: 15172-1941.

ORANJE STRNIŠTA

1.) Velike župe
2.) Kotarske oblasti
3.) Ispostave kotarskih oblasti
4.) Gradska poglavarstva

SVIMA

Prehrana naroda mora biti zajednička briga svih vlastnika zemljišta kao proizvadjača. Ona ne ovisi samo o razpoloživom zemljištu, nego i o valjanom obradjivanju toga zemljišta. Medju ostalim mjerama, koje spadaju u razumno obradjivanje, osobito je važno zaoravanje strništa. To je prvo oranje poslije žetve, koje se ima obaviti odmah nakon snimanja priroda s polja, i to tako, da se površina mekote 2—3 prsta plitko preore (prašenje, gulenje). Svrha je tog oranja:

1.) da se rahlenjem gornjeg sloja mekote zadrži vlaga u dubljim slojevima; time se čuva ugoreno stanje mekote i život bakterija, koje su od velike važnosti za prehranjivanje bilja;

2.) da se uništi sav korov na taj način, što se sa strni zaore, ujedno i sjeme korova, pa će biljke, koje niknu, prigodom jesenskog oranja biti zaorane i uništene.

Pokusi su pokazali, da je oranje strnjaka (prašenje) od velike koristi za izpad nove žetve. Ta je korist puno veća od koristi, koju vlastnik ima, ako iskorišćuje ze-

mljište poslije žetve za napasivanje stoke, samo što ta korist nije odmah vidljiva, kao što je vidljiva korist od paše.

Oranje strništa treba stoga obavljati u svakom gospodarstvu osim u gospodarstvima onih krajeva, gdje je mekota plitka i leži na kamenitoj zdravici, kao što je to slučaj u krajevima Dalmacije, Like, Gorskog Kotara i dijela Bosne. U tim krajevima se ne preporuča uobće često oranje, jer se zemlja gubi zbog klimatskih utjecaja. Ali zato se preporuča u svima krajevima, gdje je mekota dublja i leži na mekoj zdravici, kao u Slavoniji, Srijemu, Bos. Posavini, Gornjoj Hrvatskoj itd.

S obzirom na utvrdjenu korist, koju daje oranje strništa,

NAREDJUJEM

da se sva strništa odmah poslije košnje žitarica plitko zaoru i povaljaju.

Ako se ne mogu krstovi žitarica odmah odvesti s polja, treba ih složiti na oranici u ravne redove, tako, da red od reda bude što više udaljen i da se među njima može orati. Brazda oranja ne smije biti široka, a dno brazde mora biti čisto odrezano. Dubljina brazde neka bude samo toliko duboka, koliko je potrebno, da se brazda okrene (prevrne). Zemljište ne smije biti mokro, kad se ore. Razumije se, da netreba preoravati zemljišta, koja su zasijana djetelinom ili drugim kojim podusjevom, a isto tako ne treba valjati zemljišta, koja su zakorovljena pirikom. Občenito rečeno: ova se naredba odnosi na ona strništa, koja su prema naprijed izloženome podesna za preoravanje.

Gospodarski obćinski odbori imadu se brinuti, da se ta naredba točno provede na području njihove obćine. Ne smije se zaboraviti na zemljišta onih gospodara, koji se nalaze na vojnoj vježbi ili u dobrovoljačkoj legiji, pa zbog toga ne mogu obaviti taj posao. Isto tako ima se voditi briga o siromašnim vlastnicima zemljišta, koji nemaju stoke za oranje, da se i njihove zemlje preoru uz odštetu, koju će isti dati prema odluci obć. odbora bilo u novcu, bilo u naravi (radu).

Kotarske oblasti imadu nadzirati taj rad po svom kotarskom agronomu. Kotarski agronom imade stupiti u vezu s ustaškim stanovima (logorom i taborima), razjasniti im važnost toga posla s obzirom na prehranu naroda i zatražiti od njih pomoć u provedbi ove naredbe. **Do 15. kolovoza t. g.** imadu Kotarske oblasti izvijestiti o uspjehu provedenja ove naredbe u pojedinim podredjenim obćinama s naznakom, kolika je površina strništa ostala nepreorana i zbog kakvih razloga.

Ova naredba ima se proglašavati medju narodom dotle, dok sva strništa ne budu preorana.*

Zagreb, 17. srpnja 1941.

Ministar
seljačkog gospodarstva:

Dumandžić, v. r.

* Narodne novine od 24. srpnja 1941. br. 84.

ISPRAVAK

U prvom redku § 9. zakonske odredbe o osnivanju zajednice za promet stokom i stočnim proizvodima od 4. lipnja 1941. broj CXLVIII-337- Z. p.-1941. (Narodne novine od 4. lipnja 1941. broj 43) ispravljaju se pogrješno tiskane riječi »14. do 16.« u: »12. do 14«.

U Zagrebu, dne 23. srpnja 1941.

Predsjednik
zakonodavnog povjerenstva
Ministar

Dr. Milovan Žanić, v. r.

Broj 811 Z. p. 1941.

* Narodne novine od 24. srpnja 1941. br. 84.

Ministarstvo nastave
odjel za srednje škole

Broj 19.099-1941.

Otvorenje dvogodišnjeg zabavištnog tečaja pri učiteljskoj školi sestara milosrdnica u Zagrebu

Na molbu Vrhovne uprave družbe sestara milosrdnica sv. Vinka P. u Zagrebu i prema ukazanoj potrebi na temelju § 25. zakona o učiteljskim školama

ODOBRAVAM

da se pri učiteljskoj školi sestara milosrdnica s pravom javnosti u Zagrebu u početku školske godine 1941-1942. otvori dvogodišnji zabavištni tečaj za osposobljenje zabavištnih učiteljica.

Školska godina 1941.-1942. će početi s radom prvo godište.

Nastavni program i uvjeti za primitak u zabavištni tečaj će propisat ministarstvo nastave posebnim pravilnikom.*

U Zagrebu, dne 15. srpnja 1941.

Ministar nastave:

Dr. Mile Budak, v. r.

---

* Narodne novine od 25. srpnja 1941. br. 85.

PRODUŽENJE ROKA PRIMJEDBE IZ BR. 177 UVOZNE CARINSKE TARIFE

Državni rizničar donio je pod br. 801 od 12. VII. 1941. slijedeću odluku:

Primjedba iza br. 177 uvozne carinske tarife ostaje na snazi do 31. XII. 1941. godine.*

* Narodne novine od 25. srpnja 1941. br. 85.

ZAKONSKA ODREDBA

o polaganju sudačkog izpita političkih stradalnika.

§ 1.

Ovlašćuje se ministar pravosudja i bogoštovlja, da može dopustiti polaganje sudačkog izpita prema zakonu o sudcima redovnih sudova onima, koji su zbog svojega hrvatskog osvjedočenja i narodnoga rada bili spriječeni da vrše pripravničku vježbu, ako su proveli u vježbi kod redovnoga suda ili državnoga tužiteljstva barem jednu godinu.

§ 2.

Provedenje ove zakonske odredbe povjerava se ministarstvu pravosudja i bogoštovlja.

§ 3.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, 25. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj CCIV**-829 Z. p.-1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 26. srpnja 1941. br. 86.
** Po ispravku u Narod. novinama od 31. srpnja 1941. br. 90.

ZAKONSKA ODREDBA
o stavljanju izvan snage odkaza najma i zakupa

§ 1.

Svi odkazi uporabodavaca najma stanova i poslovnih prostorija kao i zakupa zemljišta, na kojem su podignute zgrade, bilo za stanovanje, bilo poslovne ili druge, sudbeni ili izvansudbeni*, stavljaju se izvan snage, u koliko su postali pravomoćni do dana stupana na snagu ove zakonske odredbe, a nisu ovršeni.

§ 2.

Provedenje ove zakonske odredbe povjerava se ministarstvu pravosudja i bogoštovlja.

§ 3.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.** Tim danom gube vrijednost svi propisi, koji su protivni ovoj zakonskoj odredbi.

U Zagrebu, dne 23. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj CCV***-830 Z. p.-1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Po ispravku u Nar. novinama od 29. srpnja 1941. br. 88.
** Narodne novine od 26. srpnja 1941. br. 86.
*** Po ispravku u Nar. nov. od 31. srpnja 1941. br. 90.

ZAKONSKA ODREDBA

o dužnosti prijave prikrivanja novca

§ 1.

Svi, koji su poslije 10. travnja 1941. predali svoj novac drugim osobama sa svrhom, da se na bilo koji način prikrije pravi vlastnik toga novca, dužni su to prijaviti Državnoj riznici, odsjeku za banke i valute, do 2. kolovoza 1941.

§ 2.

Sve osobe (fizičke i pravne), poduzeća i ine ostanove, koje su poslije 10. travnja 1941. primile tudji novac na čuvanje, ili kojima je tudji novac povjeren zbog ulaganja (kao polog, tekući račun, štedni ulog ili sl.) te zbog zamjene novčanica, dužne su do 2. kolovoza 1941. to prijaviti Državnoj riznici, odsjeku za banke i valute.

§ 3.

Prijava u smislu § 1. i 2. treba sadržavati iznos novca, točnu oznaku, gdje se novac nalazi, ime, zanimanje i boravište osobe, koja je novac povjerila, kao i osobe, kojoj je novac povjeren i u koju svrhu.

§ 4.

Časom stupanja na snagu ove zakonske odredbe zabranjuje se svaka raspoložba s ovakovim novcem bez posebnog odobrenja Državne riznice. Ova zabrana tiče

se i pravog vlastnika novca, i osobe, kojoj je novac povjeren ili kod koje se novac nalazi.

Naročito se zabranjuje povrat prikrivenog novca pravome vlastniku.

§ 5.

Propis § 2. ove zakonske odredbe o dužnosti prijave novca, ne odnosi se na novčane ustanove, koje se bave primanjem tudjega novca. Ove ustanove imadu vršiti prijavu u smislu odredbe Državne riznice, odsjeka za novčarstvo i osiguranje, broj 811/41. od 21. srpnja 1941.

§ 6.

Svaka osoba, koja, postupa protivno propisima ove zakonske odredbe, kaznit će se po redovnom sudu nov čanom kaznom do 5,000.000.— Kn i težkom tamnicom do 10 godina. U koliko su počinjenim djelom ugroženi životni probitci hrvatskog naroda, postupat će se i kazniti po zakonskoj odredbi za obranu naroda, i države od 17. travnja 1941., to jest i smrću po prijekom sudu.

Kod pravnih osoba i inih ustanova u smislu ove zakonske odredbe odgovorne su one fizičke osobe, koje izdaju nalog protivan propisima, ove odredbe, odnosno koje propuste izvršiti ovom zakonskom odredbom naloženu dužnost. U osudi će se izreći, da je za izplatu novčane kazne solidarno s počiniteljem obvezana i ta pravna, osoba odnosno ustanova.

§ 7.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.* Provedba se povjerava Državnoj riznici.

U Zagrebu, 26. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCVI**-842. Z. p.-1941.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak, v. r.

* Narodne novine od 26. srpnja 1941. br. 86.
** Po ispravku u Narod. novinama od 31. srpnja 1941. br. 90.

NAREDBA

o osnivanju predstojničtva gradskog redarstva u Petrovaradinu

§ 1.

Danom 1. kolovoza 1941. osniva se u Petrovaradinu predstojničtvo gradskog redarstva kao državna redarstvena oblast prve molbe.

§ 2.

Redarstvenu izvršnu službu vrše redarstveni organi, na koje se odnosi zakon o činovnicima i zakon o državnim redarstvenim izvršnim službenicima.

§ 3.

Nadležnost predstojničtva gradskog redarstva u Petrovaradinu proteže se na cijelo područje gradske obćine Petrovaradin.

§ 4.

Ova naredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 23. srpnja 1941.

Ministar unutarnjih poslova:
Dr. Artuković, v. r.

Broj 831. Z. p.-1941.

---

* Narodne novine od 26. srpnja 1941. br. 86.

Ministarstvo zdravstva
Z. broj 21.807-1941.

OSNIVANJE UZADRUŽENE ZDRAVSTVENE OBĆINE KUPRES

Na temelju §-a 6. toč. 10. zakonske odredbe o državnoj vladi Nezavisne Države Hrvatske te čl. 1., 2., 3., zakona o zdravstvenim obćinama od 27. II. 1930. i čl. 59. financijskog zakona za godinu 1934.-35.

ODLUČUJEM

da se na području kotara Bugojno osnuje Uzadružena zdravstvena obćina Kupres sa sjedištem liječnika u Kupresu.

Ova Uzadružena zdravstvena obćina obuhvaća upravnu obćinu Kupres.*

Zagreb, dne 17. srpnja 1941.

Ministar zdravstva:
Dr. Petrić, v. r.

* Narodne novine od 26. srpnja 1941. br. 86.

Ministarstvo udružbe
Broj 13.814-S-1-1941.

Stavljanje izvan snage izmjene točaka 4. i 5. napomene Tablice novčanog ekvivalenta beriva u naravi

Na temelju §-a 5. zakonske odredbe o likvidaciji Središnjeg ureda za osiguranje radnika u Zagrebu i osnivanju Središnjice osiguranja radnika u Zagrebu broj LXII-94-Z. p.-1941. od 21. svibnja 1941. i na temelju druge stavke §-a 22. zakona o osiguranju radnika

ODOBRAVAM

zaključak povjerenika Središnjice osiguranja radnika od 11. srpnja 1941. i čl. 1. sjed. zap., kojim se stavlja izvan snage zaključak povjerenika bivšeg Središnjeg ureda za osiguranje radnika od 8. ožujka 1941. čl. 5. sjed. zap. o izmjeni točaka 4. i 5. napomene Tablice novčanog ekvivalenta beriva u naravi St. broj 282.626 od 1. studenoga 1940. odobren rješenjem ministra socijalne politike i narodnog zdravlja bivše Jugoslavije pod St. brojem 7913 od 20. ožujka 1941. s tim, da ovaj zaključak povjerenika Središnjice osiguranja radnika vrijedi od 1. kolovoza 1941. za ono područje Nezavisne Države Hrvatske, koje se je nalazilo u bivšoj Jugoslaviji izvan područja bivše banovine Hrvatske.*

Zagreb, dne 21. srpnja 1941.

Ministar udružbe:
Dr. Lovro Sušić, v. r.

---

* Narodne novine od 26. srpnja 1941. br. 86.

Na temelju zakonske odredbe o prehranjivanju pučanstva i pokriću gospodarskih potreba žitaricama i kukuruzom broj CLXIII 432-Z. p. 1941. (Narodne novine od 21. VI. 1941.), kao i pozivom na obavijest svim kotarskim oblastima, gradskim i općinskim poglavarstvima te Ustaškim stanovima, uključivši i vojničke ustanove o proizvodnji kruha za civilno pučanstvo i vojsku broj 405 od 7. lipnja 1941. (Narodne novine od 7. VI. 1941.).

izdaje se u pogledu proizvodnje i cijene kruha za cjeloukpno područje Nezavisne Države Hrvatske slijedeća

OBAVIJEST

Proizvodnja kruha namijenjena prodaji smije se vršiti samo iz jednoličnog krušnog brašna, proizvedenog po uputama Državnog ravnateljstva za prehranu, objelodanjenim u Narodnim novinama od 23. VI. 1941. pod brojem 10517.

Od ovakovog jednoličnog krušnog brašna ima se proizvesti jednoličan kruh, kojemu se oredjuje cijena s Kn 8.— za 1 kg. Taj se 1 kg kruha proizvodi u 8 komada hljebčića, od kojih svaki mora imati čistu težinu od 125 grama, a cijena takovog jednog hljebčića odredjuje se s Kn 1 jednako na cijelom području Nezavisne Države Hrvatske.

Način rada u pekarnama, kao i način prodaje u pojedinim kotarima ili gradovima, odredit će nadležne kotarske oblasti odnosno gradska poglavarstva. Iste prvomolbene upravne oblasti vršiti će takodjer i nadzor

nad radom pekarna, nad kakvoćom proizvedenog kruha, kao i u pogledu izpravne težine pojedinih hljebčića.

Državno ravnateljstvo za prehranu odredjivat će prema potrebi, a u svrhu proizvodnje kruha, obvezatno miješanje i drugih vrsta brašna s jednoličnim krušnim brašnom, te odredjivati cijene kruha proizvedenog iz takovih mješavina.

Kotarski i gradski aprovizacioni odbori imaju smjesta odrediti u vlastitom djelokrugu, da sve obćine odmah urede pitanje razdiobe kruha, bilo izdavanjem krušnih karata, bilo drugim prikladnim načinom u skladu s naredbom o kotarskim aprovizacionim odborima broj 513-Z. p.-1941. (Narodne novine br. 58 od 24. VI. 1941.) Nabavu bilo gotovog kruha, bilo odgovarajućih količina krušarica ili njihovog brašna, smije se odobriti samo onim kućanstvima, koja ne proizvode krušarice.*

Zagreb 29. srpnja 1941.

Državno
Ravnateljstvo za prehranu:
Državni ravnatelj:
u. z. Viktor Koban, v. r.

* Narodne novine od 29. srpnja 1941. br. 88.

Velika župa Hum Mostar
Prez. Br. 101-1941.

OBJAVA

o početku poslovanja Velike župe Hum u Mostaru

Na temelju §-a 12. zakonske odredbe o Velikim županama od 10. lipnja 1941. CLIX Z. p. (Narodne novine od 10. lipnja 1941. broj 49) proglašuje se kao dan poslovanja Velike župe Hum 5. kolovoza 1941.

Uredske prostorije se nalaze u ulici Fra Paškala Buconjića, telefon broj 135.

U Veliku župu Hum spadaju ovi kotarevi: Mostar, Nevesinje, Metković, Konjic i Ljubuški s ispostavom Posušje.

Kotarske oblasti će o početku poslovanja Velike župe Hum obavijestiti sve područne obćine, a obćinska poglavarstva će oglasiti na svom području na uobičajen način svima radi znanja i ravnanja.*

Mostar 19. srpnja 1941.

Veliki župan:

Josip Troyer, v. r.

---

* Narodne novine od 29. srpnja 1941. br. 88.

OBAVIJEST JAVNOSTI O OZNAČIVANJU AUTOMOBILA

U posljednje je vrijeme primijećeno, da neke ustanove i pojedinci umjesto redovitih oznaka na automobilima i motorkotačima stavljaju neke samovoljno izmišljene oznake i da voze automobilima i motorkotačima bez oznaka i brojeva.

Upozoruje se stoga, da su jedino dozvoljene one oznake i brojevi, koji su automobilima i motorkotačima dodijeljeni prigodom posljednje redovite registracije. Uz to moraju svi automobili i motorkotači nositi oznaku N. D. H. s brojem trokuta, ispisanim na prednjem i stražnjem blatobranu kao znak razpoznavanja, da su iz Nezavisne Države Hrvatske. U koliko je pak kod kojeg automobila ili motorkotača izgubljena pločica posljednje registracije, dovoljna je oznaka N. D. H. s brojem trokuta na prednjem i stražnjem blatobranu. Bez oznake i broja ne smije niti jedan automobil niti motorkotač voziti.

Posebne oznake mogu nositi jedino automobili i motorkotači, koji su vlastničtvo hrvatske vojske.

Iz ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu.*
Broj 31.069-1941.

Zagreb, 24. srpnja 1941.

Ministar
za obrt, veleobrt i trgovinu:

Marijan Šimić, v. r.

---

* Narodne novine od 29. srpnja 1941. br. 88.

Zapovjedničtvo mornarice
Broj 2491-P-1941.

PRAVILNIK

za prevoz osoba i robe hrvatske vlade i ureda za obskrbu, koji se nalaze pod kontrolom hrvatske vlade, parobrodima pod talijanskom zastavom izmedju hrvatskih kao i izmedju talijanskih i hrvatskih pomorskih luka Jadranskog mora

Čl. 1.

Prema zapisniku sklopljene konvencije izmedju predstavnika vlade Nezavisne Države Hrvatske i predstavnika talijanske vlade, utanačeno je, da privremeno parobrodi pod talijanskom zastavom vrše promet izmedju hrvatskih, kao i izmedju talijanskih i hrvatskih luka Jadranskog mora, za potrebe prevoza pošiljaka i osoba hrvatske vlade i ureda za obskrbu, koji se nalaze pod nadzorom hrvatske vlade.

Čl. 2.

Družtva se obvezuju vršiti sve prevoze po cjeniku, koji je vrijedio za »Jadransku Plovidbu D. D.« na dan 6. travnja 1941. uz popust od 30% (trideset po sto).

Čl. 3.

Sve ustanove iz čl. 1. ovog Pravilnika, kojima je potrebno poslužiti se prevozom prema ovom Pravilniku, zatražit će neposredno od Zapovjedničtva hrvatske

mornarice (intedantski odsjek) tiskanice za prevoz pošiljaka ili osoba parobrodima (»Namira za vožnju robe« i »Namira za vožnju osoba«) izmedju hrvatskih ili izmedju talijanskih i hrvatskih luka Jadranskog mora.

Čl. 4.

Po izteku svakog mjeseca, a najdalje u roku od 8 (osam) dana, dostavit će sve starješine, koji budu izdavali »Namire za vožnju« nadležnim ministarstvima izkaze izdanih namira, u kojima će označiti kome, kada i za koju relaciju, odnosno za koju količinu i vrst tereta je izdana namira, a u primjedbi kratko obrazloženje izdavanja ove namire.

Sva ministarstva dostavit će ove izkaze nakon pregleda i provjerbe Zapovjedničtva* hrvatske mornarice (intendantski odsjek) najdalje do 15. u slijedećem mjesecu.

Čl. 5.

Uredi za obskrbu, koji se nalaze pod nadzorom hrvatske vlade, dostavit će svakog mjeseca do osmog za protekli mjesec izkaz izdanih »Namira za vožnju« s oznakom broja i iznosa za svaku namiru. Ujedno će dostaviti i odnosnu svotu novaca na koju će po pregledu dobiti obračun.

Potankosti o uredjenju rada izmedju pojedinih ureda i Zapovjedničtva hrvatske mornarice propisat će zapovjednik hrvatske mornarice u sporazumu sa odnosnim uredima.

* Zapovjedničtvu (?)

Čl. 6.

Izplata izvršenih prevoza izvršit će se parobrodarskim družtvima od strane Zapovjedničtva hrvatske mornarice na osnovi pregledanih računa, kojima imadu biti priklopljene sve »Namire za vožnju«.

Čl. 7.

Preglede računa vrše organi intendantskog odsjeka Zapovjedničtva mornarice uz potrebnu potvrdu i potpis pregledača. Nalog na izplatu izdaje Glavar intendantskog odsjeka Zapovjedničtva hrvatske mornarice.

Čl. 8.

Ravnateljstvo državnih rudarskih poduzeća u Sarajevu dostavljat će u ime Ravnateljstva državnog rudnika u Mostaru, kao i u ime eventualno drugih ravnateljstava državnih rudnika nakon izteka svakog mjeseca obračun zaduženja tekućeg računa pojedinih parobrodarskih družtava za izdani ugljen s računom. Iznos ovog računa odbit će se od ukupnog iznosa potraživanja parobrodarskih družtava, a sama razlika izplatit će se na način, koji će posebno biti utanačen i to posebno za svotu potraživanja od strane Ravnateljstva državnih rudarskih poduzeća u Sarajevu, a posebno za račun potraživanja parobrodarskih družtava.

Čl. 9.

Sve potankosti oko izvršenja rada prema ovom Pravilniku odredit će Zapovjednik hrvatske mornarice u sporazumu sa interesiranim stranama.

Čl. 10.

Ovaj Pravilnik stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 8. srpnja 1941.

Zapovjednik cjelokupne oružane snage
i ministar domobranstva,
Doglavnik-Vojskovodja:

Slavko Kvaternik, v. r.

* Narodne novine od 29. srpnja 1941. br. 88.

ZAPOVJEDNIČTVO HRVATSKE MORNARICE

Serija: .... Broj: ....

Blok: ....

NAMIRA ZA PREVOZ OSOBA

Od .... do .... pravac ....

Red. br.	Broj — količina		SADRŽAJ			Prevozna cijena		Opaska
	brojem	slovom						
1	2	3	4			5	6	7
1			Osoba (e)	I	Razreda			Popunjeni redni brojevi:
2				II				
3				III				
4			Prtljaga					
			SVEGA:					
			Sporedne pristojbe:					
			UKUPNO:					
			30% popusta:					
			UKUPNO					

Pečat zapovjedničtva (ureda, ustanove) koja upućuje osobe

Slovom:

Podpis izdavača:

....

UPUTA ZA POPUNJAVANJE: Namira se izpunjava kemičkom olovkom i s pomoću indigo papira u dva primjerka (jedan ostaje kod ureda koji izdaje namiru, a drugi u poslovnici parobrodarskog društva, koje vrši prijevoz robe).
Uredi za obskrbu popunjavaju namiru u tri primjerka (jedan ostaje u bloku kod izdavača, a druga dva se predaju poslovnci, koja vrši proračun, unos i iznos vozarine i zatim jednu namiru zadržava, a drugu vraća predavaču).
Izdavač namire imade točno izpuniti: od . . . do . . . i pravac, stupce 2. 3. 4 i 7. utisnuti pečat i podpisati.

ZAPOVJEDNIČTVO HRVATSKE MORNARICE

Serija: ....

Blok: .... Broj: ....

NAMIRA ZA PREVOZ ROBE

parobrodima .... plovidbe ....

NASLOVNIK: ....

Red. br.	Broj — količina		VRSTA ROBE	Prevozna cijena		Opazka
	brojem	slovom				
1	2	3	4	5	6	7
1						Popunjeni redni brojevi: ....
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
			SVEGA:			
			Sporedne pristojbe:			
			UKUPNO?			
			30% popusta			
			Ukupno:			

Pečat zapovjedništva (ureda, ustanove) koja upućuje robu.

Slovom: ....

Podpis izdavača:

....

UPUTA ZA POPUNJAVANJE: Namira se izpunjava kemičkom olovkom i s pomoću indigo papira u dva primjerka (jedan ostaje kod ureda, koji izdaje namiru, a drugi u poslovnci parobrodarskog društva, koje vrši prevoz robe). Vozarinu unosi poslovnica samo u onome primjerku, koji ostaje kod nje.

Uredi za obskrbu popunjavaju namiru u tri primjerka (jedan ostaje u bloku kod izdavača, a druga dva se predaju poslovnici, koja vrši proračun, unos i iznos vozarine i zatm jednu namiru zadržava, a druga se vraća predavaču.

Izdavač imade točno izpuniti: naslovnik . . . . stupce 2, 3, 4 i 6, [illegible] [illegible] i [illegible].

ZAKONSKA ODREDBA

kojom se uredba o brisanju manjih tražbina u zemljištnim knjigama od 8. ožujka 1941. broj 9672-III-1941. proteže na cijelo područje Nezavisne Države Hrvatske

§ 1.

Uredba o brisanju manjih tražbina u zemljištnim knjigama od 8. ožujka 1941. broj 9672-III-1941. (Narodne novine od 20. ožujka 1941. broj 65) proteže se na cijelo područje Nezavisne Države Hrvatske.

Rok označen u članu 1. toč. 1. spomenute uredbe počinje teći na područjima, koja nisu pripadala bivšoj banovini Hrvatskoj, danom stupanja na snagu ove zakonske odredbe.

§ 2.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama,* a njezina provedba povjerava se ministarstvu provosudja i bogoštovlja.

U Zagrebu, dne 25. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj CXCIX-828 Z. p.-1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 30. srpnja 1941. br. 89.

PROVEDBENA NAREDBA

zakonske odredbe od 25. srpnja 1941. br. CXCIX-828 Z. p. 1941., kojom se uredba o brisanju manjih tražbina u zemljištnim knjigama od 8. ožujka 1941. broj 9672-III.-1941. proteže na cijelo područje Nezavisne Države Hrvatske.

Točka 1.

Uredba o brisanju manjih tražbina u zemljištnim knjigama od 8. ožujka 1941. broj 9672-III.-1941. proglašena je u Narodnim novinama 20. ožujka 1941. broj 65 i glasi:

Čl. 1.

1. Nakon 3 mjeseca od dana stupanja na snagu ove Uredbe može se na molbu ili po službenoj dužnosti uknjižiti brisanje svih založnih prava upisanih u zemljištnoj knjizi (gruntovnici) prije 20 godina, ako iznos tražbine ili najviši iznos bez obzira na sporedne pristojbe ne prelazi 100 dinara ili kod periodičnih činidaba 50 dinara godišnje i ako ovlaštenik u istom roku ne zamoli, da knjižni upis ostane na snazi. Takve molbe imaju se zabilježiti u zemljištnoj knjizi. Za podnošenje tih molba ovlašten je i podzaložni vjerovnik.

2. Brisanjem se ne dira u opstojnost tražbine.

3. Predlaganje isprava za brisanje i obavještenje stranaka o brisanju nije potrebno.

Čl. 2.

Brisanje založnih prava za tražbine položene kod suda (46 Zzk.) može se uknjižiti na molbu temeljem potvrde suda o položenom iznosu, ako iznos tražbine bez obzira na sporedne pristojbe ne prelazi 1.000 dinara i ako je od dana upisa založnoga prava u zemljištnoj knjizi do dana položenja svote kod suda proteklo najmanje 20 godina.

Čl. 3.

Kod zajedničkih hipoteka (§ 116 Zzk.) ima se brisanje po čl. 1. i 2. izuzetno od propisa stava 1. §-a 106—1. Zzk. narediti u svima uloščima.

Čl. 4.

Ova uredba stupa na snagu 2 mjeseca od dana objave u Narodnim novinama.

Točka 2.

Osim uknjižbe brisanja založnih prava spomenutih u čl. 1. toč. 1. navedene uredbe moraju se po uredovnoj dužnosti brisati i sve zabilježbe, koje se odnose na navedena založna prava, a koje brisanjem založnoga prava postaju bezpredmetne.

Založna se prava brišu nakon 20 godina od njihova upisa, ako ovlaštenik ne zamoli, da upis ostane na snazi. Zabilježbe se brišu istodobno s tražbinom, bez obzira na vrijeme njihova upisa.

Točka 3.

Za založna prava i zabilježbe, koje se po prednjoj točki brišu po uredovnoj dužnosti, moraju gruntovni (zemljišno-knjižni) uredi sastaviti izkaze u obliku propisanom za zbirku izprava (§ 39. Pzk.).

Izkazi se sastavljaju posebno za svaku poreznu katastralnu) obćinu, ili jedan za više obćina prema dodanom obrazcu.

Točka 4.

Izkazi sastavljeni prema prednjoj točki smatraju se zemljištnoknjižnim podnescima i moraju se upisati u gruntovni uručbeni zapisnik (čl. 5. uputa za vodjenje uručbenoga brojevnika Z. i alfabetskog imenika u zemljištnoknjižnim — gruntovnim uredima od 27. prosinca 1940. br. 53062-III-1940. Narodne novine od 31. prosinca 1940. broj 297) odnosno u dnevnik (§ 101-1 Pzk.).

Upis broja u zemljištnu knjigu (§ 103. Pzk.) nije potreban.

Točka 5.

Odluka zamljištnoknjižnog suda (§§ 108. i 112 zzk.), kojom se nalaže izvršenje brisanja neka bude što kraća, a radi jednoličnosti neka glasi:

ODLUKA:

»Nalaže se gruntovnom (zemljištnoknjižnom) uredu, da izvrši brisanje založnih prava i zabilježaba (ako takovih ima) navedenih u priloženom izkazu«.

Odluka ostaje u spisu, a izkaz se stavlja u sbirku izprava.

U smislu toč. 3. čl. 1. uredbe o brisanju manjih tražbina u zemljištnim knjigama od 8. ožujka 1941. broj 9672-III.-1941. stranke se ne obavješćuju.
Nadnevak (datum) i podpis.

Točka 6.

Brisanje će se izvršiti po propisima § 139 Pzk, ali tako, da će se, umjesto posebnim upisom, izvršit samo u stupcu »opazka« ili »primjedba« odnosne tražbine ili zabilježbe ovim upisom:

»Brisano odlukom od ..... broj ......«

Za taj upis može se upotrijebiti pečat.

U zemljištnim knjigama, gdje nema stupca »opazka« ili »primjedba«, brisanje će se izvršiti upisom.

Zabilježba molbe, da zemljištnoknjižni upis ostane na snazi (toč. 1. čl. 1. uredbe), vršit će se upisom.*

U Zagrebu, dne 26. srpnja 1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

Broj 855 Z. p. 1941.

---

* Narodne novine od 30. srpnja 1941. br. 89.

Obrazac k toč. 3. provedbene naredbe od 26. srpnja 1941. broj 855. Z. p. 1941.

(strana 1)

IZKAZ

založnih prava i zabilježaba, koje se brišu po uredovnoj dužnosti temeljem toč. 2. provedbene naredbe od 26. srpnja 1941 broj 855. p.

(strana 2.)
i slijedeće

Redni broj	Založno pravo upisano je								Sa založnim pravom briše se i zabilježba	
	u porez (kat.) občini	u grunt. (zk.) ul. br.	odukom broj . . . iz god. .	pod C r. br.	u korist	za tražbinu u iznosu od			kakva	pod B ili C. r. broj
						forinta	kruna	dinara		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	Ilok	27	438/Z 1908	2	Sirotinjske gromade x. y.	—	390	—	dražbe	C 4.
2										
3										

U .... dne ....

Voditelj gruntovnog (zemljišnoknjižnog) ureda:

Na temelju ovlašćenja iz propisa § 3. st. 1. zakona o uredjenju šerijatskih sudova i o šerijatskim sucima od 31. ožujka 1929. godine u vezi sa propisom § 1. zakonske odredbe od 20. lipnja 1941. godine o izmjeni toga zakona propisujem

NAREDBU

o osnivanju Kotarskog šerijatskog suda kod Kotarskih sudova u Bos. Kostajnici i Odžaku.

§ 1.

Kod kotarskih sudova u Bos. Kostajnici i Odžaku osnivaju se za njihova područja posebni odjeli kao Kotarski šerijatski sudovi.

§ 2.

Kotarski šerijatski sudovi u Bos. Kostajnici i Odžaku otpočet će sa radom dana 15. kolovoza 1941. godine. Sa tim danom izlučuje se:

1) područje Kotarskog suda u Bos. Kostajnici iz područne nadležnosti Kotarskog šerijatskog suda u Bos. Novom i stavlja u područnu nadležnost Kotarskog šerijatskog suda u Bos. Kostajnici;

2) područje Kotarskog suda u Odžaku iz područne nadležnosti Kotarskog šerijatskog suda u Gradačcu i stavlja u područnu nadležnost Kotarskog šerijatskog suda u Odžaku.

§ 3.

Kotarski šerijatski sudovi u Bos. Novom i Gradačcu obustavit će sa danom 14. kolovoza 1941. godine dalji rad u svim predmetima sa područja, koja se prema propisu § 2. ove zakonske odredbe izlučuju iz njihove područne nadležnosti, i predat će te predmete na dalji rad Kotarskom šerijatskom sudu u čiju područnu nadležnost je odnosno područje stavljeno.

Predaja predmeta izvršit će se uz popise, u koje će se predmeti unijeti onim redom, kako teku brojevi, pod kojima su uneseni u urudžbeni zapisnik. Propisi će se sastaviti u dva suglasna primjerka i oni će se zajedno sa odnosnim predmetima dostaviti sudu nove nadležnosti. Ovaj će na jednom primjerku popisa potvrditi primitak poslanih predmeta i vratiti ga sudu, koji mu ga je poslao, a preuzete predmete unijet će u svoj urudžbeni zapisnik kao nove predmete onim redom, kako su ustupljeni, i nastavit će u njima sa radom, gdje je sud, koji ih je ustupio, prekinuo.

§ 4.

Vrhovni šerijatski sud u Sarajevu, vodit će brigu o pravovremenom i pravilnom izvršenju ove naredbe i on će u tome pravcu Kotarskim šerijatskim sudovima u Bos. Kostajnici, Bos. Novom, Gradačcu i Odžaku izdati sve potrebne upute.

§ 5.

Ova naredba stupa na snagu danom njezinog proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 30. srpnja 1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. M. Puk, v. r.

* Narodne novine od 30. srpnja 1941. br. 89.

Na temelju (2. zakonske odredbe o odkupu domaće ovčje vune od 5. lipnja 1941. broj CLV-382 Z. p. 1941. propisujem

NAREDBU
o najvišoj cijeni domaće ovčje vune

§ 1.

Za odkup domaće ovčje vune odredjuju se slijedeće najviše cijene:

1. za vunu odlike merino Kn 140.—
2. za vunu odlike primorske (pažku, dubrovačku i dr.) i za vunu odlike polumerino Kn 120.—
3. za vunu odlike cigaja I. Kn 95.—
4. za vunu odlike cigaja II. Kn 85.—
5. za vunu odlike cigaja III. Kn 75.—
6. za vunu odlike galičke i sjeničke Kn 85.—
7. za vunu odlike stogoške Kn 75.—
8. za vunu odlike bosanske, hercegovačke, ličke i sve druge vune odlike pramenke I. Kn 65.—
9. za vunu odlike bosanske, hercegovačke, ličke i sve druge vune odlike pramenke II. Kn 55.—
10. za vunu odlike bosanske, hercegovačke, ličke i sve druge vune odlike pramenke III. Kn 50.—
11. za vunu odlike bosanske, hercegovačke, ličke i sve druge odlike pramenke IV. Kn 45.—

§ 2.

Cijene se razumijevaju za 1 kg mastne vune postavno vagon utovarna postaja (željeznička, parobrodarska ili riječna).

Ako vuna sadržava više vlage od 12% ili nečistoće (kamenja, pijeska, smeća, čička, balege, i t. d.) više od 2%, ima se višak odbiti od cijene odredjene u § 1.

§ 3.

Za vunu dobro kupanu 3—4 dana pred strigu plaća se do 20% više, a za kožarsku vunu do 40% više od cijena odredjenih u § 1.

Kožarska vuna mora biti čista od vapna.

§ 4.

Cijene odredjene u ovoj naredbi odnose se na vunu od zdravih ovaca i bez moljca.

Vuna u boji uvrštava se u niži razred, koji slijedi iza onog, u koji bi ta vuna po finoći vlakna spadala, a podstrig i janjeća vuna uvrštava se u neposredni viši razred.

§ 5.

Tko prodaje ili kupuje domaću ovčju vunu uz višu ili nižu cijenu od one, koja je odredjena ovom naredbom, kaznit će se po propisima § 4. zakonske odredbe o odkupu domaće ovčje vune.

§ 6.

Ova naredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Stupanjem na snagu ove naredbe prestaje vrijediti naredba o najvišoj cijeni domaće ovčje vune od 16. lipnja 1941. br. 447 Z. p. 1941. (Narodne novine od 17. lipnja 1941. broj 53).

U Zagrebu, dne 23. srpnja 1941.

Ministar
za obrt, veleobrt i trgovinu:

M. Šimić, v. r.

Broj 826-Z. p.-1941.

---

* Narodne novine od 30. srpnja 1941. br. 89.

NAREDBA

o najnižim nadnicama i plaćama poljodjelskih radnika na području Velike župe Prigorje sa sjedištem u Zagrebu

§ 1.

Na temelju § 11. zakonske odredbe br. CXCVI-677-Z. p.-1941. od 15. srpnja 1941. o odredjivanju najniže nadnice za radnike i najniže dopustive plaće za privatne namještenike, te na temelju § 4. zakonske odredbe o Velikim županima broj CLIX-345-Z. p.-1941. od 10. lipnja 1941. ovim se privremeno do časa ustanovljenja odredjenih cijena svim predmetima i tvarima potrebnim za dostojan ljudski život odredjuju najniže plaće i nadnice za poljodjelske radnike u svrhu skladne gospodarske suradnje i promicanja gospodarske proizvodnje.

§ 2.

Poljodjelskim radnicima po ovoj naredbi smatraju se:

a) one osobe, koje kao radnici ulaze na dulje odredjeno ili neodredjeno vrijeme u koje poljodjelsko ili seosko gospodarstvo i u njemu slično domarima rade, stanuju i hrane se uz dobivanje odjeće i obuće ili bez dobivanja odjeće i obuće;

b) one osobe, koje kao radnici trajno na odredjeno ili neodredjeno vrijeme u nekom poljodjelskom ili seoskom gospodarstvu obavljaju gospodarske poslove, ne dobivaju hranu i odjeću u gospodarstvu, već kao plaću

dobivaju odredjene količine živežnih namirnica ili drugu koju činidbu u naravi, te stanoviti iznos gotovog novca;

c) one osobe, koje kao radnici sa svojim ručnim orudjem ili bez svoga ručnog orudja obavljaju uz nadnicu s hranom ili bez hrane odredjene ili različite gospodarske radove u poljodjelskim ili seoskim gospodarstvima, bez obzira na godišnje doba.

§ 3.

Plaće i nadnice poljodjelskih radnika ugovaraju se slobodnom pogodbom izmedju poljodjelskih radnika odnosno njihovih priznatih predstavnika s jedne strane i pojedinih vlasnika poljodjelskih ili seoskih gospodarstava odnosno njihovih priznatih predstavnika s druge strane.

§ 4.

Sklopljene pogodbe ne mogu biti u suprotnosti s propisima ove naredbe, te se u takovom slučaju smatra, da nisu ni sklopljene.

Pogodbe sklopljene bilo u kojem obliku, ako ugovorno vrijeme rada traje dulje od 15 dana, imaju s kratkim bitnim sadržajem biti prijavljene po poslodavcu kod nadležnog općinskog poglavarstva u mjestu zaposlenja.

§ 5.

Djeca ispod 14 godina i trudne žene ne mogu biti uposlene u noćnom radu.

Djeca ispod 12 godina ne mogu biti uopće uposlena kao samostalni najamni radnici, već jedino za najlakše, neopasne i nenaporne poslove samo kao pomagači uz roditelje radnike, stariju rodbinu odnosno

skrbnike radnike, kojima se plaća odnosna nadnica u takovom slučaju povisuje najmanje za 10—15% redovne plaće odnosno nadnice.

Djeca od 12 pa do 16 godina života mogu biti uposlena samo u neopasnim, nenapornim i neodgovornim poljodjelskim radovima.

Koji su poslovi takve naravi odlučuju od slučaja do slučaja na bilo čiji zahtjev kotarska pomirbena povjerenstva u prvom, a Velika župa u drugom stepenu.

§ 6.

Poljodjelski poslovi i radovi imadu se vršiti na uobičajeni način s uobičajenim odmorima.

Svi propisi o ograničenju radnog vremena u poljodjelstvu stavljeni su izvan snage.

§ 7.

Najniža nadnica ili plaća poljodjelskih radnika ima biti uvijek takva, da prema mjestnim prilikama svaki rad osigurava dostojan ljudski život.

§ 8.

Najniža godišnja plaća poljodjelskih radnika, koji su navedeni pod sl. a.) § 2. naredbe, a koji uz hranu i stan dobivaju i odijelo i obuću, ne može biti manja:

a.) od 1.600 kuna kod osoba od navršene 12. do navršene 16. godine života;

b.) od 2.200 kuna kod osoba iznad 16. godine života.

Najniža godišnja plaća poljodjelskih radnika navedenih pod sl. a.) § 2. ove naredbe, koji primaju u naravi stan i hranu, a ne dobivaju odijelo i obuću, ne može biti manja:

a.) od 2.900 kuna kod osoba od navršene 12. do navršene 16. godine života;

b.) od 3.800 kuna kod osoba iznad 16 godina.

§ 9.

Najniža godišnja plaća poljodjelskih radnika navedenih pod sl. b.) § 2. ove naredbe ima iznositi najmanje:

a.) 250 kg pšenice i 300 kg kukuruza, te 5.800 kuna kod osoba od navršene 12. do navršene 16. godine života;

b.) 250 kg pšenice i 300 kg kukuruza, te 8.500 kuna kod osoba iznad 16 godina života.

U koliko uz žito i kukuruz radnici primaju i druge činidbe u naravi, snizuje im se plaća u novcu za protuvrijednost odnosnih činidaba. Ta se protuvrijednost izračunava prema prodajnoj cijeni odnosnih činidaba. U koliko radnici primaju u žitu i kukuruzu količine manje od navedenih, plaća u novcu povisuje se razmjerno prema prodajnoj cijeni žita i kukuruza utvrdjenoj od države.

§ 10.

Za poljodjelske radnike nadničare ustanovljuju se najniže nadnice kako slijedi:

Radnici iznad 16 godina.

1.) Za lagane radove . . . . . 35—45.— kuna
2.) Za obične radove . . . . . . 40—50.— kuna
3.) Za teške i stručne radove . . . 45—80.— kuna

Radnici od 12—16 godina:

1.) Za lagane radove . . . . 25—35.— kuna
2.) Za obične radove . . . . 30—45.— kuna

Prema godišnjoj dobi, težini i sličnosti posla, a i prema razvijenosti radnika i radnoj sposobnosti, primjenjivat će se niže ili više stavke ili plaćati nadnice, koje po iznosu stoje izmedju pojedinih ovdje naznačenih najnižih nadnica.

Kod osoba, kojima je radna sposobnost uslijed dokazane iznemoglosti, naročitih tjelesnih mana, bolesti i sl. umanjena, može se uz predhodno odobrenje kotarskog pomirbenog povjerenstva ugovoriti uz stan, hranu, odijelo i obuću plaća ili nadnica i ispod najnižeg iznosa, koji je ovom naredbom odredjen.

Za iznimni rad, ako je to uslijed vremenskih prilika nužno, te nedjeljom i blagdanom imaju se najniže nadnice povisiti za 25%. Ako poslodavac daje nadničaru hranu kroz čitav dan, ona se zaračunava s 15 kuna dnevno.

Ove plaće i nadnice bit će po potrebi nadopunjavane, a u slučaju obrazloženog prijedloga interesiranih strana povremeno i izmjenjivane naredbom Velike župe Prigorje.

§ 11.

Plaće za akordne poslove ili poslove po komadu imadu se unaprijed ugovoriti. Pri tome treba da poljodjelski radnik u akordnom poslu ili poslu po komadu zaradi barem 25% više od najniže nadnice istovrsnog radnika predvidjene ovom naredbom.

§ 12.

Nadnice se plaćaju koncem tjedna, plaće koncem mjeseca, a godišnje plaće u novcu četvrt-godišnje, u koliko pogodbom nije drugačije ustanovljeno.

§ 13.

Nastambe kao sastavni dio plaće neoženjenih poljodjelskih radnika i radnica imaju biti odijeljene prema spolu i odgovarati ćudorednim i* zdravstvenim potrebama.

Nastambe kao sastavni dio plaće oženjenih poljodjelskih radnika moraju udovoljavati obiteljskim potrebama.

§ 14.

Poslodavci i posloprimci u slučaju medjusobnih sporova o najnižoj nadnici i radnim uvjetima, koji proiztječu iz ove naredbe za njihovo mirno rješenje, dužni su se poslužiti:

a) neposrednim pregovorima izmedju poslodavca i posloprimca,

b) pregovorima pred pomirbenim povjerenstvom kod općinskog poglavarstva,

c) raspravom pred pomirbenim povjerenstvom kod kotarske oblasti.

§ 15.

Ako neposredni pregovori izmedju poslodavca i posloprimca ne uspiju, ovi su dužni spor iznijeti pred občinsko poglavarstvo za pomirbeno povjerenstvo.

Pomirbeno povjerenstvo kod općinskog poglavarstva sastavljeno je od predsjednika i dvaju prisjednika odnosno njihovih zamjenika.

Pregovore vodi predsjednik u prisutnosti dvaju prisjednika i jedne i druge stranke.

---

*Po izpravku od 1. kolovoza 1941. broj 1.656-1941. (Nar. nov. od 4. kolovoza 1941. broj 93.)

Ako pregovori uspiju, sklopljena nagodba unosi se u zapisnik, koji potpisuju svi prisutni. Nagodba je odmah izvršna, i to se takodjer unosi u zapisnik.

Ako pregovori ne uspiju, obćinsko poglavarstvo izdaje o tome strankama uredovnu potvrdu, na temelju koje stranke mogu spor iznijeti pred kotarsku oblast.

Otpravke pomirbenog povjerenstva kod obćina obavlja obćinsko poglavarstvo.

U pomirbenom postupku kod općinskog poglavarstva stranke ne plaćaju nikakovih biljega niti snose bilo kakve postupovne troškove.

§ 16.

Na temelju uredovne potvrde obćinskog poglavarstva, da pregovori pred pomirbenim povjerenstvom nijesu uspjeli, mogu stranke zatražiti postupak kod kotarske oblasti.

Kotarska oblast dužna je u roku od tri dana zakazati raspravu o iznijetom sporu pred pomirbenim kotarskim povjerenstvom.

Pomirbeno kotarsko povjerenstvo sastavljeno je od predsjednika i dvaju prisjednika odnosno njihovih zamjenika i kotarskog agronoma kao savjetodavca.

Rasprava se vodi u prisutnosti jedne i druge stranke, obojice prisjednika i savjetodavca.

Postupak se provodi po propisima zakona o općem upravnom postupku.

Pomirbeno kotarsko povjerenstvo donosi odluku o provedenom postupku.

Protiv odluke nezadovoljnoj stranci pripada pravo utoka u roku od osam dana na Veliku župu Prigorje u Zagrebu putem kotarske oblasti.

Uložen utok nema odgodne moći.

Kotarska oblast izdaje odluke i obavlja otpravke pomirbenog kotarskog povjerenstva.

§ 17.

Predsjednik pomirbenog povjerenstva kod općinskog poglavarstva jest općinski načelnik, a zamjenik predsjednika jest zamjenik općinskog načelnika.

Općinsko će poglavarstvo u roku od 24 sata nakon stupanja na snagu ove naredbe zatražiti od poslodavačkih i posloprimačkih komora prijedlog osoba za prisjednike i njihove zamjenike. Komore su dužne u roku od 3 dana dostaviti popis osoba za prisjednike i zamjenike općinskom poglavarstvu, koje je dužno prijedlog u roku od 24 sata predložiti kotarskoj oblasti radi imenovanja prisjednika i zamjenika. Kotarska oblast imenuje predložene u roku od 24 sata.

Ako ne postoje poslodavačke i posloprimačke komore, zatražit će općinsko poglavarstvo u danom roku prijedlog od poslodavačkih i posloprimačkih organizacija na općinskom području. Za njih vrijede takodjer gornji rokovi. Ako nema ni komora ni poslodavačkih ni posloprimačkih organizacija, onda će obćinski načelnik u roku od 24 sata nakon stupanja na snagu ove naredbe sastaviti prijedlog u dogovoru sa savjetodavnim obćinskim odborom i ustaškim tabornikom.

Prisjednici i njihovi zamjenici moraju biti s područja odnosne obćine.

§ 18.

Predsjednik je pomirbenog kotarskog povjerenstva kotarski predstojnik, a zamjenik mu je zakonski zamjenik kotarskog predstojnika.

U roku od 24 sata nakon stupanja na snagu ove naredbe kotarska će oblast zatražiti od poslodavačke i posloprimačke komore, da u roku od tri dana dostave prijedlog osoba za prisjednike i zamjenike u pomirbenom kotarskom povjerenstvu. Ako nema komora, onda će isto zatražiti od područnih poslodavačkih i posloprimačkih organizacija u istom roku.

Ako nema ni komora ni poslodavačkih ni posloprimačkih organizacija na području kotara, kotarska će oblast sastaviti prijedlog u sporazumu s načelnikom obćine, u kojoj je sjedište kotarske oblasti i u sporazumu s logornikom i tabornikom.

Kotarska oblast nakon toga u roku od 24 sata predlaže popis osoba Velikoj župi Prigorje u Zagrebu, koja u istom roku imenuje prisjednike i njihove zamjenike u pomirbeno kotarsko povjerenstvo.

§ 19.

Postupak propisan §§ 14, 15, 16, 17 i 18 imade se u danim rokovima provesti, inače se imadu prisjednici i zamjenici imenovati za svaku godinu u mjesecu siječnju.

O svim promjenama u osobama prisjednika i njihovih zamjenika imadu općinska poglavarstva odnosno kotarske oblasti odmah izvješćivati uz potreban prijedlog za nova imenovanja.

§ 20.

Prekršitelji odredaba ove naredbe kaznit će se, ako su poslodavci, novčanom kaznom do 5.000 kuna. Ta se kazna u slučaju neutjerivosti pretvara u kaznu zatvora od 30 dana. Ako su prekršitelji posloprimci kaznit će

se novčanom kaznom do 500 kuna. Ta se kazna u slučaju neutjerivosti pretvara u kaznu zatvora do 10 dana. Novčane kazne po ovoj naredbi idu u korist općinske gospodarske zaklade.

Kazne izriču kotarske oblasti.

§ 21.

Ova naredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, dne 29. srpnja 1941.

Veliki župan:

Dr. Marko Lamešić, v. r.

Broj: 1.555-1941.

* Narodne novine od 30. srpnja 1941. br. 89.

ZAKONSKA ODREDBA*

o državnoj častnoj radnoj službi.

§ 1.

Državna častna radna službe je obća i obvezatna služba za sve državljane i državne pripadnike obojega spola od navršene 19. do navršene 25. godine života. Državna častna radna služba traje godinu dana.

Državna častna radna služba je počastna služba prema hrvatskom narodu.

§ 2.

Svrha državne častne radne službe je odgoj obvezanika u narodnom duhu, uklanjanje staleških protivnosti, upoznavanje i poštivanje svakog ručnog rada, a naročito seljačkog.

Radovi, koje izvode obvezanici državne častne radne službe, moraju biti obće koristni.

§ 3.

Državnom častnom radnom službom ravna državni vodja rada, koji je neposredno podredjen Poglavniku Nezavisne Države Hrvatske i kao takav sudjeluje na sjednicama vlade, na kojima se razpravlja o predmetima, koji se odnose na državnu častnu radnu službu.

Državni vodja odredjuje ustrojstvo državne častne radne službe i upravlja njenom upotrebom te odredjuje način izobrazbe i odgoja u njoj.

* Po izpravku od 5. kolovoza 1941. (Nar. nov. od 5. kolovoza 1941. br. 94.)

§ 4.

Pripadnici državne častne radne službe jesu:
1. stalno osoblje,
2. obvezanici, koji su pozvani na službu,
3. dobrovoljci.

Za vršenje posebnih služba mogu se zaposliti osobe i službovnim ugovorom.

§ 5.

Državna častna radna služba počinje najranije po navršenoj 18., a završava se najkasnije s navršenom 25. godinom života.

Obvezanici državne častne radne službe pozivaju se redovito u onoj kalendarskoj godini, u kojoj navršuju 19. godinu života.

Prije toga roka moguće je dobrovoljno pristupiti u državnu častnu radnu službu.

Poglavnik odredjuje na prijedlog državnog vodje rada broj obvezanika, koje treba svake godine pozivati.

Obvezanicima državne častne radne službe, kojima je odgodjen nastup vojne službe, može se za isto vrijeme odgoditi i državna častna radna služba.

Odgadjanje državne častne radne službe može se samo tako dopustiti, da početak rada u državnoj častnoj radnoj službi uslijedi još prije navršene 25. godine života.

§ 6.

Pripadnost državnoj častnoj radnoj službi traje od dana nastupa službe odnosno poziva pa do izteka dana odpuštanja.

Pripadnost državnoj častnoj radnoj službi ne uvjetuje radni ili službovni odnos u smislu zakona o osiguranju radnika.

§ 7.

Nedostojni su državne častne radne službe te su prema tome izključeni iz nje:

1. osobe nearijskog podrijetla u smislu točke 3. i 4. zakonske odredbe o rasnoj pripadnosti broj XLV.-68 Z. p. od 30. IV. 1941.,
2. tko je kažnjen težkom tamnicom,
3. kome su oduzeta gradjanska prava,
4. tko je izključen iz ustaških postrojbi,
5. tko je sudbeno kažnjen radi protudržavnog djelovanja,
6. tko je nesposoban vršiti državnu častnu radnu službu uslijed tjelesnih ili duševnih mana, što se ustanovljuje kod novačenja ili prigodom nastupa službe.

§ 8.

1. Stalno se osoblje sastaji iz vodja i voditeljica državne častne radne službe kao i iz vježbenika vježbenica za ta mjesta.

2. Vježbenik za vodju mora se prije imenovanja pismeno obvezati na neprekidnu službu kroz najmanje 10 godina i mora da je udovoljio svojoj djelatnoj vojnoj dužnosti.

3. Poglavnik imenuje i odpušta vodje državne častne radne službe od čina vodje rada na više.

Ostale pripadnike stalnog osoblja imenuje i odpušta državni vodja rada.

§ 9.

Vodje državne častne radne službe izstupaju, osim u slučaju smrti, iz državne častne radne službe:

A. uslijed odpuštanja.

a) radi izteka radne obveze,

b) radi postignuća granice starosti,

c) radi nesposobnosti vršenja službe, ako više ne posjeduju za vršenje svoje službe potrebne tjelesne i duševne snage, te ako se prema svjedočbi liječnika državne častne radne službe ne može očekivati ponovno sticanje radne sposobnosti kroz godinu dana,

d) radi pamanjkanja sposobnosti, ako po sudu svojih predpostavljenih vodja i voditeljica državne častne radne službe ne posjeduju više za svoju službu potrebnu sposobnost,

e) ako za njih ne postoji više mogućnost zaposlenja,

f) ako ih se po § 7. nije smjelo imenovati,

g) u opravdanim slučajevima na vlastitu molbu.

B. Odstranjenjem ili izbačenjem.

C. Izključenjem na temelju sudbene odluke.

§ 10.

Pripadnici državne častne radne službe podpadaju pod službene kaznene propise za državnu častnu radnu službu.

§ 11.

Državni vodja rada propisuje propisnikom dužnosti i prava stalnog osoblja, plaću i mirovinu, a obvezanicima mazdu.

§ 12.

Kućni članovi pripadnika državne častne radne službe trebaju posebnu dozvolu, ako preuzimaju kakav obrt, a sam pripadnik službe treba dozvolu onda, kad preuzima koje nuzgredno zanimanje skopčano s odštetom.

§ 13.

Pripadnici državne častne radne službe imaju u slučaju bolesti i nezgoda pravo na liječničku pomoć i liječenje u državnim i samoupravnim bolnicama kao državni službenici.

§ 14.

Vrhovna oblast za državnu častnu radnu službu je državni vodja rada.

Odluka službenih ustanova državne častne radne službe o uvrštenju, odbijanju i odpuštanju obvezna je za sudove. Isto vrijedi za odluku o privremenom oslobodjenju od službe.

§ 15.

Propisi o državnoj častnoj radnoj službi ženske mladeži propisat će se naknadno zakonskom odredbom.

§ 16.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama,* a provedenje se povjerava državnom vodji rada.

U Zagrebu, 30. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj CCVII-882-Z. p.-1941.

---

* Narodne novine od 31. srpnja 1941. br. 90.

Ovlaštenje ravnateljima pošta, brzojava i brzoglasa o premještanju i odpustu činovnika IX. i X. grupe

Na temelju zakonske odredbe broj XX-21 Z. p. 1941., zakonske odredbe broj XV-12 1941. Z. p. i čl. 6., 8. i 13. zakonske odredbe o držav. vladi Nezavisne Države Hrvatske

OVLAŠĆUJEM

Ravnatelje pošta, brzojava i brzoglasa, da za područje povjerenog im ravnateljstva mogu odlučivati o premještajima i odpustima činovnika IX i X. grupe, činovničkih pripravnika, zvaničnika, podvornika i dnevničara kao i o izaslanjima svih područnih činovnika i službenika.*

Zagreb 16. srpnja 1941.

P. n. ministra
prometa i javnih radova
Pročelnik odjela:

H. Krenčić, v. r.

---

* Narodne novine od 30. srpnja 1941. br. 89.

Ministarstvo domobranstva
Osobni odjel
Broj 119-1941.

Na prijedlog ministra domobranstva propisujem i proglašujem

ZAKONSKU ODREDBU

o priznanju vremena u djelatne godine vojne službe mornaričkim častnicima, prijašnjim kadetima i častnicima trgovačke mornarice

Točka 1.

Svim častnicima bivše jugoslavenske ratne mornarice, koji su na temelju Zakona o prijemu 15 oficira trgovačke mornarice za aktivne oficire u ratnoj mornarici — Mor. broj 2315/A od 28. II. 1922. god. primljeni i prevedeni u djelatnu službu bivše jugoslavenske ratne mornarice i zatim umirovljeni ili koji su po raspadu biv. Jugoslavije zaposleni ili primljeni u Hrvatsku mornaricu, priznaje se u djelatne (aktivne) godine vojne službe i u mirovinu i to:

a) sve vrijeme, koje su kao pričuvni kadeti ili kao pričuvni častnici izvršno služili za trajanja rata u bivšoj austro-ugarskoj ratnoj mornarici-vojsci, odnosno sve vrijeme, koje su služili u bivšoj jugoslavenskoj ratnoj mornarici — vojsci do dana, kada su na temelju naprijed navedenog zakona nastupili djelatnu (aktivnu) vojnu službu i

b) sve vrijeme, koje su kao kadeti ili častnici trgovačke mornarice plovili na brodovima prije nastupa djelatne (aktivne) vojne službe u bivšoj Jugoslavenskoj ratnoj mornarici.

Točka 2.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.* Neka ju izvrši ministar domobranstva.

U Zagrebu, dne 26. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Zapovjednik cjelokupne oružane snage i ministar domobranstva,
Doglavnik-Vojskovodja:

Kvaternik, v. r.

---

* Narodne novine od 31. srpnja 1941. br. 90.

ZAKONSKA ODREDBA

o postrojenju vojnice »Njemačke narodne skupine« u okviru Hrvatske ustaške vojnice u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

Članak 1.

U priznanju zasluga »Njemačke narodne skupine« za držanje reda i stvaranje novoga poredka te za razoružavanje bivše jugoslavenske vojske prigodom osnivanja Nezavisne Države Hrvatske postrojava se iz »Njemačke momčadi« (»Deutsche Mannschaft«) »Njemačke narodne skupine« u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj jedna bojna (Einsatzstaffel) u jakosti od tri sàta te stožerna straža. (Stabswache).

Članak 2.

Zapovjednika bojne postavlja vodja »Njemačke narodne skupine«. Ovaj zapovjednik i bojna podredjeni su u pogledu naoružanja i oružne izobrazbe te u pogledu uporabe bojne glavaru Glavnog stožera Hrvatske ustaške vojnice, dok je u osobnim pitanjima, u pitanju političkog odgoja te učešća na proslavama nadležan vodja »Njemačke narodne skupine«.

Članak 3.

Oružje se pohranjuje skupno kod svakog voda, a izdaje se pripadnicima bojne na uporabu po odnosnim zapovjednicima.

Odoru propisuje vodja »Njemačke narodne skupine«.

Članak 4.

Pripadnici bojne polažu prisegu, kojom se obvezuju na nepokolebivu vjernost Führeru sviju Nijemaca Adolfu Hitleru, Poglavniku Nezavisne Države Hrvatske Dru. Anti Paveliću te na bezuvjetnu poslušnost svima po njima postavljenim predpostavljenima.

Članak 5.

Ova zakonska odredba dobiva pravnu moć danom njezina proglašenja, a provedba* se povjerava glavaru Glavnog stožera Hrvatske ustaške vojnice i vodji Njemačke narodne skupine u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.**

U Zagrebu, dne 31. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCXIII-895-Z. p.-1941.

---

* Po izpravku od 5. kolovoza 1941. (Nar. nov. od 5. kolovoza 1941. br. 94.)
** Narodne novine od 31. srpnja 1941. br. 90.

ZAKONSKA ODREDBA

o izmjeni zakona o ljekarnama i nadzoru nad prometom lijekova od 7. travnja 1930. s izmjenama i nadopunama od 30. studenoga 1931.

§ 1.

§ 1., stavka 2., mijenja se i glasi: »Što se u smislu ovoga zakona smatra lijekom, propisuje ministarstvo zdravstva«.

§ 2.

§ 6. mijenja se i glasi: »Javnu ljekarnu može otvoriti i voditi doktor ili magistar farmacije na osnovi dozvole, koju izdaje ministarstvo zdravstva.

Ova se dozvola daje onome doktoru ili magistru farmacije, državljaninu Nezavisne Države Hrvatske, koji uživa sva gradjanska prava, koji je u stručnome radu pouzdan i koji je po položenom ljekarničkom državnom stručnom ispitu najmanje tri godine radio: u kojoj ljekarni iz § 5., 1). 2) i 5 zakona o ljekarnama i nadzoru nad prometom lijekova, ili u vojnoj ljekarni, ili je to vrijeme radio kao docent, asistent, volonter ili doktorand u nekoj od ljekarničkih disciplina, koje se predaju kao obvezatni predmeti na sveučilištu, ili kao namještenik ljekarničke struke u higijenskom zavodu odnosno državnom kemijskom zavodu te time stekao petogodišnju ljekarničku praksu (kvinkvenij). Taj rad ne smije u posljednje tri godine biti prekinut na vrijeme dulje od ukupno pol godine.«

§ 3.

§ 11. mijenja se i glasi: »Osnivanje nove javne ljekarne može pokrenuti:

1) doktor ili magistar farmacije, koji izpunja uvjete § 6. zakona o ljekarnama i nadzoru nad prometom lijekova;

2) upravna obćina;

3) velika župa;

4) ministarstvo zdravstva.

Odluku o osnivanju nove javne ljekarne izdaje ministarstvo zdravstva nakon saslušanja Ljekarničke komore Nezavisne Države Hrvatske.

Pri osnivanju nove javne ljekarne mora joj se odrediti njeno područje prema mjestnim prilikama. Područje javne ljekarne može se naknadno suziti, odnosno razširiti samo odobrenjem ministarstva zdravstva nakon saslušanja Ljekarničke komore Nezavisne Države Hrvatske.

Dozvola za novu ljekarnu izdaje se tek pošto ministarstvo zdravstva odluči, da se ta ljekarna može osnovati.«

§ 4.

§ 12. mijenja se i glasi: »Dozvole za otvaranje i vodjenje javnih ljekarna izdaju se na osnovi razpisnog natječaja i nakon salušanja Ljekarničke komore Nezavisne Države Hrvatske.

Natječaj se razpisuje u Narodnim novinama i u stručnim ljekarničkim časopisima.«

§ 5.

§ 13. mijenja se i glasi: »Dozvola za otvaranje i vodjenje javne ljekarne daje se po slobodnoj ocjeni ministarstva zdravstva onom natjecatelju, koji izpunja

uvjete § 6. zakona o ljekarnama i nadzoru nad prometom lijekova, pri čemu će se uzimati u obzir vrijeme ljekarničke prakse, znanstvene i moralne osobine i gospodarsko stanje natjecatelja.

Ljekarnička komora Nezavisne Države Hrvatske predložit će ministarstvu zdravstva u smislu predhodne stavke ovog paragrafa vrstni red, po kojem natjecatelji dolaze u obzir za dobivanje dozvole.

Na osnovi dobivene dozvole mora se javna ljekarna otvoriti u roku od godinu dana.

Ljekarna se ne može otvoriti, dok izaslanstvo ministarstva zdravstva ne pregleda prostorije, u kojima će biti smještena ljekarna, kao i samu ljekarnu i ne ustanovi, da je ljekarna uredjena po svim propisima i odredbama.«

§ 6.

§ 15., stavka 3., mijenja se i glasi: »Ako vlastnik dozvole za vodjenje javne ljekarne postane iz zdravstvenih razloga trajno nesposoban voditi svoju ljekarnu, a to se ustanovi na način, kako je navedeno u predhodnoj stavci, onda se ovakva ljekarna mora izdati pod zakup.«

§ 7.

§ 16. mijenja se i glasi:

stavka 1.: »Ako vlastnik dozvole za držanje ljekarne umre, njegova udova ima pravo na uživanje dohodaka ljekarne do preudaje ili smrti, a malodobna djeca do punoljetnosti.«

stavka 4.: »Uživanje dohodaka ljekarne u smislu stavke 1. i 2. ovog paragrafa vršit će se davanjem ljekarne pod zakup. Jedino ako nije moguće naći

zakupnika, postavit će ministarstvo zdravstva ljekarni upravitelja (administratora).

Ministarstvo zdravstva izdat će propisnik o davanju javnih ljekarna pod zakup.«

§ 8.

§ 20. mijenja se i glasi: »Vlastniku dozvole za držanje javne ljekarne može ministarstvo zdravstva nakon saslušanja Ljekarničke komore Nezavisne Države Hrvatske odobriti, da privremeno za vrijeme sezone drži podružnicu svoje ljekarne u kupalištima, lječilištima i klimatskim mjestima, ako u tim mjestima nema javne ljekarne. Ljekarnik može dobiti dozvolu za držanje samo jedne podružnice.

Podružnicu ljekarne mora voditi osoba, koja izpunja uvjete § 6. zakona o ljekarnama i nadzoru nad prometom lijekova.

Dozvola za držanje podružnice ljekarne prestaje vrijediti ako se u dotičnom mjestu otvori javna ljekarna.«

§ 9.

§ 22. mijenja se i glasi: »Ministarstvo zdravstva može privemeno oduzeti vlastniku dozvole pravo vodjenja ljekarne najviše do tri godine:

1) ako je u roku od dvije godine bio kažnjen tri puta po §-u 35. zakona o ljekarnama i nadzoru nad prometom lijekova;

2) ako mu se dokaže stručna nepouzdanost u vodjenju ljekarne.

U ovom slučaju ministarstvo zdravstva postavit će ljekarni upravitelja (administratora) i odrediti mu prihode.«

§ 10.

§ 24. mijenja se i glasi: »Dozvole za držanje priručnih ljekarna liječnika, živinara i zdravstvenih zadruga kao i dozvole za držanje ljekarna Središnjice osiguranja radnika, Bratinskih blagajna i Humanitarnih fondova prometnog osoblja te zdravstvenih zadruga izdaje ministarstvo zdravstva bez predhodnog postupka. Ove dozvole vrijede samo za mjesto za koje je dozvola izdana.

Bolničke ljekarne otvaraju se bez ikakve posebne dozvole.

Ljekarne Središnjice osiguranja radnika, Bratinskih blagajna, Humanitarnih fondova prometnog osoblja, zdravstvenih zadruga i bolničke ljekarne moraju biti uredjene po propisima za uredjenje javnih ljekarna, a pri njihovom otvaranju primjenit će se odredbe stavke 4. § 13. zakona o ljekarnama i nadzoru nad prometom lijekova.

Dozvola za priručnu ljekarnu liječnika i živinara i priručnu ljekarnu zdavstvene zadruge prestaje vrijediti, ako se u mjestu otvori javna ljekarna.«

§ 11.

§ 25. mijenja se i glasi: »Svi ljekarnici: vlastnici dozvola, upravitelji (administratori), providnici i zakupnici, kao i ljekarnički suradnici, koji su stekli petogodišnju ljekarničku praksu, moraju biti članovi Ljekarničke komore Nezavisne Države Hrvatske.

Mnistarstvo zdravstva propisat će odredbe o ustroju Ljekarničke komore Nezavisne Države Hrvatske, o komorskim karnostnim propisima, i osiguranju članova komore.«

§ 12.

§ 28. mijenja se i glasi: »Sve ljekarne navedene u § 5. zakona o ljekarnama i nadzoru nad prometom lijekova moraju se najmanje jedamput u tri godine stručno pregledati. Ove preglede vršit će stručni ljekarnički činovnici ministarstva zdravstva.«

§ 13.

U zakonu o ljekarnama i nadzoru nad prometom lijekova kao i u njegovim kasnijim nadopunama i izmjenama imaju se slijedeći nazivi izmijeniti:

kraljevina Jugoslavija u: Nezavisna Država Hrvatska;

ministar socijalne politike i narodnog zdravlja u: ministarstvo zdravstva;

ministar trgovine i industrije u: mnistarstvo obrta, veleobrta i trgovine;

ban u: ministarstvo zdravstva;

Apotekarska komora u: Ljekarnička komora Nezavisne Države Hrvatske;

Središnji ured za osiguranje radnika u: Središnjica za osiguranje radnika;

Državna hipotekarna banka u: Državni vjeresijski zavod;

Službene novine u: Narodne novine.

§ 14.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama,* a tim danom prestaju vrijediti sve njoj protivne odredbe. Provedba povjerava se ministarstvu zdravstva.

U Zagrebu, dne 30. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCXII-887-Z. p.-1941.

Ministar zdravstva:

Dr. Ivo Petrić, v. r.

* Narodne novine od 31. srpnja 1941. br. 90.

ZAKONSKA ODREDBA

o zabrani otudjivanja izvora prirodne rudne i* tople vode te nalazišta ljekovitog blata kao i zemljišta, na kojima se takvi izvori ili nalazišta nalaze

§ 1.

Nijedan izvor prirodne rudne i tople vode ni nalazište ljekovitog blata iz kojega se voda ili blato već iskorišćuje za piće na mjestu izvora, za pripremanje kupki, za punjenje boca, ili bi se u budućnosti u navedene svrhe moglo upotrijebiti, ne može se bez predhodne dozvole državne vlasti otudjiti, izdati u zakup, podzakup ili u opciju.

Ovo vrijedi bez obzira, na koji je način i kada koji od izvora ili nalazišta blata pripao u vlasničtvo bilo posebnika bilo ustanove, družtva, trgovačkog družtva, zaklade ili slično i bez obzira, na čijem se zemljištu takvi izvori ili nalazišta blata sada nalaze.

Isto tako ne može se do daljnje odredbe bez odobrenja državne vlast otudjiti zemljište tih izvora ili nalazišta blata u obsegu užeg lječilištnog odnosno zaštitnog okoliša.

§ 2.

Odobrenje ze eventualno otudjivanje davat će ministarstvo zdravstva za sve one izvore i nalazišta blata, koja se danas izkorišćuju u svrhe navedene u § 1. ove zakonske odredbe, a ministarstvo šumarstva

* Po izpravku od 5. kolovoza 1941. (Nar. nov. od 5. kolovoza 1941. br. 94.)

i rudarstva za sve one izvore i nalazišta blata, koja se danas ne izkorišćuju u gore navedene svrhe, a koji bi se u budućnosti mogli urediti i svrsi privesti.

§ 3.

Ovlašćuje se ministarstvo šumarstva i rudarstva, da odmah pristupi iztraživanju i uredjenju te prikladnoj upotrebi svih onih izvora prirodne rudne ili tople vode i nalazišta ljekovitog blata, koja se danas ne izkorišćuju, bez obzira na to, kome oni pripadaju i na čijem se zemljištu nalaze.

Vlastnici ovakvih zemljišta ne smiju u ovom slučaju ometati radove na istraživanju, uredjenju i izkorišćivanju naprijed navedenih rudnih i toplih voda i ljekovitog blata, a ne mogu ni podizati tužbe* radi smetanja posjeda ili odštete za zemljište i izkorišćivanje izvora i blata.

§ 4.

Sve promjene pravnog stanja, koje su nastale poslije 10. travnja 1941., ništetne su.

§ 5.

Provedba i tumačenje ove zakonske odredbe povjerava se ministarstvu zdravstva i ministarstvu šumarstva i rudarstva.

---

* Po izpravku od 5. kolovoza 1941. (Nar. nov. od 5. kolovoza 1941. br. 94.)

§ 6.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 16. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCXI-802.Z. p.-1941.

Ministar zdravstva:

Dr. Ivo Petrić, v. r.

Ministar šumarstva i rudarstva:

Ing. Frković, v. r.

* Narodne novine od 31. srpnja 1941. br. 90.

ZAKONSKA ODREDBA

o obskrbi, preradbi, razdiobi i cijeni sirovog mineralnog ulja (sirove nafte) i njegovih proizvoda

§ 1.

Ovlašćuje se ministar za obrt, veleobrt i trgovinu, da naredbama uredjuje* sva pitanja obskrbe, preradbe, razdiobe i cijene sirovog mineralnog ulja (sirove nafte) i njegovih proizvoda.

§ 2.

Prekršaji naredaba izdanih na temelju ove zakonske odredbe kaznit će se novčanom kaznom do 30.000 Kn ili zatvorom do 3 mjeseca.

U osobito težkim slučajevima može se osim izricanja gornjih kazna zaplijeniti u korist Nezavisne Države Hrvatske sve proizvode mineralnog ulja (sirove nafte), koji se u času prekršaja nadju kod prekršitelja. Ako je u takvom slučaju prekršitelj osoba, koja se bavi preradbom ili trgovinom mineralnog ulja (sirove nafte) i njegovih proizvoda na veliko, postupak provode i zapljenu izriču velike župe.

U svim ostalim slučajevima provode i kazne izriču prvomolbene upravne oblasti.

Prijavitelju će se na njegov zahtjev izplatiti jedna trećina utjerane novčane kazne odnosno vrijednosti zaplijenjene robe.

---

* Po izpravku od 5. kolovoza 1941. (Nar. nov. od 5. kolovoza 1941. br. 94.)

§ 3.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenje u Narodnim novinama.*

Zagreb, 31. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Br. CCX-774. Z. p. 1941.

Ministar
za obrt, veleobrt i trgovinu:

Marijan Šimić, v. r.

* Narodne novine od 31. srpnja 1941. br. 90.

ZAKONSKA ODREDBA

o preuzimanju imovine bivših novinarskih družtava

§ 1.

Hrvatsko novinarsko družtvo u Zagrebu jedini je zakoniti predstavnik novinarskog staleža u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj. Stoga se smatraju razpuštenima na području Nezavisne Države Hrvatske:

1) Novinarski savez kraljevine Jugoslavije;

2) Jugoslavensko novinarsko udruženje, sekcija Zagreb;

3) Jugoslavensko novinarsko udruženje, sekcija Sarajevo i

4) Novinarsko društvo banovine Hrvatske.

§ 2.

Cjelokupna pokretna i nepokretna imovina družtava, spomenutih u § 1. kao i imovina drugih novinarskih družtava, koja su prije djelovala na sadašnjem području Nezavisne Države Hrvatske, te njihovi fondovi (zaklade), prelaze u vlastničtvo Hrvatskog novinarskog družtva u Zagrebu.

§ 3.

Svu imovinu, spomenutu u § 2. moraju dosadašnji odbori i predstavnici družtava i zaklada spomenutih u § 1. i 2. predati u podpunom redu zakonitim predstavnicima Hrvatskog novinarskog družtva u Zagrebu

i to u roku od osam dana od dana stupanja na snagu ove zakonske odredbe pod prijetnjom zakonskih posljedica.

§ 4.

Sve nekretnine, koje su vlasničtvo družtava spomenutih u § 1. i 2. ove zakonske odredbe, a koje su u gruntovnim knjigama uknjižene na dosadašnja družtva, imaju sudovi uredai radi i bez plaćanja prijenosnih i drugih pristojbi uknjižiti na novog vlastnika: Hrvatsko novinarsko družtvo u Zagrebu.

§ 5.

Svi novčani zavodi, kod kojih postoje bilo kakovi uložci i računi na imenu* družtava ili fondova (zaklada) spomenutih u § 1. i 2., imaju se prenijeti na ime i račun novog vlastnika: Hrvatsko novinarsko družtvo u Zagrebu.

§ 6.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama,** a njezina provedba povjerava se ministarstvu udružbe.

Zagreb, 30. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCIX-795-Z. p.-1941.

Ministar udružbe:

Dr. Lovro Sušić, v. r.

---

* Po izpravku od 5. kolovoza 1941. (Nar. nov. od 5. kolovoza 1941. br. 94.)

** Narodne novine od 31. srpnja 1941. br. 90.

ZAKONSKA ODREDBA

o Računarskom dvoru

§ 1.

Računarski dvor (R. d.) je državna oblast, kojoj je dužnost da nadzire upotrebu materijalnih sredstava državnih, državom podupiranih i samoupravnih ustanova te da donosi odluke o naknadi štete.

Nadzor Računarskog dvora odnosi se na upotrebu materijalnih sredstava:

1. države, gradskih i seoskih obćina, njihovih gospodarskih poduzeća, novčanih zavoda, zaklada i ostalih ustanova;
2. krajiških imovnih obćina, njihovih gospodarskih poduzeća, novčanih zavoda i zaklada;
3. vodnih zadruga, njihovih gospodarskih poduzeća, novčanih zavoda i zaklada;
4. ustanova podupiranih po državi, gradskim ili seoskim obćinama odnosno njihovim ustanovama i
5. ostalih ustanova, na koje se nadzor Računarskog dvora proteže po posebnim propisima.

§ 2.

Računarski dvor vrši nadzor naknadnim izpitivanjem.

Izpitivanje odnosi se na materijalno poslovanje izkazano u završnim računima i bilancama.

Izpitivanje materijalnog poslovanja može se vršiti i tokom poslovne odnosno proračunske godine i to stalno, povremeno i izvanredno.

Stalno i povremeno izpitivanje kod pojedinih ustanova iz § 1. vrše ovlašteni službenici dvora po odluci punog vijeća Računarskog dvora u onim slučajevima, u kojima je takvo izpitivanje potrebno s obzirom na narav ustanove, potrebu službe Računarskog dvora ili s obzirom na posebne propise.

Izvanredno izpitivanje vrši se kod svih ustanova iz § 1. ove zakonske odredbe na zahtjev mjerodavnog ministarstva, a po odluci predsjednika Računarskog dvora kod svih tih ustanova osim kod glavne državne blagajne.

Obseg izpitivanja može biti djelomičan, ako se odnosi samo na jedan dio upotrebe materijalnih sredstava ili obći, ako se njime obuhvati sveukupna upotreba materijalnih sredstava.

Način, obseg i mjesto izpitivanja odredjuje predsjednik Računarskog dvora.

U svrhu izpitivanja* dužne su sve ustanove iz § 1. ove zakonske odredbe pružiti na opazke i zahtjev Računarskog dvora ili izaslanika sve podatke i razjašnjenja u rokovima, koje oni odrede. U slučaju neudovoljenja tim opazkama ili zahtjevima u danom roku zatražit će se posredovanje mjerodavnih upravnih oblasti na način, kako to bude odredio propisnik o poslovanju Računarskog dvora.

§ 3.

Osim vršenja nadzora u smislu § 2. ove zakonske odredbe odredit će propisnik o poslovanju Računarskog dvora, koje se odluke ustanova** iz § 1. u upotrebi

* Po izpravku od 5. kolovoza 1941. (Nar. nov. od 5. kolovoza 1941. br. 94.)

** Po izpravku od 5. kolovoza 1941. (Nar. nov. od 5. kolovoza 1941. br. 94.)

materijalnih sredstava moraju prije njihova izvršenja dostaviti na primjedbe Računarskom dvoru.

§ 4.

Svrha je nadzora Računarskog dvora, da se izpita računarska i blagajnička pravilnost upotrebe materijalnih sredstava te da financijalno poslovanje bude u skladu s postojećim zakonskim propisima.

U slučaju ustanovljene štete donosi Računarski dvor osudu o pojedinačnoj ili skupnoj (solidarnoj) naknadi štete po odgovornim osobama. Proti osudi Računarskog dvora dopušten je u roku od 15 dana pravni lijek priziva na Stol sedmorice po propisima, koji vrijede za previd u gradjanskom parbenom postupku.

§ 5.

Od nadzora Računarskog dvora u smislu ove zakonske odredbe izuzimaju se samo one ustanove i ona sredstva, za koja to odredjuju posebni zakonski propisi.

§ 6.

Poslovanje Računarskog dvora odvija se: 1. u vijećima: punom, pravnom i računarskom, 2. u odjelima: glavnom, pravnom i računarskom, 3. u uredu predsjednika i 4. u pomoćnim uredima.

§ 7.

A. Puno vijeće sačinjavaju predsjednik, podpredsjednik i svi vijećnici te jedan perovodni činovnik kao perovodja.

Pred puno vijeće dolaze slijedeći predmeti:

1. izpitivanje završnog računa Nezavisne Države Hrvatske;

2. izpitivanje odredaba Poglavnika, koje se odnose na imenovanja, promaknuća, preimenovanja i umirovljenja državnih službenika;

3. davanje mišljenja, kada je ovom zakonskom odredbom ili zakonskim propisima predvidjeno, da se u pojedinim predmetima mora ili može tražiti mišljenje Računarskog dvora;

4. odlučivanje o predmetima, o kojima u pravnom ili računarskom vijeću nije stvorena jednoglasna odluka;

5. odlučivanje o predmetima, u kojima pravno ili računarsko vijeće nije prihvatilo izvješće pravnog ili računarskog odjela;

6. raspodjela vijećnika na vijeća;

7. odlučivanje u predmetima iz stavke 4. § 2. ove zakonske odredbe;

8. odlučivanje o svim predmetima, koje odredi predsjednik dvora ili pravno odnosno računarsko vijeće u sporazumu s predsjednikom dvora i

9. sudjenje u karnostnim predmetima u prvoj molbi službenicima Računarskog dvora osim predsjedniku, podpredsjedniku i vijećnicima.

Proti osudi punog vijeća o karnostnoj odgovornosti službenika Računarskog dvora dozvoljen je priziv na banski stol po propisima, koji vrijede za priziv po zakonu o karnostnoj odgovornosti pravosudnih službenika od 10. prosinca 1890. i zakona o promjeni toga zakona od 8. kolovoza 1917.

B. Pravno vijeće u sjednicama od tri vijećnika uz sudjelovanje jednog perovodnog činovnika ili vježbenika kao perovodje izpituje zakonitost odluka, koje se odnose na imenovanja, preimenovanja, promaknuća i umirovljenja državnih službenika, na odredjivanje

osobne i obiteljske mirovine i na priznavanje službe za napredovanje i mirovinu, u koliko takve predmete ne izpituje puno vijeće.

Kada pravno vijeće sudi o naknadi štete, predsjeda mu predsjednik dvora uz sudjelovanje četiriju vijećnika i jednog perovodnog činovnika ili vježbenika kao perovodje.

C. Računarsko vijeće u sjednicama od tri vijećnika uz sudjelovanje jednog perovodnog činovnika ili vješbenika kao perovodje:

1. izpituje sve završne račune i bilance, koje podpadaju pod izpitivanje Računarskog dvora, osim završnog računa Nezavisne Države Hrvatske, koji izpituje puno vijeće, te završne račune gradskih i seoskih obćina kao i njihovih gospodarskih poduzeća, novčanih zavoda i zaklada i

2. Odlučuje o podizanju tužbe na naknadu štete, kada je takva ustanovljena na štetu koje ustanove iz § 1. ove zakonske odredbe.

Propisnikom o poslovanju Računarskog dvora odredit će se, koji će predmeti osim naprijed navedenih rješavati u pravnom, a koji u računarskom vijeću.

§ 8.

Glavni odjel priprema predmete za puno vijeće, vodi poslove uprave Računarskog dvora, priprema izvješća o radu Računarskog dvora, vodi poslove računovodstva i vrši sve ostale poslove, koje mu odredi predsjednik.

Na čelu je glavnog odjela glavni tajnik.

Pravni odjel priprema predmete za pravno vijeće i izpituje zakonitost odluka, koje se tiču službovnih odnosa državnih službenika, u koliko to ne spada u djelokrug (mjerodavnost) punog ili pravnog vijeća.

U koliko prigodom izpitavanja takvih odluka ustanovi bilo kakvu povredu zakona, podnijet će predmet pravnom vijeću na odluku.

U sastavu je pravnog odjela nadzorni tužitelj iz redova perovodnih činovnika pravnika Računarskog dvora, koji pred pravnim vijećem zastupa ustanovu, koja pred tim vijećem nastupa kao tužiteljica.

Računarski odjel priprema sve predmete računske prirode za puno i računarsko vijeće.

Na čelu je pravnog odnosno računarskog odjela pročelnik.

Odjeli se mogu prema potrebi dijeliti na odsjeke.

Izvan sastava odjela jest ured predsjednika, kojemu djelokrug odredjuje predsjednik.

§ 9.

Sve odredbe, odluke i rješenja o svim službovnim odnosima državnih službenika, na temelju kojih dolazi do izplate iz državne blagajne, imaju se u prijepisu dostaviti Računarskom dvoru na izpitivanje. Kada Računarski dvor ustanovi, da je povrijedjen zakon, bilo na štetu države, bilo na štetu pojedinca, vratit će predmet u roku od 2 mjeseca od primitka s opazkama, te će ustanovu, od koje je odluku primio, upozoriti na povredu zakona. Jednako će postupati u slučaju, kada su za izpitivanje zakonitosti potrebni bilo kakovi podatci ili razjašnjenja. Za slučaj, da organ, koji je odredbu, odluku ili rješenje donio, ne udovolji opazkama dvora, podići će Računarski dvor, u roku od 2 mjeseca od dana primljenih podataka ili razjašnjenja ili nedostatnog odgovora na svoje opazke, tužbu na upravni sud po propisima, koji vrijede za postupak

pred upravnim sudom. Kada je u pitanju odredba Poglavnika, nema mjesta tužbi na upravni sud, već će Računarski dvor, nakon upozorenja na možebitnu povredu zakona i nakon ponovne potvrdne odredbe, predmetnu odredbu primiti na znanje i ubilježiti je u posebnu očevidnost ponovljenih odredaba.

§ 10.

Načelne opazke Računarskog dvora, stavljene u vezu s vršenjem računarskog nadzora, obvezatne su za sve ustanove navedene u § 1. ove zakonske odredbe.

Propisnikom o poslovanju Računarskog dvora odredit će se, koje su opazke načelne naravi. Te će se opazke objaviti u službenim novinama.

§ 11.

Svaki odobreni državni proračun imade se u tri primjerka dostaviti Računarskom dvoru.

Završni državni račun i završni računi ostalih ustanova navedenih u toč. 1. §. 1. imaju se Računarskom dvoru sa svim prilozima dostaviti u roku od šest mjeseci nakon izteka odnosne proračunske godine. Računarski dvor će u roku od 4 mjeseca od primitka izvršiti izpitivanje državnog završnog računa te će ga sa svojim možebitnim opazkama uz izvješće predložiti na zakonsko odobrenje.

Ostale ustanove iz § 1. ove zakonske odredbe dužne su svoje završne račune ili bilance dostaviti na izpitivanje Računarskom dvoru u roku od 3 mjeseca nakon izteka dotične proračunske odnosno poslovne godine. Ovo izpitivanje izvršit će Računarski dvor u toku tekuće godine.

Na obrazloženu zamolbu koje od spomenutih ustanova ili po vlastitoj odluci može predsjednik Računarskog dvora odobriti izpitivanje i na licu mjesta. Ako je izpitivanje na licu mjesta odredjeno na zamolbu koje ustanove, snosi troškove izpitivanja redovito ta ustanova; inače pada trošak takva izpitivanja na teret računarskog dvora.

§ 12.

Računarski dvor podnosi Poglavniku svake godine izvješće o svome radu. U tom izvješću može dvor na temelju opažanja upozoriti na ustanovljene manjkavosti i predložiti potrebne promjene u pogledu izmjene postojećih i donošenja novih propisa, kao i u pogledu upotrebe materijalnih sredstava i gospodarenja ustanova iz § 1. ove zakonske odredbe.

Svaki prijedlog izmjene računovodsvene službe dostavit će se na predhodno mišljenje Računarskom dvoru.

§ 13.

Računarski dvor ima predsjednika, podpredsjednika i najmanje 6 vijećnika, koji imaju položaj predsjednika, odnosno podpredsjednika i sudaca banskog stola.

Predsjednik, podpredsjednik i najmanje dvije trećine vijećnika moraju imati diplomu pravnog fakulteta, a ostali vijećnici moraju imati diplomu pravnog fakulteta ili diplomu Ekonomsko-komercijalne visoke škole. Osim toga moraju svi naprijed navedeni imati najmanje 10 godina državne službe ili priznatog javnog rada. Ženske osobe ne mogu biti postavljene za predsjednika, podpredsjednika ili vijećnika Računarskog dvora.

Predsjednika, podpredsjednika i vijećnike imenuje i umirovljuje Poglavnik, koji donosi i ostale odluke o njihovim službovnim odnosima.

Nadalje ima dvor potreban broj perovodnih, računarskih i manipulativnih činovnika i vježbenika, te pomoćnog osoblja.

Perovodne činovnike III. položajne grupe 1. i 2. stupnja imenuje Poglavnik, koji donosi i sve odluke o njihovim službovnim odnosima. Ostale činovnike, činovničke vježbenike i druge službenike imenuje predsjednik vlade, koji donosi i sve odluke o njihovim službovnim odnosima.

Perovodni su činovnici: 1. glavni tajnik i dva pročelnika odjela, koji imaju položaj glavnog tajnika banskog stola; 2. savjetnici, koji imaju položaje tajnika banskog stola; 3. tajnici, koji imaju položaj tajnika banskog stola i 4. pristavi, koji imaju položaj pristava redovnih sudova. Perovodni činovnici i perovodni vježbenici moraju imati diplomu pravnog fakulteta ili Ekonomsko-komercijalne visoke škole.

Za računarske činovnike i vježbenike kao i za manipulativne činovnike i vježbenike te za pomoćno osoblje vrijede propisi njihovih struka.

Činovnici, koji su na dan stupanja na snagu ove zakonske odredbe imali položaj viši od položaja predvidjenog u ovoj zakonskoj odredbi, zadržavaju dosadašnji položaj.

Predsjednik, podpredsjednik i vijećnici polažu prigodom stupanja u službu prisegu, koja je propisana za sudce redovnih sudova, a svi ostali službenici prisegu, koja je propisana za ostale državne službenike.

Izvide karnostnih prestupaka predsjednika dvora, vrši predsjednik Stola sedmorice, a izvide karnostnih

prestupaka podpredsjednika i vijećnika dvora vrši predsjednik dvora.

Za sudjenje predsjedniku, podpredsjedniku i vijećnicima glede tih prestupaka nadležan je Stol sedmorice s tim, da za postupak vrijede propisi zakona o sudcima redovnih sudova.

§ 14.

Na čelu je Računarskog dvora predsjednik. Njegova su prava i dužnosti:

1. da predstavlja dvor i rukovodi njegovim poslovima;

2. da nad službenicima dvora vrši onu karnostnu vlast, koja mu po zakonu pripada;

3. da vrši izvidjaje o karnostnim prestupcima podpredsjednika, vijećnika i ostalih službenika dvora;

4. da odredjuje način, obseg i mjesto izpitivanja materijalnog poslovanja ustanova navedenih u § 1., a u vezi s odredbama § 2. ove zakonske odredbe;

5. da vrši podjelu službenika na odjele te odredjuje izaslanike dvora;

6. da naredjuje izplate po proračunu Računarskog dvora;

7. da odredjuje dnevni red i vrijeme sjednica punog vijeća i da im predsjeda;

8. da odredjuje dnevni red i vrijeme sjednica pravnog vijeća, kad ono sudi o naknadi štete i da im predsjeda;

9. da po vlastitoj odluci predsjeda sjednicama pravnog i računarskog vijeća, u kojem slučaju izpada iz vijeća onaj član, koji nije izvjestitelj;

10. da u slučaju podjele glasova odlučuje svojim glasom u sjednicama, kojima predsjeda;

11. da odobrava službenicima dvora godišnji odmor i dopust u granicama zakona;

12. da odredjuje, koji će se predmeti mimo obćih propisa rješavati u punom vijeću;

13. da izdaje naredbe, potrebne za poslovanje dvora i

14. da vrši poslove, koji mu budu dodijeljeni posebnim zakonskim propisima.

Predsjednika zamjenjuje, kad je u vršenju svoje službe spriječen ili kad je njegovo mjesto prazno, podpredsjednik.

Predsjedniku odobrava godišnji odmor i dopust predsjedničtvo vlade.

§ 15.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.* Tim danom gube vrijednost zakon o glavnoj kontroli od 30. svibnja 1922. sa svim izmjenama i nadopunama i propisi glave III. uredbe od 12. listopada 1939. o proračunu, računovodstvu i Računskom sudu banovine Hrvatske te dosadašnji Računski sud započinje radom kao Računarski dvor.

Danom stupanja na snagu ove zakonske odredbe dokidaju se sve mjestne kontrole na području Nezavisne Države Hrvatske.

Propisnik o poslovanju Računarskog dvora izdat će predsjednik vlade.

Do donošenja propisa o načinu obsegu i mjestu izpitivanja po § 2. ove zakonske odredbe vršit će se to izpitivanje kod pojedinih ustanova na dosadašnji način, u koliko se taj ne kosi s ustavnim načelima,

* Narodne novine od 31. srpnja 1941. br. 90.

zakonima, zakonskim odredbama ili ostalim propisima Nezavisne Države Hrvatske.

Vrijeme od 10. travnja 1941. do mjesec dana iza stupanja na snagu ove zakonske odredbe ne računa se u zastarni rok za podizanje tužbe na Upravni sud.

Mjerodavna tumačenja ove zakonske odredbe davat će predsjednik zakonodavnog povjerenstva.

U Zagrebu, dne 30. srpnja 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCVIII-886-Z. p.-1941.

Predsjednik
zakonodavnog povjerenstva
ministar:

Dr. Milovan Žanić, v. r.

OBJAVA

o početku poslovanja Velike župe Sana i Luka u Banjoj Luci.

Na temelju § 12 zakonske odredbe o Velikim županama od 10. lipnja 1941. (Narodne novine broj CLIX-345 od 10. lipnja 1941.) proglašuje se kao dan početka poslovanja Velike župe Sana i Luka

1. KOLOVOZ 1941.

Uredske prostorije se nalaze privremeno u zgradi bivše Banske uprave I. kat u Banjoj Luci.

Kotarske oblasti: Banja Luka, Ključ, Kotorišće, Prijedor i Sanski Most i Gradsko poglavarstvo Banja Luka, koje spadaju u nadležnost Velike župe Sana i Luka, obavijestit će o početku poslovanja sve područne oblasti i ustanove, a općinska poglavarstva će isto oglasiti na uobičajen način žiteljstvu svog područja.*

Banja Luka 28. srpnja 1941.

Veliki župan:

Ladislav vitez Alemann

---

* Narodne novine od 31. srpnja 1941. br. 90.

STVARNO KAZALO
ZA III. KNJIGU (SVEZAK 21—30).

(Brojevi označuju stranice, a oni u zagradi broj svezka)

S

Š

T

NAKLADA KNJIŽARE ST. KUGLI, ZAGREB, ILICA 30

Izvadak iz našeg nakladnog popisa knjiga:

Bazala-Helebrant: Zakon o osiguranju (br. 1063)	D 50.—
Barošić-Goglia: Šumski zakon (br. 1064)	D 44.—
Cavalieri Celso: Tumač zakonu o dužnim proiazima (br. 2076)	D 80.—
Čimić dr. E.: Rješidbe kr. stola sedmorice (br. 1—725) (br. 1066)	D 100.—
— Rješidbe kr. stola sedmorice (br. 726—1260) (br. 1068)	D 110.—
Derenčin dr. M.: Ovršni postupak (br. 1735)	D 20.—
— Tumač I.	D 25.—
— Tumač II.	D 25.—
Domazetović: O kaznenim odredbama (br. 1070)	D 12.—
Gesetzartikel des Landtages der Königreiche Kroaten, Slavonien u. Dalmatien (br. 1071)	D 40.—
Gjukić R.: Potporna grana osiguranja za slučaj bolesti po zakonu o osiguranju radnika (Potpora osiguranih radnika i službenika) sa tablicom (br. 2846)	D 15.—
Goglia dr.: Zakon o lovu, ribolovu, etc. (br. 1072)	D 50.—
— Zakon o uređenju zemljišnih zajednica (br. 1073)	D 60.—
Haf: Nekoliko spisa o pučkoj zadrugi (br. 1074)	D 4.—
Haladi Fr.: Zakon o vodnom pravu (br. 1075)	D 100.—
— Zakon o komasaciji (br. 1076)	D 90.—
Hube: O značenju prava rimskoga	D 4.—
Kostrenčić prof.: Hrvatska pravna povijest (br. 1264)	D 70.—
Košutić M.: Gruntovno pravo (br. 1081)	D 40.—
Malin dr. I.: Zakon urbarski o komasaciji (br. 1082)	D 35.—
Manakin V.: Stručni Registar Zakona, uredaba i naredaba bivše banovine Hrvatske za knjige I.—V. od 26. VIII. 1939. do 13. VI. 1940. izašlih u nakladi knjižare St. Kugli (br. 2778)	D 9.—
Mataić: Nezavisna Država Hrvatska, Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd. — Knjiga I.	
svezak 1. (br. 2860)	D 8.—
svezak 2. (br. 2861)	D 8.—
svezak 3. (br. 2862)	D 8.—
svezak 4 (br 2863)	D 10.—
svezak 5. (br. 2864)	D 8.—
svezak 6. (br. 2865)	D 8.—
svezak 7. (br. 2866)	D 8.—
svezak 8. (br. 2867)	D 8.—
svezak 9. (br. 2868)	D 8.—
svezak 10. (br. 2869)	D 8.—
— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd., proglašene od 11. travnja do 26. svibnja 1941. — Knjiga I. (Svezak 1.—10.) tvrdo vezano (br. 2874)	D 82.—
— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd. — Knjiga II.	
svezak 11. (br. 2870)	D 8.—
svezak 12. (br. 2871)	D 8.—
svezak 13. (br. 2872)	D 8.—
svezak 14. (br. 2873)	D 8.—
svezak 15. (br. 2886)	D 8.—
svezak 16. (br. 2887)	D 8.—
svezak 17. (br. 2888)	D 8.—
svezak 18 (br. 2889)	D 8.—
svezak 19. (br. 2890)	D 8.—
svezak 20 (br. 2891)	D 8.—

Cijene bez obveze

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd., proglašene od 27. svibnja do 30. lipnja 1941. — Knjiga II. (Svezak 11.—20.) tvrdo vezano (br. 2875) D —.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd. — Knjiga III.

svezak 21. (br. 2892)	D 8.—
svezak 22. (br. 2893)	D 8.—
svezak 23. (br. 2894)	D 8.—
svezak 24. (br. 2895)	D —.—
svezak 25. (br. 2896)	D —.—
svezak 26. (br. 2897)	D —.—
svezak 27. (br. 2898)	D —.—
svezak 28. (br. 2899)	D —.—
svezak 29. (br. 2900)	D —.—

Mataić: Zakoni, Uredbe, Naredbe itd. bivše banovine Hrvatske

svezak 1. (br. 2728)	D 6.—
svezak 2. (br. 2729)	D 9.—
svezak 3. (br. 2730)	D 7.50
svezak 4. (br. 2731)	D 5.—
svezak 5. (br. 2732)	D 3.—
svezak 6. (br. 2735)	D 7.50
svezak 7. (br. 2736)	D 4.—
svezak 8. (br. 2737)	D 7.50
svezak 9. (br. 2738)	D 7.50
svezak 10. (br. 2739)	D 7.—
svezak 11. (br. 2740)	D 6.—
— I. knjiga (od sv. 1.—11.) vezano u platno (br. 2743)	D 65.—

— Zakoni, Uredbe, Naredbe itd. bivše banovine Hrvatske

svezak 12. (br. 2741)	D 9.—
svezak 13. (br. 2742)	D 8.—
svezak 14. (br. 2745)	D 7.50
svezak 15. (br. 2746)	D 3.—
svezak 16. (br. 2747)	D 8.—
svezak 17. (br. 2748)	D 7.—
svezak 18. (br. 2750)	D 6.—
svezak 19. (br. 2754)	D 7.—
svezak 20. (br. 2755)	D 12.—
— II. knjiga (od sv. 12.—20.) vezano u platno (br. 2757)	D 65.—

— Zakoni, Uredbe, Naredbe itd. bivše banovine Hrvatske

svezak 21. (br. 2758)	D 7.—
svezak 22. (br. 2759)	D 12.—
svezak 23. (br. 2760)	D 9.—
svezak 24. (br. 2761)	D 5.—
svezak 25. (br. 2762)	D 5.—
svezak 26. (br. 2766)	D 6.—
svezak 27. (br. 2767)	D 7.—
svezak 28. (br. 2768)	D 7.—
— III. knjiga (od sv. 21.—28.) vezano u platno (br. 2771)	D 65.—

— Zakoni, Uredbe, Naredbe itd. bivše banovine Hrvatske

svezak 29. (br. 2769)	D 6.—
svezak 30. (br. 2770)	D 6.—
svezak 31. (br 2772)	D 9.—
svezak 32. (br. 2773)	D 8.—
svezak 33. (br 2774)	D 10.—
svezak 34. (br. 2775)	D 10.—
— IV. knjiga (od sv. 29.—34.) vezano u platno (br 2779)	D 60.—

— Zakoni, Uredbe, Naredbe itd. bivše banovine Hrvatske
svezak 35. (br. 2776) D 20.—
svezak 36. (br. 2777) D 11.—
svezak 37. (br. 2780) D 9.—
svezak 38. (br. 2781) D 12.—
svezak 39. (br. 2782) D 7.—
— V. knjiga (od sv. 35.—39.) vezano u platno (br. 2784) D 60.—

Stručni registar zakona bivše Ban. Hrv. za I.—V. knjige sastavio V. Manakin (br 2778) D 9.—

— Zakoni, Uredbe, Naredbe itd. bivše banovine Hrvatske
svezak 40. (br. 2783) D 9.—
svezak 41. (br. 2785) D 9.—
svezak 42. (br. 2786) D 7.50
svezak 43. (br. 2787) D 9.—
svezak 44. (br. 2788) D 10.—
svezak 45. (br. 2789) D 10.—
svezak 46. (br. 2790) D 7.50
— VI. knjiga (od sv. 40.—46.) vezano u platno (br. 2808) D 60.—

— Zakoni, Uredbe, Naredbe itd. bivše banovine Hrvatske
svezak 47. (br. 2791) D 7.50
svezak 48. (br. 2792) D 6.—
svezak 49. (br. 2793) D 10.—
svezak 50. (br. 2809) D 9.—
svezak 51. (br. 2810) D 7.50
svezak 52. (br. 2811) D 18.—
svezak 53. (br. 2812) D 10.—
— VII. knjiga (od sv. 47.—53.) vezano u platno (br. 2822) D 65.—

— Zakoni, Uredbe, Naredbe itd. bivše banovine Hrvatske
svezak 54. (br. 2815) D 10.—
svezak 55. (br. 2816) D 7.50
svezak 56. (br. 2817) D 7.50
svezak 57. (br. 2818) D 7.50
svezak 58. (br. 2819) D 10.—
svezak 59. (br. 2820) D 9.—
svezak 60. (br. 2821) D 10.—

— VIII. knjiga (od sv. 54.—60.) vezano u platno (br. 2823) D 65.—

— Zakoni, Uredbe, Naredbe itd. bivše banovine Hrvatske
svezak 61. (br. 2824) D 50.—

— IX. knjiga. Uredbe o izvođenju generalnog regulacionog plana za grad Zagreb. — Uredba o izvođenju regulacionog i konzervatorskog plana za historijske dijelove grada Zagreba. — Građevinski pravilnik za grad Zagreb. — Dodatak: Novi regulacioni plan grada Zagreba vezano u platno (br. 2825) D 60.—

— Zakoni, Uredbe, Naredbe itd. bivše banovine Hrvatske
svezak 62. (br. 2826) D 8.—
svezak 63. (br. 2827) D 7.50
svezak 64. (br. 2828) D 9.—
svezak 65. (br. 2829) D 9.—
svezak 66. (br. 2830) D 7.50
svezak 67. (br. 2831) D 6.—
svezak 68. (br. 2835) D 7.50
svezak 69. (br. 2836) D 7.50
— X. knjiga (od sv. 62.—69.) vezano u platno (br. 2732) D 70.—
— I. Stvarno kazalo za knjigu I.—X. (svezak 1.—69.) (br. 2848)) D 10.—

— Zakoni, Uredbe, Naredbe itd. bivše banovine Hrvatske
svezak 70. (br. 2837) D 14.—
svezak 71. (br. 2838) D 9.—
svezak 72. (br. 2839) D 7.50
svezak 73. (br. 2840) D 12.—
svezak 74. (br. 2841) D 14.—
— XI. knjiga (sv. 70.—74) vezano u platno (br. 2844) D 60.—
— Zakoni, Uredbe, Naredbe itd. bivše banovine Hrvatske
svezak 75. (br. 2842) D 8.—
svezak 76. (br. 2843) D 12.—
svezak 77. (br. 2849) D 8.—
svezak 78. (br. 2850) D 8.—
svezak 79. (br. 2851) D 10.—
svezak 80. (br. 2852) D 8.—
— XII. knjiga (sv. 75.—80.) vezano u platno (br. 2853) D 60.—
— Zakoni, Uredbe, Naredbe itd bivše banovine Hrvatske
svezak 81. (br. 2854) D 10.—
svezak 82. (br. 2855) D 8.—
svezak 83. (br. 2856) D 10.—
svezak 84. (br. 2857) D 10.—
svezak 85 (br. 2858) D 10.—
— XIII. knjiga (sv. 71.—75.) vezano u platno (br. 2859) D 56.—
Mataić: Zakon o sudskom vanparničnom postupku (br. 2513) vez. D 38.—
Isto, kartonirano (br. 2512) D 30.—
— Trgovački zakon, vezano u platno (br. 2566) D 50.—
Isto, tvrdo vezano (br. 2567) D 40.—
— Uredbe i pravilnici o turizmu sa svim dopunama do konca juna 1937., (br. 2609) D 26.—
Matina dr. I.: Zakon o obranbenoj sili (br. 1087) D 15.—
Marochino dr. Ivo: Zakon o radnjama, kartonirano (br. 2356) D 30.—
Isto, vezano u platno (br. 2357) D 35.—
Maurović dr. Mil.: Opća pravna povijest (br. 1241) D 50.—
Maurović dr. Ivo: Nacrt predavanja o općem privatnom pravu. I. knj. I. svezak (br. 1088) D 15.—
— Nacrt predavanja o općem privatnom pravu I. knjiga, II. svezak (br. 1089) D 15.—
— Nacrt predavanja o općem privatnom pravu II. knjiga. Stvarna prava (br. 2565) D 30.—
— Nacrt predavanja o općem privatnom pravu, III. knjiga. Pravo obligacija. — Prvi dio: Opći dio obligacija (br. 2654) D 30.—
— Nacrt predavanja o općem privatnom pravu, III. knjiga. Pravo obligacija. — Drugi dio: Posebni dio obligacija (br. 2599) D 20.—
— Nacrt predavanja o općem privatnom pravu IV. knjiga. Obiteljsko pravo (br. 2523) D 15.—
— Nacrt predavanja o općem privatnom pravu V. knjiga. Nasljedno pravo (br. 2095) D 24.—
— Nacrt predavanja o općem privatnom pravu, I.—V. knjiga kompletno vezano (br. 2655) D 130.—
Mikulčić dr. M.: Encyclopaedija I. dio (br. 1090) D 10.—
— Encyclopaedija, II. dio (br. 1091) D 3.—
Mutavdjić (Practicus): Zavičajno pravo (br. 1093) D 30.—
Nekoliko riječi o zakonu od 9. svibnja 1889 o zadrugama (br. 1538) D 3.—
Novi kućni pravoslovac (br. 1094) D 20.—
Ortner dr. St.: Zakon o lihvarstvu (br. 1096) D 20.—
— Pravna povijest Germana i Slavena (br. 1097) D 40.—
— Pučki pravni savjetnik (br. 1098) D 20.—